

Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja

Szalagot kaptak

2010. december – I. évfolyam 1. szám

Pénteken végre felkerült a várva várt 170 darab szalag negyedikeink szíve fölé.

Az idei szervező 11.b osztály precíz, fáradtságos, odaadó (a „last minute” – arany szabályra épülő) munkájának gyümölcsét ízlelhette meg a Babitsos nézőközönség. A magas színvonalú, rekordrövidségű iskolai ünnepély a városi sportcsarnokban zajlott. Majd a táncolni, teázni, konzervatív keretek közt szórakozni vágyó ifjú

diáksereg meghívott vendégeikkel együtt izgatottan tipegett át az iskola épületébe, ahol igazi, hamisítatlan bál hangulat várta őket, élő zenével. A zord tél senkit sem tántorított el attól, hogy legesinosabb koktél- vagy bál ruháját, illetve elegáns öltönyt viselje. A portrérajzolással, karaokéval színezett programsorozatból idén sem maradhatott ki az amerikai filmekből csent tradicionális bálkirálybálkirálynő választás sem. (A királyi pár: Mester Luca és Gátos Attila.)

Majd a legtöbb, rongylábú ifjunc éjjel körül felvette partizemüvegét és az after partyra igyekvő különbuszra szállt.

Azt hiszem, a péntek este méltó megünneplése volt annak, hogy immár elindult a visszszámolás. Mától kezdve végre egész Pécs megkülönböztetheti a – legelőször a babitsosokra feltűzött – szalag alapján végzőseinket!

Körző Nóra

Köszöntve az Olvasó nevű félistent

**„szólhassak ...
és ne fáradjak bele estelig”**

Babits Mihály: Jónás imája

„Mit várok el az újságíró szakkörtől? Elsősorban újságot... hogy eljuttassuk mindenkinek gondolatainkat, persze eközben mi is tapasztalatokat, élményeket szerezzünk az újságírás terén... végre valahol ki tudom fejezni magam... Szeretem a kihívásokat és alig várom, hogy nekikezdjünk.”

Ilyen gondolatokat fogalmaztak meg ez év októberében az azóta lassan, de biztosan kicsiny szerkesztőséggé alakuló újságíró szakkör résztvevői. Persze volt olyan időszak is, amikor „rühellénk az újságíróságot” (főként lapzártá idején, amikor dolgozni kell), volt olyan időszak, amikor nem jött az ötlet és amikor küzdöttünk önmagunkkal (is), ahogy Jónás küzd Babits művében. Csak mi nem magányosan, hanem együtt – viták esetén – egymás ellen.

Elsősorban így tanultunk. A közös munkával. Tanulunk, ahogy Jónás a Cet belsejében átélt kínok hatására tanul és látja meg az igazság keresésének fontosságát (ami egy újságírónak is alapvető feladata): „mert aki éltét hazugságba veszti / a boldogságtól magát elrekeszti”.

Persze, ahogy Jónásnak a Cetből való kiszabadulás után, úgy nekünk is hosszú utat kell még bejárnunk, fiatalosan lázadni, keresni-kutatni, néha kiállni és lelkesedni, aztán máskor hibázni, csalódnai, kiábrándulni, gyávának lenni, kompromisszumokat kötni, mint ahogy Jónás tette.

Fogadjátok első számunkat érdeklődéssel, szeretettel, s tekintsétek, hogy ez még csak a kezdet - azt hisszük, jó kezdet! S mint ahogy Jónás is kezdte valahogy, persze amint kijutott a Cetből, nevünk csak ennyi: Jónás a Cetből (JaC).

Együttal közös munkára is hívunk titeket, bízva abban, hogy írtok nekünk és csatlakoztok hozzánk, vagy legalább ötletekkel, észrevételekkel támogattok minket!

Mi passzoltuk a JaC-ot, most ti következtek!

A szerk.
jac@babits.pte.hu

Kedves Babitsosok!

Olvassátok szeretettel ennek a fiatal társaságnak a művét! Ha akkoriban én is kiadhattam volna egy újságot, talán nem lett volna olyan fárasztó a prófétaság! De ne feledjétek, nem tőlük jön ám a nagy igazság!

Áldás rátok:
Jónás

Lapozgatás helyett – digitális átállás

Több mint 50 iskola használja már azt a fajta digitális naplót Magyarországon, amelyik rendszerre idén a PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola is áttért. A bevezetés körülményeiről Magasi András igazgató urat kérdeztük.

Honnan jött a digitális napló bevezetésének ötlete?

Az egész akkor kezdődött, amikor még nem voltam igazgató: szülői és iskolavezetési oldalról is megfogalmazódott az igény már 2007-ben. Az igazgatói pályázatomban 2008-ban már szerepelt az új adminisztrációs módszer bevezetésének terve, s megválasztással együtt elfogadták ezt a szándékot is.

Miért jobb a digitális napló a „hagyományos” rendszernél?

Régen a naplókhoz szinte sosem, vagy csak nagyon nehezen lehetett hozzáférni. A digitális naplónál ilyen nincs, minden tanári számítógépen telepítve van a program, így a kolléga bármikor be tud lépni és be tudja írni a jegyeket, sőt egy időben több tanár képes használni a programot. Másrészről nagy segítség az osztályfőnököknek is, hiszen sok statisztikát kiszámol helyettük.

Vannak hátrányai?

Igen, persze. A hátránya, amiről a tanárok is panaszkodnak, hogy nem látják a diák teljes munkáját. Csak az ő tantárgyából rontott a tanuló vagy mindenből? Ha látnák, hogy mindenből rontott, hamarabb elkezdhetnék megoldást találni, segíteni. Probléma még az

osztályfőnöki órákon vagy a szülői értekezleteken, hogy az osztályfőnök nem tudja a naplót lapozgatva az osztály globális teljesítményét átlátni.

Erre nem keresnek valami megoldást?

De, tervezzük, hogy minden osztályfőnök kapjon egy laptopot. Ez csak pénz kérdése. Talán jövő év elejére lesz 19 laptopunk, amit az osztályfőnököknek adhatunk.

Mennyire biztonságos a digitális napló?

Jóval biztonságosabb, mint a hagyományos naplós megoldás, hiszen minden kóddal védett és nem lehet könnyen az adatokhoz hozzáférni. Ha pedig felmerül a gyanú, hogy valaki belenyúl a rendszerbe, megváltoztatott valamit, annak könnyen utána tudunk járni, hiszen napi mentés van.

Sselenkó Fanni

Vélemény – egy szülő

Az alapötletet jónak tartom, mert lehetőséget nyújt arra, hogy a szülő akár napi szinten figyelemmel kísérje gyermeke jegyeit, hiányzásait, valamint hírt kapjon a legaktuálisabb eseményekről anélkül, hogy fel kellene keresnie az iskolát. A digitális naplót gyermekemmel együtt szinte heti rendszerességgel használjuk a jegyek és a hiányzások, valamint az osztályfőnöktől kapott aktuális hírek, teendők figyelemmel kísérése céljából. A program segítségével fény derül arra is, ha valami hiba csúszik a rendszerbe. Itt például arra gondolok, hogy bekerülnek a naplóba olyan hiányzások, melyek nem valósak, mert a diák részt vett az adott órán. Ennek vezetése tudomásom szerint a szaktanárok dolga, s mivel a hiányzásoknak most már komoly következményei vannak, ezek pontos adminisztrálása mindannyiunk számára nagyon fontos lenne. Az érdemjegyek vezetése a digitális rendszerben teljes mértékben a tanárok feladata lett (az ellenőrző tulajdonképpen érvényét veszítette). Mindenesetre a digitális rendszerrel ugyanúgy előfordul, mint a régivel, hogy jegyek nem kerülnek be időben, vagy olyanok kerülnek be, amiről maga a diák nem tud. Azt gondolom, ha az előforduló hibákon tudnak javítani, akkor egy nagyon jól működő rendszerre forrhatja ki magát ez a technikai módszer.

Koltainé Supák Hajnalka

Vélemény – egy tanár

Először féltem a kezelésétől, de megtanultam és használat közben rájöttem, hogy előnyösebb mind a diákok, mind a tanárok számára. A digitális a napló a kollégákat fegyelmre készíteti és precizitásra tanítja, a tanulók könnyebben nyomon tudják követni a jegyeiket, és az osztályfőnököknek is nagy segítséget nyújt a statisztikai adatok számolásával.

Priskinné Rizner Erika

Vélemény – egy diák

Szerintem a digitális napló praktikus megoldás, mert könnyen kezelhető, és akiknek nem sikerül rendesen vezetni az ellenőrzőjüket, azok otthon egyszerűen csak bekapcsolják a számítógépüket és megnézik az interneten a jegyeket. Hátránya viszont, hogy a szülők is könnyen ellenőrizhetik a jegyeket, ami néhány diáknak nem jelent éppen boldogságot.

Farkas Anett

KÖZ-VETLEN BESZÉD

Kapcsolat, nem csak az ismerőseiddel

Informatika óra. Az összes monitor villog, minden egér kattog. Elvileg Excelezünk. Gyakorlatilag minden gép tálcáján fut a Firefox, azon pedig a Facebook.

Hogy miért is ilyen népszerű?

Ez egészen logikus: ha egy oldalnak eredendő célja az, hogy az ismerőseiddel tudd felvenni és tartani a kapcsolatot, nyilván azt az oldalt választod, ahol a legtöbb ismerősöd van.

De mégis hogyan dőlt el az, hogy a több száz közösségi oldalból pont ez az egy legyen az, ami az eddigi összes látogatási rekordot megdönti? Ennek több oka is van, de talán ami az egészet a legjobban megmagyarázza, az az eredetéhez, kitalálójához és a megalkotás helyszínéhez köthető.

Harward. Jó egyetem, talán a legjobb, ráadásul a tengerentúlon legrégebben alapított felsőoktatási intézmény. Mark Zuckerberg harvardi kollégiumi szobájában találta ki a Facebook közösségi oldalt néhány szobatársának asszisztálásával. Először az ott tanuló diákok, majd minden egyetemista számára elérhetővé vált, ma már pedig mindenki regisztrálhat, aki **elmúlt 13.**

Ha egészen a gyökerektől követjük nyomon a dolgokat, látható az első főbb oka a népszerűségnek: ki ne akarna a részese lenni olyan hírneves és messze státuszszimbólumnak számító intézetnek (legalább virtuális úton), **mint a Harward?**

Még korábbra visszamenve az első feljegyzett ilyen oldal az internet történelmében az 1997-es amerikai SixDegrees.com volt. Egyes elképzelések szerint ezeket az oldalakat a titkosszolgálat fejlesztette ki nyomozásai könnyebbé tétele érdekében. Ma, ha valaki meg akar tudni rólad valamit, rád keres a Facebookon, és azt is tudja, mikor mész ki az illemhelyre, nem hogy az ismerőseid nevét és pontos adatait. Arról nem is beszélve, hogy az összes állásinterjú azzal kezdődik vagy végződik, hogy rád keresnek

a közösségi portálokon, megnézik, mennyire vagy megbízható, mivel töltöd a szabadidőd, és csak ezután döntenek el, hogy számítsasz, vagy sem.

500 millió felhasználóról talán csak egy hatalmas, lehetőségekkel teli szociális csomópont jut eszünkbe. Nekünk. De a multi cégeknek valami sokkal értékesebb, talán a legértékesebb a 21. században: információ, lehetséges fogyasztókról szóló információ.

Gondolj bele, hány tesztet, kérdőívet töltesz ki a Facebookon. A procedura egyszerű és mindenhol ugyanaz: „Elfogadod, hogy az alkalmazás hozzáférjen az adataidhoz? Nyomj egy igent, és kitöltheted a tesztet.” Ha viszont nem, akkor automatikusan elhagyod az alkalmazást.

Átlagosan (tegyük fel) minden felhasználónak van 300 ismerőse. Ebből, ha csak 50 látja a tesztet, és 10-en még ki is töltik, az azt jelenti, hogy minden egyes kitöltő után 10 újabb csatlakozik. Ezen felül a teszt kitalálója nem csak a kérdőívben megadott válaszaidhoz fér majd hozzá, de a megadott adataidhoz és kapcsolati hálódhoz.

Ráadásul nem csak a multik és az információ halászok használják a rendszert. Gondolom, mindenki találkozott már az **átverős** kör e-mailekkel, kattints erre és erre, és nyersz egy laptopot, ami a valóságban sokkal hitelesebb lenne valami ilyesmi címmel, hogy kattints ide, és nyersz egy vírust, ami jobb esetben visszaél az IP címeddel, rosszabb esetben szétbarmolja a géped valami vírussal.

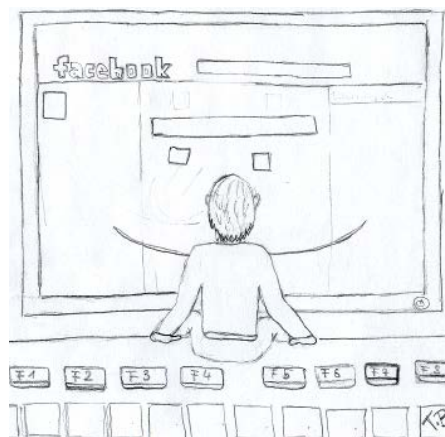
Nem véletlen, hogyha beírod a Facebook és a vírus szavakat a keresőbe, nem kevés találatot hoz majd ki a gép, például: megjelent az újabb magyar facebook vírus, banki jelszavakra utazik az új Facebook-vírus...

Hiába minden veszély, mégis ért-hető, hogy miért tagja mindenki pont a Facebook-nak sok ezer egyszerű, de nagyszerű elvet követő elrendezését is nézve, ahogyan gyakorlatilag végtelen számú opciót sorakoztat fel egyetlen könnyen kezelhető, átlátható felületen: a kapcsolattartásra, az egyéniség

kifejezésére. Ezen felül nemzetközi, így nem utolsó tulajdonsága az sem, hogy mindegy, melyik országból származol, a lehetőség így is adott, hogy életben tartsd kapcsolataidat.

Azonban ez előhoz egy újabb problémát, ami talán még hangsúlyosabb, legalábbis annak kéne lennie: a Facebook hiába egy remek találmány, mégiscsak internetes oldal. Azaz nem valódi. Ezt pedig gyakran hajlamosak vagyunk figyelmen kívül hagyni, és valami sokkal többet, valódiabbat a helyébe képzelni.

Lê Virág Mai Lan

A Facebook-on, a Facebook-ról

Rosszul nézel ki, lájkolsz te rendszeren?

Ami nincs fent You Tube-on, az meg sem történt, / amit nem talál a Google, az nem is létezik, / aki nincs regisztrálva Facebook-on, az nem is ember!

Egy évben van 313 egész túrhető nap. Meg 52 hétfő.

Nem estem el, csak a földnek szüksége volt egy ölelésre.

A Facebook olyan, mint a börtön: egész nap ücsörögsz, nem csinálsz semmit és falakra írogatsz, miközben vadidegen emberek bökdösnek.

Csinálsz 80 képet, abból 40-et megszerkesztesz és 1-et felrakasz?

A szerelem elűzi az időt. Az idő a szerelmet.

Attól még, hogy tudod, ki vagyok, NEM ISMERSZ!

facebook®

Mitől lesz jobb az óra?

„Akkor hogyan kicsinyítjük le? Hogyan legyen kétoldalas? Jaj, rossz oldalranyomatja!” (Délutánikérdések a magyaros tanáriban.) A meghívó nyomtatása csak egy probléma a sok (időrabló) probléma közül, amit meg kell oldania a fejlődni és módszertant fejleszteni akaró tanárnak, aki konferenciaszervezésre adja a fejét. A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola vezetőtanárai (Maul Borbála, Pethőné Nagy Csilla, Priskinné Rizner Erika) november 26-án „TANÍ-TANI” címmel rendeztek országos konferenciát.

Egyetemi oktatók és gyakorló tanárok, tudomány és közoktatás,

szakmabeliek és szakma iránt érdeklődők találkoztak itt. Sokféle ember, egy hely, közös cél: az irodalom és a történelem tantárgyak korszerűsítése. Középpontban többek között: a világháló és a main-stream kultúra beemelése az oktatásba.

„Kevesebbet, de alaposan” adta meg a jelszót Arató László, a Magyar tanárok Egyesületének elnöke. „A tankönyv azért van, hogy belenézzünk és elrugaszkodjunk tőle” Pásztor Valéria - a Kosztolányi Dezső Tehetség gondozó Gimnázium szabadkai magyartanára az oktatói szabadságban látja a tanítás jövőjét. A tanulók is szabadságot kapnak nála, például az óra előtti egyéni kutatás szabadságát. Ez persze egy megkötéssel jár: mindenkinek készülnie kell valamivel.

Az Árkádia-weboldal a közös munka állandó tere, amely munka minden bizonnyal folytatódni fog. Fontos törekvés lehet a helyi szakmai kapcsolatok erősítése, más tudományterületek bevonása,

a kitalált rendszer fenntartása és hálózattá építése.

Nagyon sok helyről érkeztek vendégek az egynapos rendezvényre. A konferencia eredményességét, kezdeményező voltát Dr. Nagy Imre professor emeritus és Dr. Font Márta egyetemi tanár, a rendezvény díszvendégei is méltatták.

www.arkadia.pte.hu

Kasza Szabolcs

Régi vágyunk teljesült azzal, hogy az eddig egymás mellett dolgozó egyetemi oktatók és gyakorló tanárok között még intenzívebb kapcsolat és kölcsönös tisztelet alakult ki. Mindkét oldal felismerhette, hogy mik azok az értékek, amelyeket a „másik oldal” hozzátehet a közös munkához, milyen az a látásmód, ami új perspektívákat, nézőpontokat nyithat az eddig kialakult oktatási és tudományos szemléletükben. Konkrétabban: a gyakorló tanárok az irodalom- és történettudomány újabb eredményeinek megismeréséhez kaptak segítséget, az egyetemi kutatók pedig a közoktatás sajátos szempontjaiba és jóval gazdagabb módszertani kultúrájába nyerhettek bepillantást.

Priskinné Rizner Erika

Versmondó - egy segítő szemszögéből

Be kell, hogy valljam, sosem voltam jó szavaló, így nagy csodálattal hallgattam minden egyes versenyzőt a november 17-én megrendezett 19. Babits Versmondó Versenyen.

Segítőkként már az ötödik óra után munkában voltunk. Átrendeztük a termeket, ajándékokat csomagoltunk, virágokért mentünk. Már a versenyzők is ott tébláboltak körülöttünk verseiket mondogatva. Az előkészületek természetesen már hetekkel korábban megkezdődtek, amikor Szász-Kolumbán Olga tanárnő (Olgi néni) délutáni felkészítő foglalkozásokat tartott a jelentkezőknek. A diákoknak egy Babits Mihály és egy Bertók László költeményt kellett választaniuk.

Megtelt a terem, a levegőben már tapintani lehetett a feszültséget. Néhány versmondóért majdnem egy egész osztály szorított. A megnyitón iskolánk volt diákjai egy prózai művel és egy verssel köszöntötték a versenyzőket, valamint két énekkaros tanuló megzenésített verset énekelt el Balássy Szabolcs tanár úr zongora kíséretével. Majd megismerhettük a zsűrit, amit Koszta Gabriella

színművésznő, Helstáb Klára, a Babits-Komarov Baráti Kör elnöke, valamint Zakariás Máté, volt diákunk, Babits Örökös Tag, a Janus Egyetemi Színház színésze alkotott. A verseny díszvendége Bertók László pécsi költő, a város díszpolgára volt.

Az első kört záró szünetben a folyosóra vonultak a jelentkezők. Immár túl az első versen, némileg megnyugodva sétálgattak a következő költeményt mormolva, bár végleg csak az eredményhirdetés után szabadulhattak fel.

Kajli Emese

Helyezések:

9-10. évf.

1. Magvasi Virág 10. F
 2. Biros Patrik 9. E
 3. Cseh Dávid 9. E – Subicz Rovéna 10. D
- Különdíj: Endródi Miklós 10. A

11-12. évf.-on különdíj mindenkinek:

- Rill Boglárka 11. C
 Horváth Marin 12. E
 Pálincás Csenge 12. C
 Maklári Brigitta 12. B
 Blum Diána Blanka 12. B

Hozz egy könyvet! Olvass párban!

Ezt a felhívást tették közzé a 11. A osztály tanulói iskolánkban. A megkötés csupán az volt, hogy a könyvekben sok kép és kevés szöveg legyen, ugyanis a cél nem iskolai könyvtárunk gyarapítása, hanem az örömszerzés volt. Október 22-én 15 györgy-telepi kisdíák látogatott hozzánk.

Itt kedvükre válogathattak több száz könyvből, amelyeket összegyűjtöttünk, az Olvass párban! program jegyében pedig együtt olvastak és beszélgettek velünk, iskolánk 11. A, B, C osztályainak önkénteseivel.

Minden kisgyerek kiválaszthatott és hazavihetett két könyvet, illetve a megmaradt könyveket is elvihették, részint a telepi foglalkoztatóba, részint az iskolájukba, hogy minél többet tudjanak olvasni szabad idejükben. A találkozás minden résztvevőnek, kisdíáknak és segítőnek egyaránt különösen izgalmas, mozgalmas élményt, jó érzést, fontos tapasztalatot jelentett. Vendégeink további programokon is szeretnének

részt venni, ötletek is felmerültek: focimeccs, kézműves foglalkozás (ami lapzártánk idején meg is valósult – a szerk.) vagy egy újabb beszélgetős, ismerkedős délután.

E rendezvénnyel kapcsolódtunk a Magyar Máltai Szeretetszolgálat által indított Jelenlét Programhoz, melynek lényege – a segítségnyújtáson túl –, hogy az önkéntesek megismerkedjenek a mélyszegénységben élők helyzetével. A Jelenlét Program közvetlen célcsoportja a Pécs északi városrészében lévő Györgytelep halmozottan hátrányos helyzetű lakossága, összesen 90 család, azaz nagyjából 500 fő. Ennek jegyében már több éve rendeznek játszóházakat, interaktív kiállításokat, kreatív foglalkozásokat a szegény gyerekek számára. Ezeket helyi gimnáziumok önkéntesei, egyetemről érkező hallgatók is részt vesznek, természetesen bárki csatlakozhat. Jelentkezni a jelenlet.org internetes portálon lehet.

Rill Boglárka

Martinstag in der Schule

„Ich gehe mit meiner Laterne, und meine Laterne mit mir, dort oben leuchten die Sterne, hier unten leuchten wir” erklang es am 11. November, dem Martinstag, im Schulkorridor.

Nach der Halloweenwoche bei der uns die amerikanischen Herbstkulturen nähergebracht wurden, war es nun

an der Zeit auch die deutschen und ungarischen Traditionen vorzustellen.

Einige Schüler der Klasse 9 C sangen daher dieses für Deutschland übliche Martinslied. Wie die Sterne leuchteten auch sie ein bisschen im Rampenlicht dieses kleinen Flurkonzertes. In einigen Unterrichtsstunden zuvor arbeiteten sie eine Wandzeitung aus, die alle Bräuche und auch die Legende des Martinstags zeigt.

Sankt Martin war ein Heiliger, der der Legende nach seinen

Mantel mit einem frierenden Bettler teilte. Diese Geste der Nächstenliebe und des Teilens wurde Inhalt des Martinstages. Als Symbol dafür macht man immernoch Laternenumzüge und singt Lieder, um etwas Wärme in von kleinen Lichtern in die Welt hinauszutragen. Außerdem isst man der Tradition nach eine Martinsgans.

Lisa Jura

Until next year, happy haunting!

Babits Mihály Gimnázium was struck with Halloween fever during the week of October 25th, with the success of their October Halloween Hét! Babits students spent the week trying frighteningly tasty Halloween treats, carving pumpkins for our class contest, and playing some common American Halloween games – like “pumpkin bowling” and “bobbing for apples”.

The pumpkin-carving was among some of the best Pécs had to offer: from carved “haunted houses” and cats, to both the creepy and silly. There was even a “pumpkin pi” carving, which was a nod both to the common Halloween pie and the mathematical constant. A great job done by all!

This was impressive and a whole lot of fun. It is great to see cultural appreciation and investigation matched with education and a good time. Babits students really know how to “do” Halloween!

Keith Lambert

Babits Mihály 127. születésnapja alkalmából gyűlt össze november 25-én csütörtökön a 3. órában az iskola apraja-nagyja a tornacsarnokban egy rövid megemlékezés céljából.

Szokás szerint az épület bal szárnya

visszhangzott a nagy hangzavartól, de végül elhallgattunk, s unatkozva vártuk a hosszú megszokott beszédeket. Ám helyettük egy meglehetősen különleges és szórakoztató előadásban lehetett részünk. Megnyitóként *Bertók László Boldogságdal* című versét Blum Diána (12. B) mondta el, tisztelegve a 75. életévét betöltő pécsi költő előtt. Ezt követően több Babits-

verset hallhattunk, melyek néhol a szomorúság, néhol a döbbenet, néhol pedig a vidámság érzését keltették bennünk. A rövid műsornak találó címe volt: Babits versenyhelyzetben (utalva a nov. 17-ei iskolai versmondó versenyre).

Végül fáradozásaikért és eredményes munkáikért oklevelekkel, dicséretekkel jutalmazták a diákokat. A megemlékezésen a Babits-Komarov Baráti Kör (ld. Baráti Körben című írásunkat) is képviseltette magát Lengvárszky Attila (a Pécsi Tudományegyetem oktatási igazgatója) személyében, aki többek között két különleges díjat adott át: Endrődi Miklóst (10. A) a versmondó versenyen nyújtott teljesítményéért, Maklári Brigittát (12. B) az elmúlt három év művészi eredményeiért ismert el a Baráti Kör.

Kellemes csalódás volt számunkra ez a megemlékezés, és azt hiszem, néhányan ezután több figyelmet fordítunk majd Babits Mihály verseire.

Gyöngyi Sára

Baráti Körben

Iskolánk öregdiákjait, tanárait és az iskola „barátaikat” gyűjti össze a Babits-Komarov Baráti Kör. A mai gimnázium mellett az elődiskolák, így a Komarov- és az Újmecekaljai Gimnázium diákjai közül is sokan tagjai a BK-nak, hiszen 1963 óta folyamatos képzés folyik az állandóan változó intézményben.

A kör fő feladata, célja, hogy segítse a gimnázium egy-egy rendezvényét, eseményét. Bár a BK tagjai csak végzett diákok, pontosabban „felnőttek” lehetnek, de a mai tanulók kéréseit, kérdéseit is igyekszik megoldani, segíteni a Baráti Kör. Talán a legismertebb és már-már hagyományos projekt a Pro Gymnasio díj, mely egyrészt egy a ballagások időpontjában adományozott elismerés, másrészt egy pályázható díj (pénzdíj). Ez utóbbit a pályázat és elbírálás alapján a 2009/2010-es tanévben Barancsuk Lilla, míg idén ősszel Maklári Brigitta érdemelte ki. Baráti Körünk igyekszik minden olyan kezdeményezést segíteni és támogatni, mely az iskola hagyományait gyűjti össze és ápolja, de figyelmet fordít arra is, hogy a mai divatos szóval „imázsépítésben” részt vegyen, így egy-egy évforduló megünneplését is szervezi (45 éves az iskola, 40 éves a postai szakképzés), vagy éppen a *Tablók Könyve* kiadásában segédkezik.

A Kör a közelmúltban az iskola által kezdeményezett kolontári vörösiszap katasztrófa áldozatainak megsegítésére szervezett gyűjtéshez és jótékonyági esthez csatlakozott, s ezáltal az esemény értékelése, tapasztalata alapján talán az utóbbi idők egyik legmeghatóbb és legmegtisztelőbb „akciójának” részese lehetett. Ezúton is köszönet minden segítőnek, támogatónak!

A BK elérhetőségei:

Babits-Komarov Baráti Kör

Web: www.bk-bk.hu

E-mail: bkbk@bkbk.hu

Facebook: <http://facebook.com/baratikor>

A legfontosabb események:

December 18. Karácsonyváro nap

December 20. Téli szünet első napja

Január 3. Szünet utáni első tanítási nap

Január 14. Első félév vége

Január 17-18. Osztályozó konferenciák

Január 21. Félévi értesítők kiosztása; A Magyar Kultúra Napja

Február 7. Szülői értekezlet

Február 15. Az érettségire jelentkezés határideje

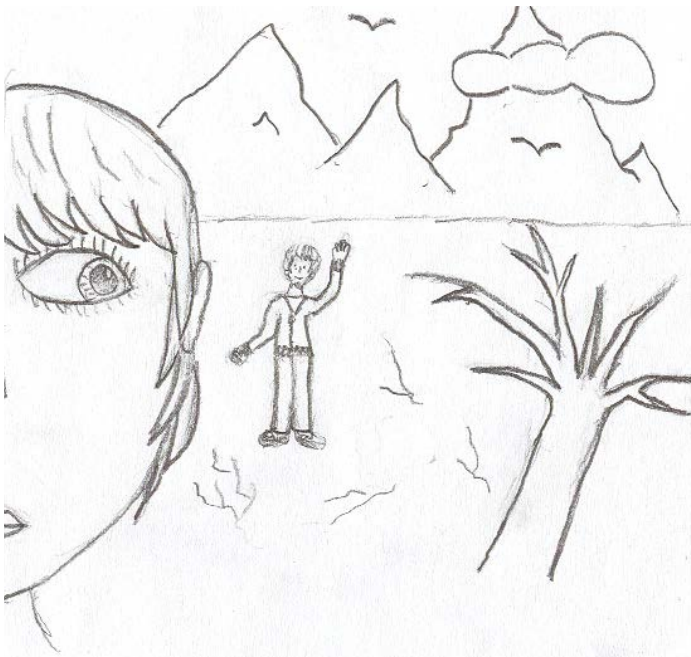
Február 18. Szülők-nevelők bálja

Az osztályfelosztással, az iskolai szervezettel elégedettek vagyunk – ebben nem várható változás. További tervezésre csak a folyamatban lévő törvényi változások ismeretében lesz lehetőségünk. Épületünkön viszont további javítási munkálatokat szeretnénk elindítani, ahogyan idén is sikerült néhány mellékhelyiséget felújítanunk. Pályáztunk két természettudományos labor építésére is, amit a város több iskolájával közösen használnánk, ez 300 milliós pályázat. A laborok helye a portánál lévő folyosórész fölött lenne, így a bejárat homlokzati része kijebb, előrébb kerülne, és teljesen más arculatot kapna az épület.

A jövőben reméljük, hogy ugyanígy fennmarad az érdeklődés az iskolánk iránt!

Magasi András igazgató

Furcsa álmok

1. rész:

Megint a kietlen sivatagban voltam. Körülöttem ugyanazok a magas, vörösesbarna hegyek, mellettem pedig a kiszáradt fa, ami alig volt magasabb nálam. A lábam alatt a talaj megrepedezett a szárazságtól, a szememet pedig elvakította az éles napsugár.

Na, végre, hogy újra itt vagy! – kiáltott fel mögöttem valaki. Ijedtemben ugrottam egyet, majd gyorsan megfordultam, hogy lássam az illetőt.

Talán a húszas éveimhez közelítő fiú lehetett. A szeme mogyorósbarna volt, a haja pedig szőkésbarna, ami leért az álláig. Ott pedig egy kicsi szőröcsomó tündökölt, fölötte pedig az iszonyúan gerjesztő ajkak, amik éppen mosolyra húzódtak a feltűnő bámulásom miatt.

Éreztem, ahogy elpirosodom, így azonnal lehajtottam a fejem. Amint nem kellett ránézniem, mintha az elmémet újra ép gondolatok öntötték volna el. Rájöttem, hogy félnem kellene, hiszen mégiscsak egy ismeretlen alakkal állok szemben.

Gondolom, nem emlékszel rám, de nem baj. Dávid vagyok! – nyújtotta a kezét. Először elhúzódtam, de aztán valami azt súgta, hogy meg kell fognom az ő kezét. Elmosolyodtam és nyújtani kezdtem felé a kezem. Már alig volt vissza egy kicsi, hogy me-

gérintsem, mikor valaki a távolból a nevemen szólított. Hátrafordultam, de nem volt ott senki. Szólni akartam, de abban a pillanatban kinyílt a szemem és rájöttem, hogy osztályfőnöki órán ülök, és a barátnőm próbál felkelteni.

- Gyerekek, bemutatom az új osztálytársatokat! – mondta a tanár. Azt hittem, ott helyben fordulok le a székemről, mikor megláttam a mogyorósbarna szemeket.

2. rész:

A szívem meglódult a döbbenettől és beleszédültem zavaromba. Egyszerűen nem volt világos, hogy ez az egész hogy lehetséges. Így a fejemet csóválva próbáltam elhíttetni magammal, hogy valószínűleg láttam őt a folyosón, és ezért került bele az álmomba.

De minél inkább próbáltam elhinni ezt, annál inkább tudtam, hogy nem így van. Ráadásul a fiú olyan áthatóan és mélyen nézett a szemembe, hogy minden létező porcikám beleremegett és szó szerint levert a víz. Bizsergett minden tagom, és bármennyire is akartam, nem tudtam levenni róla a szemem. Vákuumként szippantott magába ez az érzés, és a külvilágtól teljesen elszakított. Nem hallottam, hogy miről beszél az osztályfőnök, sem azt, hogy a barátnőm milyen megjegyzéseket tesz a fiúra. Bár azért azt sejtettem, hogy a cuki meg helyes kifejezések elhangoznak.

A fiút leültette az egyik üres helyre a tanárnő, majd folytatta a beszédet, amire én még mindig képtelen voltam odafigyelni. A széles vállak és a hatalmas hát betöltötte a látóterem, és nem engedte, hogy máshova nézzek.

Kevésbé feltűnően! – súgta oda a barátnőm, amitől kicsit kizökkenem a bámulásból. Sajnos nem sok kellett, hogy újra bűnbe essek, és az egész órát azzal töltssem, hogy bámészkodva azt kívánjam: Nézz újra a szemembe!

A csengő megszólalt, én meg mint valami pattogó gumilabda ugrottam fel a cuccaimmal és rohamoztam meg a folyosót. Nem sikerült messze jutnom, mert valaki elkapta a karom és szembetaláltam magam egy édes szájjal, amin enivaló mosoly húzódott.

Folytatás a Babits honlapján!

<3 Gizmoo <3

Alkotó vagány

Úgy érzitek, ti is tudtok ilyet? Esetleg jobbat és szebbet?

Várjuk művészi alkotásaitokat a jac@babits.pte.hu e-mail címre.

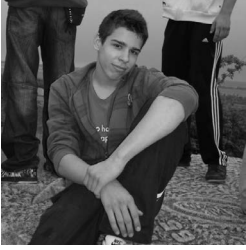
Versengjetekek, pályázatokat, s a legjobb alkotásokat következő számunkban közöljük.

Őszi hajnali 6

Szép, madárfüttyös reggelen sétálok egymagam
Fejemben lágy, szerelmes dallam szól, hangtalan
Lépteim hangjára csakis a házak figyelnek.
Lomha árnyak kúsznak szívszagató Keletnek.

Szántó Júlia

Gyorsan, szeretettel

Iskolánk volt tanulója, Burján Csabi évek óta gyakorolja a rövidpályás gyorskorcsolya,

más néven short-track speed skating elnevezésű sportágat. Erről kérdeztük.

Milyen egy edzés?

Télen jeges edzés van, nyáron pedig amikor nincsen jég, akkor száraz is. Ez nagyjából 3 órát vesz igénybe. 1 óra bemelegítés szárazon (futás, gimnasztika, nyújtás stb.), aztán felöltözünk, felmegyünk a jégre, ott kb. 1-1,5 perc lassú korizás, mindenki egyénileg tetszés szerint, aztán kis csoportokban 2-3 gyorsuló kör következik, a többi az éppen adott edzéstől függően változik. Általában erő szerint meghatározott, hogy kik mennek egy csoportba, és az is, hogy hány kört hányszor mekkora szünetekkel kell teljesíteni. Levezetésképpen 10 percet kocogunk.

Gondolom, megvan a hangulat is az edzésen, nincsen vasszigor...

Persze, a pihenőidőkben mindig dumálunk, röhögünk, minden, amikell...

A sport miatt költöztél fel Pestre?

Pécsett ugyebár nyitott a jégpálya, és a jég minősége is rossz (legalábbis az volt). Nem tudtam volna tovább fejlődni, és a legtöbb koris is Pesten van.

Ha most indulnál, újra ezt a sportot választanád?

Mivel nem túl ismert műfaj Magyarországon, nem nagyon lehet pénztért csinálni, csak úgy, ha valaki nagyon szereti üzni. Más sportot, úgy gondolom, nem élveznék ennél jobban. Drága „hobby” és sok áldozattal jár, de nagyon szeretem csinálni! Tetejében sok embert ismertem meg a gyakorlása közben. Mindezek miatt azt hiszem, mindenképp ezt választanám.

Pengeélen

Hangos kiáltással esik hasra egy lány előttem, már nem tudok megállni, én is eleszek. De jó, hogy megint kinyitott a korcsolyapálya!

Péntek este a szokásos időben csúszok a jégen sok más emberrel körülöttem, akikkel biztos van bennünk valami közös: szeretünk korcsolyázni. A dübörgő zene közben megpróbálok beszélgetni a barátaimmal, bár hiába minden próbálkozás, így inkább üvöltöm az ismerős számokat. Lassan egy órája lehetünk a jégen, az izmaim már hozzászoktak ahhoz a „pózhoz”, amit korizás közben veszek fel. A reflektorokkal erősen kivilágított pályán zsongás van. Valósággal áramlik a tömeg, egy pillanat és máris sodródok a végtelen felé. Újra előjönnek a tavalyi emlékek, a pálya ösvénnyé alakul, amit a múlt képei szegélyeznek, s én könnyedén szállok egyiktől a másikig kedvemre válogatva. Lassan belejövök a korcsolyázásba és megpróbálok szemlélődni, amolyan újságírósan. Ragyogó, mosolygó arcok, csínyek, tréfák, fogócska és „fürdetés”. Kicsit megborzongok a hidegtől és igent mondok barátnőm javaslatára, hogy menjünk és vegyünk egy teát. Miközben szürcsöljük ezt az utánazhatatlan meleg innivalót, elgondolkozom. Mindenki boldognak látszik, bár minden biztonnal tudják, milyen nagy bajban van a műjégpálya. Rengeteg pénz kéne a felújítására. Elhessegetem ezt a gondolatot, ne árnyékolja be az estémet. Épp jókor térek vissza a jelenbe, ugyanis valami szokatlan történik. Egy fiút hívnak a jég közepére, s a hangoson keresztül szerelme és barátai boldog születésnapot kívánnak neki. A pálya szélén öltönyös emberek jelennek meg egy hatalmas tortával, amin sok-sok égő gyertya áll. Az odacsődült sokaság csodálkozva bámulja az eseményeket, s mindenki kedvesen gratulál az ünnepeltnek, még az is, akit valószínűleg nem is ismer. Rövid idő múlva azonban minden megy tovább, én pedig arról álmodozom, milyen varázslatos is lenne számomra egy ilyen szülinap. Közben sodródva siklok két pengeélen...

Kajli Emese | Illusztráció: Márk Mirkó

Diákhitel - a döntés a te kezében Nem műanyag, élő!

Jelen cikk a DUE Média-hálózat és a Diákhitel Központ közösen meghirdetett pályázatára készült. Célja a diákhitel tényszerű, pártatlan bemutatása.

Diákhitel... ha meghallod ezt a szót, vajon mi jut eszedbe? Tudod, hogy mivel állsz szemben vagy tévhitben élsz?

Nézzük csak, miket mondtak társaid a diákhitelről: „akinek nincs lehetősége továbbtanulni, annak segít”, de „életünk végéig fizethetjük”; „ha munkanélküli vagy, akkor is levonják valahonnan”; „kiváltása nehéz”; „az állam így zsákmányol”; „nem tudunk róla sokat, csak hallottunk róla, főleg rosszakat...” A többség már kialakított valamilyen véleményt róla. A megkérdezett 25 diákból 23-an nem is vennék fel. De hogy mi a diákhitel valójában? Most megtudod!

Először is tisztázzuk a hitel fogalmát! A hitel kölcsönzött pénzösszeg, melyet kamattal együtt később kell kifizetned, ám ehhez munkahellyel és megfelelő anyagi háttérrel kell rendelkezned. Ezzel szemben a diákhitel az egyetlen kölcsönfajta, ami anyagi háttértől függetlenül, hitelbírálat, kezesség és fedezet nélkül felvehető. A Diákhitel Központ önköltségi elven, üzleti haszon nélkül nyújt segítséget. Legfőbb célja, hogy a hátrányos helyzetű diákok is továbbtanulhassanak.

A diákhitelt te is felveheted, ha 40 év alatt vagy és már felsőoktatási intézményben tanulsz.

(GYES-en, GYED-en lévő, nem nappali tagozatos, sőt külföldön tanuló hallgató is élhet vele.) Igénylése nagyon egyszerű, csak meg kell felelned a jogosultsági feltételeknek, és a szükséges nyomtatványokat be kell szerezned a kijelölt bankfiókokban, postahivatalokban. Ha államilag támogatott vagy, egy szemeszterre max. 200 000, ha költségtérítéses formában tanulsz, akkor 250 000 Ft-ot vehetsz fel. Ez utóbbi esetben, ha diákhitelt veszel fel, nem kell

fizetned a beiratkozásnál: ez az ún. engedményezés. Választhatsz, hogy havonta vagy egy összegben folyósítsák-e a pénzt. A folyósítást szüneteltetheted, majd újrarendítheted. A kölcsönszerződést módosíthatod, félévente megváltoztathatod a kívánt összeget. A diákhitel mellett más hitelt is igényelhetsz.

A felvett kölcsönt szabadon, bármire elköltheted, lehet az albérlés, könyv vagy számítástechnikai eszköz, nem kell igazolnod, mire fordítod a pénzt.

Most jöjjön a fő kérdés: a törlesztés. A törlesztést úgy alakították ki, hogy mindenki számára vállalható legyen. A tanulás befejezése utáni 4. hónaptól kell megkezdened. Ha úgy döntesz, hogy újra tanulsz, akkor szüneteltetheted, viszont legkésőbb a 40. életév betöltésével el kell kezdened a törlesztést. Az első 2 évben a minimálbér alapján (az előző év okt. 31-én érvényes minimálbér 6%-át), majd a 3. évtől a jövedelmed alapján kell fizetned. Ha munkanélküli vagy, akkor is kell törleszteni. Lehetőséged van egy összegű fizetésre vagy előtörlesztésre, vagyis az előírtnál többet fizethetsz díjmentesen. A futamidőt nem lehet pontosan megállapítani (a későbbi fizetés függvénye), de van egy neten elérhető program, a hitelkalkulátor, amely segítségével megbecsülheted, hogy mennyi idő alatt milyen részletekkel tudod visszafizetni a hitelt. Törleszteni kizárólag banki átutalással lehet. Természetesen itt is kell kamatot fizetni, de ez szerencsére kedvező, a hasonló hitelek átlagos kamatának a felét sem éri el. A törlesztés elmulasztásával késedelmi kamatot számolnak fel. A Diákhitel Központ felbonthatja a szerződést, ha súlyos adósságod van (12 havi), vagy szerződészegés esetén. Ilyenkor a teljes tartozást egy összegben 8 napon belül ki kell fizetned. A statisztikák szerint a törlesztők 97%-a problémamentesen tudja visszafizetni a felvett kölcsönt, és csak 3% nem fizet rendszeresen.

Pál Zorka

Eddig nem voltunk a dobogósok között a Biokom Kft által hirdetett iskolák közötti versenyben, holott már kétszer is lehetünk volna. Hogy-hogy miért? Sajnos a Babitsba járó közel 900 diák nem gyűjti és hozza elég nagy szorgalommal és kitartással a feleslegessé vált enyhén megtisztogatott kupakokat. (Tisztelet a kivételnek!)

Pedig nyerni mindig klassz dolog, főleg ha közben teszünk is valami hasznosat. A hasznosság hívószavai: környezetvédelem, újrahasznosítás, nyersanyagkészletek megóvása. Csak hogy mi is Zöldek legyünk egy kicsit (Szuperzöld! – Az ötödik elem kísért)!

A dicsőségen túl: 30 Ft/kg a kupakokért járó pénzösszeg – hogy egyszer egy évben büszkén fogyaszthasd „szuperzöld társaiddal” a pénzből vásárolt édességet. Ha végzős vagy, áprilisban nyerhetsz egy ilyen alkalmat! Ha fiatalabb, akkor júniusig várhatsz!

Gyűjtsd a kupakokat és nyerd az iskolákban az osztályok közötti versenyben, s nyerd Babitsosként is az intézmények közötti megmérettetésben!

A kockázatokról és mellékhatásokról olvassa el az I. emeleti aulában kihelyezett „A kupakgyűjtés módjáról” című tájékoztatót!

Board-sztorik

Feszültségvezetés, másként

Történeteink valóság alapját – bár valaha lehet, hogy megestek – már mi is kétségbe vonjuk. Mindenesetre fontosnak tartjuk, hogy lejegyezzük ezeket az eddig csak emlékezetben élő mondákat az utókor számára.

Egyik nap T tanár úr jött be helyettesíteni az osztályba. Nagy örömmel lépett be a terembe, s ez kitartott mindaddig, amíg össze nem találkozott a white boarddal a falon. (Világéletében azokat a táblákat részesítette előnyben, amikre krétával kell írni.) A filc nehézkesen előkerült a szekrényből, majd indult a 45 perces kínzás. A hatalmas mosoly az arcáról egy szempillantás alatt lefagyott, amikor bekövetkezett a baj.

Első táblatörési próbálkozás: kínos csend.
Második táblatörési próbálkozás: tanárunk pupillája kétszeresére nő.

...
Lengyelország története ugyanúgy vigyorgott ránk vissza a sokadik próbálkozás után is.

Egy igen hasonló esetnek voltam szemtanúja a minap. Gyanútlanul ültünk és feszült figyelemmel hallgattuk tanárunkat, amikor is ő úgy döntött, megkezdi saját gondolatmenetének a tábla síkjára való felhelyezését. Tehát egy laza mozdulattal felfirkantotta az „A” betűt heves ellenkezéseink ellenére is. Aztán megfagyott a levegő. Ő hátrafordult és kérdően meredt ránk - és akkor valaki figyelmeztette, hogy húzza fel a vetítővásznat a tábla elöl...

Várjuk a további történeteket a jac@babits.pte.hu címre.

Király Petra, Körző Nóra

Magyarország történelmében mindig is nagyszerepet játszott a ló. Napjainkban újra egyre több gyerek, fiatal és felnőtt kap kedvet a lovagláshoz.

Én kisgyerekkorom óta - kisebb kihagyásokkal foglalkozom lovakkal. Számomra ez az állat a nyugalommal egyenlő.

Annak ellenére, hogy természetesen vannak rossz élményeim is velük kapcsolatban. Számtalanszor volt alkalmam a földről, fekvő helyzetből föltekinteni a lóra, de mindig - már csak azért is - tovább küzdöttem velük és magammal. De megérte.

Ma már hosszú tereplovaglásokon is részt veszek. Sokszor csak azért megyek ki lovagolni, mert ideges vagyok, és szükségem van rá, hogy valamivel levezzem a bennem munkáló feszültséget.

Sokan egy baleset miatt elhatározzák, hogy soha többet nem ülnek lóra. Azt hiszem, ez a legrosszabb döntés, amit hozhatnak, hiszen a hibáinkból kell tanulunk és esélyt kell adnunk magunknak, hogy javíthassunk rajtuk. Az emberek többnyire azt hiszik, hogy csak mi tanítjuk a lovakat, pedig ez a dolog kölcsönös. Értenuink kell a lovak nyelvén, meg kell ismernünk őket ahhoz, hogy bármit is tudjunk kezdeni velük, s hogy igazi társak lehessünk.

Gyöngyi Sára

Valami mézes

Karácsony... meg minden, ami vele jár. Mise, családi programok, téli szünet meg sütik. De leginkább a sütik. Na jó, nem.

De azért valljuk be, hogy fontosak. Talán éppen ezért is fogom az elkövetkezendő cirka 1500 karakterben (valójában a tördelés miatt nincs benne semmi cirka, konkrétan annyi lesz) egy régi családi sütemény elkészítését leírni, aminek a receptjét még a nagymamámtól tanultam.

Milyen jó is lenne!? Valójában köze nincs a nagymamámhoz, nemrégiben akadtam rá az interneten, és hát na, megtetszett. De becsszó, ha lenne valami eszméletlenül jó titkos családi receptem, azt is szívesen megosztanám veletek, de most csak ez jutott.

Először is a tojást és a mézet habverők segítségével kikeverjük. Ezután hozzáadjuk az előre összekevert lisztet és sütőport, majd a kakaóport, a fűszereket (mennyiségük ízlés szerint változó) plusz némi tejet, de csak annyit, amennyivel igazi masszát kapunk, nem pedig egy folyós palacsintatészta-szerűséget. A kapott masszába pedig jöhetnek az ízfokozók. A munkafolyamat ezen része pedig már kézzel történik, azaz: mindenki úgy és annyit gyúr bele, amit és amennyit akar.

Ha mindezzel készen vagyunk, jöhet a kuglófforma,

vajazzuk és lisztezzük ki, majd pedig töltsük meg a masszával, és máris mehet a 180 fokos sütőbe. Ezek után gyakorlatilag csak figyelniük kell, időnként szúrjuk bele a villánkat, és ha azt tapasztaljuk, hogy a kihúzás után nem maradt rajta odaragadt tésztamaradék, akkor az egy konkrét jele annak, hogy kész van. Vagy az, hogyha a sütőből fekete füst kezd el gomolyogni... Mondjuk, én a villás verzióra szavazok.

Szóval ki a sütőből, rá a tányérra, mellé egy bögre forralt bor, kiskorúaknak tej vagy kakaó.

Hát sok sikert és jó étvágyat! És természetesen mindenkinek nagyon boldog karácsonyt!

Lé Virág Mai Lan

Karácsonyi kuglóf

Amire szükség lesz:

2 db tojás, 3 nagy evőkanál méz, őrölt fahéj és szegfűszeg

0,5 – 1 dl tej, 20dkg liszt, 1 nagy evőkanál cukrozatlan kakaópor, 1 zacskó sütőpor

Ízfokozónak pedig:

reszelt narancshéj, citromhéj, csokival bevont mazsola, kandírozott gyümölcs, dió, csoki

Sorozat

Várok. Már megint. Még mindig. Persze elsősorban nem magával a várakozással van bajom, inkább a várakozás oka idegesít fel engem és tucatnyi diáktársamat nap mint nap. Miért kell ennyit? Nem érek rá!

Idegeskedve pillantok harmadszorra az órára, és végigpörgetem az agyamon, hogy vajon ma mit rontottam el.

Nem találok semmi kivetnivalót a napirendemen, mindent megtettem a nemes cél érdekében. Már jelzőcsörgőkor letéptem a kajajegyem, laza mozdulattal becsempésztem a zsebembe, teljesen feltűnés- és zajmentesen összepakoltam mindent, éppen csak egy toll volt a kezemben, hogy a jóhiszemű tanár azt gondolhassa, a leckét jegyzetelem oly buzgón.

Csöngettek, hatodszor aznap. Felkaptam a táskám, elsőként kirontva az ajtón elkezdtem rohanni. Az elkövetkező 40 méteren bizony sok gondolat végigfutott az agyamon. Első és legfontosabb: mi a fenéért játszok itt fogócskásat, mikor ez egy gimnáziumi folyosó? Vajon ennyire komoly motiváció az, hogy beérjek időben a fakultációra, hogy amúgy tesziellenes önvalómat futásra kényszerítsem? Mi értelme, már úgyis a büfénél van a vége!? Miért nem bírnak félreállni, mikor látják, hogy bemelegítő sprintet futok étkezés előtt? És miért néznek ilyen furcsán?

Odaérve végül a szokásos kígyózó sort pillantottam meg, majd nem túl udvarias módon a megszokott „bocsi, óráam lesz” mondatot elhadarván tolamakodni kényszerültem. A nyár koncertélményeit felelevenítő méretű tömeg tagjai pedig zsörtölődve... maradtak mozdulatlanok.

Várok. Félkor már a teremben kellene lennem. Még 10 perc, és még le se ültem enni. Így megy ez minden nap. A megszokott bosszankodás, a megszokott türelmetlenség és a megszokott dorgálás, mert én már megint nem tudtam negyed óra alatt megebédelni.

Látom: ez ma is egy nyugodtan elfogyasztott paprikás krumpli lesz...

Körző Nóra

Hány hibát találtál az újságban?

Sokat?! Akkor te vagy a mi emberünk!

Jó a helyesírásod?

Legyél az olvasószerkesztőnk, korrektorunk!

Olvasd te elsőként új lapszámunkat!

Jelentkezz a jac@babits.pte.hu e-mail címen!

Együtt érez

Hol van az alsószoknyám? Nem jött szét a hajam? Ugye nem „kenődtem el”?

Hol hallani ilyen mondatokat? A táncos fellépések előtt. Nagy az izgalom, a csapat a Pécsi Nemzeti Színházban lép fel, nincs mese, itt a maximumot kell nyújtani. Megy a beéneklés, még egyszer eltáncoljuk a problémás részeket és készen is állunk. Az ügyelő megszólal: tíz perc múlva a színpadon a helyünk.

Hideg verejtékként zúdul ránk az izgalom. Nem tudom, miért, hiszen évek óta ezt csináljuk.

Kigyúlnak a fények, rád irányul a világ figyelme, te vagy a fellépő. Megszólal a zene és hirtelen minden remegés és félelem eltűnik belőled. A fellépés előtti izgalom, a ruha, a smink százszerű ellenőrzése mind távolinak tűnik, mert itt vagy végre és újra érzed azt a csodát, amiért érdemes élni.

Aranyszínű fénysugárban fürdőzve mozdulunk a zenére. Csak egyetlen villanásnak tűnik az egész, majd tapsvihartól részegen lesétálunk.

Egy táncosnak persze nem csak a fellépésért kell élnie. Szívből kell szeretned, amit csinálsz, magadénak kell érezned és élvezned minden mozdulatodat. A táncos együtt él a zenével, minden pillanatban érzi azt.

Kajli Emese

Impresszum

JaC

Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola hírlapja.
Megjelenik 400 példányban.
I. évfolyam 1. (kísérleti) szám
2010. december 16.

Felelős Kiadó: Magasi András igazgató

Felelős szerkesztő: Molvay Gáborné Sárosi Eszter

Főszerkesztő: Kasza Szabolcs,
e-mail: kasza.szabolcs@pte.hu

Lapterv és tördelés: Kerekes András

Logo: Plecskó Gábor Soma

Olvasó szerkesztő: Harka Éva

Állandó munkatársak:

Cselenkó Fanni, Gyöngyi Sára, Kajli Emese,
Király Petra, Körző Nóra, Lê Virág Mai Lan, Pál Zorka, Tusa Bence

Fotók: Király Petra, Kerekes András

Illusztrációk: Tusa Bence

jac@babits.pte.hu

www.babits.pte.hu

Babits
Iskolaújság **REBOOT**

Sztár akarsz lenni? NEM MIND ARANY,
AMI FÉNYLIK.

Jól írsz, fotózol, rajzolsz? MAJD
MEGLÁTJUK.

Te vagy a legjobb szervező? NA
PERSZE...

Szeretsz másokat kritizálni? ITT AZ IDEJE,
HOGY TÉGED
IS LEHESSEN.

Szereted a pénzt? ITT NEM FOGSZ SOKAT KERESNI.
MÉG NEM...

A válaszod „igen”?

Ha szeretnél velünk együtt dolgozni egy ÚJ ISKOLAÚJSÁGON, gyere el az újságíró szakkörrel egybekötött szerkesztőségi üléseinkre [HÉTFŐ 14:30–16:00, 101-ES TEREM], vagy jelentkezz itt:

Kasza Szabolcs | kaszaszabi@gmail.com | kasza.szabolcs@pte.hu | +36 30 / 39 34 275

Egy nap, amikor az összes babitsos vidáman érkezik az iskola épületébe. Egy nap, amikor tanulás helyett mindenki valami mással foglalkozhat.

Babits nap: április 8.

A program első felében egy minden tudományterületre kiterjedő listáról választhattak előadást a diákok. Volt itt gyógytea, biomassza, jogász-előadás, virágbörze, egészséges életmód, egyiptomi sport, felturbózott kémia- és fizikaóra, „katasztrófális” földrajz előadás, rögtönzött színház, bolygó kutatás, önképzőkör és még sorolhatnám.

Majd kis késéssel végre elkezdődött a jelmezek és kellékek miatt is izgalmasnak ígérkező osztályéneklési verseny.

Rá kellett jönnünk, majdnem minden osztályban fellelhető az a bizonyos X-faktor. Mindenki próbálta lelkesen túlüvölni a zenei aláfestést – már ha volt ilyen. Bár a szereplők élvezték az éneklést, a szigorú zsűri nem mindig mutatta fel a tízes táblát.

A nap végén a babits-pólós embertömeg vidáman sétált ki a tavaszi napsütésbe, maga mögött hagyva az iskola falait. 2011-ben ismét egy sikeres Babits napot zártunk!

Körző Nóra

Kedves Ballagó!

Hát itt az idő... menni kell... búcsúzni kell...

Búcsúzni? Mitől? Társaidtól, tanáraidtól, a jól ismert folyosóktól és tanteremtől, iskoládtól, s persze önmagadtól. Igen, önmagadtól is, hiszen innentől kezdve valami megváltozik benned és körülötted: már soha nem leszel az a bolondos kisnagy kamasz, akire ilyen vagy olyan, de mindenképpen nagy hatással bírt az az egyszerű tény, hogy babitsos diák.

Babits, a „jó öreg Babits” – nyomot hagyott benned, s akarva-akaratlan viszed magaddal tovább.

Magam és a JaC szerkesztősége nevében mit is kívánhatok neked, kedves ballagó diák? Sikereket, örömeket, vágyaid valóra válását, okos, nemes, tett-dús, szép életet!

M. S. E.

KÖZBESZÉD

Mehetsz! Mész?

Egy év külföldön. Milyen lehet egy cserediák élete? Erre a kérdésre kerestük a választ.

Illusztráció: Plecskó Soma

Programjai keretében több mint 60 ország 13 000 diákja utazik évente. Magyarország 1990-ben csatlakozott a világszervezethez, azóta több mint 1000 magyar diák töltött egy évet külföldön. Itthonról 40 országba lehet utazni minden 15 és 18 éves kor közötti diáknak, viszont egy ilyen tanév jelentős költségekkel jár.

A program célja nem más, mint megteremteni a lehetőséget a diákoknak más kultúrák megismerésére és nyelvtudásuk aktív fejlesztésére. A résztvevőket fogadócsaládoknál helyezik el, ahol a diákoknak be kell illeszkedniük vendéglátóik életébe, alkalmazkodniuk kell a család életviteléhez és ugyanúgy kell gimibe járniuk, mint itthon. Felelősséget kell vállalniuk

magukért és tetteikért. Ezáltal javul a tanulók problémamegoldó készsége, magabiztosabbakká, önállóbbákká válnak. Az AFS alapvető értéknek tekinti a toleranciát, a megértést, az empátiát, valamint a különbözőségek

elfogadását, értékelését.

Ha ezek után eldöntöted, utazni szeretnél, először ki kell töltened a jelentkezési lapot, amit ezután be kell küldened. Ha ezt elfogadják, személyes interjúra és szituációs játékokra kell számítanod, ahol bizonyíthatod rátermettségedet. Ha ez sikerül, kezdhetsz is csomagolni.

Jó hír, hogy a program keretei között nemcsak utazásra, hanem vendégek fogadására is van lehetőség. A szállásadóknak vállalniuk kell azt, hogy minden anyagi ellenszolgáltatás nélkül ellátják a hozzájuk érkező diákot minimum 3 hónapig. A fogadócsalád tagjai segítenek a nebulónak beilleszkedni. Hazánkba 15 országból érkezhetnek vendégek. Különösen az ázsiai tanulók körében népszerű Magyarország, de az Amerikai Egyesült Államokból és Németországból is sokan jönnek hozzánk egy tanévre.

Nos, ha kedvet kaptál az utazáshoz vagy a fogadáshoz, de még szükséged van néhány információra, látogasd meg a www.afs.hu weboldalt!

Az AFS-t, azaz American Field Service-t a két világháború között önkéntes egyetemisták hozták létre a nemzetek megbékélésének elősegítése érdekében. Az AFS 1947-ben kezdett elsőként cserediákokkal foglalkozni.

Fotó: Király Petra

Sajnos, én nem tanultam külföldön diákkoromban, de aktívan buzdítok mindenkit, hogy tegyen így. Minél fiatalabb valaki, annál szélesebb lesz a látóköre, ha veszi a bátorságot egy ilyen megmérettetéshez. Szerintem megéri minél előbb kimenni tanulni.

Az egyetemeknek és középiskoláknak nem véletlenül vannak ilyen programjaik. Azért bátorítják a tanulókat, mert ismerik az utak és a külföldi élet hasznát. Azt is tudják, hogy a külföldi lét elősegíti a „nemzetközi” barátságok kialakulását, a természetes kíváncsiságot más kultúrák iránt. Az igazság az, hogy ma már senki nem bújhat el a határai mögött, meg kell ismernünk egymást!

Ha külföldön szeretnél tanulni, komolyan kell vened az életet. Ne várd, hogy a lehetőségek rád találjanak, találd meg te a lehetőségeket!

Keith Lambert, aki az AFS program segítségével tanít iskolánkban.

Összeállította: Kajli Emese,
Szántó Júlia

Bangkokból a Babitsba

Panna Sakulkalanuwat az AFS program keretében érkezett a Babitsba, júliusig lesz iskolánk diákja. Bangkokból jött, ahol a szüleivel és a nagymamájával él.

Miért éppen Magyarország mellett döntöttél?

Tulajdonképpen először Olaszországba vagy Csehországba akartam menni, de aztán kiderült, hogy csak három lehetőség közül választhatok. Végül Magyarország mellett döntöttem, mert az unokatestvérem volt már itt egy évig és ő mondta, hogy nagyon szép ország, csak jó emlékei vannak róla. Egyáltalán nem bántam meg döntésemet, hiszen nagyon tetszik, ráadásul itt új dolgokat is kipróbálhatok, amiket Thaiföldön nem. Többek között németül tanulok, tollasozom, zongoraórára is járok.

Milyen a thaiföldi iskolád?

Óriási, kb. 4000-en(!) járunk oda. Sokszor abban is elfáradunk, hogy egyik teremtől a másikig elsétálunk. Az ebédet naponta kell fizetni és valamivel olcsóbb, mint Pécsen. Nálunk a lányoknak lófarcokban kell viselniük a hajukat, a fiúknak be kell tűrniük az ingüket. Mindig egyenruhát kell húznunk, kivéve a „tesiórás” napokon, hiszen akkor a testnevelés órára kiszabott egyenruhát kell hordanunk egész nap. Különbség az is, hogy Thaiföldön 13 évesen kezdik el a diákok a középiskolát, ami 6 évig tart.

Mi a véleményed a magyar emberekről?

Nagyon kedvesek és figyelmesek. Nem egyszer fordult már elő velem, hogy álltam a buszmegállóban és iskolatársaim megkérdezték, hogy fázom-e, vagy hogy hova megyek, segítsenek-e valamit megtalálni.

Cselenkó Fanni

Egy majdnem elfeledett gesztusról

Még tavaly nyolc pécsi fiatal – köztük iskolánk tanulói, Speiser Viktor és Molnár Benjámin is – Devecserben járt, hogy kifejezzék együttérzésüket a katasztrófa áldozatainak. Velük dolgozott két devecseri és két kolontári lakos is.

A gyerekek a pécsi Egy hajóban alapítvány Murál Morál csoportjának tagjaiként nem először vettek részt ilyen feladatokban, de ez volt az első alkalom, hogy messzebb mutatták meg tehetségüket és tettekrezségüket. A srácok – mint mindig – falfestéssel tettek a közjóért.

Technikájuk lényege, hogy kézi festéssel érdekes szimbólumokat hoznak létre, így hívva fel a figyelmet különböző eseményekre és az eseményekkel kapcsolatos gondolataikra. Munkájuk során összesen öt színt használnak, feketét, fehéret, kéket, sárgát és pirosat, a többi színt pedig ezekből keverik ki.

A diákok előző iskolájukban szereztek tudomást erről az önkifejezési módszerről, amikor meglátogatta őket az alapítvány egyik tagja, beszámolót tartott a szervezet tevékenységéről, majd létrehozott egy szakkört, ahol megismertette a diákokkal a falfestés technikáit.

„Bármennyire is nyomasztó volt a hely, mi azért jól éreztük magunkat. Jó volt tudni, hogy segíthetünk.” – emlékeznek a fiúk a devecseri „akcióra”.

Az eredmény pedig magáért beszél. A katasztrófa jelképes ábrázolása és az összefogás képei mellett helyet kapott a falon egy család portréja, valamint a készítő és a támogató hírességek neve is. Kézjegyükként otthagytak az alkotók valami egészen különlegeset: a pécsi „lakatosszokást” vitték át Devecserre. A falra helyezett rácson minden egyes lakat az összefogást jelképezi.

Kajli Emese

„Ne mérd magad másokhoz!”

Kőszegi Sámuel, vagy ahogy a suliban mindenki ismeri, Toci a művészetnek egy igen különleges ágát képviseli. Beatboxol. Országos szinten is előkelő rangot ért el ebben a „szakmában”. Erről is beszélgettünk.

Ha jól tudom, idén felléptetek a 6. Fringe fesztiválon.

Igen, az erre az alkalomra alakult *Sam és barátai* együttessel megvalósítottunk egy ebben a szakmában újdonságnak számító próbálkozást. A showelemnek számító beatboxra építve megpróbáltunk érzékenyebb, igényesebb zenét előadni. Kopeczky Péter és Révész György tanár urakkal hoztuk létre ezt a formációt egy nagybőgős és énekes közreműködésével. Mindenképp szeretnénk ezt a felállást továbbra is működtetni.

Miért nevezhető szerinted művészetnek a beatbox?

Elég nehéz szájdobolni: rengeteget kell hozzá gyakorolni és főleg kitartónak kell lenni. Végül is mindenki meg tudja tanulni, de az igazi jó beatboxosnak szüksége van zenei és ritmusérzékre, tehetségre is. Improvizálni sem könnyű, ez a műfaj pedig legfőképpen erre épül. Volt olyan alkalom is, hogy felmentem a színpadra, még azt sem tudtam, hogy mit fogok majd csinálni.

A Beatbox számodra kedvtelés, életcél, álom vagy komoly jövő?

Érdekel ez a műfaj és szeretnék foglalkozni is ezzel. Minden lehetőséget próbálok kihasználni. Nagy álmom egy saját CD, alapvető célom az, hogy tudjak valamifajta új élményt adni az embereknek. De nem akarok ebből élni. Nem a pénzre és a hírnévre hajtok. Ezek nagyon el tudják vakítani az embert és megváltoztatják a személyiségét is.

Akkor mi leszel, ha nagy leszel?

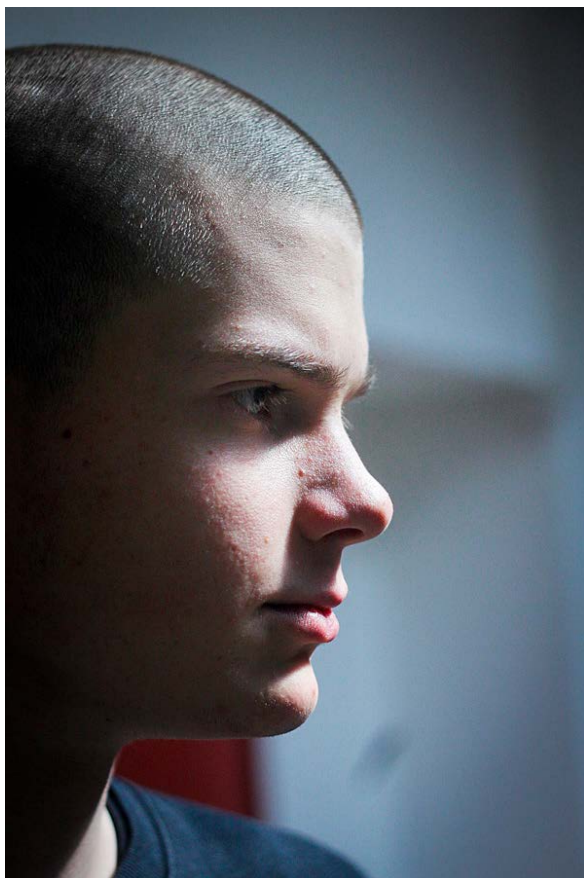
Sokat gondolkodtam azon, hogy melyik tantárgy érdekel igazán, aztán rájöttem, hogy egyik sem. Kicsit talán furesca, de óvóbácsi akarok lenni, mert a gyerekeket nagyon szeretem. A másik, ami érdekel, a sportkommunikáció.

Tisztességesen szeretnék megélni, nem feltétlen a zenéből, zenélésből.

Tudnál tanácsot adni azoknak a tehetségeknek, akik nem tudják, hol kezdjék el?

Ha van rá lehetőségük, akkor keressenek olyan embereket, akik már régebb óta működ-

nek az adott műfajon belül. A legtöbb beatboxos – így én is – elérhető a neten. Ha pedig mégsem tudnak pártfogókat felhajtani, akkor az internetes videókat nézve is lehet tanulni, ahogy én is tettem. A legfontosabb a gyakorlás és a kitartás. Soha ne add fel, még ha úgy érzed, hogy nem vagy elég tehetséges, akkor se! Nem szabad félni a vereségtől sem! Semmiképpen ne mérd magad másokhoz, egyszerűen szeresd azt csinálni, amivel foglalkozol! Ha már élvezed, mindenképp megérte elkezdni. Így lesz a beatbox igazi boldogságforrás.

Fotó: Csortos Szabolcs (UnivPécs)

Hogyan viszonyulnak ehhez a zenélési módhoz a családod tagjai és a barátaid?

Mikor még nálunk laktak a tesóim, sokszor idegesítette őket, amikor gyakoroltam, de most már amikor csak tehetik, megnéznék. Szeretik, amit csinálok. Másrészt a családban mindenki foglalkozik zenével. Az igazi barátaim természetesen tartják, hogy ilyen műfajban alkotok. Eleinte kifejezetten sokszor kérték, hogy szájdoboljak. Szerencsére az iskolai hiányzások sem okoznak gondot, így is elég jók a jegyeim.

Élő emlékezés

Február 25-e a kommunista diktatúra áldozatainak, április 16-a pedig a holokauszt áldozatainak emléknapja. Priskinné Rizner Erika tanárnőt a két neves napról kérdeztük.

Milyen kapcsolódási pontok vannak az események között?

Atörténelemben azonos időben voltak ezek az etnikai, faji, vallási alapú tisztogatások. Egy humánus ember nem tűrheti el azt, ha a környezetében vagy a világunkban bármely népcsoport, etnikum vagy politikai meggyőződés miatt embereket gyilkoljanak.

Mennyire fontos, hogy ezekről megemlékezzünk?

Mindenképpen fontos, de a megemlékezés akkor élő, hogyha olyan kapcsolódási pontokat tudunk találni, amik megérintik a diákokat. A vasútállomáson nemrég felállítottak egy emlékművet a holokauszt áldozatainak emlékére. Rengetegen mennek el mellette nap mint nap, de ki tudja, hogy hányan állnak meg előtte és olvassák el, vagy nézik meg, hogy mi is van ott. Ezzel szemben például Fekete Zsófia tanárnő egy pécsi nénit keresett fel és hívott el iskolánkba, aki pécsiként átélte a holokausztot. Az ő emlékei igen megrázóan hatottak a hallgatóságra.

Ön szerint olyan értékűvé kellene tenni ezeket az emléknapokat, mint mondjuk március 15-ét?

Nem vagyok híve annak, hogy kampányszerűen emlékezzünk meg. A gyászünnepeket nem emelném olyan rangra, mint a nemzeti ünnepünket. De jó ötletnek tartom, hogy a 12. évfolyamon elvigyük az osztályokat a Terror Házába vagy a pécsi zsinagógába. Ott van a *Könnyek könyve*, amelyben annak a több ezer embernek a neve olvasható, akiket innen, Pécsről vittek el. Nem annyira a megemlékezés fontos, hanem hogy megérezzék a diákok, ez nem egy olyan ünnep, amit „kipipálunk”, hanem arra emlékeztet, hogy nem lenne jó, ha még egyszer előfordulnának ilyen szörnyű események.

Hogyan lehetne a diákokat jobban bevonni a megemlékezésbe?

Nagyon jó kezdeményezés volt például a TÁSI-ban, amikor Anna Frankról rendeztek egy kiállítást, és bármelyik iskolából jelentkezhetek a diákok tárlatvezetésre.

Pál Zorka

Irodalmi találkozás

Iskolánkban idén már 24. alkalommal rendezték meg a Baranya Megyei Irodalmi Versenyt. Büszkén jelenthetjük ki, hogy mi bonyolítjuk le ezt az országban egyedülálló vetélkedőt, mely a kortárs magyar műveket helyezi a középpontba.

Az előző évekkel ellentétben most csupán 8 csapat versengett az első helyért, de minden résztvevő különleges élményekkel gazdagodva lépett ki a Babits kapuin. Ezekről az életre szóló élményekről részben maga az író, Schein Gábor gondoskodott, akinek két alkotása – az *Egy angyal önéletrajzai* című regény, és az *Irijám és Jonibe* című felnőttemese – volt a verseny témája. Iskolánkat (többek között) megtisztelte jelenlétével a zsűriasztal mögött ülő Ágoston Zoltán, a *Jelenkor* irodalmi folyóirat főszerkesztője, és Kézdi Évva tanárnő, a verseny alapító tagja. Meghitt hangulatban eltöltött rögtönzött író – olvasó találkozóval egybekötött pörgős délelőttön vehettünk részt. A megrögzött autogramgyűjtők pedig az író által könyveikbe írt személyre szabott üzenetekkel is gazdagodhattak.

Körző Nóra

Büszkeségeink

Van nekünk országos szinten szép eredményeket elérő „fizikásunk”. Van nekünk sok angol tanulmányi versenyhelyezésünk. Sőt, olaszosunk, matekosunk is, és még estig sorolhatnám. De mi a helyzet a sporttal?

Van okunk büszkének lenni a röplabdásainkra is. A lányok nemrégiben szerezték meg az amatőr diákolimpia 15. helyezését, valamint a területi diákolimpia 4. helyezését.

De ne felejtjük el a fiúkat sem, hiszen nekik is nagyon szép eredményeik vannak, többek között a megyei diákolimpia 2. helyezése amatőr és rendes kategóriában is. „Nagyon jól érzem magam az edzéseken. Nagyon jó a hangulat, de azért komoly munka folyik a játékos, erőnléti és technikai edzéseken is.” – mondja Jakab András (12. E), a fiúk csapatkapitánya. „Szuper jó a hangulat, összeszokott a csapat, fiúk és lányok együtt is nagyon jól megvannak.” – meséli Lóki Emese (11. B), a lányok csapatkapitánya. – „Bedő Bácsi, a mi Apukánk (azaz Bedő Gergely tanár úr) mindent megtesz értünk. Még talán többet is, mint amit megérdemelnénk. Rengeteget foglalkozik velünk, eltűri minden hisztinket és vinnyogásunkat, rengeteg programot szervez nekünk. De élvezzi. Többnyire...” A csapat minden téren vegyes összetételű, van, aki már korábban is röplabdázott, van, aki a Babitsban kezdte. Az összetartás és a tudatosság azonban közös. „Hogy miért kezdtem el röplabdázni? Valójában az elején csak azért vágtam bele, mert meguntam a teniszt, a srácok pedig dicshimnuszokat zengtek a röpiről, úgy-hogy gondoltam, kipróbálom. Igazuk lett, mert még mindig itt vagyok.” – elmélkedik Bruder Balázs (12. E). „Általánosban szerettem meg a röplabdát. Igaz, hogy nem volt komoly edzés, de szerettem játszani és mindenképp fontos volt számomra, hogy a gimiben is folytatni tudjam.” – emlékszik Lóki Emese (11. B). „Még a 11. osztály elején kezdtem el normálisan edzésre járni. Hogy miért? Kimentünk Babeach Kupát nézni, és azt gondoltuk, hogy hé, ez nekünk is menne. Meg aztán ott vannak a lányok is...” – kontráz Sümegi Albin (12. E).

Lê Virág Mai Lan

Érdeklődőknek:

Az idei tanév során sajnos már nem lehet jelentkezni csapattagnak, jövőre viszont, mivel gyakorlatilag az egész fiúcsapat elballag, Bedő tanár úr várja az újakat.

Társadalmi kérdés, előremutató válasz

Lapzártánk idején, április 14-én délután iskolánk vendége volt 23 györgy-telepi óvodás és kis-iskolás. A 11. A osztály tanulóival közösen, ve-gyes csoportokban dolgoztak fel négy beásmesét spatula-bábokkal. A rendezvényt Pethőné Nagy Csilla és a 11. A osztály tanulói készítették elő. A programról további információk: a Babits honlapján és következő számunkban.

REKLÁMHÉT

A Reklám(Hét), s a hír 6!

2011. május 6. 14.00 óra
Egy Frontkóros Naplója

Akik kérdeznak: Ti

Aki válaszol: Al Ghaoui Hesna, „a Napló” írója

A Magyar Reklám-szövetség hagyományos rendezvénysorozata a Reklámhét, melynek idején iskolánk is egyik helyszínét adja. Vendégünk Al Ghaoui Hesna újságíró, aki több háborús tudósítás riportere. Al Ghaoui Hesna magyar-szír származású újságíró, szerkesztő-riporter, blogger. Többnyire a háború sújtotta, igen elmaradott, szegény világból tudósít. Legyél most Te a kérdező, s gyere el a mi reklámheti eseményünkre! A rendezvény programját a Babits-Komarov Baráti Kör Facebook oldalán is meghirdetjük. Kérjük, részvételi szándékodat jelezd, hogy a vendégek számát elő-re lássuk! Az oldalt „lájkdol”, ha még nem vagy ismerőse a BK-nak!

www.facebook.com/baratikor

Ásó, kapa – kertépítés

Péntek délután immár sokadszorra csöngetnek ki, végre vége a hétnek. Villámgyors sprinttel közelít meg a menzát a diákok, beállnak a végtelen sorba, mások felhúzzák a napszemüveget és a barátokkal karöltve indulnak hazafelé. Ám kilépve az iskola kapuján szokatlan látvány fogadja a távozókat: társaik és tanáraik a leendő kerten munkálkodnak.

Először csak nézem őket, de később már én is közérjük kívánczodom. Biztos kézzel mozgatják az ásót, tolják a talicskát és forgatják a kerti szerszámokat. A kert is egyre jobban néz ki. Már látni lehet a virágágyások, a padok és a pergola helyét. Az új sziklakert valósággal fürdik a napfényben. Látszik: szép munkát végeztek már idáig is. Az egész több mint egy hónapja kezdődött, március 11-én. A nem éppen egyszerű kihívást jól fogadta a diákság, mindig akadt önkéntesek, akik ásót – kapát és egyéb szerszámokat ragadva dolgoztak környezetünk megszépítéséért. A pergola oszlopainak és léceinek lefestése, a virágok ültetése a lányok feladata volt. A fiúk már régebb óta dolgoznak: „Nem olyan szigorú dolog ez, csak összegyűlünk, kiosztjuk

egymás között a feladatokat és dolgozatunk” – állítják. Munka közben megismerik egymást, észre sem véve, hogy elröppent a délután. „Bár a földet nem volt könnyű felásni” – mondják

– „mégis volt okunk a boldogságra: a munka végén, amikor láttuk az eredményt.” Természetesen azért a szórakozásra is jut idő. A srácok ötletes és humoros dolgokkal mindig is próbálták feldobni alkotásukat: a pergola oszlopainak lecsiszolásából versenyt rendeztek, szörfdeszkaként használták a még meg nem munkált darabokat. Vagyis jó hangulatot teremtettek, s teremtenek. Ha pedig a lendület alábbhagy, Tarnai tanár úr rögtön segít: egy szatyrot hoz tele mindenféle finom étellel. Sőt! A fiúk – hogy ne csak a munka öröme és egy szép környezet legyen a jutalmuk – tevékenységüket videóra veszik

Fotók: Horváth Dávid

és feltöltik egy internetes portál honlapjára, ahol a győztes csapat értékes nyereményeket kap. Persze nem mindig csak móka és kacagás az önkéntesség. Oda kell figyelni, hiszen veszé-

lyes szerszámokat használnak, s információim szerint előfordult már egy-két apróbb baleset is. De szerencsére senkinek nem esett komoly baja.

Kajli Emese

DÖK: hírek röviden

Az idei évet egy csapatépítő sikondai kirándulással kezdtük, aminek a hatása véleményem szerint nagyon meglátszik a Diákönkormányzat idei munkáján. Sokkal több osztályképviselő jön el a hétfőnkénti gyűléseinkre, végre igazi, jó csapat vagyunk, és nem kell néhány diákot „összevadásznunk”, hogy segítsen nekünk, mint korábban.

Az idei programok, amiket a Diákönkormányzat szervezésének is köszönhetek: Halloween, Lan Party, sütívásárok, Mártonnap, Valentin-nap, Babits-nap (a májusi), valamint folyamatosan intézzük a DÖK Klubhelyiségének kialakítását, a csocsóasztal beszerzését. Sőt, egy IH-s tanévzáró buli megrendezését is tervezzük, azonban ennek megvalósulása még nagyon sok dologtól függ.

Másrészt nemcsak a programszervezés az egyetlen célunk. Ha bárkivel bármi történik, ha egy diákot atrocitás ér, és esetleg nem tud a tanárához fordulni, vagy névtelenül szeretne segítséget kérni, a Diákönkormányzathoz bármikor, bármilyen ügyben nyugodtan fordulhat.

Sőt, ha esetleg csatlakozni szeretnétek hozzánk, csak gyertek hétfőn a nagyszünetben a kis tornaterembe, mindenkit szívesen látunk!

A Diákönkormányzat korábbi történetéről a JaC honlapján olvashattok: <http://www.babits.pte.hu/diakelet>

Lê Virág Mai Lan

Öngyilkosság: kérdések és válaszok

Csoportos öngyilkosságra szólító pécsi felhívás indult a Facebookon – adott hírt több országos sajtóorgánum. Emiatt kerestem fel az iskola szociális munkását, Nagy Ágnest. Hozzá bármivel lehet fordulni: gondok a továbbtanulással, szerelmi és családi problémák. A szociális munkásokra, ahogy az orvosokra és pszichológusokra is, titoktartási kötelezettség vonatkozik, így a legszemélyesebb probléma sem kerül idegen kezekbe. Tehát beszéljünk az öngyilkosságról.

Mik az okai?

Az öngyilkosság számtalan dolog együttes következménye. Nagyrészt lelki válságból, önértékelési zavarokból, depresszióból fakad. De az egyedüllétől való félelem, magány, hirtelen trauma is kiváltó indíték lehet. Azok az emberek, akiknek a családjában már előfordult öngyilkosság, hajlamosabbak ezt a mintát követni. Éppúgy, mint a függőségekkel küzdő szenvedélybetegek.

Azok az emberek, akiknek a családjában már előfordult öngyilkosság, hajlamosabbak ezt a mintát követni. Éppúgy, mint a függőségekkel küzdő szenvedélybetegek.

Észrevehető a hajlamosság?

A szerencsésebbek beszélnek a problémájukról, hajlandóak megnyílni másoknak, így könnyebben lehet rajtuk segíteni. Ha egy kicsit odafigyelünk a másakra, egyből láthatjuk, hogy probléma van, egyből észlelhetjük a depresszív hangulat jeleit: több időt tölt egyedül és az eddigi értékrendjét hajlamos tagadni; sokszor beszél úgynevezett „zuhanó vágyról”, „messzire nyúló utazásokról”, illetve megjelenik beszédében a „negatív kód”, amely a tagadó mondatok megszorodását jelenti. Azonban a tünetek felbukkanása nem vezet feltétlenül öngyilkossághoz.

Hol találunk segítséget?

Szerencsére számtalan szervezet, lelkesegély-szolgálat működik az ország több pontján. Ezek ingyenesen hívhatóak, anonimek. Ha valaki már komolyabb problémákkal küzd, akkor pszichológus, szociális munkás segítségét is kérheti, aki gyógyszerek, terápiák segítségével próbálja megoldani az adott problémát. A lehető legnagyobb segítség azonban minden ember számára az odafigyelés. Ha egy kicsivel több figyelmet fordítunk családunkra, barátainkra, számos dologtól meg tudjuk őket védeni.

Szöveg és illusztráció: Király Petra

Részletek néhány nyertes Babits Pályázatból

Lábnymok

(szonett egy szonettkoszorúból)

Emlékek cikáznak a fejemben
Amikor még minden teljesen más volt
Feloszlott a rég oly egységes tábor
Néha ez üt lyukat a kedvemem

Azt hittem erősnek építettük
És mégis leomlott mint egy kártyavár
De ha már így alakult bánkódni kár
Emberek járkálnak még mindenütt

A három oszlop még mindig tart
Nem zúzza szét semmilyen kapzsi kar
Pedig az lép ki, aki csak akar

Ellentétek mindig lesznek és voltak
De ez a barátság nem jó holtan
Ez eltart remélem holtodiglan

Ózdi Bálint (11. E)

Tökéletes végkifejlet

[...]

Nyakkendő egyenes, ing sima, öv feszes, nadrág vasalt, oh, a haj kifésült. Gilbert a tökéletesített önmagát látta viszont a tükörben. Tükröm, tükröm, mondd meg nekem, ki ma a legtökéletesebb e vidéken? Gilbert felvette az öltönyét és a lehető legjobban érezte magát. Bizton tudta, hogy eljött a tökéletes végkifejlet napja. Elindult a már jól ismert macskaköves úton.

A szél kezei pásztázták Párizs utcáit. Goromba viharfelhők vitáztak az égen villámokat szórva egymásra. Gilbert oly boldog volt, hogy észre sem vette a hirtelen feje fölé tornyosuló veszedelmet. Csipp csepp csipp csepp cseppcsippcsepp. A felhőket a zokogás kezdte el rázni. Gilbert az első csepp érkeztekor feltekintett az égre, akkor látta meg a borús, kormos eget. Lelkében gyorsabban indult el a vihar, mint a külvilágban, ami kínozza. Lassan, az esőtől áztatva ment haza. Úgy érezte, feladja és éli tovább az életét büntetésül.

[...]

Holocsi Fanni (12. D)

Részletek néhány nyertes Babits Pályázatból

Műfordítás

Fsű-placcs

(Jules Verne)

[...]

Fsű!... Placcs!... És aztán kopp!... kopp!... kopp!... A szellőkések zajához három, ezúttal határozottabb kézből eredő kopogtatás társult. Az orvos aludt. Felébredt, de milyen hangulatban! A nyíló ablakon keresztül a szélvész úgy tört be a szobába, mint a kartács. – A craquelines miatt... – Már megint az a szerencsétlen! – Az anyja vagyok! – Hogy az anyja, a felesége és a lánya dögölnemeg vele együtt! – Roham érte! – Igen? Akkor védje ki! – Kaptunk egy kis pénzt – folytatta az anyó - előleget a házra, amit a Messaglière utcabeli Dontrup camondeur vásárolt meg. Ha ön most nem

jön el, az unokámnak nem lesz apja, a lányomnak nem lesz férje, nekem pedig nem lesz fiam! Siralmas volt hallani ennek az öregnek a hangját, arra gondolni, hogy a szél megfagyasztja a vért az ereiben és, hogy az eső csontig áztatja sovány húsán keresztül. –Egy roham az kétszáz fret-zer! – felelte a szívtelen Trifulgas – Nekünk csak 120 van! – Jó éjszakát! És az ablak becsukódott. Némi töprengés után belegondolva, azért százhusz fretzer egy másfél órás útért és egy félórás vizitért, nem is olyan rossz pénz: hatvan fretzer óránként, azaz percenként egy. Kis haszon, de azért nem lebecsülendő. [...]

Papp Kata Szilvia (11. B)

Történelem

A tudományos felfedezések hatása a mindennapi életre és napjainkra

BETŰÍRÁS

– A föníciaiak feltalálták, a görögök módosították, az itáliai hellének közt meghonosodva a rómaiak öröksége lett. – Ezt az abc-t vette át tőlük fél Európa, majd a fél világ. – A nagybetűk szinte változatlanul használatosak ma is. – Ahogy az írás megvolt, máris készen állt hozzá az irodalom – hiszen csak le kellett írni, amit a szájhagyomány évszázadok óta őrzött.

„ADJATOK EGY SZILÁRD PONTOT ÉS KIEMELEM A

SARKÁBÓL A VILÁGOT”

Arkhimédész a matematika és fizika zsenije: – kb. 40 gépet talált fel – kiszámította a Pi értékét – „Heuréka!” – így kiáltott fel, amikor a fürdőben rájött a hidrosztatikai felhajtóerő törvényére (hajók építésekor is használták) – bevezette a sűrűség fogalmát – az erőkarra vonatkozó törvény megalkotója (emelőket alkalmaztak a nehéz terhek elmozdításához) – a végtelen spirál csavart neki köszönhetjük (megtekerve fölfelé szállította a vizet, tehát vízemelő volt) – csigasor – a súly magasba történő emelését segítette elő.

Ferenczi Péter (9. E)

Biológia

„Babagyár” avagy az IVF program

[...]

(a 29 oldalas pályázat elejéről)

Egy tapolcai intézmény (Pannon Reprodukciós Intézet) köznapi és humoros elnevezését takarja a „BABAGYÁR” megnevezés. Természetesen a babákat nem gyártják, hanem az ott dolgozó szakemberek egy speciális eljárással segítik elő, hogy olyan párok is szülővé váljanak, akiknek természetes úton ez nem sikerül. Mesterséges megtermékenyítés (IVF – in vitro fertilitas) a fő profilja az intézetnek. Történetem szereplői mesélték mosolygva, hogy ezt a kifejezést a helyi taxistól hallották, miután megadták, hogy mi a cím, ahová szeretnének eljutni Tapolcán. Számomra elgondolkodtató volt a „BABAGYÁR”, mert ugyan nem szó szerinti értendő, de kutatásaim során beigazolódott, hogy van közös „nevező”: – „terméket állítanak elő” – azonos technológiát alkalmazva – mindezt rövid idő alatt – igényeket kielégítve – boldoggá téve a „megrendelőket” Persze ez csak az objektív oldala a folyamatnak. Céлом volt feltárni a szubjektív elemeket is, hiszen hús-vér emberek a történetem szereplői, és az „eredmény” is élő kis személy. [...]

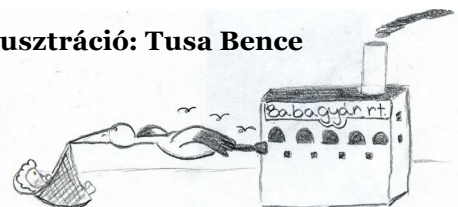
(az interjúból)

Milyen érzés volt először „megfogni” Csenge hangját?

Mennyi idő van arra, hogy felsoroljam? :-))) Fantasztikus, leírhatatlan, mesés! Akkora energiát adott, ahogy magamhoz vettem... Igazi nagy ajándék, aki ahogy a világra jött, mosolygott. Mintha a világ minden kincsét tették volna a kezembe. Szemléltettem, hogy: Jé, Ő tényleg belőlem van??? :-))) [...]

Csendes Barbara (11. D)

Illusztráció: Tusa Bence

ZION – Figyeld!

A Zsolnay Vilmos 109. házszám alatt él ZION, vagyis a Zenész Ifjúsági Otthon. A régi épület már sok feladatot ellátott, többek között iskolaként, moziként vagy házasságekötő épületként is üzemelt. Jelen pillanatban a fiatalok életében játszik fontos szerepet – nevében is benne van –, hiszen otthont ad az ifjú tehetségeknek zenei tudásuk művelésére és lehetőséget új emberek megismerésére.

„A szavak korántsem olyan fontosak, mint a zenéből, különösen az élő zenéből sugárzó energia.” (Kurt Cobain)

Fotó: Király Petra

Az itt lévő Inter Magyar Kulturális Egyesület fő érdeke az élőzene népszerűsítése. Amit különböző programokkal próbálnak elérni, például koncertek, fesztiválok, filmvetítős esték szervezésével.

A ZION Könnyűzenei Tanoda eltér a többi programtól. A szervezők úgy gondolták, hogy a fiataloknak nincs mindig alkalmuk megfizethető áron tanulni a népszerű könnyűzenét, ezért létrehozták ezt a fajta „szolfézszt”, mely több szempontból is újdonság. Nem magánoktatás folyik, hanem közösségben, egymással ismerkedve és egymástól tanulva szerzik meg a zenei tudást.

Mindez több rangosabb pécsi zenész vezetésével valósul meg. Részt vesz ebben például Fekete Attila (basszusgitár – PMD Blues Band), Zentai Péter (dob – Zagastic, Punnany Massif), Reiner Ágoston (gitár – Zagastic).

Szántó Júlia

Profiterol első kézből

Közkívánatra megszereztük Halász Dóra tanárnő – már a latin napokon is nagy sikernek örvendő – profiterol receptjét.

A fenséges olasz eredetű finomság elkészítése ugyan igényel némi tapasztalatot és fizikai erőt, de nem sorolható a bonyolult és drága kategóriába.

Szóval az egész alapja egy egyszerűen elkészíthető égetett tészta, ismertebb nevén képviselőfánk. A forrásban lévő vízben olvasszuk fel a vaját, majd adjuk hozzá a lisztet és a csipet sót. Amint levettük a tűzről, adjuk hozzá egyesével a tojásokat és keverjük, keverjük, keverjük. (Emlékeztetnék mindenkit, itt egy megterhelő feladat jön, hiszen a lábas lefogása külön embert igényel.)

Majd kis halmokba púpozva pakoljuk a tésztát sütőpapírral lefedett sütőlapra, és a forró sütőbe helyezük fél órára. (Ha mindez meghaladná képességeinket és feladnánk a küzdelmet a ragacos massa ellen, vagy már az elején elolvassa a receptet eldöntjük, erre nem leszünk képesek, nyugodtan vásároljuk meg a képviselőfánk néven kapható készterméket a boltban.)

Ha kihültek, vágjunk a tetejükre lukat és töltsük bele a vaníliás cukorral felvert tejszínt. Rakosgassuk egy tálba, és öntsük rá a csokis, főzött krémet. (Krémet: a forró tejhez öntsük a lisztes, kakaós, cukros port, és lassan kevergetve várjuk meg, míg besűrűsödik.)

Amint pihent pár órát a hűtőben, máris tálalhatjuk, tetejét díszíthetjük ízlés szerint újabb adag tejszínhabbal, és begyűjthetjük az elismerő bókákat, amik egy valódi bella donnát illetnek.

Körző Nóra

A tésztához: (kb. 30 darabhoz)

- 15 dkg liszt
- 10 dkg vaj
- 1 pohár víz
- 2 csipet só
- 3-4 tojás

Bele:

- ½ l tejszín
- 2 vaníliás cukor

Rá:

- 1 l tej
- 1 pohár liszt
- 5 dkg cukrozatlan kakaópor
- 30 dkg cukor

A SZERK

Akrobatikus rock'n'roll

Mire gondolsz, ha azt mondják neked, hogy rocky? Egy fiúra és egy lányra, akik csini ruhában különböző emeléseket mutatnak be gyors zenére? Igen, valóban. De ez még nem minden.

Mivel „a mai világban” egyre kevesebb fiú meri bevélni a táncolást, így valami mást kellett kitalálni: megalakultak a lányformációk. Ezek általában 5-6 főből állnak, de vannak 12-16 személyes csapatok is. Ahhoz, hogy egy formáció vagy páros eljusson a fellépésig, rengeteget kell edzeni.

Az edzések nagyjából mindig ugyanúgy zajlanak. Bemelegítéssel és nyújtással kezdünk. Ez a legfontosabb fázis, hiszen ha ez nem történik meg, az évekkel később jelentkező egészségügyi problémákhoz vezethet. Ezután olyan technikai gyakorlatok következnek, amikkel az állóképességünket és a tartásunkat fejlesztjük. Mire ezeken túl vagyunk,

a pólónk már átázott az izzadságtól, szánk porzik, torkunk ég a szárazságtól és úgy érezzük, hogy itt a vég. Persze tudjuk, hogy még közel sem értünk az edzés végére. Még hátra van a tánc és az akrobatikák gyakorlása. Minden csapatnak megvan a saját koreográfiája, amit ismétlődő gyakorlással fejleszteni próbál az edzés végéig. Monoton folyamattal újra és újra.

Ahhoz, hogy egy csapat vagy egy páros eljusson odáig, hogy nagy közönség előtt, csini ruhában előadja, amit tud, hosszú utat kell bejárni. Ez az út hónapokig, de akár évekig is eltarthat.

Pál Zorka

Legyél a munkatársunk!

Úgy érzed, hiányzik még valami az életedből? Úgy érzed, itt az idő, hogy bizonyíts? Szeretnél „be-robbanni” az iskolai köztudatba? Szeretnél egy remek csapathoz tartozni, új barátságokat kötni?

Csatlakozz a JaC szerkesztőségéhez! Vegyél részt a kiváló hangulatú hétfő délutáni szakköri foglalkozásokon, ahol megtanulhatsz, megtapasztalhatsz mindent, ami az újságírói pályán történő elinduláshoz szükséges.

Ha nem akarsz profi újságíró lenni, csak érdeklődsz a JaC életézés, a közös munka iránt (hiszen az újság készítésének bármely mozzanatába bekapcsolódhatsz), akkor is vedd fel velünk a kapcsolatot!

Mi mindenkit szívesen látunk!

Ne felejts el e-mailt írni!

A JaC diákszerkesztői
jac@babits.pte.hu

Impresszum

JaC

Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja. Megjelenik 400 példányban. I. évfolyam 2. szám 2011. április 27.

Felelős Kiadó: Magasi András igazgató

Felelős szerkesztő: Molvayné Sárosi Eszter

Főszerkesztő: Kasza Szabolcs,

e-mail: kasza.szabolcs@pte.hu

Főszerkesztő-helyettes: Körző Nóra

e-mail: nori.korzo@gmail.com

Főmunkatárs, on-line szerkesztő: Kajli Emese

Vizuális arculat és tördelés: Kerekes András

Logó: Plecskó Gábor Soma

Olvasószerkesztők:

Berényi Szabolcs, Harka Éva, Rossu Katalin

Állandó szerzőink:

Cselenkó Fanni, Gyöngyi Sára, Kajli Emese, Király Petra, Körző Nóra, Lê Virág Mai Lan, Pál Zorka, Szántó Júlia

Fotók, képszerkesztés:

Horváth Dávid, Kerekes András, Király Petra

Illusztrációk: Plecskó Gábor Soma, Tusa Bence

jac@babits.pte.hu

www.babits.pte.hu

végrehajtva a feladatokat, amik általánosságban tetszetek a diákoknak.

„Ötletes dolgokat találtak ki nekünk a tizenkettedikesek, a kedvencem az autósosás és a sajtburgeres feladat volt. Az külön tetszett, hogy tényleg *m i n d e g y i k n é l* az volt a lényeg, hogy szórakoztató legyen, nem pedig megalázó” – számolt be élményeiről egy kilencedikes.

Úgy tűnik, szerencsésnek mondhatjuk magunkat, amiért még részünk lehet a szecskaavató élményében, hiszen ma már nem minden iskola tartja szükségesnek a megrendezését. Bár a legtöbb kilencedikesben nem ez erősíti meg a Babits-diák érzést, rengeteg dolog van, ami miatt kár lenne törölni ezt a programot. A közös ötletelés elengedhetetlen a győzelemhez, és hát valljuk be, valószínűleg minden osztály meg akarta mutatni, hogy ők a legjobbak, a felkészülés pedig nem kevés együttműködést igényelt. „Az, hogy közösen kellett kitalálni, hogyan oldjuk meg a jelmez-kérdést, illetve egyeztetni, mindenkinek jó-e az adott ötlet, nehéznek bizonyult, azonban ez segített, hogy a közösség összekovácsolódjon” – mondta el véleményét Halász Dóra tanárnő, az egyik érintett osztályfőnök. A 16 órás kezdetű avató előtt már jelmezbe öltözött emberek rohagáltak ide-oda, hogy elvégezzék az utolsó simításokat, sebtében készített pajzsok száradtak az asztalokon, a véceket pedig festék díszítette. Elkészültünk. Az osztályok egymást túlharogva kántálták a csapatuk nevét, mindenki biztos volt benne, hogy ők lesznek a győztesek, könnyűszerrel

Emellett megemlégették még a hulahoppós feladatot, melynek már tényleg nem sok értelmét látták a diákok. A szervezők azonban elárulták, egyfajta cenzúra működött ezzel kapcsolatban, így sajnos kimaradt pár érdekes ötlet (bár lehet, hogy a kilencedikesek ezt nem is bánják annyira). „Mindezek ellenére úgy érzem, nekünk sikerült felülmúlnunk azokat a feladatokat, melyeken még mi estünk át anno” – fűzte hozzá egy tizenkettedikes. Abban mindenestre a legtöbb kilencedikes egyetértett, hogy jó volt. (Persze annak tudatában, hogy a véleményük megjelenhet, az emberek képesek elfelejteni a negatívabb dolgokat.) Még az érintettek sem említették, de szóvá kell tenni, hogy volt egy kisebb konfliktus az avatón, ami cseppet beárnyékolta a programot. Páran úgy gondolták, csalás történt egy feladatnál, ami igazából lényegtelen is, hiszen az avató arra van, hogy jól érezzük magunkat, nem arra, hogy összevesszünk. Emellett természetesen a hivatalos eredményre kell hagyatkozni, amit végül is úgy tűnik, mindenki elfogadott. A végső győztesek tehát a Jedik (9.E), bár ők nyilvánvaló helyzeti előnnyel indultak, hiszen az erő velük volt.

Tiszavári Luca 9. C

Új év, új reménység. A szerkesztőség is megújult, de az üzenet ugyanaz. A Babitsról, babitsos diákoknak. Jónás a szócső, mi megírjuk... ti elolvassátok? Te, aki ezeket a sorokat olvasod, mindenképp, kicsit talán bólogatsz is, majd elmosolyodsz. Mi is sokat mosolyogtunk, amíg az az újság, amit a kezdedben tartasz, megszületett (olykor meg a fejünket ráztuk). Ha végeztél az olvasással, és kedvet kapsz az íráshoz (hogy azt aztán megint mások olvassák), csatlakozz a szerkesztőséghez! Légyott hétfőn a nyolcadik órában a 104-es teremben!

A szerk.

Fotó: Csortos Szabolcs

MA MÁR TÖRTÉNELEM

Kányádi Sándor iskolánkba látogatott

*Van egy kisszék,
háromlábú,
három lába:
három bábú.
Egyik: Billeg,
másik: Ballag,
harmadik meg:
Billegballag.*

Ugye mindenkinek ismerős ez a néhány sor még az óvodás évekből? Írója, a mai magyar költészet egyik legnagyobb alakja szeptember 26-án iskolánkba látogatott.

Az olvasótalálkozó igen jó hangulatban telt: közvetlen, vicces embert ismerhettünk meg benne. „Köszönöm, hogy itt vagytok! Tudom, hogy ez kötelező...” – kezdte mosolyogva, és hozzátette: „...akinek elege volt hallgatni ezt a vénembert, menjen inkább a szép vénasszonyok nyarába”. Szerencsére sokan jobban értékelték a költőt, mint a napsütést, így aztán sok izgalmas dolgot tudhattunk meg tőle.

Például hogy hogyan indult költői karrierje: „Minden valamirevaló kicsi gyermek elkezd írni vagy verset, vagy mesét. Az okosabbak abbahagyják. Hát én nem hagytam

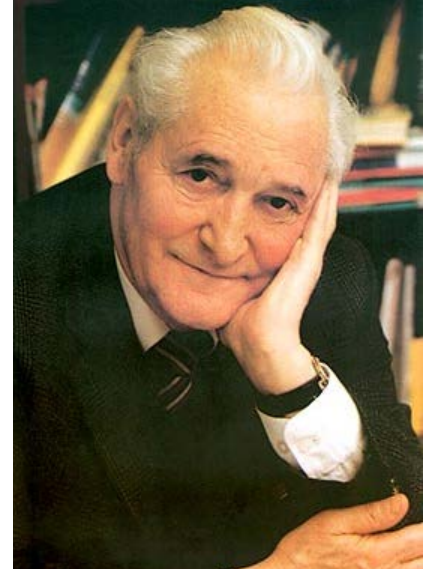
abba. És nyilvánvalóan Petőfi Sándoron keresztül írtam.”

Mindenesetre mi örülünk, hogy nem hagyta abba. Bár Kányádi szerint ő még nem költő, „Kicsit korai volna 82 éves korom ellenére”. Majd ha két generáció után is olvassák még, „ha majd az unokáitok is érdemesnek tartanak...”, akkor lesz költővé az ember.

„Az élőknek soha ne higgyetek! A jóhiszemű kételkedés viszi előre a világot.” – mondja még jó tanácsként a csillogó szemű Sanyi bácsi.

Megkérdeztük iskolánk pódiumos tagjait, akik Kányádi-verseket szavaltak a találkozón, hogy milyen érzés volt verset mondani így, az írója előtt. A válaszok igen eltérőek voltak. Valakit nem zavart, mást feszültséggel töltött el: „Ott volt az író, és valahogy mindig azt érezted, hogy meg kell felelned egy kis részben neki is.” Megint más szerint jobb érzés, ha a költő is jelen van, mert az inspiráló lehet – „Főleg úgy, hogy én egy olyan verset mondtam, amit édesanyjának írt. Szavalom a verset, ránézek és látom, hogy könnytől csillog a szeme.”

A találkozó végén Kányádi Sándortól mint Tiszteletbeli Pódiumostól búcsúzhattak a jelenlévők.

Kányádi Sándor:

Kossuth-díjas költő, író, műfordító, metaforikus kultúrmisszionárius és nagykövet

(és akár guinness rekorder is lehetne, a megtartott olvasótalálkozók száma alapján)

Bodor Anett 9. C

POEM CORNER

Light, way and art for stay

See the light
Find your way
And feel the art
Now you can stay

Use the light
Walk on your way
And bring up the art
Now you are able to stay

Be one with the light
Reach the end of your way
And live in the art
Now you ready to stay

Writer of Soul

Vénasszonyok nyara

Ül az őszi napon
három kis anyóka,
fonogatnak, pereg
szaporán a rokka.
Öreg ujjbegyük közt
nem is kenderszálak,
fonallá a napnak
sugarai válnak.
S lemenőben a Nap
azért ragyog vissza
finom fonalukat
nehogy elszakítsa.

Kányádi Sándor

VISSZAPILLANTÓ

Vajon miért nem fogadta akkora üdvrivalgás a „2011/2012-es tanévet ezennel megnyitom!” kijelentést, mint a tavalyi „ezennel a 2010/2011-es tanévet lezárom!” búcsú mondatot? Persze, ha egy év véget ér, utána egy másik kezdődik, és nem maradhat el a szavalás, az énekari produkció, sőt az igazgató úr beszéde sem, amiben idén egy kávéscsészéhez hasonlított a iskolánkat.

Mennyi pénz kell egy kilencedikesnek egy hamburgerre? Mennyi idő alatt mos le egy kocsi? Milyen hadialakzatban vonultak fel a római légiók? És a jedik a Na'vik ellen? Minden kiderült a diákpolgár-avatón...

„Angyal, vidd meg a hírt az égből,
Mindig új élet lesz a vérből.” - írja Márai
Sándor, szavalják a pódiumosok, mi meg
némán emlékezünk az '56-os forradalom 55.
évfordulóján.

Babits Mihály Szekszárdon született 1883.
november 26-án (és színésznőt szeretett, vala-
mivel később). E jeles nap évfordulójáról emlé-
kezett meg a tanulóifjúság. A képen iskolánk
két, legnagyobb renoméval rendelkező férfinja:
Babits Mihály és Magasi András igazgató úr.

Bemutakozik a DÖK új vezetősége

Tóth Krisztián vagyok, a 11.E osztályba járok, és mindenki csak Don néven ismer. Ne ijedjétek meg, nem fogom taglalni előéletem részleteit, majd az önéletrajzomban úgyis olvashatjátok cirka 60 év múlva. Kilencedikesként beleszóppentem egy új, ismeretlen környezetbe, és próbáltam keresni a helyem. A DÖK-ben mindenki idősebb volt nálam, mindenki ismerte a másikat, és finoman szólva, kicsit félttem. Az elején még csak be-bejártunk Tollival a gyűlésekre, szorgosan jegyzeteltünk. Azután ahogy az évek teltek, kezdett összerázódni a csapat. A csapatépítő tréningekre még most is szívesen gondolok vissza, és minden évvel csak egyre jobb és jobb lesz. Hogy ne legyen túl egyszínű és unalmas az iskolai élet, megteszünk mindent egy színesebb környezetért.

Marthy Dávid vagyok, 3. éve járok ide. Átlagos tanuló vagyok, de a közösségben mindig sok szerepet/feladatot vállalom. 'E' osztályos lévén érdekel az informatika, ezért hozzám ilyen kérdésekkel mindig fordulhattok. Általában én szervezem le a technikát a DÖK-ös programokra. Nagyon szívesen csinálom ezeket a feladatokat, mivel jó a társaság, és így sok embert megismerhetek. Azonban sajnálattal látom, hogy a pénteki programokra kevesen jönnek el.

Aktuális programjainkról időben adunk majd tájékoztatást, addig egy kis ízelítő: karácsonyi sütívásár, Valentin nap, farsang, szalagavató chill zone, paintball, lanparty, 24 órás sportnap.

Tollas Máté vagyok, 11.E osztályos, de a barátaim csak Tollinak szólítanak. Ötödikes korom óta vagyok DÖK tag. Mivel sose indultam választáson, így a csúcsponot most értem el, valószínűleg többi társammal egyetemben. Szívesen segítek bárkinek, aki megkér, és persze ha tudok. De ahhoz tényleg az kell, hogy odajöjjön és megkérjen rá, mert nem vagyok mentalista, sajnós.
P.S.: GAME!

Magvasi Virág, 11.F osztályos tanuló vagyok. A DÖK vezetőség egyetlen művészeti ágról szakadt tagja (bár legalább annyira vonzanak a természettudományok, mint a művészet). Amiben tudok, szívesen segítek. Szeretném, ha egy jól összetartó közösséget alkotnánk együtt. Továbbá azt is, ha nem csak a kötelességeket látnátok az iskolánkban, hanem hogy tanítási idő alatt is lehet jól szórakozni.

Varga Flóra vagyok, a párt biofizikás tagja, és az, aki olvashatóan tud a táblára írni a gyűléseken. A DÖK-be kerülésem a véletlenek furcsa összjátéka volt, de örülök, hogy így alakult. A többi DÖK taggal azon dolgozunk, hogy nektek minél jobb és érdekesebb programjaitok legyenek az év során. Ezért szeretnénk megkérni benneteket, hogy ti azzal segítsétek minket, hogy részt vesztek és jól érzitek magatokat ezeken a programokon!

Múzeumi töri óra

Élete egyik legkülönlegesebb töri óráján vehetett részt a 12-esek történelem fakultációs csoportja. Priskinné Rizner Erika tanárnő által szervezett program első részére itt, Pécsen a Várostörténeti Múzeumban, a folytatására pedig a szentendrei skanzenben került sor.

A múzeumi órák célja az adott témakör interaktív módon történő feldolgozása, kézzel tapintható források önálló értelmezése. Tanulság számunkra, hogy egy ilyen program során már a kiállító teremben megtanuljuk a tananyagot, hiszen sokkal mélyebben, személyes részletekig menően foglalkozunk vele, most például a dualizmus kori magyar polgársággal.

A helyi vonatkozás miatt először a pécsi nagypolgári Visy család életébe nyertünk betekintést. Kezünkbe foghattuk az asszonyok alsóneműit, a családfő szivarkészletét, megismertük a korabeli etikettet, megtanultuk, mi a vizit, a zsúr. Az óra zárásaként korhű jelmezbe bújhattunk, és eljátszhattunk egy korabeli leánykérést is.

Pár nappal később Szentendrén folytatódott a projekt. Természetesen előtte a pesti éjszaka fényeit sem hagyhattuk ki tanulmányi utunkból. Álmosan leszállva a skanzen-buszról egy 19. századi vasútállomáson találtuk magunkat. A nap vizsgálandó polgáraink a felföldi mezővárosok lakói voltak. Négy kisebb csoportban ismertük meg egy gyöngyösi kádármester, egy zsidó szatócsboltos, egy vándorszínész-társulat és egy keresztény egyet lakókörnyezetét. A tárgyi környezet mellett emberi sorsokba nyertünk bepillantást és konfliktushelyzeteket oldottunk meg. Például megtudhattuk, mit tesz egy keresztény családfő, ha a fia zsidó lányba szerelmes. Vagy mit szól a zsidó boltos, ha a fia egyszer csak kedvet kap a vándorszínészetre.

A lényeg: tárgyaktól tanulni. Így sokkal könnyebben a szívünkbe zárhattuk a zsidó fiatalok vagy a vándorszínészek emlékét. Ha legközelebb múzeumba mész, nyugodtan olvasd el az apró betűs részeket is, engedd a tárgyakat valóban mesélni!

Körző Nóra 12. B

Az új szociális munkás

Fébo Beáta október 1-je óta tartozik iskolánkhoz, mint a diákok és a tanárok segítője. Interjúnkban az új szociális munkást kérdeztük.

Honnan érkezett hozzánk?

Ezelőtt a Radnóti-ban dolgoztam 10 évig, de az önkormányzat belső átépítései miatt új munkát kellett találnom. A Babits jó választásnak tűnt, hisz én is részt vettem annak idején az az INDIT Közalapítvány jóvoltából működő Pécsi Modell kidolgozásában – mely alapján dolgozott az elődöm is szociális munkásként - így tudtam mire vállalkozom.

Hogy érzi magát nálunk?

Nagyon jól, mindeddig csak pozitív tapasztalataim vannak. A munkakörülmények jók, és kezdettől fogva érezhető, hogy itt elfogadó a légkör, mind a diákok, mind a tanárok és az iskola dolgozói részéről.

Mit tud mondani a Babitsos diákokról? Másféle problémákkal küzdünk, mint a korosztályunk többi tagjai, vagy egészen hasonlókkal?

Nagyon különös dolog nem jut eszembe. Naponta keresnek meg diákok olyan problémákkal, melyek hozzátartoznak az életkori sajátosságokhoz. Család, jegyek, magánélet... a témák szinte ugyanazok. Az itteni diákok barátságosak és nyitottak. Ha maguktól jönnek hozzám a problémáikkal, akkor nem félnek nyíltan beszélni róluk.

Milyennek találta a tanári kart a munkája során?

Rendkívül elfogadóak és segítőkészek, nagyon örülök, hogy egy ilyen környezetbe kerültem. A diákokat meg szokta lepni, hogy a tanárok is fel szoktak keresni, tanácsot szoktak kérni tőlem. Erről csak annyit tudok mondani, hogy az itteni tanárokat a jóindulat vezérli, az ő céljuk mindig a diák előbbre jutása.

Üzen valamit a diákoknak?

Talán csak annyit, hogy a segítségkérést az értelem vezérli, és nem a gyávaság.

Szántó Júlia 12. B

Amerikából jöttem

Interjú Tarnai Dóra tanárnóval

Tarnai Dóra angol-olasz szakos tanárnó. Ám talán kevesen tudják róla, hogy másodállásban igazi világutazó. Tavaly a Fullbright ösztöndíj keretében egy évet töltött az USA-ban, erről beszélgettem vele.

Hogyan születik meg egy ilyen ötlet? Hogy jutott eszébe egy évet az USA-ban tanítani?

Egyszer leültem a tanáriban, és ott volt egy papír a felhívással. Elolvastam, és megtetszett... gondoltam, megpróbálom. Előtte persze megbeszéltem otthon a férjemmel, akinek szintén volt kedve hozzá, úgyhogy ő is jött velem. Mivel informatikus, távmunkában tudott dolgozni, úgyhogy pont jól jött ki ez az egész.

Manapság a külföldi ösztöndíjaknak nagy divatját éljük. A tanárnó vett már részt ilyenkorábban?

Igen, amikor az egyetemen befejeztem az első évet, nyertem egy rotari ösztöndíjat, egy évet töltöttem a georgiai egyetemen. Később, amikor az angolt már majdnem befejeztem, akkor egy tanárasszisztensi ösztöndíjjal Olaszországban tanítottam angolt. Az csak nyolc hónap volt.

Miben volt ez más, mint a többi?

Egyrészt, hogy a férjem is velem volt. Másrészt, hogy itt dolgoztam. Az azért nagy különbség, hogy téged tanítanak, vagy te tanítasz. Az előző ösztöndíjaimnál az egyetem, meg a buli... visz magával (nevet). Itt a társasági élet és a beilleszkedés teljesen más volt.

Milyen viszonyba került az ottani diákokkal?

Az elején nagyon nehéz volt, mert az én elvárásaimra ők nem voltak vevők, például hogy ne járkáljanak az órámon. De aztán rájöttem, hogy ezt kár erőltetni, szóval mondtam, hogy „jó, akkor rágózzatok”, meg „jó, akkor lehet jönni-menni”, csak a bőfőgést nem engedtem. Először ki voltak akadva, de aztán megszokták. Egyébként ott sokkal közvetlenebb a tanár-

diák viszony. A kintiek közül van, akivel még mindig tartom a kapcsolatot, pont nemrég írták, hogy „miss Tarnai, úgy hiányzik!”

Tarnai Dóra tanárnó és férje Abraham Lincoln társaságában a gettysburgi látogatás alkalmával.

Melyik az a pillanat, amire nagyon szívesen emlékezik vissza?

Amikor először éreztem úgy, hogy ide tartozom. Az iskola tavaszi fesztiválja volt egy szombati napon. Bementünk az iskolába az apukámmal (aki pont ott volt látogatóban), és a diákok nagyon nagyokat köszöntek, mosolyogtak, és láttam a szemükben: örülnek, hogy viszontlátanak. Tényleg olyan érzés volt, hogy van ott helyem.

S csak a tanításról szólt ez az egy év, vagy volt lehetősége utazni is?

Nagyon sokat utaztunk, főleg a szünetekben. Még az év elején voltam a Gorgai barátnőmnél Atlantában, és voltunk Virginiában is egy másik Fullbright-osnál. A téli szünetben Vermondba utaztunk, ez egy kis állam északon, és átmentünk Montreálba is. Kanadában és Floridában töltöttünk egy hetet, mikor az itthoni barátnőim eljöttek meglátogatni. És egyszer csináltunk egy „cross country trip”-et, kocsival a Keleti parttól a Nyugati partig, és vissza. Ja, és egyszer voltunk rodeózni, az olyan „igazi amerikai” élmény volt.

W. R.

Pieces of America

I remember our first meeting clearly. We were so excited and full of huge expectations. We got an American teacher! He must be cool!

When a young bald man appeared in front of the classroom wearing glasses and holding an Apple laptop we were... startled. He wasn't that kind of man that we expected. Honestly, I don't know what our expectation was, but it was different from him. But when he started teaching everything changed. His first sentence was something like this: "Before you ask... I'm not a relative of Adam Lambert.", then he wrote a letter "gy" on the blackboard. He said we, Hungarians must enjoy putting this letter into every second word, so the poor foreigners can't pronounce it. I remember we were laughing so hard, I actually cried of laughter. But time passed, and a year had gone. Now those days are just sweet memories. Keith taught us many things, became the part of our lives and I'm sure he changed not only me but all of us. We will always remember him, as the nice bald man, teacher and almost a friend from America.

Amerika darabjai

Tisztán emlékszem az első találkozásunkra. Rettentően izgatottak voltunk, tele hatalmas várakozásokkal. Egy igazi amerikai tanárt kapunk! Mindenképpen királynak kell lennie!

Amikor egy fiatal, kopasz, szemüveges férfi egy Apple laptopot szorongatva megjelent a terem előtt, kicsit meglepődtünk. Nem erre számítottunk. Bár őszintén szólva fogalmam sincs, mire számítottunk, de az biztos, hogy erre nem.

De amikor tanítani kezdett, minden egy pillanat alatt megváltozott. Az első mondata valami ilyesmi lehetett: „Mielőtt megkérdeznék, nem vagyok Adam Lambert rokona.”, majd felírt egy „gy” betűt a táblára. Azt mondta, mi, magyarok biztosan jól szórakozunk szegény szerencsétlen külföldieken, akik nem tudják kiejteni, ezért minden második szavunkba belerakjuk. Emlékszem, annyira neveltünk, hogy nekem még a könnyem is kicsordult.

Már egy év is eltelt azóta, emlékké szelídültek azok a napok. Keith rengeteget tanított nekünk, életünk szerves részévé vált, és abban is biztos vagyok, hogy egy kicsit mindnyájunkat megváltoztatott. Mindig úgy fogunk rá emlékezni, hogy ő egy kedves tanár, Adam Lambert nem-rokona, és egy majdnem-barát Amerikából.

Kajli Emese 10. B

Topmodell leszek... vagy pszichiáter

A „mi szeretnél lenni” kérdésre egy biológia-fizika tagozatos osztályban a válaszok többnyire a reálterületek berkein belül maradnak, mégis akad ellenpélda. Melyik osztály? egy tagja a többiekéhez hasonló álmokkal rendelkezik, mégis időt szakít arra is, hogy időnként a fényképezőgépek kereszttüzeiben töltsön néhány órácskát. Neller Alexandrával beszélgettem:

Kisiskolás korod óta mindig pszichiáternek készültél. Mi az, ami miatt mégis úgy döntöttél, kipróbálsz magad a modellszakmában?

Rengeteget néztem a Topmodell leszek című műsort, és megragadta a figyelmemet ez a csillogó világ. Mindig is érdekelt a divat, a ruhák, a fotózás. Bár továbbra is szeretnék az orvosi egyetemre menni és pszichiáternek tanulni, úgy döntöttem, hogy lehet a kettőt egymás mellett is csinálni.

Hogyan kerültél először kapcsolatba egy modellügynökséggel?

Az interneten keresztül kerestem meg egy akkor még kicsi és kezdő ügynökség, ami „új”, fiatal lányok után kutatott, akik még nem szerződtek le egy ügynökséghez sem.

Még mindig ennél az ügynökségnél modellszaksz, vagy azóta már váltottál?

Váltottam, jelenleg az ország egyik legnagyobb cégével van szerződése. De most már az az ügynökség is sokkal nagyobb és befolyásosabb, mint volt, amelyiknél debütáltam.

Nehéz lehet ezt a castingokra járó életmódot összeegyeztetni az iskolával. Akadnak ebből nehézségeid?

Természetesen a castingok miatt időnként hiányoznom kell az isko-

lából, de szerencsére mind édesanyám, mind az osztályfőnököm a végeletekig megértő, így mindenféle bonyodalom nélkül meg tudok jelenni ezeken, és az sem probléma,

ha időnként kihagyok egy-egy tanórát.

Milyen jellegűek ezek a castingok? Egyelőre csak kicsiben utazol, vagy előfordul, hogy bedobnak a mély vízbe is?

Kiseb kaliberűekkel kezdtem, de például hamarosan

lesz egy nemzetközi szintű megmérettetés Budapesten, ahol szintén részt veszek.

Mik a terveid a jövőre nézve?

Az attól függ, hogy ki kérdezi, és hol. Az ügynökségeknél azt mondom, hogy pszichiáter szeretnék lenni, de ha egyszer olyan lehetőséget kapok, akkor a modellszaksz választom. Az iskolai verzió némileg különbözik ettől, miszerint mindenképpen elvégzem az orvosi egyetemet, és a modellszaksz csak mellékes, kiegészítő keresetnek tekintem.

És melyik a valós terved a kettő közül? Hogy képzeld valójában a jövődet?

Mindkét dolog nagyon érdekel, és egyikről sem mondanék le szívesen. Hogy mi lesz, melyiknél fogok végül kikötni, az később majd eldől.

Szekeres Dóra 12. D

Aki még Horvátországban is aknamezőt talált

Tudósít, de nem a megszokott helyszínekről. Embereket ismer meg, de nem a megszokott sorsokat. Világot lát, de sokszor nem azt a részét, amely számunkra is nyitott. Az Ő hivatása, hogy megmutassa nekünk mindazt, amit még nem homályosított el a gránátok füstje. Al Ghaoui Hesna szerkesztő-riporternővel beszélgettünk.

Sokszor lépted át a magyar határt már fiatalon, mi vonz/vonzott ennyire külföldre?

Az, hogy minél többet lássak a világból. 16 éves voltam, amikor Amerikában tanultam egy évig, és rengeteget adott, főleg a tolerancia terén. Segített abban, hogy kellőképpen meglegyen bennem az a nyitottság, ami most a munkám során jól jön. Fiatalon még az ember sokkal több mindent befogad, és ez a későbbiekben kamatozik. Nincs az az ország, ahová nem utaznék el szívesen, hogy lássam, hogyan élnek ott az emberek, milyenek a mindennapok, mi teszi őket boldoggá...

Szoktál honvágyat érezni?

Bizonyos pillanatokban igen, amikor érzem, hogy most tényleg aggódnak értem otthon. Ha kint vagyok, mindennap próbálom tartani a kapcsolatot az itthoniakkal, próbálok jelezni valahogy, de sokszor a technika ördöge közbeszól. Ilyenkor a tehetetlenség érzése a legrosszabb.

A szüleid mennyire szoktak hozzá, hogy a lányuk egy „frontkóros”?

Szerintem kifejezetten jól viselik, mondjuk, van néha egy-egy út, amikor jobban izgulnak, mint általában. Ha nem is tudnak maximálisan hozzászokni, mára már jól együtt tudnak élni ezzel a ténnyel. A szüleim támogatása nélkül el sem tudnám képzelni, hogy ilyen fajta munkát végezzek. Életem első forgatását apukám a szíriai nyaralásunk során végigkí-

sérte, és azóta is rengeteg tippet ad. Hozzáteszem, hogy a húgom is elég veszélyes helyeken – a Nemzetközi Vöröskereszt munkatársaként főleg börtönökben – dolgozott az elmúlt években, szóval duplán meg vannak áldva a lányakkal.

A munkád során számos elismerést, díjat kaptál. Mire vagy a legbüszkébb?
Azt hiszem, a Kamera Hungária díjra. Nekem az az igazi elismerés, ha a magyar közönség is felfigyel egy-egy közel-keleti riportomra, mert ezek általában azért kevés figyelmet kapnak a magyar médiában.

Elég veszélyes helyeken jársz. Mégis mennyire tudod mindent munkaként megélni?

Valamikor munka közben is végigfut rajtam, hogy mi lenne, ha most valami bajunk esne. Sokszor tölt el félelemmel egy-egy szituáció. Rengeteg mindenre kell koncentrálni a forgatás során, ezért a veszélyt nem mindig érezzük annyira élesnek, mint amennyire valójában az. Tudom, hol van az a pont, amikor futni kell, amikor nem ér annyit kockáztatni egy jó sztori miatt.

Voltál már valaha igazán életveszélyben?

Legtöbbször a veszély nem kézzelfogható. Mindegyik háborúban más jelenthet veszélyt. Nem tudni, mikor és hol robban a következő bomba. A Gázai övezetben volt, hogy nem lett volna szabad filmezniük. Akkor éreztem igazán, hogy vékony jégen táncoltunk. Mindig próbálok ésszerű kockázatokat vállalni, eddig még nem volt olyan helyzet, amit megbántam volna.

Mik a terveid, meddig tudósítasz még?

A családalapítással lezárulna ez a korszakom, de maradnék a filmezés terén. A dokumentumfilmek világába tavaly már belekóstoltam egy picit, ez nagyon érdekel, bár van még mit tanulnom. Viszont semmilyen lehetőséget nem zárok ki a jövőt illetően. Hiszek abban, hogy amelyiknek meg kell találnia, az meg fog. Nyitott vagyok a kihívásokra.

Körző Nóra 12. B

Al Ghaoui Hesna: Háborúk földjén könyvajánló

„Nem vagyok haditudósító. Csak egy tudósító, aki időnként háborúba jár...” Ezzel a gondolattal nyitja Al Ghaoui Hesna a könyvét, és ez az, ami engem leginkább megfogott. Nem azt meséli el, amit a televízió mutat, amit már mindenki látott, nem nagyzol, és nem hazudik. Hétköznapi, a nagyközön-

ség számára érdektelen embereken keresztül mutat be sorsokat a világ egy másik, kevésbé szerencsés feléről. Pont ezzel kerülnek közelebb az európai emberhez, és így mutatja meg, milyen szerencsések is vagyunk, mert minden, ami nekünk természetes, ott különleges lehet. Furcsa, hogy milyen nagyszerű üzletet csinált a magyar mobil vécét forgalmazó cég, vagy éppen mekkora szükség van egy konténerre.

Kajli Emese 10. B

NÉZÜNK, MINT A MOZIBAN

Három testőr újratöltve

Szerelem a százéves háború korában

„Te mindig ilyen szemtelen vagy?” - kérdezi Constance a hanyagul kardozó D’Artagnant, aki pimaszul azt válaszolja, hogy csak keddenként. Hát, ma történetesen kedd van, szóval készüljétek! Ki ne ismerné Athos, Porthos és Aramis, a legendás három testőr meséjét? Ez is azon művek közé tartozik, aminek legalább 500 filmadaptációja van, így felvetődik a kérdés mi a vonzó ebben az új köntösbe bújtatott klasszikuson? A válasz pedig a látványvilág és a humor. Már a legelső momentum erősen tépázza az idegeinket, ugyanis egy aprócska földrajzi hiba miatt a hatalmas Habsburg Birodalom Hungary néven fut. Na de oda se neki, ezzel is nekünk kedveskednek. A főhősök közül is egyértelműen az ifjú kardforgató kapja a kiemelt szerepet, aki a film kezdetén talán hasonlít a mesebeli legkisebb fiúra, aki elmegy szerencsét próbálni. Csak D’Artagnan ahelyett, hogy a fele királyságot és a királylányt kapná jutalmául, rögtön szerez egy ellenséget Rochefort kapitány személyében! Sőt még három férfival is összebalhézik, akik – mint utóbb kiderül – nevezetesen a három híres testőr, Athos, Porthos és Aramis. Ügyük azonban elintézetlen marad, a helyzetre való tekintettel inkább összefognak a király védelméért. Ugyan a filmnek nem éppen a könyvhöz való ragaszkodás az előnye, de kárpótlásképp bővelkedik kardozás jelenetekben. A szereplők közül Athos kellőképp keserű, Porthos csak az erejét használja, Buckingham tenyérbe mászó, és Mylady kapja a legjobb akciójeleneteket, amiben Lara Croftot megszégyenítő ügyességgel győzi le a trükkös akadályokat. Bár egyértelműen nem a történet a film erőssége, ajánlom mindenkinek, aki szeretne nevetni, vagy pihentetni az agyát ezen az egyszerű kis 100 perces művön. Megérte-e sokadszorra is új köntösbe bújtatni ezt az örök érvényű klasszikust? Mindenki maga döntse el!

Kajli Emese 10. B

A három testőr

(The Three Musketeers)

francia-amerikai-angol-német kalandfilm

Rendező: Paul W.S. Anderson

Főszereplők: Logan Lerman, Ray Stevenson, Matthew MacFadyen, Luke Evans, Milla Jovovich

Férfit látok álmaidban

Történetünk “főhőse” Helena, egy érdekes idős hölgy. Férje, Alfie elhagyta, hogy a fiatalágát, és egy bájos, ám kissé hibbant nőt hajszoljon. Egyetlen lányuk, Sally szintén befüccsolni készülő házasságával küzd, férje, Roy nemcsak orvosként, de íróként is becsődölt. A rossz házasság ebben a családban örökletes: Sally és Roy, Helena és Alfie... Ám egy nap feltűnik egy titokzatos nő, Dia. Gyönyörű gitárjátékával leveszi Roy-t a lábáról, és egyre több időt töltenek együtt. Ez idő alatt Sally közelebb kerül főnökéhez, a galériatulajdonos Greghez. Az élet csupa szenvedély, ám néha rossz helyen kopogtat. Ezt Dia, Roy új kedvese hamar észreveszi. Miután hatalmas családi balhéba torkollik leendő lagzija, összeköltözik Roy-jal, akinek sikerül egy új könyvet “írnia”. Bonyodalom természetesen mindig adódik. Nem minden ember álma válik valóra, ahogy Sallyié vagy Royé sem: az új könyv, egy saját galéria vagy a gyermekáldás... Alfie újdonsült felesége sem hazudtolja meg önmagát. A fiatal exkékjhölgy az elvárásoknak megfelelően teherbe esik, ám a gyermek apjának kiléte kérdéses. Helenát időközben teljesen magával ragadja egy sarlatán jósnő hamissága, és magára hagyja lányát, aki álmaiért próbál harcolni.

A film ugyan káprázatos helyszíneken játszódik, a bonyodalmak mégsem maradnak el, de ez teszi érdekessé. A kezdetekkor mindenki azt hinné, hogy “Jajj, már megint egy újabb csöpögős, szerelmi történet...”, de nem! A sztori hüen mutatja be a mai embereket. Szennvednek, reménykednek, szeretnek, és természetesen utálnak. Az a közel 120 perc csak úgy repül, ha valaki szereti a hamisítatlan Woody Allen filmeket. Szívből ajánlom minden olyan embernek, aki életében legalább egyszer volt már szerelmes, szenvedett, depresszióba zuhant, vagy csupán érezte már úgy, hogy ez a nap nem az igazi.

Árvai Dorottya Gréta 9. C

Férfit látok álmaidban

(You Will Meet a Tall Dark Stranger)

színes, feliratos, amerikai-spanyol romantikus vígjáték

Rendező: Woody Allen

Főszereplők: Gemma Jones, Sir Anthony Hopkins, Naomi Watts, Josh Brolin, Antonio Banderas, Freida Pinto

MELEGEN AJÁNLUJUK

Tökös pite

Bár a Halloween már elmúlt, a tököt sosem lehet megenni. A már nagyanyáink idejében is klasszikusnak számító túrós pitét viszont igen. Ezért sütöttem tökös pitét!

Először is kikészítettem a hozzávalókat:

- kb: 1 kg sütőtök
- 3 dkg vaj
- 2 db tojás
- 10 dkg cukor
- egy csipet fahéj
- egy csipet szerezsendió por
- 1 dl tej
- egy csomag kész piskótatészta

Ezután pedig elkészítettem a süteményt: Először meghámoztam a tököt, kiszedtem a belsejét, felkockáztam. Természetesen közben ügyesen elvágtam az ujjam, szóval csak óvatosan, az ujjakat nem kell beleaprítani. A kis kockákat puhára főztem, de ne hagyjuk őket őrizetlenül, és ne nézzük közben a TV-t, mert odaégnék! Ismerek valakit, aki ezt tette, és utána alig bírta levakarni a lábosról az odaégett tököt... (Na jó, bevallom, én voltam.) Ez után összemorzoltam a készen vett piskótatésztát és kivajaztam a sütőformát. A puhára főtt tököt (amit ugye bár nem égettünk oda!) botmixerrel összepépesítettem, és hozzáadtam a tejet, a vajat, a tojásokat, a cukrot és a fűszereket. Az összemorzolt tésztát a sütőformába tettem és ráöntöttem a tökpürét (újabb dolog, amire figyelni kell: nálam a fele az asztalon landolt). A 200°C-os sütőben kb. 1 órán át sütöttem. Ezalatt az idő alatt már mindenki elmehet, mondjuk két „Így jártam anyáttal” rész pont belefér, de azért néha pillantsunk rá, nehogy odaégjen.

Guth Laura 9.C

Ezek után nincs más hátra, mint élvezni a végeredményt. Ahogy tették ezt szerkesztőségünk tagjai. És nem csak azért fogyott el a fénysebességnél is gyorsabban, mert félhárom ütött az óra... hanem mert tényleg tökös volt!

A szerk.

Csodaország romjai

Minden reggel elmegyek a régi játszótér mellett. Vetek egy pillantást a porosodó-korosodó mászókékre, hintákra és továbbállok. Mindig ilyen, mit nézsek rajta?! De ma, ahogy a felkelő nap narancsos fényében feltűnik a játszótér ködös sziluettje, és megcsap az az édeskés, langyos, barnuló leveleket idéző őszi szellő... minden más. Mint egy kihűlő csata helyén, úgy áll ott a magányos vasparipa, és szemléli az elesetteket bús, rozsdás tekintetével. Mellette a csodálatos héttornyú kastély, legfelső ablakából pedig a hercegnő integet, túltekintve a vizes árkon. Arrébb, a magaslesek tetejében őrszemek kuksolnak, nézik a távolodó ellenséget. Csak a jó öreg hinta áll eredeti pompájában, és nevetve lengedeznek rajta a gyerekek, innen nézik végig mesebirodalmukat. De egy hirtelen jött jeges fuvallat visszaváltoztat mindent. Már csak egy kékre festett rugós lovacska dülöngél, ringatva még utolsó lovasának emlékét. A vár, az ócska fa építmény deszkái a földön hevernek a dicső múlt romjaiként, a vizes árok immár homokozó, amibe egy girhes kóbor macska piszkít. A játszótér széli padon a jóízűen beszélgető anyukák helyett komor tinédzser gubbaszt, kezében ha-

nyagul lóg a cigaretta, ő pedig lomhán kifújja a füstöt. Táskája csapzottan ül mellette, nem siet az iskolába. A jó öreghintát csak a szél himbálja nyikorogva, közben lassan pattog le róla a piros festék, helyét rozsdavörös veszi át. Hol vannak a mai gyerekek? Hova lett gyerekkorom Camelotja? S nincs válasz, csak hallgat a tér, a hinta csendben nyöszörög. Amikor elhalad mellettem két kis elsős az okostelefonjukat, iPodjukat szorongatva – a legújabb internetes játékról beszélnek –, furcsán rám néznek, miközben az arcomon egy könnycsepp gördül le, és virágként ér földet a varázslatos játszótér nyirkos sírján.

Kajli Emese 10. B

Öregdiák nem vén diák

Körülbelül 7000-8000 diák végzett eddig a Babitsban és jogelődjében, a Komarovban. Ez egy kisváros lakossága. Őket fogja össze a Babits-Komarov Baráti Kör, vagy csak ahogy sokan emlegetik, a BKBK.

Szoktunk viccelődni, hogy a „béká béká” igazából békákkal szórakozik. De tulajdonképpen ez tényleg egy BARÁTI kör, baráti üdvözléssel. És hogy mi is a feladata? A kör ott van, ahol segítség kell! Nemcsak az a célja az egyesületnek, hogy összefogja a végzeteket, hanem hogy segítse a gimis oktatást, tanácsot adjon a mostani diákoknak, babitsos rendezvényeken társszerzőként húzódjon meg a háttérben, vagy egy jó cél mellé álljon. Ilyen jó cél volt például, hogy a tavalyi évben a vörösiszap katasztrófa áldozatainak gyűjtöttünk adományokat egy jótékonyági koncert keretében, amiből a bevételt az iskola adományához ajánlottuk fel. A katasztrófa októberben történt, és a babitsos segítség már november 26-án ott volt, amikor a család tagjai még senkiben nem találtak támaszt, és két kis gyerekkel zsákokban éltek. Ott tényleg lehetett érezni, hogy **jó babitsosnak lenni!** Jó elmondani, hogy Pécsről egy gimnázium küldte a segítséget egy olyan tragédia után, amit sokan el sem tudnak képzelni. Ugyanez az érzés fogott el akkor is, amikor a múzeumok éjszakáján nagy betűkkel hirdette a molinó, hogy babitsos pódiumos tagok fél óránként adnak műsort este 8-tól éjjel 12-ig. Nagyon nagy tapsot kaptak, mert ezt azért nem csinálja mindenki!

Ha az öregdiák az iskola falai között van, újra diák-ká lesz. Ugyanúgy totyog, felkeresi a régi tanárokat, előszedi azokat az élményeket, amiért jó volt ide járni. Mert ez egy jó sulis. És a jóságot ne csak az alapján mérjük, hogy milyen a tanulmányi átlag!

Weinreich László

Honfoglalózz!

Fogadjunk, hogy el tudjuk foglalni egész Magyarországot! Fogadjunk, hogy belénk töltötték a legtöbb műveltséget tanáraink!

Fogadjunk, hogy több aranytallér össze tudunk gyűjteni, mint a Super Mario négy pályáján összesen! Fogadjunk? Foglalunk? Honfoglalózzunk! Kattanj rá a www.honfoglalo.hu-ra, jelöld be, hogy babitsos vagy, gyűjtsd az aranytallérokat, és nyerjünk új interaktív táblát az iskolának!

<http://babits.pte.hu/cikkek/honfoglalo>

A Mikulás már nem a régi

Még majdnem egy hónap van vissza az ünnepekig, de a bevásárlóközpontok már zsúfoltak az ízléstelen kék, zöld, fehér műfenyőktől. A kirakatból a Mikulás mosolyog ránk, és hatalmas hópelyhekbe írt nagyobb-nál nagyobb akciók csábítanak minket. Ez van már évek óta. A kereskedők óriási hasznot húznak, már én is úgy ébredek, hogy karácsonyi dalokat dúdolok és kényszeredetten igyekszem megtalálni a tökéletes ajándékot. Dühítő az egész, ráadásul ez üvölt rám mindenhol vásárlás közben. Ezen bosszankodva észre se veszem, hogy majdnem hasra esek az előttem báméskodó kislányban. Csillogó, manó sipkás rénszarvasokat csodál, és éles hangú felkiáltásával visszaránt a valóságba.

- Anyuuu! – affektál – Ugye, hoz nekem ilyen a Mikulás?

- Hát persze! Ha hazaértünk, írunk neki, jó? – felel gépiesen az anyukája, és elhúzza lányát a kirakat elől. Ekkor esik ki kezéből rózsaszín sapkája. Rögtön utánanyúlok és átadom a csöppségnek, aki rám mosolyog, majd anyja unszolására meg is köszöni. Tekintetében látom, hogy gondolatban már a levélben sorolja, mit is kér. Elgondolkodva nézek távolodó alakjuk után. Milyen szép is, amikor még ilyen nagy varázslat az ünnep! De vajon mi lesz ezzel az ártatlan kislánnyal, amikor felnő ebben a kegyetlen világban? De csak addig van időm gondolkodni, amíg egy mézeskalács házikó az egyik üzletbe be nem csábít. Engem is beszippant a karácsonyi gépezet...

Kajli Emese 10. B

SPORT

A Babits Futball-kupa minden tanévben nagy sikernek örvend a diákok körében. Sok osztály jelentkezik évente, hogy összemérje erejét a pályán. Idén 12 csapat verseng a győzelemért, és van olyan osztály, amely két csapatot is delegált a bajnokságra. Az idei meccs sorozatot Horváth Andrással (12.E) közösen szervezzük. Első lépésként a csapatokat két 6-os csoportba osztottuk: az "A" csoportba a 11.E, 10.E, 9.E, 11.B, 12.E, 12.B, a "B" csoportba pedig a 11.E kettes, a 12.E kettes csapata, 11.A, 10.A, 10.B, 12.D került. Minden csoportból az első 4 csapat jut tovább, ahol az egyik csoport 1. helyezettje mérkőzik a másik csoport 4. helyezettjével, a 2.-ak pedig a másik csoport 3.-jaival fognak játszani. E meccsek után lesz az elődöntő, végül pedig a döntő következik, amelynek megtartását a tavaszi második Babits-napra tervezzük. A meccsek 2x10 percesek.

A Babits-kupán nagyon fontosnak tartjuk a szabályok betartását, valamint a durva játék és az ellenfélnek való beszólogatás kerülését. A meccsek tisztasága, a derűs hangulat, az osztályok és a játékosok közti jó kapcsolat miatt szükségszerű ezek betartása. Az esetleges durvaságok tönkretelhetik mindezt. Dexter (most 12.B-s tanuló) az egyik alapító tagja a Babits Futball Bajnokságnak, melyet idén immár harmadszorra rendeznek meg az erre vállalkozó diákok. Biztató Dex véleménye, aki szerint egyre több csapat indul a kupáért, és ezzel párhuzamosan nő a rendezvény színvonala is. Természetesen segítségünkre vannak a testnevelő tanárok is, különösen Gáspár Gábor tanár úr.

A mostani 12.B focistái tavaly és tavalyelőtt is megnyerték a Babits-kupát, s minden bizonnyal idén is ilyen babérokra törnek, de ehhez a többi csapatnak is garantáltan lesz egy-két szava – vagy csele?! Bízunk benne, hogy minden játékos nagy örömet leli a futball bajnokságban, és hogy a játékterben versengő csapatokon kívül egyre több érdeklődőt és szurkolót is láthatunk a pálya szélén!

Fotó: Hajas Miklós 11. E

Molvay Gábor (11. E)

Impresszum

JaC -Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja.

II. évfolyam 1. szám

Megjelenik 400 példányban.

Felelős Kiadó: Magasi András igazgató

Felelős szerkesztő: Molvainé Sárosi Eszter

Főszerkesztő: Weintraut Rita

Főszerkesztő-helyettes: Körző Nóra

e-mail: nori.korzo@gmail.com

Vizuális arculat és tördelés: Kerekes András

Állandó munkatársak:

Árvai Dorottya Gréta, Bodor Anett, Guth Laura, Kajli Emese, Szántó Júlia, Tiszavári Luca

További cikkírók: Molvay Gábor, Szekeres Dóra

jac@babits.pte.hu

www.babits.pte.hu

Az osztályoknak egy tökéletes megmértetés és kikapcsolódás. (Ronta Béla 11.E)

Szeretem, mert nagyon fordulatos és izgalmas meccsek voltak eddig, és várnak még ránk. (Gadó Krisztián)

Jó kezdeményezés, mert ezzel sportolásra bírjátok a diákok egy részét. (Tóth Áron 11.B)

Idén is nagyon színvonalas a kupa, még ha a tavalyi nagyon erős 12.D-s csapat már nem mérkőzhet meg velünk. (Schmidt Tamás 12.B)

Nagyon élvezetesnek tartom, mert összehozza az embereket. Szerintem a 11.E fogja megnyerni. (Mihály Mladen)

Igaz, már jócskán vége a báli szezonnak, mi mégis a szalagavató "királyával és királynőjével" beszélgettünk. Kelemen Anna és Magari Kristóf 12. C osztályos diákok meséltek nekünk a januári estéről, magukról és jövőbeli terveikről.

Hogy zajlott a nevezés a bálkirály/bálkirálynő választásra?

Kristóf: Minden osztály megszavazta a szerinte leghelyesebb fiút és legszebb lányt. Nálunk a fiúknál engem szavaztak meg, a lányoknál pedig először döntetlen lett, ezért egy második szavazásra került sor, ahol az Annácskát választották.

Szívesen vállaltátok?

Kristóf: Igen, persze.

Anna: Szívesen, kedves tőlük, hogy minket választottak.

Mennyire vettétek komolyan?

Anna: Nem hiszem, hogy ezt annyira véresen komolyan kéne venni... de jó érzés. Meg jópofa volt ilyen vicces feladatokban részt venni.

Mennyit készültetek rá?

Kristóf: Az igazság az, hogy spontán csináltuk, nem volt semmi készülődés.

Anna: Tényleg, nem tudhattuk előre, milyen feladatokat kell majd csinálni, úgyhogy nem is tudtunk volna mire készülni.

Kristóf: Próbáltunk kérdezősködni, hogy mi lesz, de csak annyit mondtak, hogy ott helyben derül majd ki.

S végül milyen feladatok voltak?

Kristóf: Először be kellett mutatnunk egymást...

Anna: Aztán volt egy vers, amit ki kellett egészíteni saját

gondolatokkal. Utána különböző stílusú zenékre kellett táncolnunk.

Hogy tetszett a bál?

Anna: Jó volt, olyan, mint amire számítottunk. Nekem az nagyon tetszett, hogy családias volt.

Kristóf: A bál azért volt jó, mert az egész család és a baráti kör ott volt. Végül is a mi esténk volt, tehát jól éreztük magunkat.

Milyen volt az afterparty?

Anna: Az előzetes felhajtással ellentétben a szervezés sajnos nem lett túl jó, de összességében mindenki jól érezte magát.

Hallottam, hogy nagyon sokan nem fértek be...

Anna: Nem jutottak be a tanárok, sőt a negyedikes diákok közül sem mindenki.

Kristóf: Mert jóval több jegyet adtak el, mint ahány férőhelyes volt a hely.

Anna: És sajnos több külsős volt, mint babitsos.

Milyen tervek van a jövőre nézve?

Kristóf: Én a Budapesti Műszaki Egyetemen szeretném folytatni a tanulmányaimat.

Anna: Én pedig jogon, csak még nem tudom, hogy az ELTÉ-n vagy PTE-n, mert ugye most a pécsin elég zűrös a helyzet, de ez még kiderül. A lényeg, hogy jog.

Szeretnétek később külföldre menni?

Kristóf: Én egyetem után mindenféleképpen.

Anna: Én egyetem közben is.

Guth Laura 9. C

Kedves diáktársaink, remek hírünk van: mindjárt itt a nyár!!!

Persze addig még muszáj kicsit turbósítani magunkat, a célegyenesben picit még bele kell húznunk, másoknak pedig az érettségi időszak vészes és kétségbeesztő napjait kell átvészelnüök, de kitartás: a visszszámolás indul...

Pihenésként használjátok ki a sulis előtti kertecskét, élvezzétek a simogató napfényt, s persze kezetekben az új JaC-cal múlassátok lyukasaitokat!

Hétfőnkénti szeánszainkon kicsit sem adtunk le a lelkesedésből, és gőzerővel írogattunk nektek, rólatok. Hiszen Jónás sem tenné máshogy, gondoskodna még egy cet belsejéből is a hírekről. Olvassátok a hírmondó új számát!

A szerk.

KÖZVETLEN

Mi van rajtad?

**Mennyi idő reggel, amíg elkészülsz?
Mennyi pénzt költesz magadra? Követed
a divatot? DE: egyáltalán fontos ez?**

Szüleink idején a fenti kérdések lényegtelenek voltak, mivel egységes iskolaköpenyt hordtak nap mint nap. De ma már nem így van. Sokunknak fontos, hogy miben jelenünk meg például az iskolában, van, akinek viszont teljesen lényegtelen más véleménye. Természetesen a legfontosabb, hogy önmagunknak feleljünk meg, és ezáltal jól érezzük magunkat az adott ruhában. Sok mindent elérülhet öltözködésünk egy külső szemlélő számára, például a színek arról árulkodhatnak, hogy milyen hangulatban ébredtünk fel. Az érdeklődési körünkről (pl. zenei stílusok, sport) is tarthat tükröt ruhánk. Megkérdeztünk néhány diákot, hogy ők hogyan vélekednek a témáról.

Tiszavári Luca, Bodor Anett 9. C

Baranyai Sára – 9. F

készülődés
reggelente: 1,5 óra
Szeret eltérni a
divattól.
„Akinek van
önbízalma, az nem
áll be a
sorba.”

Szalai Zsolt – 10. A

készülődés reggelente: 10 perc

„A majmok követik a divatot, az
istenek meg diktálják.”

Ackermann Antal – 9. F

Készülődés reggelente: 0,5 óra

Nem követi a divatot, ugyanis
elmondása szerint saját stílusa
van. Kedvenc ruhadarabja a
sapka.

„Szerintem sokak öltözködése
slampos.”

Gáspár Csanád – 9. B

Készülődés reggelente: 0,5-1 óra

Nem igazán követi a divatot.

„Úgy gondolom, valamilyen
szinten fontos, de az fontosabb,
hogy az ember személyisége vis-
zatükröződjön az öltözködésé-
ben.”

Barta Lili – 11. B

„Tisztában vagyok az új irány-
zatokkal, de nem követem min-
denáron. Igyekszem divatosan,
és egyedien öltözni.”

Vereczkei Zsófia 11. B

„Mindenki megtalálhatja
azt a stílust, ami jól áll
neki.”

Abay Nemes Máté – 11. B

„Ha belülről sem vagyunk egy-
formák, akkor a külsőnknek
sem kell feltétlenül megegyez-
nie.”

Koch Renáta – 11. A

Készülődés reggelente: 20 perc

Szükszavúan tette hozzá: „
A divat jó.”

Metzing Márton – 10. E

„Azt veszek fel, amit találok.”

Janicsák Máté – 12. D

Készülődés reggelente: 1 óra

Nem követi a divatot.

„A mai divat elég elfajzott.
Nincs sok értelme követni a csor-
dát.”

Németh Anita – 9. F

Készülődés reggelente: 1 óra

„A divat változik, a stílus meg-
marad.”

Tucsek István – 10. C

Készülődés reggelente: 15 perc

Csak nagy vonalakban követi a
divatot.

„Szerintem nem fontos az isko-
lában divatozni.”

Baranyai Sára 9. F

„Fontosak a
színek, legyünk
merészek, de
ügyelni kell a
harmonizálásra.”

BESZÉD

Divatbemutató vagy iskola?

Az öltözködés meghatároz minket. Ez alapján skatulyáznak be, ítélnek meg, szólnak le vagy dicsérnek meg, és gyakran ez maga a problémaforrás. Annyiféle ruha és személyiség keveredik a világban, annyi mindenkivel találkozunk naponta... De vajon ennek van helye az iskolában is?

„Az iskola nem divatbemutató.” – hallhattuk sokszor tanárainktól megrovóan. Persze érintettként teljes mértékben értelmetlennek tartottuk, amit mondtak, de utólag meggondolva lehet, hogy már más a helyzet.

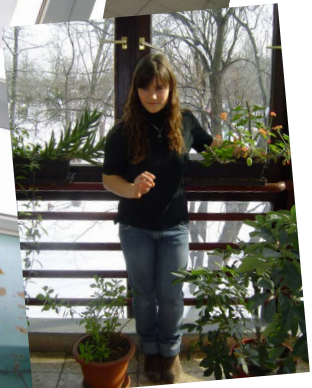
Rengetegen szenvednek az öltözködés súlyos megítélési mérlegétől. Rettegnek attól, hogy a rossz napokon mackó felsőben és szakadt farmerban menjenek suliba, mert a gúnyos megjegyzések az örületbe vagy a lányvécébe kergetnék őket. Nem mindenki teheti meg, hogy minden héten „shoppingolni” menjen és hétfőtől péntekig

Gucciban, Armaniban, Louis Vuittonban virítson.

Van, aki jól érzi magát a rózsaszín szívecskés pulcsijában is, ami ugyan már kicsit kinyúlt, de ő miért lenne más, mint azok, akik a friss divatlapok legújabb modelljeit megszegyenítve öltözködnek? Sőt, lehet, hogyha odamész ahhoz a fiúhoz, aki betűri a pólóját a nadrágjába és beszélgetsz vele egy kicsit, rájössz, hogy sokkal kedvesebb, mint az a lány, aki elküldött melegebb éghajlatra, mert nem ismerted fel szoknyáján Brberry jellegzetes kockáit. Nem kell megijedni a szegecses övet hordó srácoktól sem, mert a végén még kiderül, hogy neki is ugyanaz a kedvenc sorozata, mint neked, és órákon át elbeszélgetnétek.

A ruha megmutatja a személyiség egy apró szeletét, de az igazán meghatározó dolgok sose kívülről látszanak. Fontos, hogy merjünk úgy öltözködni, ahogy szeretnénk, persze a jó ízlés határain belül, elkerülvén a túsarkús - miniszoknyás baleseteket és a rosszálló pillantásokat. Érezzük jól magunkat abban, amiben vagyunk, mert attól sokkal jobb lesz a közérzetünk és sokkal magabiztosabbakká válunk.

Kajli Emese 10. B

KÖZBESZÉD

Az aggasztó négy betű

Talán észrevetted, hogy egyes általad gyakran látogatott oldalak megszűntek. Biztos bosszankodtál, amiért éppen nem kaptad meg a szokásos sorozatadagodat, vagy a legújabban megtetszett szám sem került fel rögtön a mobilodra, ugyanis más helyek után kellett nézned, ahonnan letöltheted. De tovább keresgélteél, és nemsokára el is felejtetted a megszűntetett honlapot az idegesítő képpel...
Miről is van szó egyáltalán?

Szoktál filmeket, sorozatokat, zenéket letölteni? Ha nagyon megtetszett egy kép, előfordult már, hogy lementetted? Többek között ezek azok a dolgok, amiket nem tehetsz meg. Legalábbis ezt mondja ki az Anti-Counterfeiting Trade Agreement, azaz hamisítás elleni kereskedelmi megállapodás. Az ACTA hasonló az

különböző szoftvekkal kiszűrjük az illegális tartalmakat. Hiszen ha nem tennék, és egy felhasználójuk letöltései között akár egy letöltött filmre bukkannának a hatóságok, akkor a szolgáltatókat is terhelné a felelősség. Így tehát bizonyos szinten ellenőrzés alatt állunk, a többi már csak azon múlik, hogyan ítélik meg az esetleges bejelentést, valóban törvénybe ütközik-e.

Az pedig a jövő zenéje, hogy mennyire veszik komolyan az ACTA betartatását, és a felhasználók tömegeit sújtja-e majd büntetés, vagy csupán a törvénytelen tartalmak terjesztőit keresik meg.

Tiszavári Luca 9. C

„Nem irigyellek benneteket”

Azon szerencsétlenek közé tartozom, akiknek a felvételi lap kitöltése bizony nehéz szülés volt. Nem az átláthatatlan betűdzsungel okozott fennakadást, hanem az ötlet és motiváció hiánya, ami a jövőképemet jellemezte. Nyugtattgattak, hogy nem én vagyok az egyedüli last-minute jelentkező, meg hogy majd a sok nyílt nap és tájékoztató után okosabb leszek. Persze aztán bekerült a három intézménykód a helyére. Végül azt kell mondanom, azon szerencsések közé tartozom, akiknek ez a lista a valódi elképzeléseit tükrözi, nem pedig a határidő előtti 24 nap kétségbeesett újratervezését és feldúlt lelkiállapotát.

Vannak, akik gyerekkoruk óta tudják, ők törvényeket szeretnének magolni vagy függvényeket integrálni, de pár nappal a papírok leadási határideje előtt és másfél hónappal a felvételi eljárás megkezdése után meg kellett változtatni azon terveiket, amiket fakultáción ülve, az elmúlt években oly buzgón szövögettek. Hiszen például azok, akik január végéig hittek a tandíjmentes vidéki jogászképzésben, most vagy küzdenek az irreálisan lecsökkentett fővárosi helyekért, vagy a Szerencsejáték Zrt.-nél próbálkoznak. Az állam azért felkészültebb alternatívák terén, hiszen ott van a részösztöndíj, ott van a diákhitel..., de a legkifizetődőbb módszer talán az éjszakába nyúló tanulás lesz.

Végzős szívünkbe a legmélyebbre mégis a hirtelen

döntéshozatal és a balladai homály fúrta a tört. Idén a sorsfordító adatok vártak magukra, de vajon ilyen körülmények között etikus-e megkezdeni a felvételi eljárást? Igaz, kaptunk plusz két hetet az ombudsmannak és a HÖÖK vezetőségének köszönhetően, de elegendő ez egy ilyen súlyú döntés meghozatalára?

Setikus-e egyik napról a másikra lecsökkenteni a magyar diplomás képzést, ami így is elmarad az európai átlagtól? Az sem biztos, hogy ezután az a kevés megfelelő anyagi háttérrel rendelkező diplomás megállja majd helyét a szakmában. Ha pedig itthon nem, nekik nyitott a határ nyugat felé, ellentétben a maroknyi támogatott fiatallal, akik szerződésük miatt itthon kell, hogy boldoguljanak, az amúgy nem túl tág munkaerő piacon.

És akkor most mi lesz? Kérdezik az alsóbb évesek is, akik már nem is gondolkodnak egyetemekben. A kilátástalan jövő gondterhelt felhője nyomja rá bélyegét napjainkra. Töprengéssel és a ponthatár húzásra való várakozással telnek az órák az iskolában is, de a tanácsok ezúttal elmaradnak segítőkész tanárainktól: „Őszintén, gyerekek, nem irigyellek benneteket.” Ők csak egy valamire tudnak buzdítani minket: még ilyen stresszes helyzetben is próbáljunk meg a százalékokra koncentrálni, hiszen talán sohasem volt ilyen nehéz és jelentőségteljes az álmainkért való küzdelem.

Körzö Nóra 12. B

A képen: flash mob megmozdulás a végzősökhöz

VISSZAPILLANTÓ

Énekesek és zenészek, régi és új arckok, sok-sok megzenésített költemény a Magyar Kultúra Napján

„Anyának érzem, óh, Ádám, magam.”

A kórus a Szülők-nevelők bálján is színvonalas produkcióval szórakoztatta a közönséget

„A virágnak megtiltani nem lehet, hogy ne nyílják, ha jön a szép kikelet.”

Egy győztes párbaj után

„Na látod, mazsolám, így kell gereblyézni!”

Pletykálokodás

Grecsó Krisztiánnal

Az irodalom érdekes, az irodalom különleges, az irodalom megfogható, és közelebb van, mint gondolnád. Főleg, ha Grecsó Krisztián Pletykaanyu című kötetéről van szó. Ugyanis ez volt a témája a 25. Megyei Irodalmi Versenynek. Az eredményhirdetés után – igaz, kicsit nehézkesen és egy kis ebédszünet beiktatásával, de – sikerült néhány percet beszélgetnünk az ismert íróval.

Milyen érzés, hogy a verseny témája az ön műve lett?

Miután a zsűri visszavonult, volt alkalmam egy kicsit veletek beszélni és átélni ezt az egészet. Az író nagyon magányos, soha nincs számára visszajelzés. A könyvet az olvasó hazaviszi, s vagy bevágja a sarokba vagy izgatottan olvassa, azt én nem látom. Mióta van Facebook meg vannak blogok, azóta egy kicsi visszajelzést kapok. Olvashatom a véleményeket, amik nem feltétlenül pozitívak vagy negatívak. Olyan volt itt ez az egész, mint egy osztálytalálkozó, ahová úgy mennek vissza a diákok, hogy hálásak azért, amiket kaptak a gimijükben, és tudják azokat használni. Elképesztően pozitív, szívmelengető érzés volt, hogy a diákokban volt élet, hogy volt humoruk, hogy pimaszak, hogy édesek voltak. Szóval, hogy működött.

Ön szerint megkapták a történet üzenetét?

Panaszkodtak róla, hogy voltak szövegek, amivel

nehezebben boldogultak: ahol összetettebb volt a szöveg és többször el kellett olvasni, mert az nem adta meg magát rögtön.

Persze ezek sok szempontból keményebb szövegek. A zene is olyan, hogy a slágerzenét rögtön megérted, viszont fél év múlva kimegy a divatból. A jó zenével nem így van.

Milyen volt a viszonya középiskolásként az irodalommal?

Én az íráson keresztül szerettem meg az irodalmat. Tehát én előbb kezdtem el írogatni, próbálkoztam, és tulajdonképpen utána tanultam meg, hogy hogyan legyek olvasó.

Most milyen könyveket olvas?

Sok kortárs prózát olvasok, amik a szerkesztőségre jönnek. De mostanában Móricz Zsigmond Isten háta mögött című könyvét többször is elolvastam.

Mit üzenne nekünk, az olvasótársadalomnak?

Ha olvasunk valamit, ami nem tetszik, akkor nyugodtan dobjunk el és próbálkozzunk valami más szöveggel!

Bodor Anett 9. C

Babits-nap

Mindig kellemesen telnek azok a napok, amelyeket az iskolában NEM tanulással töltünk. Ez az április 4-ei Babits-napon se volt másként. Az egész nap témája „Az ember tragédiája” volt, mivel immár 150 éves e Madách-mű. A szervezők évfolyamonként más-más tudásszintet igénylő feladatokkal leptek meg bennünket.

9.-es lévén én leginkább csak ennek az évfolyamnak programjairól tudok beszámolni. Nekünk még nem volt kötelező e mű elolvasása, így feladataink végrehajtása nem igényelte az alkotás beható ismeretét. A mi vetélkedőnk helyszíne a tornateremre és a földszintre korlátozódott.

Az első feladvány: osztályonként 10 embernek negyed óra alatt idézeteket kellett gyűjtenie a földszinti folyosón, majd be kellett azonosítaniuk, hogy

kitől származnak. Megtapasztalhattuk, hogy nem mindig a legszerencsésebb taktika az egész iskolán elsőként végigrohanni

ész nélkül, bár „Mondottam, ember: küzdj és bízzál!” Ezalatt a többiek activityztek a tornateremben. Ezt követték a társasjátékos, totós, rejtvényes feladatok (hogy csak néhányat említsek).

A kilencedikes évfolyam programsorának végeztével következtek a 10. osztályosok drámabemutatói és képregényei, amelyek igencsak érdekesek és szórakoztatóak voltak. Végül jött az eredményhirdetés: az 1. helyezett a 9. B osztály lett.

Köszönjük a szervezőknek, hogy létrejöhett ez a nap!

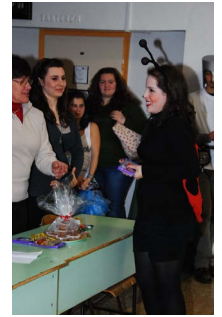
Bodor Anett 9. C

Farsang – egy kicsit másképp...

E hétfői reggeli napon is ugyanúgy sorban állnak a diákok a napi sajtós pogácsa adagjukért, ugyanúgy hemzseg a folyosó a babitsosoktól, ugyanúgy betölti az iskolát a hangzavar – minden ugyanolyan, de számunkra mégis teljesen más. Hogy miért? A mai napon még erősen élnek bennünk farsangi élményeink.

A rendezvényt a Dübörgő Vattacukrok nyitották. A koncert rögtön meg is mozgatta az első sort alkotó két embert, akik lelkesen tapsoltak a zene ütemére. A 1,5 órás koncert első 10 percében egyből rájöttünk, hogy remek aláfestő zene lesz ez a csocsózáshoz.

A következő program lehetőséget adott rá, hogy a bírák előtt prezentáljuk fantasztikus jelmezeinket. Ezután megtapasztalhattuk, milyen cirkuszi állatként felvonulni a porondon egy olyan számra, ami teljesen tükrözte az akkori érzéseinket: „I'm sexy and I know it”. Pár perc alatt már meg is született a zsűri döntése, mi pedig csorgó nyállal figyelhattuk, ahogy a győztesek az édesség kosarukat majszolják.

Ezt követte a bátorságpróba, ami alatt kiderült, hogy nem volt érdemes idő előtt felmerészkedni a következő emeletre, ugyanis kupak-esővel találtuk szembe magunkat. Majd elkezdődtek azok a programok, amelyek az iskolában alvó diákokra vártak. Először is jött a spontán ötlet, miszerint este 11-kor pizzára van szükségünk, majd ezzel együtt az első nagy probléma: hogyan jussunk fel a 2. emeletre vaksötétben a pizza áráért. Az akció végül sikerrel járt – pár esést leszámítva. Miután mindenki jóllakott, elkezdődött a nagy filmmaraton.

Tanúsíthatjuk, hogy hajnali 2-kor a legjobb csocsózni, s megmagyarázhatatlan okokból kifolyólag ekkor voltunk a legprofibbak. Az alvással nem zárult le a programok sora, ugyanis arra ébredtünk, hogy villan a vaku, és a türelmetlen fotós meg akarja örökíteni a csapatot. Hamarosan megérkeztek az előkészítősek, akik már csak a farsang maradványaival találkozhattak: a nagy szatyrokat és táskákat szorongató melegítő s nagy pizsamás babitsosokkal.

Az este nem jöhetett volna létre Tarnai Dóra tanárnő és a DÖK nélkül. Köszönjük nekik a farsang megszervezését, jól éreztük magunkat!

Bodor Anett, Tiszavári Luca 9. C

Szalagos gondolatok

Biztos hiányozni fog – filozófálok magamban az ablaknál. A fél ötör lemenő, erőtlen téli nap átmelengeti a mecseki domboldalt és az emlékeimet, miközben az elmúlt két évtizedre gondolk.

Sehol nem lesz olyan zöld a fű, mint az alagút tetején letaposott és vízipipa vázáktól nyomott gaz. Sehol nem lesz olyan sós a mekis krumpli, mint az ekáefes térre néző gyorsétteremben. Sehol nem fogok tilosban akkorákat nevetni, mint az üvegpalotára emlékeztető Tudásközpont falai közt.

Minden sarkot, minden bronzköltőt, minden non-stopot ismerem már. Jártam füstös lányvécékben, ahol sokszor gondoltam azt, hogy jobb most itt lenni, mint otthon. Talán ideje lenne új közlekedési eszközök után is nézni? Itthon már túl jól bliccelek...

Szeptembertől új kihívás vár rám: fel kell fedezzek néhány új kínait és butikot, és a szmogtól kábult egyötödnyi Magyarország rohanásában meg kell találnom a legőszintébb mosolyt, ami egy életre szól majd.

Ha a földrajzi szempontokat is figyelembe vesszük, ott fent hideg van. Hogy is lehetne a punnanyshoz hasonlóan fényes a nap, színes a táj, amikor a mediterrán hangulatunk az egekbe száll? Lehet, hogy oda nem süt be olyan személyre szabottan a nap. Ki kell derítenem!

Sőt, nekem kell magammal vinnem a napfényt, amit kéthetente magamba szívok majd anyu kolepszmentesített főztyével együtt. És a végtelen hosszúnak tűnő Tenkes, Somogy, Mecsek... ícé járatok hátsó fülkájából integetek majd annak a városnak, ahol megtaláltam azt, aki valójában vagyok.

Viszlát, Pécs!

Körző Nóra 12. B

KÖZTÜNK

A jól informált utazó

Misi bácsi ismét kinyitotta a kisablakot, hogy aztán útbaigazíthassa a mappákat szorongató diákokat. Miután ez megvolt, kezdhették... volna, ha csak nem toppantak volna be egymást követve újabb tanulók, tanárok és idegenek. Azalatt a kevés idő alatt is rengetegen megfordultak a portán, míg én a kérdéseimet tettem fel, és elvileg ez még egy nyugis időszak volt.

Portásnak lenni...?

Izgalmas. Nincs még egy ugyanolyan nap, a munkám változatos. Mindig máshol kell segíteni, emellett folyamatosan figyelni kell, kik járnak ki-be. Bár ez egyszerű, hiszen már lassan látásból ismerem azt a több mint 800 embert, akik naponta megfordulnak itt.

Miért döntött úgy, hogy portásként fog dolgozni?

Régen uránbányászként kerestem a kenyerem, de miután ledolgoztam a 4000 műszakot, elküldtek. Rá három évre kóstoltam bele először a szakmába, akkor még nem a Babitsban, itt 2004 óta dolgozom. Azért döntöttem emellett, mert már nem szerettem volna emberekkel foglalkozni. Természetesen a munkám ismét hozzájuk köt, de nem akkora a felelősségem értük, mint mikor beosztottakat kellett irányítanom, ez teljesen más. Szeretem a mostani munkámat.

Milyen a kapcsolata a babitsosokkal?

Nagyon jó. Ha a belvárosban összefutok diákokkal, általában köszönnek nekem, és én is tudom őket hová kötni. Gyakran jönnek beszélgetni is, szép számmal vannak „visszatérők”. Általában itt, a portán csapódik le minden, akkor hallhatok jókat, rosszakat is. Ennek köszönhetően vagyunk mi ilyen jól informáltak.

Mit gondol, az évek során változott a diákok viselkedési sablonja, vagy maradt

ugyanaz, mint mondjuk 2004-ben?

Úgy gondolom, nincs nagy eltérés a régi és a mostani diákok között. Általában azt vettem észre, hogy a kilencedikesek azok, akik úgy érzik, övék a világ. De szépen lassan hozzáidomulnak az idősebbekhez, akik már jóval nyugodtabbnak mondhatók. Azt mindenképp meg szeretném jegyezni, hogy itt alapvetően is nagyobb a fegyelem, mint az előző munkahelyemen, a Szántó kollégiumban. Mindent egybevéve ez egy jó társaság.

Vannak maradandó élményei a Babitscsal kapcsolatban?

Rengeteg. Az egyik kedvencem az volt, mikor kizártam magamat az épületből téli szünet előtt. Egyetlen tanár tartózkodott benn, de mikor végre kijött hozzám, az ajtó mögötte is becsukódott. Végül egy meglazult ablakot löktünk be, hogy visszajuthassunk. Vannak jóval kellemesebbek is. Az imént ment ki például az a kislány, aki még anno rábeszélte arra, hogy vegyek tombolát. Nem vagyok egy szerencsés ember, ezért elsőre elutasítottam. Végül addig gyözködött, míg ki nem fizettem, de nála hagytam, ha esetleg lenne valami, majd értesítsen. Jöttek is hamarosan azzal, hogy megnyertem a fődíjat. Kilenc kellemes napot töltöttem Londonban.

Sok országban járt már?

Igen, mondhatni. A környező országokba már mind elutaztam, Ukrajna kivételével. Voltam még Lengyelországban, Bulgáriában, Németországban, és természetesen a fent említett Angliában is. Az unokám például jelenleg is kinn dolgozik.

Akkor gondolt arra, hogy esetleg Ön is kiköltözzön külföldre?

Ugyan már, az én koromban? Nincsenek már ilyen terveim. Ilyesmik már nem fordulnak meg a fejemben. Elégedett vagyok a mostani munkámmal és szeretek itt élni.

Tiszavári Luca 9. C

Koncz Károly tanár urat egy szép pénteki napon a nagyszünetben kaptuk mikrofonvégre, de mint mindig, szűkszavúsága most is megmutatkozott.

Mióta tanít az iskolában?

Régóta... – mosolyog – 1982-ben kezdtem, egészen pontosan.

Csak fizikát?

Azt is, de sok mindent tanítottam már. Elektrotechnikát, matekot és fizikát is.

Szóval csupa reál tantárgyat?

Hát történelmet nem tanítottam még.

Kapott néhány díjat is, ha jól tudom. Igaz ez?

Igen. Többet is kaptam.

Melyeket?

Ericsson-díjjal jutalmaztak 2002-ben, az oktatási minisztérium Arany Katedra díját vehettem át a Pécsi Tudományegyetemen 2010-ben, vagy például a Vermes Miklós Országos Fizikus Tehetségápoló és Kutató Alapítványtól Életműdíjat kaptam. És van még egy pár.

Pontosan miért kapta e kitüntetések?

Mert a tanítványaim sikeresen szerepeltek különböző fizika versenyeken. (Egész pontosan kiemelkedő oktató-nevelő munkájáért és a tehetséggondozás területén elért jelentős eredményeiért. - *a szerk.*)

Van a tanításának mottója, ami összefoglalná, hogy mi alapján végzi a munkáját?

Amennyire az embertől telik, tisztességesen. Mindig tudja az ember, hogy hol hagyta abba, mi a következő tananyag, mit lehet erre majd később ráépíteni, mit kell vele megalapozni. Általában arra törekszem, hogy minden témakörben egy általános módszert tudjak a gyerekek kezébe adni, és hogyha azt megtanulják, akkor még a legtehetségtelenebbek is elérjék legalább a középszintet. (De mint tudjuk, a tehetséggondozás terén ennél jóval többet ért el a tanár úr: a Nemzetközi Fizikai Diákolimpián 2010-ben aranyérmet szerzett tanítványa, Jehn Zoltán, aki 2011-ben ugyanezen a versenyen egy bronzéremmel gazdagította felkészítőjét is. - *a szerk.*)

Van olyan pillanat, olyan óra, amire szívesen emlékszik vissza?

Különleges nincs, ami úgy kiemelkedő lenne az életben, de van néhány jó pillanat természetesen.

Árvai Dorottya Gréta 9. C

Koncz tanár úr diákjai vagyunk

Szereti a Rolling Stones-t.

„Jó fej!”

„Koncz tanár úr pont így jó, ahogy van: amiben kell, abban nagyon komoly, de sokszor vicces is tud lenni.”

„Mindenről megvan a saját véleménye.”

„Rendesen felkészít minket a tanórákon és az erősen ajánlott szakkörökön.”

A tanár úr mondásai

Úgy szép az élet, ha zajlik.

A fizika mindenhez kell.

Van a po-pozitív, és a ne... nem olyan nehéz ez!

MELEGEN AJÁNljuk

Kozák sapka

Hozzávalók a tésztához:

- 8 tojás
- 8 kanál langyos víz
- 25 dkg liszt
- 2 evőkanál kakaópor
- fél csomag sütőpor

Hozzávalók a krémhez:

- 4 dl tej
- 4 evőkanál liszt
- 15 dkg cukor
- 15 dkg Rama
- egy kevés rum

Díszítéshez:

- 1 csomag kókuszreszelék
- 1 csomag mazsola, dió, meggy (tetszés szerint választható)
- 2 tábla tortabevonó

Mostani receptünket ismét megsütöttem próbaképpen és elvittem a szakkörre, hogy megkóstoljuk. Aznap sajnos a hóhelyzet miatt elmaradt, de így legalább több maradt nekem a finom édességből. Legelőször előkészítjük a hozzávalókat és átvizsgáljuk, hogy minden megvan-e. Én például majdnem kihagytam a sütőport... Ezután egy hatalmas tálban habosra keverjük a tojásokat a cukorral meg a vízzel. Majd a lisztet, a kakaót és a sütőport is összekeverjük, és a tojásos krémhez adjuk. A kapott masszát egy kivajazott, kilisztezett tepsibe öntjük, persze vigyázva, nehogy félremenjen – nem úgy, mint nálam – és a fele a mosogatóban landoljon. 180°C-on 40-45 percig sütjük. Amíg sül a tészta, megcsinálhatjuk a krémet, de sokkal élvezetesebb a sütés, ha inkább kedvenc filmünket, sorozatunk következő

részeit nézzük, vagy éppen zenét hallgatunk. Nemsokára azonban muszáj visszatérnünk a konyhába és belemélyedni a receptbe a tökéletes krém elkészítése érdekében, viszont előtte még vegyük ki a már megsült tésztát a sütőből és hagyjuk kihűlni. A krémhez a tejet a liszttel sűrűre főzzük, ajánlott közben nem tv-t nézni, hanem a cukrot a margarinnal kikeverni. A két krémet keverjük össze és egy kevés rummal bolondítjuk meg. A kihűlt tésztát formázzuk tetszés szerint. A legegyszerűbb és a legkönnyebb, ha kockákra vágjuk fel, mint én is tettem. A kapott tészta szeleteket összetapasztjuk a krémmel, majd kókuszreszelékbe forgatjuk. Olvassunk egy kevés csokit, és azzal fedjük le a tetejét. Tehetünk rá mazsolát, meggyet, diót, ki mit szeret, én személy szerint a mazsolát és a diót ajánlom. Hagyjuk, hogy a csoki megszilárduljon, majd örömmel csemegézhetünk.

Árvai Dorottya 9. C

Mindenki asztala

Mostanában – s már egy ideje valami egészen jófajta zaj vegyül a megszokott iskolai zsidvásárba. Mintha... és igen... csocsó labdák pattogását hallaná az első emeletre tévedő... Mi ez a szórakozás, amivel diákjaink mulatják szabad perceiket és lyukas óráikat? Lapunk utánajárt a csocsó asztal rejtélyének.

A decemberben iskolánkba érkező új bútordarab rögtön elnyerte a – főként fiúkból álló – tanulószereget tetszését. Az iskola vezetősége sokáig kételkedett szükségszerűségében és a megfelelő hangszigetelési körülmények adottságaiban, de végül rábólintott az első emeleti folyosó új, közösségformáló tartozékára, és engedélyt adott a DÖK-nek a beruházásra. A félelem, miszerint a diákok túl hangosak lennének és késnének az órákról, a várttal ellentétben nem igazolódott be. Sőt, egy kis játék segít nekik a kikapcsolódásban két nehéz óra

között – nyilatkozták a meccsre váró sportemberek. Valóban, ha nálunk valami sporttá nővi ki magát (legyen az maga a várakozás és a sorba jutásért vívott harc), akkor a DÖK segít azt közkívánatra hivatalos versennyé szervezni. Tette ezt most is csocsóversenyt hirdelve. A jelentkezési határidőig 25 csapat nevezett, és a csoportmeccsek már folynak is órák után. A továbbjutókat egyenes ági kiesés szerint állítják majd rangsorba. „Mivel a versenyre nem kellett a jelentkező párosoknak nevezési díjat fizetni, nyerevény terén nem tudunk nagy értékű ajándékokat felmutatni - tudtuk meg Tóth Krisztián-Dontól. - Ötleteket és felajánlásokat, szponzorokat várunk, hogy ezzel segítsék a DÖK munkáját!” A csocsó asztal töretlen sikere és kifogástalan használata remélhetőleg a jövőben sem fog megtörni, és továbbra is a főci és angol tanári között lévő sarok lesz a diákok kedvenc zuga a Babitsban.

„Amikor bekerült az asztal a folyosóra, még nem is foglalkoztam vele sokat. De később egyre gyakrabban jártam oda haverokkal, vagy akár ismeretlenekkel játszani. Így más évfolyamokból is megismerhettem sok embert.”

Bodó Máté 12. E

NÉZÜNK, MINT A MOZIBAN

A sors kegyeiért folytatott küzdelem (Éhezők viadala)

„Ha nyersz, hírnevet szerzel, a vesztes egyet jelent a halállal.”

Újabb milliókat megmozgató hollywoodi sikerfilm. Ezúttal Suzanne Collins ifjúsági trilógiája az „áldozat”. Az internet hetekkel az éjféli premier előtt lázban égett, a közösségi oldalakon a főszereplőket alakító Jennifer Lawrence és Josh Hutcherson mosolyog ránk. Szállóigévé vált mondatok: „That is mahogany!” avagy „Az mahagóni!”, és a megrázó „I volunteer!” vagyis „Önként jelentkezem!” Mindez a sok hühö miatt?

Az alaptörténet meglehetősen jó, kifejezetten filmvásznonra való. A lehangoló futurisztikus kép a néhai USA romjain újjászerveződő Panem országban játszódik. A 12 körzetre tagolt, erősen diktatórikus jellemvonásokat mutató országban évenként megrendezik az Éhezők viadalának nevezett brutális – egy valamikori lázadásra való – megemlékezést (vagy inkább megtorlást). A vezetők a főszereplő, Katniss szavaival élve „ezzel akarják megmutatni, mennyire a kegyeiktől függünk”, ugyanis a viadal az ókori gladiátorharcokhoz hasonlóan élet-halál küzdelem. Egy életben marad, 23 holtan „hagyja el” az arénát. A küzdő felek úgy kerülnek oda, hogy minden évben kisorsolnak egy-egy 12-18 év közötti fiút és lányt körzetenként, hogy képviseljék otthonukat a viadalon.

A film kezdetekor Katniss (Jennifer Lawrence) húga, Prim rettegésben él, mivel betöltötte a 12. életévét, így a neve először szerepel a hatalmas gömbben, ahonnan kihúzzák a versenyzők nevét. Nem is lepődünk talán meg, amikor kiderül, hogy a kislány nem a sors kegyeltje: a kis cetlit kihúzzák. Katnissben viszont feléled

a testvéri szeretet és átveszi húga helyét. Partnere mégsem jó barátja, Gale lesz – akinek 43-szor szerepel a neve a gömbben – hanem Peeta Mellark (Josh Hutcherson), a pék fia. Ketten indulnak meg a fővárosba, a Kapitóliumba, hogy életük legnagyobb, és egyikük számára alighanem utolsó kalandján vegyenek részt.

Valójában nem is annyira pörgős akciófilm, inkább valóságunk torz tükré. A viadal közben szövődő ellentétek, barátságok és szövetségek a hangsúlyosak, és egy kis románcból sem maradnak ki a nézők. Katniss karaktere jól kialakított, azonban Peeta, Cato, Rue és a többi kiválasztott indítékai néha a homályba vesznek. A részeges mentorkuráról, Haymitchről és a stylist Cinnáról sem tudunk meg sokat, ami helyenként zavaró lehet.

Látványvilágban azonban kétségtelenül megüti a hollywoodi mércét. A történet ironikus fintora maga a viadal tévéshow volta. Megdöbbenő, milyen egyszerűen manipulálják a szereplőket a küzdelem alatt, hogyan válnak ellenségekké a barátok és szövetségeseik az ellenfelek. Egyetlen mondat is képes felforgatni a küzdő felek lelkevilágát, így talán kétségbe vonjuk Peeta vágyának lehetőségét: „Meg akarom mutatni, hogy nem csak egy darab vagyok a játékukban, hogy ha meg kell halnom, azt önmagamként tegyem.”

Be kell, hogy valljam, a hatalmas várakozás nem érte meg a tucat sémára gyártott mozit, de maga a történet érdekes. Ajánlom inkább az eredeti Suzanne Collins trilógiát (Éhezők viadala, Futótűz, Akiválasztott) olvasásra (angolul is!), de ne feledkezzünk meg róla, hogy elsősorban ifjúsági regényről van szó, így a filmnek is ez a célközönsége. Na és Peeta vagy Katniss életben marad? Sikerül-e pár jó tanácsot kifacsarni Haymitchből és a laposüvegéből? Mekkora veszélyt jelent a vad Cato hőseinkre?

Ezekre most inkább nem válaszolnék, nézd meg a filmet és felelj magadnak!

SPORT

Élménybeszámoló a kosárlabda diákolimpiáról

Az idei kosárlabda diákolimpiát Sopronban rendezték. Rögtön megkaptuk a mezőny favoritjának tartott soproni Berzsényi-t, a szintén soproni Eötvös-t és a budapesti Baár-Madas gimnáziumot. A Sopron-Pécs összecsapások mindig presztízsmérkőzésnek számítanak. Próbáltunk meglepetést okozni a soproniaknak. Nagyobbak voltak nálunk, fizikailag talán erősebbek is, viszont velünk a szívünk és az akaratunk, amivel nem tudtak mit kezdeni. Végig fej-fej mellett haladtunk, amikor Balla Dóra bedobta a győzelmet jelentő 2 pontot. Másnap reggel mérkőztünk meg a másik soproni alakulattal. Csapatunk ekkor is jobbnak bizonyult, így veretlenül, első helyen jutottunk a legjobb négy közé. A döntőbe jutásért való küzdelmet a Debrecen csapatával vívtuk. Elejétől kezdve a kezünkben volt a meccs, csak a saját pontatlanságainkból kaptunk kosarakat. Hatalmas erőt fektettünk bele, hogy döntőt játszhasunk, ráadásul döntőt nem játszik az ember mindennap. A másik ágon a Nyíregyháza nyert, viszonylag nagy különbséggel, így másnap velük birkózhattunk az aranyéremért. A döntő előtti estémet az álmatlanság és az ideges-

ség jellemezte. Pontosan tudtam, mit fognak játszani, kik vannak ott, kikre kell jobban odafigyelni a védekezésben. Reggel 7-kor kipattantam az ágyból kicsit kimerülten, de próbáltam fejben helyre rakni magamat: ilyen mérkőzés csak egyszer van! Melegítés közben éreztem, hogy a mozgásom szétesett, nem bírtam összerakni a dobásaimat sem, de bíztam a többiekben és éreztem, hogy ettől még sikerülhet nekünk. Egymást biztatva végig döntetlen volt a mérkőzés, a csapatszellemben most is megmutatkozott a pécsi szív! Nagy iramú mérkőzést játszottunk, amelyben 40 percen keresztül zóna védekezést kaptunk, s ez ellen nem tudtunk mit kezdeni, külső dobásaink nem "sültek", és az effajta védekezéssel megölték a játékunk szépségét. A mérkőzés lefújása után csak a csalódottság látszódott az arcokon. Tavaly is másodikkak lettünk, idén is. Ez is nagy eredménynek számít, de bajnoknak lenni... az az igazi dicsőség. Az ezüst is szépen csillog, és mi mindent megtettünk a jobb helyezés elérése érdekében. Az eredményhirdetésen kiderült, hogy én az All-Star csapat tagja lettem. Szerintem ez a csapat elismerését is jelenti, hiszen a többi 9 ember nélkül nem lehettem volna a legjobb 5 játékos között. Továbbra is hajrá Babits!

Balla Dorottya 11. F

Felnőtt női városi röplabda döntő

A 2011/2012-es tanévben a PEAC Női Röplabda-szakosztály szervezésével indulhatott el a városi döntő, melyben több korosztály-

Köszönjük azoknak, akik egész évben szurkoltak nekünk és velünk izgultak minden egyes mérkőzés alkalmával!

Mészáros Fruzsina 11. F

beli csapat mérhette össze tudását. A folyamatosan zajló mérkőzések rengeteg izgalmat, feszültséget, örömet és olykor bánatot hoztak mindenki számára.

A végső megmérettetésre május 24-én került sor a Deákban, ahol az a 4 csapat szerepelt, amely a saját csoportjában első és második helyen végzett.

A döntőt a Babits és a KTK I. csapata játszotta. A két fél már többször is „összetűzésbe” került, hisz a döntőig jutásban már háromszor mérték össze erejüket. A KTK I. mind a rutin, mind az évek tapasztalatát kihasználva, ám cseppet sem könnyű végjátékban győzött. A végső eredmény tehát: I. hely: KTK I., II.: PTE Babits, III.: Pollack, IV.: KTK II.

A fáradságos munka tehát megérte, hisz egy idősebb, tapasztaltabb csapatot is megszorogattunk, kettőt pedig magunk mögé szorítottunk.

Impresszum

JaC Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja
II. évfolyam 2. szám
Megjelenik 400 példányban

Felelős kiadó: Magasi András igazgató

Felelős szerkesztő: Molvainé Sárosi Eszter

Főszerkesztő: Weintraut Rita

Főszerkesztő-helyettes: Körző Nóra

e-mail: nori.korzo@gmail.com

Vizuális arculat és tördelés: Kerekes András

Állandó munkatársak:

Árvai Dorottya Gréta, Bodor Anett, Guth Laura, Kajli Emese, Tiszavári Luca

jac@babits.pte.hu

www.babits.pte.hu

Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja

Szeptemberi rituálé

2012. ősz – III. évfolyam 1. szám

A szeptember idén is a már szokásossá vált szecskaavatóval kezdődött. Nekünk, újoncoknak először a firkaó felsőbb évesekkel kellett szembenéznünk. Ezt az akadályt legyűrtük, és ezzel azt hihettük, hogy vége a nehéz időszaknak... de szerencsére tévedtünk.

Nagyon izgatottan vártuk az avatónkat. Sok feladatot kaptunk, amelyeken már előre kellett dolgoznunk, de természetesen tudtuk, hogy lesznek olyanok is, melyek meglepetésként fognak hatni ránk. Minden osztály győzni szeretett volna, tehát nem volt kérdéses, hogy a szecskahezen mindenki a legjobbat hozza ki magából. A nagyszünetekben óriási küzdelmek folytak a pontokért. A legizgalmasabb talán az autóverseny volt. Erre a feladatra előre kellett kartonautókat készíteni, amik a verseny végén már egyáltalán nem hasonlítottak az eredeti járművekre. Lassacskán elérkeztünk az utolsó naphoz, a diákpolgár-avató napjához, szeptember 28-ához. Négy óra körül iskolánkat a Disney hercegnőktől kezdve egészen a 101 kiskutyáig mindenféle mesefigura rohamozta meg. Innen szépséges jelmezeinkben a FEEK díszterméig kellett elsétálnunk, ahol megkezdődött az avatás. Az osztályok elsőként a kapott külföldi számuk magyar fordítását énekelték el – ez már eleve feldobta a hangulatot. Majd két-két diáknak „becsomagolva”

kellett kimennie az utcára, hogy ott minél több ismeretlennel készítsenek fényképet. Akik bent ültek, azok se unatkoztak! Kezdve a banánévéstől a pilótakeksz adogatáson át egészen a vattapakolásig minden volt. Akadtak olyan „szerencsés” diákok, akik vagy idősebb testvér által vagy kirívó viselkedésük miatt felkerültek a VIP listára: nekik például ki kellett harapni egy gumikesztyű középső ujját, és meginni a benne lévő folyadékot. Plusz pontért a leggyorsabb diákok különleges feladatokat hajthattak végre. Utolsó megmértetésként szép sorjában az avatandó osztályok előadták a 12. B-t dicsőítő himnuszait. A frappáns kis költeményeken mindenki nagyon jól szórakozott. Amíg a zsűri összeszámolta a pontokat, addig a pódiumosok tovább emelték a hangulatot a Beugró című műsorból jól ismert „stop trükk” játékkal. Végezetül nagy izgalom közepette kihirdették az eredményt: első lett a 9. B, második a D, és harmadik az A osztály.

A 12. B is, és az újoncok is rengeteg energiát, időt fektettek bele ebbe a rituáléba, és bizony nem hiába, hiszen az idei diákpolgár-avatót sikeresen zártuk, s kilencedikesként mindannyian „felavatódtunk”.

**Molnár Adél
Wilhelm Réka 9. C**

Ismét új év – új felállás. A tavalyi „nagy” csapat sajnos széthullt. Van, aki elballagott, van, akinek kevés az ideje. Azonban az újság nem állhat le! Új tagokkal bővülve veselkedtünk neki, hogy ebben az évben is a legjobbat hozzuk ki a JaC-ból. Nagy nevetések és sok munka árán meg is született az idei év első száma, amit most épp a kezében tartasz. Olvasd végig figyelmesen, és ha kedvet kapsz, hogy te is írsz, vagy csak elmond a véleményed, örömmel várunk hétfőnként a nyolcadik órában a 201-es teremben!

Árvai Dorottya Gréta 10. C

VISSZAPILLANTÓ

Kaleidoszkóp

A 2012. évi Kaleidoszkóp Versfesztivál október 8-14-ig tartott. Iskolánkból is sok diák utazott Nyíregyházára, a rendezvény helyszínére. Voltak köztük olyan tanulók, akik nemcsak felléptek, hanem dolgoztak is. Közéjük tartozik három interjúalanyom:

Branauer Anna és Wilhelm Judit 11. F osztályos, Endródi Miklós 12. C osztályos tanulók. Őket kérdeztem élményeikről.

Ha jól tudom, akkor nektek nem ez az első Kaleidoszkópotok, már két éve is ott voltatok a városunkban megrendezett fesztiválon. Idén milyen kategóriában indultatok és hogy végeztetek?

Miklós: Versmondás kategóriában Kányádi Sándor és József Attila verseivel indultam, valamint a közös pódium-darabunkban, a Hirosimában. A Hirosimával bronzminősítést és különdíjat kaptunk a Magyar Versmondók Egyesületétől.

Judit: Én is versmondás és versszínház kategóriában indultam.

Anna: Ezekben versenyeztem én is.

Gratulálok a helyezésekhez! Mint két éve, most is szervezői szerepet vállaltatok. Ez milyen feladatokkal járt?

M: Két éve egyszerűbb volt, mint most, de azt hiszem, jól teljesítettünk ismét. Többek közt elkísértük a versenyzőket a szálláshelyükre, díszítettünk, az indulókat regisztráltuk, programinformációkat adtunk, propagáltuk az előadásokat az utcán 1920/'30-as éveket idé-

ző korhű ruhákban, technikai feladatokat láttunk el.

J: Ügyelnünk kellett az előadások alatt.

A: Sok minden mást is csináltunk, éppen amit kellett.

Elég nagy megtiszteltetés, hogy a 416 km-re lévő Nyíregyházán is pécsi diákok látták el ezeket a teendőket. Lehet tudni, hogy miért titeket kértek meg erre a megtisztelő feladatra?

A: Merem remélni, hogy azért, mert meg voltak elégedve velünk.

M: Gondolom, két éve megmutattuk, hogy készségesek, ügyesek, megbízhatóak vagyunk, és jók a szervezésben.

Hogy éreztétek magatokat? A sok munka és verseny elég megterhelő lehetett.

M: Nagyon jó volt, kár, hogy nem tartott tovább. Sok produkcióra sikerült helyet szereznünk, életre szóló emlékeket kaptunk.

J: Valóban fárasztó volt, de a jó társaságnak köszönhetően könnyebben bírtuk a fáradságot és a sok munkát.

A: Fárasztó volt nagyon, de legalább nem volt időm izgulni a fellépések, versenyek miatt.

Iskolánkból még milyen kategóriákban indultak diákok, illetve milyen eredménnyel zártak?

J: Az Ostinato különdíjat nyert verszene és verszenésítése kategóriában, Juhász Péter 11. D osztályos tanuló versmondás kategóriában kapott különdíjat.

M: Takács Petrát és Horváth Marint, volt diákjainkat is különdíjjal jutalmazták versmondásukért.

Wilhelm Réka 9. C

Tanóra olasz módra

Egy szeptemberi hétfőn a 9. évfolyam olaszórájára ismeretlen, mosolygós, kedves tanulók érkeztek.

Kiderült, hogy olasz cserediákok, akikkel együtt készítünk egy projektet, amelyet majd hazavihetnek ajándékba.

Lévén még szinte nulla olasz tudásunk, félig angolul,

félig olaszul próbáltunk kommunikálni.

A tanóra roppant vidáman telt... Remélem, nem mondtam öntudatlanul se valami csúnyát, és szép emlékekkel távoztak új barátaink a Babitsból.

Dívéki Lili 9. F

VISSZAPILLANTÓ

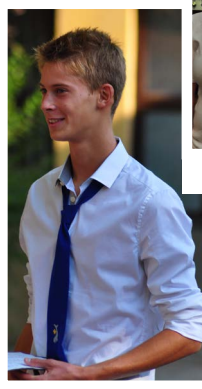
The Big Boys!

... kertjeinket!

Finom ebéd a természet lágy ölén

A 2012/2013-as...

Visszavárjuk a tanárnőt!

Műveljük...

„Újra itthon”

Elegáns ruha + szép mosoly = Suit Up Day

tanévet ezzel megnyitom!

“We are the world! We are the children!”

Damme

Türelmetlen gyerekek és szülők kupaca állt a nagy sötétségben a pécsi pályaudvaron, várva, hogy megérkezzen a budapesti vonat. De mire is vártak pontosan? Hát a Damme-ből érkező partnerekre. Iskolánk és a németországi Damme béli gimnázium kapcsolata közel 11 éves: minden évben izgatott „kis” diákok fogadnak partnert külföldről. Idén minket ért a megtiszteltetés, hogy részt vehettünk ebben.

A szóban forgó hét során különböző programok várták a cserediákokat. Pénteken, míg mi tanórákon csücsültünk, ők körbejárták Pécsét. Hétfvégén viszont már a családok dolga volt életben tartani a kis vendégeket. Ennek köszönhetően hétfőn mindenki más szájízzel lépte át az iskola kapuit. Az aznapi és keddi programok kissé összefolytak számunkra: elkezdtük a projekt munkálatokat, megnéztük a Kodály Központot (ahol vasárnap este egy kisebb komoly zenei előadást ültünk végig) és ellátogattunk a Zsolnay-negyedbe, hogy a Planetárium csodás égboltot fessen a szemünk elé. Szerdán alig töltöttünk két órát az iskolában, máris

siettünk a buszra, ami először Villányba vitt minket, ahol némi elemőzsiával és borral vártak ránk. Innen nagy jó kedvvel indultunk Siklósrá fürdeni.

Másnap, míg a magyar diákok az iskolapadokat kopatták, a „németeik” aprócska meglepetéseket gyártottak számunkra. Második óra után véres munkával befejeztük projektjeinket a tökéletes előadás érdekében. Hamar el is érkezett a búcsúest: néhol megrikatott, néhol jól megkacagtatott minket, s persze hangosan énekeltük együtt a tanult dalokat. A pénteki korán kelés már senkit nem csábított annyira. Könnyek, kedves mosolyok, szoros ölelések – ezt láthatta, aki épp arra járt. Hiába beszéltünk más-más nyelvet, ez alatt az egy hét alatt összeszoktunk. Persze voltak bonyodalmak, ellentétek, de hol nincsenek?

Így, közel egy hónap távlatából visszatekintve rájöttem, hogy nem bántam meg ezt az egy hetet. Ha visszamehetnék az időben, sem csinálnék semmit másképp. Na jó, talán többet aludnék az érkezésük előtt...

Árvai Dorottya Gréta 10. C

KÖZTÜNK JÁRNAK

Egy csésze nosztalgia

Az 50 éves jubileumi rendezvénysorozat nyitó eseményeként került sor az idei tanév első tea-házának megrendezésére, ahol egy (vagy több) finom csésze tea mellett faggathattuk tanárainkat arról, hogy az ő idejükben milyen volt ba-bitsosnak vagy épp komarovosnak lenni. Mert bizony vannak olyan oktatóink, akik iskolánkban diákként is jelen voltak. Ezen alkalomból többükkel is beszélgettünk középiskolás emlékeiről.

Kopeczky Pétert is meginterjúváltuk középiskolás emlékeivel kapcsolatosan. A tanár úr 1984-ben testnevelés szakon végzett az akkori Komarovban.

Hogyan jellemezné magát, milyen diák volt?

Én nagyon jó diák voltam, rendszeresen jártam órára. Sosem késtem, mindig elkészítettem a házi feladatomat. Mindig jelentkeztem órán. (mosolyog) Tiszteltem tanáraimat, segítettem osztálytársaimat.

Azért volt a tanár úrnak emlékezetes diákcsínye?

Talán az egyik legemlékezetesebb és legtanulságosabb az volt, hogy mi az első testnevelés órától a negyedik osztály utolsó órájáig futball bajnokságot tartottunk. A vidékiek játszottak a pécsiek ellen, s mindig kaptunk egy duplaórát, amikor játszhattunk. Úgy emlékszem, egy szerdai nap volt, mikor nem dőlt el a végeredmény. El kellett dőlnie, mivel a bajnokság szempontjából nagyon fontos volt. Így mi tovább játszottuk a meccset tanáraink felszólítása ellenére. A magyaróra már rég ment, talán be is fejeződött, mikor végre megszületett az eredmény. Ezért persze később mindenki kapott valami igazgatói elmarasztalást. Egy legény volt csak, aki felment az órára, ő viszont osztályfőnököt zsebelt be, mert nem tartott össze a csapattal ebben a kiélezett versenyhelyzetben. Mi tudtuk, hogy csibészséget csináltunk, fejet is hajtottunk és nem beszéltünk vissza. Még jól is nézett ki az ellenőrzőnkben az az igazgatói... Ezek ilyen szép dolgok. Lehet, hogy nem, de az idő megszépítette.

Ballagás után mikor tért vissza az iskolába tanárként?

1992-ben azt hiszem, és most a negyedik osztályomat fogyasztom...

Elsőként Németh Andreát kérdezgetem.

Kérem, meséljen arról, milyen volt az iskola, mikor ide járt! Találkozhatunk tanárokkal, akik önt is tanították?

Az iskola azóta nem változott túl sokat, és igen, ilyen például Priskinné Rizner Erika és Hajdú Zsuzsanna tanárnő is.

Melyik osztályba járt a tanárnő?

C osztályos voltam, német szakos diák.

Mindig is tudta, hogy pedagógusként szeretne dolgozni, vagy ez spontán ötlet volt?

Ez fokozatosan fogalmazódott meg bennem, többek között az itteni példaképeim hatására.

Hogyan jött az az ötlet, hogy itt tanítson?

Nagyon szerettem itt tanulni, ez volt a legmeghatározóbb ok.

Nehéz volt a beilleszkedés a kollégák, akár régebbi tanárai közé?

Nem, szerencsére teljesen simán mentek a dolgok.

KÖZTÜNK JÁRNAK

Az esemény főszervezőjét, Bedőné Szűcs Tünde tanárnőt is megkértük, hogy meséljen tapasztalatairól.

Vajon miért döntenek úgy a kezdő pedagógusok, hogy abba a középiskolába mennek „okítani” – most konkrétan a Babitsba –, ahol egykor ők is tanultak?

Mert szerették az itteni légkört, társaságot. Valószínűleg az is fontos szerepet játszik benne, hogy tudják, ez akkor is erős iskola volt, mikor itt tanultak, és ha ide jönnek, egy erős iskolában taníthatnak. Ez pedig egy tanár számára kihívást is jelent.

Többen vagy kevesebben „jönnek haza” az előző évekhez képest?

Azt hiszem, ez a szám nem sokat változott. Szerencsére mindig lesznek „visszatérő” babitsosok.

Haraszty Gitta és Litter Dorottya 9. B

Ábránd

Elmondani nem tudom – nagyon értelme sem lenne –
mit érzek, mikor hozzád bújok reggelente.
Szemhéjadra pimaszul rásüt a Nap sugara,
az ablakunkból kinézve látszik a nagy almafa...
...ahol tegnap este még böszén szüreteltünk,
s utána a verandán cseresznyét szegettünk.
A Nap lementével sem múlt el igaz és tündöklő szerelmünk.

Felébreds. Alélt pilláid fel-le csukódnak,
a tengermély érzések bennem lassan felócsudnak.
Felülsz és mosolyogsz, majd nyújtózol egyet –
– jó reggelt kívánsz –, a szemeid nevetnek.
Arcod a párnától ráncos... (A kedves milyen álmos!)
Szelíd tekinteted súgja:
„Ne félj drágám, sohasem leszel ezután magányos!”

Ilyenkor csak mosolygok,
s hozzád közelebb és közelebb lopódzok.
Ha már két karod szorosan átölel,
érezem, hogy mondanom valamit nagyon kell.
Már itt van a nyelvemen, de megszólalni nem merek...
Várj csak! Talán mégis:
„Szeretlek, szeretlek, szeretlek!”

White smoke

NAGYÍTÓ

A fordítva hordott babitsos póló mítosza

Ahogy elhaladtok a zsúfolt folyosón, feltűnik egy alak. Alacsony, szemüveges, rövid, ősz haja van. Szinte láthatatlan, mégis ott van ő, a takarítónő, aki babitsos pólót hord: Marika néni. Nem vettétek észre, hogy olyan, mintha fordítva lenne rajta...?

Jó napot kívánok, Marika néni! Feltehetnék pár kérdést?

Persze! Miről?

Nekem már az első hónapban feltűnt, hogy mindig babitsos pólót hord. Van ezzel kapcsolatban valami története?

Azért hordom, mert hát tulajdonképpen én is a Babitsba járok. (megmutatja a pólót)

Jogos. De észrevettem – és most is –, hogy mindig fordítva hordja. Hogy-hogy? Nem kényelmetlen?

Jaj! (nevet) Nem fordítva van. Ez csak egy régebbi kiadás.

Áhá! Elöl van a címer. Nos, legalább ezt a tévhitet is eloszlattuk. Egyébként mióta dolgozik a Babitsban? Ajjaj, 1996. október 29-e óta.

Az bizony hosszú idő. A pólót is ekkor kezdte hordani?

Nem. Körülbelül 8 éve egy ajándékkosárban kaptam, azóta hordom.

Hogy érzi itt magát?

Jól! Köszönöm, jól vagyok. Szeretek itt dolgozni, az iskola is szép, bár néha a gyerekek sokat rosszalkodnak a folyosón.

Köszönöm, hogy megosztotta ezeket velünk!

Tehát ha felfedezted őt, s eddig úgy gondoltad, fordítva hordja a pólóját, csalódást kell, hogy okozzak neked, rosszul hitted. De ha szembefutnál Marika nénivel két óra között, ki büszkén feszít pólójában, hogy ide tartozik, nos hát... megérdemel egy „Jó napot”-ot.

Jakab Gitta 9. F

Köztünk élő művészet

Bizonyára sokaknak feltűnt már az első emeleti aulában látható kiállítás, de többeknek talán észrevétlen maradt. Hogy az ő figyelmüket is felkeltsük, a művész mesél magáról és műveiről.

Kérlek, mesélj magadról azoknak, akik még nem ismernek!

Pataki Bianka vagyok, 11. B osztályos tanuló. Mindig is nagyon szerettem rajzolni, és bár külön nemigen tanítottak, mióta komolyabban foglalkozok a rajzolással, könyvek és videók segítségével képzem magam.

A jövőre nézve is vannak a rajzolással kapcsolatos terveid?

Javarészt a magam szórakoztatására alkotok, és hobbiként mindig megmarad.

Melyek a kedvenc témáid?

Legszívesebben portrékat készítek. Ilyenkor

főként kép alapján dolgozok, de néha ismerősöket is megörökíték.

Honnan jött a kiállítás ötlete, ki ajánlotta a lehetőséget?

Mikor Baróthy tanárnőnek megmutattam a rajzaimat, hogy véleményezze őket, ő felajánlotta a kiállítás lehetőségét.

Nem hezitáltál? Hisz így több száz ember számára váltak megtekinthetővé az alkotásaid.

Nem, azonnal rábólintottam, mert ez régi álalom volt.

Milyen visszhangja van a dolognak?

Eddig – szerencsére – csak pozitív visszajelzést kaptam.

Van valami, amit fontosnak tartasz megosztani az olvasókkal?

Igen. Az, hogy ne adják fel, járjanak utána, és mindig higgyenek magukban!

Haraszi Gitta 9. B

KREATÍV SAROK

Teremtő képzelet

Amikor újságíró társaimmal beléptünk a rajzterembe, igazi műteremben éreztük magunkat. Mindenki feszítő állványon ült vagy előtte állt, és mélyen belemerült a munkájába. Előttük gyümölcs-csendélet, kezük alatt készülő művük. A hangulat elvarázsolt mindenkit. Én így éreztem magam, de arra voltam kíváncsi, művészeink mit gondolnak, mióta járnak és hogyan érzik magukat ebben a közösségben. Ezzel kapcsolatban kérdeztem Ráhelt és Bettinát (9. és 11. osztályos tanulókat).

Mióta jártok rajzszakkörre?

Ráhel: Év eleje óta.

Betti: Egy éve.

Ezzel szeretnétek továbbtanulni, vagy ez csak egy hobbi?

Ráhel: Hobbi.

Betti: Ezt még nem döntöttem el.

Hogy érzitek, milyen a hangulat?

Ráhel: Néha szoktunk csevegni, viccelődni, de egyébként mindenki a saját munkájával van elfoglalva, és ez az izgalmas.

Betti: Én mindig jól érzem magam rajzszakkörön, és kíváncsian várom, hogy a tanárnő milyen feladatot talál ki.

Milyen viszonyotok van a többiekkel?

Betti: Jól érzem magam velük.

Baróthy Mária tanárnőnek is feltettem néhány kérdést.

Mióta van rajzszakkör az iskolában, és mióta vezeti azt?

Tanárnő: Én 11 éve dolgozom itt, azóta felváltva vezetjük: először én csináltam pár évig, aztán Csöke Renáta tanárnő, és most második éve újra én.

Milyen munkák folynak a szakkörön?

Bármilyen, ami a vizualitás területéhez tartozik. Bár itt elsősorban kézművészeti vonalról van szó és nem

kézművészetről, részben ez is megtalálható. Például a múltkor készítettünk sokszorosító grafikákat (monotípiákat). Egyedi rajzokat is alkotunk sokféle technikával. Néha múzeumot is látogatunk. Igyekszem érdekesen összeállítani a programot.

Milyen témákban alkotnak?

Többfajta témában. Nincs mindenre lehetőségünk, de például csendéleteket, tanulmányokat hozunk létre. Konkrét, illetve absztrakt festményeket készítünk. De ha van egy-egy olyan program vagy pályázat, amire tudunk készülni, akkor azok szintén szóba jönnek. Vannak kreatívabb, elvontabb témák is, mint például a Chagall-életművet feldolgozó sorozatunk, amely a Chagall-művek továbbgondolását jelentette.

Kiknek ajánlja a rajzszakkört?

Akik szeretnék eddigi tapasztalataikat kibővíteni, van hozzá affinitásuk, és valamennyire megérinti őket a vizualitás területe, azoknak mindenképpen jó és hasznos. Szórakozás, hobbi, másrészt olyan önfejlesztés, ami játékos, egyben komoly. Mindenek felett tömény, életre szóló élményt nyújt, amelyből a jövőben bármikor mérítkezni tud a tanuló.

Nos, akiket érdekel a rajzszakkör és szívesen művészkedne, jelentkezhet Baróthy Mária tanárnőnél a harmadik emeleti rajzszertárban. Jó alkotást!

Divéki Lili 9. F

FIRKÁK

Útban hazafelé

Sárga falevelek mindenfelé, kopasz fák, néhol egy-egy mogyoróbokor körülöttem, miközben sétálok hazafelé a suliból. Amikor meglátom a levélkupacokat, késztetést érzek arra, hogy szétrugdossam, vagy hogy beleugorjak a közepébe. Lehet, hogy egyik nap meg is fogom tenni, amikor senki se látja... Ezek jelentik nekem leginkább az őszt, na meg persze a hűvös idő, az eső és a sár. A reggelek egyre hidegebbek, egyre hamarabb jönnek el az esték, lehet érezni, hogy közeledik a tél. Nemcsak az idő, hanem a kedvünk is szürkébb. Ilyenkor nagy bögre forró csokival és gyertyákkal próbálom javítani a hangulatomat, s szerintem ez ma este is így lesz...

Herceg Melitta 9. B

Értelmetlen nap

A telefon hangos csengése ébresztett fel azon a hajnalon is. Ránéztem a kijelzőre, ami szombatot mutatott. Nem értettem, mi folyik körülöttem, hiszen szombat volt. Miért keltett a telefon? „Bugyuta kütyü!” – ordítottam neki, majd a másik oldalamra fordultam... és aludtam volna tovább, ha anyukám nem lépett volna be az ajtón. „Iskola van.” – mondta, és ki is ment. Szitkozódva keltem fel. Sietve öltöztem, reggeliztem és rohantam is a buszra, nehogy még szombaton késsek el. Persze a nap olyan volt, mint amilyenre számítottam: a fele osztály nem volt hajlandó bejönni, amit meg is értettem. Hazaérve annyira futotta az erőmből, hogy köszöntem, beraktam a táskámat a szekrénybe, behuppantam az ágyba, és fél perc múlva már aludtam is.

Árvai Dorottya 10. C

Mindjárt itt az advent!

Karácsony előtt fontos időszak az advent. Ilyenkor már készülünk a nagy ünnepre... Az osztálykarácsonyok ideje ez... Mindenki ajándékok után mászkál... De jó is ez!

Sok diák utolsó csepp erejét is a tanulásnak szenteli, hogy nyugodt szívvel mehessen a szünetre... s persze szinte minden tantárgyból írunk ilyenkor (haj-jaj)... Alig várom már, hogy itt legyen a téli szünet, vele a fehér háttérű csillogó karácsony!

Mindenkinek szép adventet kívánok!

Wilhelm Réka 9. C

50 év ...

Idő múlása – öregedés – születésnap... Neked – neki – nekem... Az iskolának, s vele együtt névadónknak, Babitsnak...

Mit jelent 50 év? Milyen sok változást? Érünk, megérünk közben? Tudjuk mi ezt értékelni? Látjuk az idő s az események folyásának közepette, hogy hol járunk és hová tartunk? Leszünk-e még, mire választ kapunk erre? Kapunk-e egyáltalán? Mily sok jó és rossz jutott, mi s mennyi vár rád? Mennyi örömet, s tán bizony bánatot is adtál? Végeláthatatlan a nevek s a képek sora, melyet őriznek e falak, és a hozzájuk tartozó arcok, diákok, kiket élmények sokaságával bocsájtottak ki ez ajtók... Ők emlékeznek ránk, s az iskolára? Vajon mi, s ez épület emlékszik rájuk? Mindegyikre?

Idő múlása – öregedés – elmúlás... Honnan jöttél, merre tartasz ember, s babitsi középiskolánk?

M. S. Eszter

Sötétségbe burkolózva

Sűrű köd vette körül a várost, akár csak egy rémtörténetben, de a látvány csalóka, hiszen csak reggel volt. Egy újabb sivár hétfő reggel. Rosszkedvvel, savanyú arccal botorkáltam a buszmegállóba. Ott türelmetlenül nézegettem a telefonom kijelzőjét, várva, hogy elérkezzen a pillanat. A szívem minden perccel hevesebben dobogott. Aztán feltűnt Ő. Kedves mosolyával, csengő hangjával és ragyogó szemeivel egy csapásra jobb kedvet öntött belém. Ekkor azonban befutott a busz, az iskola várt, és ő minden pillanattal egyre csak távolodott.

Árvai Dorottya 10. C

Csoda részese voltam...

Nyolc kis szívecske... Nyolc picuri farkinca... Nyolc rózsaszín, puha, apránként feketedő orrocska... Tizenhat folyton csukott, majd szép lassan felnyíló szemecske... Tizenhat incifinci, kagylóformájú fülecske, melyek alig észrevehetően lassacskán kinyílnak... Harminckettő pici lábacska, melyek egyre erősödnek, hogy aztán csetlő-botló lépésekkel végre elindítsák kis gazdáikat az élet dimbes-dombos útjain. Mennyi mosoly, mennyi öröm, sírva-nevetés, móka, mit nyújtanak... Costa, Casper, Nestor, Treffy, Glória, Daisy, Missie, Dolly – négy fiúcska, négy kisleány... Hát vége... kirepültek a fészekből, kutyacsaládjuk és emberkezeink védő, szerető öleléséből. Édes apróságaim, boldog kutyuséletem!!!

M. S. Eszter

MELEGEN AJÁNLJUK

Túrós, lekváros mini kuglóf

Hozzávalók a tésztához:

- 5 dkg liszt
- 2 csomag sütőpor
- 24 dkg kristálycukor
- 2 evőkanál porcukor
- 20 dkg sárgabarack lekvár
- 1 narancs reszelt héja
- 2 tojás
- 4 dl tej
- 20 dkg túró
- 8 evőkanál étolaj
- kevés zsemlemorzsa
- csöppnyi margarin

Kikeverjük a tojást a kristálycukorral. Erre a legal-
kalmasabb a robotgép – legalábbis én ezt választot-
tam. De vigyázz, hogy ne habosra keverd, mert akkor
csak a kutya fog jól lakni! Szóval, ha így jártál, mint
én (vagyis elrontottad), azt ajánlom, kezd elölről!
Majd hozzáadjuk az immáron tökéletes masszához az
olajat, a reszelt narancshéjat, a tejet és a sütőporos
lisztet. Ezt robotgéppel jól összedolgozzuk. Ha ez-
zel készen vagy, könyvelj el magadnak egy kis sikert!
Miután kiörülted magad, állj újra munkába! Kev-
erjük össze a túrót a porcukorral! Kutassunk elő
valahonnan egy kuglófformát és kenjük meg mar-
garinnal, valamint szórjuk meg zsemlemorzsaival!

Kanalazzunk bele a tésztánkából és a túróból is!
Most jött el az imádott sárgabarack lekvár ide-
je!!! Ebből is halmozzunk rá ízlés szerint, majd
háromnegyedig fedjük be a maradék tésztával!
Én személy szerint már így nyersen is belekős-
toltam a tésztás lekvárba, és nyugodt szívvel ál-
líthatom, hogy még félkészben is zseniális! 180
fokon addig sütjük, míg szép piros nem lesz.
Ez idő alatt nem ajánlatos elhagyni a konyhát, hisz
a szenes sütit senki sem szereti, jól mondom? Mi-
után kisült, 10 percig hűlni hagyjuk, majd porcukor-
ral (vagy lekvárral, pudinggal – ki hogyan szereti)
tálalhatjuk. Hát nem csábító? Jó étvágyat hozzá!

Erdősi Csenge 9. B, fotó: mainap.hu

Mi leszek, ha nagy leszek?

**Orvos. Legalábbis Maróti Péter exbabitsos ezt a választ adná a kérdésre. Már az interjú kezde-
tekor kiderült, hogy nem unalmas reklámnak né-
zünk elébe, hanem valódi élmények fognak mege-
levenedni.**

Miért döntöttél az orvosi kar mellett?

Az igazat megvallva még az utolsó pillanatban is va-
cilláltam. Biofizikás lévén mindig vonzottak a termé-
szettudományos tárgyak, így nem volt kérdés, hogy ez
irányba fogok továbbtanulni. A fizika iránti szeretetem
a mérnöki pálya felé sodort volna, azonban ott nem lett
volna lehetőségem emberekkel foglalkozni, amit fon-
tosnak tartok, mivel kifejezetten társaságkedvelő va-
gyok. Így kötöttem ki itt.

Milyen terveid vannak? Milyen irányba szeretnél szakosodni?

Az elképzeléseim még e téren is homályosak, főleg a
szülészet-nőgyógyászat és a sebészet érdekel. Emellett
még szóba jöhet az egészségügyi menedzsment, mivel
a közgazdaságtudományi karon is tanulok, ami bár meg-
erőtlenítő néha, de szeretem csinálni.

Melyik áll közelebb hozzád, az orvosi vagy a köz- gazdaság?

Egyértelműen az orvosi, mindig is így éreztem. A közös-

ség is nagyszerű, hiába vagyunk rengetegen, olyan, mint-
ha lenne egy második családom. Nagyon sok különböz-
ő kultúrából származó emberrel ismerkedtem meg itt.

Mit mondanál egy orvosnak készülő gimnazistá- nak?

Abszolút ajánlani tudom ezt a kart. Mint már mondtam,
a társaság egyszerűen páratlan, az oktatók nagyon se-
gítőkészek, sokukkal a szokásos tanár-diák viszonyon
túl személyes jó kapcsolatot is sikerült kialakítanom. A
gyakorlásra kiváló lehetőségeink vannak, nagyon sok
külföldi kórházzal van szoros kapcsolatunk. Emellett
a kar oktatóival és több diáktársammal dolgozunk egy
szimulációs készségfejlesztő labor kialakításán, ami le-
hetőséget biztosít arra, hogy az orvosnak készülők már
most megtapasztalhassák jövőbeli feladataikat. Ezeken
túl nagyon mozgalmas az élet az egyetemen, rengeteg
sportolási és művészeti tevékenységből válogathatunk.

Akik még bizonytalanok, azoknak is bátran aján-
lom, mivel több irányba kacsintgathatnak egyszer-
re, lehetőségek széles tárháza vár rájuk a karon belül.

Tiszavári Luca 10. C
Molnár Adél 9. C
Jakab Gitta 9. F

NÉZÜNK, MINT A MOZIBAN

Ahol a szörnyek lazulnak (Hotel Transylvania)

Genndy Tartakovsky sikert aratott ezzel az animációs filmjével. Nem is olyan rég néztem meg a moziban, és be kell vallanom, kellemesen csalódtam. Valószínűleg nem vagyok ezzel egyedül: nemcsak gyerekek ültek a nézők soraiban, hanem felnőttek is – s mondhatom, ők szintén élvezettel nézték e fantáziadús mesét.

Főhősünk, Drakula gróf a kislányának, Maves-nek és a többi szörnynek egy hatalmas kastélyt építtetett, hogy soha ne zavarhassák őket az emberek. Mavesnek azonban a 118. életévére elege lesz ebből a luxus-fogságból és szeretne világot látni. Azonban az életet alaposan felforgatja egy fiú, aki akaratlanul a szállodába téved, majd beleszeret a gróf „tizenéves” lányába...

Nem lőném le a vicceket vagy a slusszpoént, ezért csak ajánlom, hogy mindenki nézze meg. A karakterek nagyon jól kidolgozottak, s bár a színek élénkek ugyan, az animáció pedig kicsit fura, de pont ez teszi még érdekesebbé. A hangokról talán csak annyit,

hogy ajánlatos az eredeti nyelven is megnézni, mert Adam Sandler Drakula „szerepében” igazán nagyot alakít. Sőt, akik rajonganak Selená Gomez hangjáért, azoknak megsúgom, hogy e hölgyemény adja Mavis hangját.

Remélem, hamarosan találkozunk a moziban!

Erdősi Csenge 9. B

Viccek, aranyköpések

*A déli féltekén akkor van nyár,
amikor a nap merőlegesen süt a
Baktériumra.*

*Szulimánt a szigeti ostromnál
megölték, ezért egyelőre felha-
gyott azzal a szándékával, hogy
Magyarországot meghódítsa.*

*A hatalmas utasszállító gép éppen leszáll. A pilóta
kétségbeesetten húzza be az összes féket, a kerekek blok-
kolnak, hatalmas füstfelhő, csikorgás, a gép végül fél centivel
a kifutópálya vége előtt megáll. A pilóta felsóhajt, szakad róla a víz,
megtörli homlokát, majd minden ízében remegve odaszól a másodpiló-
tának:
- Megeszem a kalapomat, ha ez a kifutópálya hosszabb ötszáz
méternél! - Na, igen – válaszol a másodpilóta-, de legalább
hét kilométer széles!*

*- Mit mondanak az iskolában
legtöbbször?
- Nem tudom.
- Pont azt...*

*Toldi Miklós, amikor levágta a
cseh vitéz fejét, az bizony na-
gyon elcsodálkozott.*

SPORT

Hip-hop élménybeszámoló

Kiskorom óta fontos szerepe van a mozgásnak az életemben. Kipróbáltam magam ritmikus gimnasztikában, néptáncban, társastáncban, de ami a legjobban megfogott, az a hip-hop volt.

Kedvenc filmem hatására vettem a fejembe, hogy elkezdem tanulni. Mindig irigykedve néztem, ahogy klassz zenére táncolnak. Én is szeretnék majd egyszer így táncolni... és valahol el kell kezdeni... – így kerültem a T-dance-hez, ahova azóta is járok.

A tánc jótékony hatásai közé tartozik, hogy javítja a közérzetet, erősíti a szívet és az immunrendszert, megtornáztatja az agyat, önfejlesztő, sőt alakformáló hatása is van. Már az első hónapban szereztem barátokat, a tanulmányi eredményem pedig javult. A legszívesebben azért járok ide, mert mindig vidám a hangulat, s ha akarom, ha nem, jó kedvem lesz. A zenék is nagyon tetszenek, mert számomra újak, mivel ezek nem populáris zeneszámok. A koreográfiák igazán jók, mert látványosak, és még meg is tudom csi-

nálni őket. A tanárok fiatalok, van, aki csak pár évvel idősebb nálam.

Sokat meséltem a barátaimnak a hobbimról, így ők is kedvet kaptak hozzá, s közülük néhányan már együtt járnak velem hip-hop órákra.

Felkeltettem az érdeklődésedet? Csatlakozz, s nézd meg e táncfajtát, meg ami mögötte van...

Herceg Melitta 9. B

A víz úrnői

Két karcsú, csinos lány ül velem szemben, Zsófi és Jeni. Magamban azon tűnődöm, vajon honnan a kecsességük, jó alakjuk. Ők egy nem mindennapi sportot űznek, szinkronúsznak. Részletesebben is szerettem volna megismerni ezt a sportágat, így kérdezősködtem kicsit.

Mikor kezdtetek el szinkronúszni?

Jeni: Én már majdnem öt éve, de közben kihagytam egy évet.

Zsófi: Egy évben kezdtük.

Miért a szinkronúszást választottátok?

Jeni: Mert annyira szép sport, a TV-ben is láttam, tetszik és szeretem művelni.

Zsófi: Én a legjobb barátnőm miatt. Beszéltünk róla, hogy kéne valamit közösen sportolni, ő elkezdett szinkronúszni, s mivel nekem is tetszett, követtem.

Milyen rendszerességgel edzettek?

Jeni: Ötször van edzés: hétfőn, szerdán, csütörtökön, pénteken és vasárnap.

Milyen a hangulat az edzéseken?

Jeni: Leírhatatlanul jó hangulat van!

Hogyan „tanít” az edzőtök?

Zsófi: Nagyon jól tanítja a szinkronúszást. Ő a ma-

gyar válogatott tagja volt, egy fiatal lány, és nem is olyan, mintha az edzőnk lenne, hanem mint egy barátnő. Türelmes is.

Jeni: Tapasztalata is van rengeteg, úgyhogy nemcsak azt tanítja, amit tanult, hanem amit csinált.

Kiknek ajánlanátok a szinkront?

Jeni: Azoknak, akik nagyon szeretnek úszni, türelmes, kitartó emberek, és van idejük.

Divéki Lili 9. F

Impresszum

JaC Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja

III. évfolyam 1. szám

Megjelenik 400 példányban

Felelős kiadó: Magasi András igazgató

Főszerkesztő: Molvayné Sárosi Eszter

e-mail: molvayg@gmail.com

Vizuális arculat és tördelés: Kerekes András

Állandó munkatársak:

Árvai Dorottya Gréta, Divéki Lili, Erdősi Csenge, Haraszy Gitta, Herceg Melitta, Jakab Gitta, Litter Dorottya, Molnár Adél, Tiszavári Luca, Wilhelm Réka

jac@babits.pte.hu

www.babits.pte.hu

Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja

Szalagavató

2013. tavasz – III. évfolyam 2. szám

Biztosan mindenki számára emlékezetes marad a január 6-án megtartott szalagavató. Minden évfolyam másképp élte meg: az elsősök még érdeklődéssel figyelték, a tízedikesek már csak az osztályok táncaira koncentráltak, a tizenegyedikesek pedig a sajátjukról fantáziáltak. De a legemlékezetesebb mégis azoknak maradt, akikről ez az egész ünnepség szólt. Hadd mutassuk be néhány végzős diák szemén keresztül az eseményt!

Az előző években még ti néztétek az akkori 12.-esek szalagavatóját. Milyen volt, hogy most ti álltok ott a Sportsarnokban a rokonok, tanárok, diáktársak előtt?

- Nagyszerű érzés volt, egyszerűen minden pillanatára emlékszünk.
- Sokkal jobb volt, gyorsabbnak tűnt, mint korábban.

Fedeztetek fel bármilyen különbséget az előző évekhez képest?

- Az after party királyabb volt!
- Igen, az tuti, az nagyon jó volt!

Milyennek találtátok a bált?

Én személy szerint nagyon élveztem! Igazából előző években mindig úgy tűnt, hogy nagyon hosszú, most pedig annyira hamar elment, hogy ránéztem az órára, és már rohannunk kellett az after partyra. Az egyetlen negatívum az, hogy nagyon „szétszórt” volt, az egyik emeleten ez volt, a másikon az. Igazából mindent központosítani kellett volna a nagyteremben.

Hogyan készültetek az eseményre?

- Már szeptember óta varratta mindenki a ruháját és mindenki erről beszélt, folyamatosan téma volt.
- Nagyon sokat táncoltunk.. Még az is megtanult táncolni, aki nem tudott! Igazából szívünk-lelkünk benne volt!

A félévi mumus

Ennek a félévnek is vége... – sóhajtottam föl, miközben a pénteki hóesés miatt előbb ültem le az osztályteremben, tördelve kezemet a félévi kiosztását várva. Persze már rég tudtam, miből kb. milyen jegyet fogok kapni, de nem tehettem róla, izgatottság fogott el, mikor hallottam belépni osztályfőnökünket az ajtón. Visszagondoltam, mennyit nyúztam a matekot, a kémiát... Hiszen mindenkinek van olyan tantárgya, ami nehezebben megy.

S ki hogyan értékelte bizonyítványát vagy az elmúlt félévet? Néhány babitsos diák válaszolt nekünk:

„Ez a félév nem sikerült igazán, a 4,5-ös tanulmányi átlag szerintem nem túl jó.”

„Mindenki noszogat, hogy lehet ennél jobb is, de én meg vagyok elégedve vele.”

„A tizenegyedik nagyon nehéz, az alsóbb évesek készüljenek fel, mert vért fognak izzadni.”

„A tanárok nem kíméltek minket.”

„Kilencedikesként jóval könnyebb volt, mint amire számítottam.”

„Nem vagyok megelégedve a félévi munkámmal, úgy érzem, hogy többet is ki tudok hozni magamból. Év végére szeretnék elégedett lenni a teljesítményemmel.”

„Kissé elszámítottam magam, nem olyanok lettek a jegyeim, mint terveztem, ezért rendszeren ki is kaptam, így második félévben oda kell tennem magam, hogy ezúttal a várt jegyeket kapjam.”

„Elégedett voltam a bizonyítványommal, saját elvárásaimat teljesítettem.”

„A jegyeimet nézve kicsit rosszabbul sikerült, mint reméltem, de ahogy mondják, minden kezdet nehéz, másrésztől nagyon jól telt az első babitsos félévem, jól érzem magam itt, és bízom benne, hogy ez így is marad.”

„Én nagyon rossznak tartom a félévi bizonyítványomat, habár nem csodálkozom, mert nem feccöltem bele annyi energiát, mint amennyit kellett volna.”

„A félévimről a véleményem..., attól függ, honnan nézzük. Ahhoz képest, hogy a város egyik legjobb gimnáziumába járok, meg vagyok elégedve magammal. Ha az osztálytársaimhoz viszonyítom, el vagyok keseredve, azt hittem, ennél azért többre vagyok képes.”

„Én úgy érzem, nagyon jól sikerült. Meg vagyok elégedve a bizonyítványommal. Nem volt könnyű félév, de nehéznek sem mondanám.”

VISSZAPILLANTÓ

IFJÚ DÖKÖSEINK ÉS JÓ ÖREG BABITSUNK

BABITS-NAPI ÜNNEPÉLY FAÜLTETÉSSSEL FÚSZEREZVE

CSILLA NÉNI, ANDI NÉNI ÉS A TANTESTÜLETI DICSÉRETEK

SZÍNÉSZPALÁNTÁINK

RÖPLABDÁSAINK

KOSARASAINK

ÉNEKES MADÁRKÁINK

BALÁSY TANÁR ÚR AZ ÖRÖK SHOWMAN

VISSZAPILLANTÓ

MIKULÁS ÉS KIS KRAMPUSZA

MENNYIT TUDUNK AZ AIDS-RŐL?

LIBAZSÍR + FORRÓ TEA = MÁRTON NAP

LANPARTY... KOCKÁK ÉJSZAKÁJA

SULIKARÁCSONY IDÉN IS A TORNATEREMBEN

ÉNEKELJÜNK AZ IGAZGATÓ ÚRNAK!

Teaház

A 10. B szervezésében a Teaház időről-időre olyan különleges embereket lát vendégül, akik valamilyen módon kiemelkednek munkásságukkal, tapasztalataikkal. Novemberben is így történt, amikor Krepesz Tibor mesélt élményeiről, aki a nyugat-szaharai misszióján tevékenykedik. Tibor járt az algériai Szaharában, hogy személyesen vigye el a magyarországi adományokat a menekülttáborok lakóinak, megkönynyítve ezzel mindennapjaikat.

Marokkó 1976-ban elfoglalta először Nyugat-Szahara területének kétharmadát, majd 1979-ben Mauritánia kivonulásakor az ország teljes területét. A fegyveres konfliktus 1991 óta szünetel, az ország jelenleg két részre – a Marokkó által ellenőrzött nyugati részre és a Felszabadított Zónára – van osztva, a megszállók által létrehozott fal (Berm) mentén. A nyugat-szaharai lakosság jelentős része ma is az algériai

Tindouf környékén található menekülttáborokban él. Hogy miért ilyen fontos Marokkó számára ez az ország? Az értékes foszfát és halászat miatt.

A lakosság helyzetét nehezíti az is, hogy a legtöbb férfi katonáskodik, így nem lehetnek családjaikkal, a fiatalok pedig a szomszédos országokba vándorolnak tanulni. A szélsőséges időjárás miatt házaik bármelyik pillanatban összedőlhetnek, s még a mindennapi étkezést és tisztálkodást sem engedhetik meg maguknak.

Krepesz Tibor részletesen mesélt a szörnyű körülményekről, de arról is, hogy ezek az emberek mégis őszintén tudnak örülni, mosolyogni.

H. Melitta és Chloé

KÖZTÜNK JÁRNAK

Év elején mindenki hallotta a DÖK elnökségi címére pályázó csoportok kampánybeszédét. Annak ellenére, hogy a 11. C-s srácokból álló csapat a beszédükben csak a másik társaságot alázta porig, miközben semmit sem ígértek, lássunk csodát, megnyerték a választást – nagy is volt a meglepetés és az örömeük. Mára azonban az elnökség tagjai átrendeződtek, s homály fedi, mi is történt pontosan. Itt, a JaC-ban lerántjuk a leplet a történésekről, betekintünk a „kulcszszák” mögé. Segítségünkre az elnökség egyik tagja, Forintos Balázs (11. C) sietett.

„Átlagos, 17 éves gyerek vagyok, imádok bulizni a haverokkal, meg ilyenek. Általában minden hülyeségben és jó ötletben benne vagyok, valahogy így kerültem a DÖK élére is. Hogy hogyan lettünk DÖK-ösök? Egész egyszerűen, amikor év elején bemondták a hangosba, hogy lehet

jelentkezni, úgy gondoltuk a legjobb barátaimmal, Kevinnel (Kesztyűs Kevin), Ricsivel (Junuzi Richárd), Sárdyval (Sárdy Balázs) – akiről a csapat a nevet is kapta –, Gabesszel (Bálint Gábor), hogy mekkora poén lenne elindulni ezen. S persze még nagyobb lenne, ha meg is nyernénk. Végül megcsináltuk, elindultunk, és az iskola nagyobb része ránk szavazott. Az eredmény minket is meglepett, főleg mert a beszédünk elég nagy felháborodást keltett a tanárok körében. De ez a viccnek indult DÖK-ös dolog végül komolyra fordult.

A DÖK tábor után már mindenki komolyan vette az egészet... Bár volt, aki kiszállt. Az eredeti csapatból maradt egy-két ember: Kevin, Ricsi meg én. Gabesz és Sárdy helyett jött Pilla (Fodor Kinga) és Lola (Kulcsár Lolita).”

Sikerült elérnünk a diákönkormányzat patronálóját, Hédi nénit is.

Október elején kértek meg a gyerekek, hogy segítsen a munkájukat, mivel nem találtak mást, aki elvállalta volna ezt a feladatot. Igent mondtam, mert a 2010/2011-es tanévben már dolgoztam együtt az akkori DÖK-ösökkel, ami számomra nagyon kellemes és sikeres együttműködés volt. Úgy érzem, a most induló fiú csapat (amelynek felállása mára már megváltozott) nem mérte fel reálisan, mire vállalkozik, és igencsak dőcögve indult meg a munka. Hétfőnként a nagyszünetben találkozunk az osztályok képviselőivel, hogy megbeszéljük az aktuális feladatokat. Sajnálatos, hogy a képviselők nem jelennek meg minden

esetben teljes létszámban, így nagyon nehéz eljuttatni az információkat az osztályokhoz. Akik viszont ott vannak, igyekeznek aktívan részt venni a programok pontosításában. A „hangost” is minden esetben használjuk a diákok

tájékoztatására – több-kevesebb sikerrel. Pozitív eredménynek értékelem, hogy a „jó ügyek” mellé – mint pl. a jótékonysági sütívásár – sokan csatlakoznak, azonban több program érdektelenségbe fulladt/fullad, ilyen az idei farsang ötlete is. Bizom benne, hogy a hátralévő időben elmozdulunk a holtpontról, és az előttünk álló események, feladatok – RÓTAMA, Babits-nap, sportnap – sikeresen megvalósulnak. Én továbbra is minden segítséget megadok, de szükségünk van a diákság aktivitására is.

Végül pedig megkérdeztünk néhány babitsost, mit gondolnak az új DÖK-ről, s bizony eléggé megszólottak a vélemények:

„Nekem szimpik! Tetszik, hogy úgy nyertek, hogy nem ígértek semmit.”

„Nem ismerem őket, ezért nem szívesen mondom véleményt. A programok nem rosszak.”

„Nem hallottam, hogy igazán csináltak volna már valamit.”

„A programok egy kaptafára épülnek, és ugyanolyanok, mint régen.”

„A tavalyiakhoz képest rosszak. Őket például el lehetett érni e-mailen, facebook-on stb., de most legfeljebb csak Forit lehet megtalálni, mást nem. A régiiek kedvesebbek voltak, a mostaniak olyan negatívak.”

„Biztos, hogy dolgoznak, hiszen vannak jó programok, érdekes események.”

„Szeretjük őket! Bizzunk bennük!”

Hát akkor... sok szerencsét és kitartást kívánunk a DÖK munkájához, és szurkoljunk, hogy elérjék céljaikat, s vele a pezsgő diákélet megteremtését!

Glitter

KÖZTÜNK JÁRNAK

Az 1990-ben alakult Pódium és a Magyar Versmondók Egyesülete létrehozta a Babits Versmondó Egyesületet. A társaság önálló szervezetként, de a Magyar Versmondók Egyesületének dél-dunántúli tagszervezeteként alakult meg. A szerződés aláírásán iskolánk vezetősége, volt és jelenlegi pódiumos diákjai is részt vettek. Erről a jeles eseményről kérdeztem Magvasi Virág 12. F és Matyók Annamária 10. E osztályos tanulót.

Január 5-én, egy szombati napon mentetek be az iskolába a szerződés aláírása miatt. Hogyan zajlott ez a nap?

V.: 10 óra körül értem be, maga az esemény délben kezdődött. A két „szabad órában” nagy volt a sürgés-forgás: szendvicseket készítettünk, terítettünk, berendeztük a termet, és mivel egy kis előadással is készültünk aznapra, így az ezzel járó hangbemelegítést is végigcsináltuk.

A.: A műsor után megbeszéltük az alapszabályzatot és végül aláírtuk a szerződést.

Mi lesz a feladatokat az egyesület tagjaiként? Mivel jár a tagság?

A.: Pontosán még nem lehet tudni a feladatokat, de az biztos, hogy innentől a régióban a Babits Versmondó Egyesület fogja szervezni és képviselni a versmondással kapcsolatos tevékenységeket, és mi ennek szerves tagjai leszünk. Mostantól nagyobb versenyeket is szervezhetünk. Eddig is szerettem verset mondani és a pódiumosokkal kisebb színdarabot előadni, valamint az Ostinatoval zenélni, úgy gondolom, ez továbbra is így lesz.

V.: Nem véletlenül jelentkeztem anno a Pódiumba, nagyon szeretem a verseket, így bármilyen feladatot vállalom.

Számotokra milyen érzés „benne lenni” e verstársaságban? Mit jelent nektek a Babits Versmondó Egyesület?

V.: Igazán jó érzés volt, hogy a megalakulásánál ott lehettem, hogy részt vehettem az alapító gyűlésen. Nagyon örülök, hogy tagja lehetek, illetve hogy az országnak ebben a régiójában is alakult egy verstársaság. A Pódium

eddig is színvonalasan működött, az ország több részén elismernek minket, és ezzel talán még egy kicsit bővülni fog a szerepkörünk.

A.: Szívből örülök, hogy a társaság tagja lehetek. Úgy érzem, egy keretet kaptam, és kissé kibővült – területileg – az eddigi tevékenységünk.

Mennyiben befolyásolja a tagság a pódiumos diákok mindennapjait?

A.: Talán semmiben. Eddig is verseket tanultunk és mondtunk, együtt dolgoztunk, segítettük egymást. Nyilván több dolgunk lesz kicsit, de így nem lesz teher nekünk.

Mit gondoltok, az eddigi tapasztalataitokból kiindulva – hiszen már két Kaleidoszkóp Versfesztivált is levezényeltetek – könnyen tudjátok majd végezni a munkát?

V.: A „levezénylés” megnevezés szerintem enyhe túlzás. Segítettünk a szervezésben, de ez még messze van attól, amit majd akkor kell csinálni, amikor ténylegesen nekünk kell versenyeket lebonyolítani, de a Pódium az évek során már rengetegszer bizonyította, hogy nem akármilyen csapat. Bízom benne, hogy gond nélkül megoldunk mindent. A.: Ha valamilyen problémával találkozunk majd, számíthatunk egymásra, és közösen megoldjuk majd őket úgy, mint eddig.

Virág, te idén fogsz érettségizni. Jövőre is szeretnél részt venni a tevékenységekben, illetve most érettségi mellett mennyire tudsz majd az egyesületre koncentrálni?

V.: Még nem vagyok teljesen tisztában a pontos feladatokkal, így erre kicsit nehéz válaszolni. Élveztem az eddigi munkát is, mint például a Kaleidoszkóp szervezése, és szívesen csinálnék ehhez hasonló dolgokat továbbra is. Hogy ezt mennyire tudom összeegyeztetni a jövőbeni terveimmel vagy az érettségivel, az még a jövő zenéje.

Egy ilyen összetartó, kipróbált társaságnak nem jelenthet nagy kihívást ez a feladat...

Sok sikert és kitartást kívánok minden egyesületi tagnak!

-küna-

NAGYÍTÓ

Egy kézkrém szívszorító története

Ma harmadik óra angol. Mikor leülök a szokásos helyemre, feltűnik valami. Egy kézkrém. Vajon ki hagyhatta itt, és mi célból? Már nem kell neki? Pedig a hideg hónapok csak most következnek...

...Egy hónapja foglalkoztat ez a látszólag jelentéktelen tény. Még mindig ott van...

...Az egyik decemberi hétfőn történt a bűntény. Bemegyek a 210-es terembe. eltűnt! Nincs ott, nyoma veszett, hamuvá lett, felszívódott!!! De hová? Agyam máris kapcsolt, és örült módjára kezdett kattogni... Mikor már ott tartottam gondolatmenetemben, hogy mégis léteznek úrlények, egy sóhajjal nyugtáztam a dolgot...

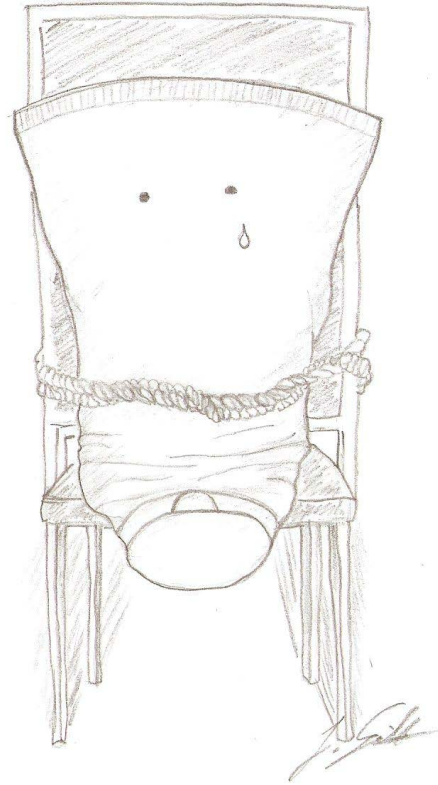
Egy sötét, hideg pincében:

Már több mint két hónapja vagyok fogságban. A napok, majd a hetek egyre gyorsabban követik egymást. Bevillan egy gondolat: csak egy kézkrém vagyok... mégis ki törődne velem? Észrevette egyáltalán valaki, hogy eltűntem? Arról meg már ne is álmodjak, hogy bekerülök a suliújságba, mi? – nevettem föl magamban keserűen. Ki lehet az elrablóm, s mi a szándéka?

Egy rendőrségi jelentés:

Ma reggel a Dr. Veress Endre u. 15-ben egy megkötözött kézkrémet találtak az alagsor szemetesében. Az elkövető egy takarítónő volt, aki saját bevallása szerint azért rabolta el és vetette a kukába a krémet, mert annak szavatossága már 2012. október 12-én lejárt. A tettes ellen eljárás indult.

Dili & Jitta

Valentin nap

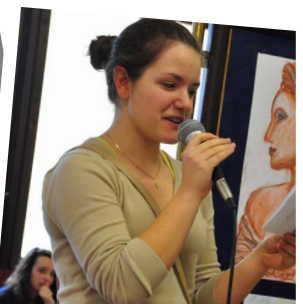
Lassan vége a télnek, ami annyit jelent, hogy ismét eljön – sőt már el is jött (!) a sokak által várt Valentin nap. Persze jó páran vannak az “ünnep” ellen is, és akadnak, akik számára teljesen közömbös. Elsősorban azoknak szól ez a nap, akiknek van párjuk vagy egy titkos szerelmük, akit meglephetnek valami kis kedvességgel. Igen, tudom, ha szeret valakit az ember, akkor annak nem csak ezen az egy napon mutatja ki..., na de nem szép dolog, hogy van egy ilyen nap? Bár lehet, hogy mindezt csupán azért gondolom, mert reménytelenül romantikus lélek vagyok. Rengeteg emberrel beszéltem erről az ünnepről, és alig hallottam pozitív véleményeket. Mindenki azon nyafogott, hogy mennyire felesleges az egész procedúra, szerintem pedig nem az. Én szingliként is tudom élvezni a Valentin napot, sőt idén ez a csütörtök volt az egyik legszebb napom. Az iskola, tanulás és egyéb dolgaim mellett végre tudtam szakítani egy délutánt arra, hogy teljes odafigyeléssel a barátaimmal legyek, és még új ismeretségeket is kötöttem.

Áldjuk kedves Szent Valentinunkat az ókorból, hogy létrejött ez a szép, romantikus, reményteli, és borzasztóan nagy csalódást hozó nap. Hogy miért cipel csalódást magával? Ez egyszerű. Akinek nincs kedvese, annak miért lenne jó ez a nap? Persze vannak olyanok, akik szinglik, mégis imádják a Valentin napot. Hogy miért??? Legalább annak jó, akit Bálintnak hívnak, hiszen mindenki megjegyzi a névnapját, és nem kell az internetes naptárakban böngészni utána.

Én ki nem állhatom ezt a napot. Nemcsak hogy giccses, fárasztó, de nevetséges is. Az ember ne csak akkor törődjön a szerelmével, amikor mindenki más is ezt teszi. Különben is mi miért ünnepeljük?! Hiszen ez egy buta amerikai ünnep, ami csak „bevándorló” a magyar szokásokba. Nekem is van barátom, de ez nem változtat semmin, legfeljebb annyi, hogy van kivel együtt töltenem ezt a napot. Mivel Ő nagyon szerette volna, ha valamiféle Valentin nap-szerűséget tartunk, hát legyen. De az ajándékok, a levelek, a kártyák nem csak üres szavak. Ha Valentin napot tartasz Te is, kérd meg a kedvesed, hogy szóban mondja el, amit írásba akart foglalni.

Aya~

Mimy

KREATÍV SAROK

Magyarország

Itt nincs eredeti dal
vagy eredeti ének,
nincs mákosguba,
amivel megetnének.

A zsírleszívás drága,
nem éri meg a túra,
maradok kövér,
nem kell akupunktúra.

Már tisztelet sincs igazán,
sőt hiányzik annak feltja,
mélyszegénység ezerrel,
mehetünk a kukaboltba.

A kopjafa lopja ma
szívembe az örömet,
ha telne rá, az árnyékában
innám meg a sörömet.

Nincs karikás ostor, bő gatyá,
mert azzal is levesznek...
Mit is mondhatnék?
Magyarország, így szeretlek!

Géczi Rebeka

Együtt

Az élet, az hamar elmúlik,
minek sírjunk, zokogjunk fölöslegesen,
míg utolsó pillanatainkat együtt tölthetjük, kedvesem?
Sorsunk, életünk problémákkal teli,
de a bor minden gondunkat elfeledteti.
Mikor jön a halál pillanata – mert jönni fog –
sokaknak szörnyű leszen az...
De minek sírjunk, zokogjunk fölöslegesen,
míg utolsó pillanatainkat együtt tölthetjük, kedvesem?

Ness ~

Mindenkinek más jelent

Miért szeretünk olvasni? Tudományos magyarázat nincs rá. Mégis faljuk a könyveket. Többet akarunk, újat, jobbat, különbözőt... és az ember kimeríthetetlen fantáziája miatt meg is kapjuk. De mi olyan megfogó benne, hogy nem tudjuk abahagyni? Az ok az orrunk előtt van: ki szeretnénk szakadni monoton hétköznapjainkból, az olvasásban keresünk kiutat. A csendre vágyunk, egy eldugott kis helyre, ahova elmene-külhetünk saját gondjainktól... Az egész az első betűk elolvasásával kezdődik, belemerülünk... Lehet egy-egy könyv rab-jává válni! Eggyé fonódunk a leírtakkal, aggódunk a kedvenc szereplőnkért, s amilyen gyorsan közeleg a történet vége, mi olyannyira le akarjuk lassítani azt. Részesei akarunk lenni – s az olvasás során talán kicsit sikerül is. Vannak, akiket nem

vonz ez a fajta varázslat, a könyvek varázsa. De egyszer az elvarázsoltaknak is vissza kell csöppenniük a való világba, az állandósult problémákhoz, a meg nem szűnő gyötrő kérdésekhez. Van, aki bír annyi erővel, hogy ne térjen ki előlük és ne meneküljön pár betű és papírlap mögé. Van, aki esélyt sem akar adni, hogy beláthasson az egymás mellé gépelt mondatok mögé.

Egy biztos, minden könyvnek mondanivalója van, csak rajtunk múlik, megértjük-e és használjuk-e. Tudást adhat, nem a matekhoz, sem a többi tudományhoz, hiszen nem lett senki attól megváltó, hogy könyvet olvasott... De az élethez tudást ad. Miért ne éljünk vele?

Kitti

Énekóra

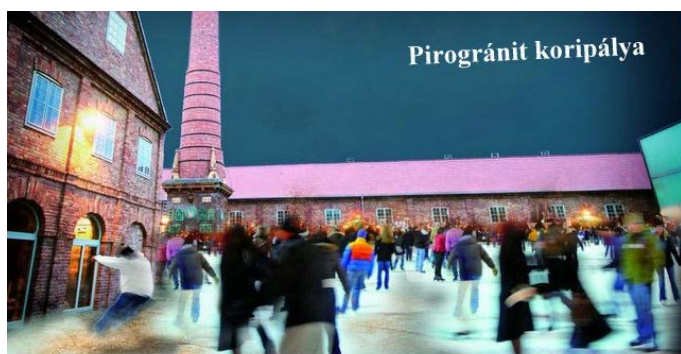
Énekóra előtt a teremben ülve vitatkozik valamin az osztály. Nem szólok bele, de minden apró részletre figyelek. Egyre hangosabb szóváltások követik egymást. Te az első padból hátrafordulva állsz, és lágy hangodon sorolod érveid. Így is mindenki rád figyel, mert nem lehet nem rád figyelni! Végignézel az arcokon kutatva az ellentétes véleményeket. Végtelen szemeid egy pillanatra találkoznak csak az enyéimmel, de ettől a pillanattól beindul a fantáziám. Ijesztően valóságos képek sora villan eszembe. Elmerülök az édes pompában. Nézem csillogó ajkaid, fiúhoz túl fehér bőröd, amin a vitától apró vörös rózsácskák égnek. A valóság képzeletében sodródok, elgyengültem. Minden mozzanatod az elmémbe ég... Az extázisból visszarántó ajtócsapódásra eszmélek fel. A belépő tanárnő ezen egyetlen, hétköznapi mozzanatával kipukkasztotta álmaim színes gondolatbuborékát. Elkezdődött az óra, pont úgy, mint minden héten...

Wölkchen

FIRKÁK

Pirogránit korcsolyapálya

ZSOLNAY
ÖRÖKSÉGKEZELŐ
NONPROFIT KFT.

ZSOLNAY
NEGVED

Január 11-én új korcsolyapálya nyílt a Zsolnay Kulturális Negyedben. Érdekesége, hogy ugyan jégkorcsolyával használható, mégsem jégből van. Anyaga pirogránit, egy mesterségesen előállított, gránithoz hasonló kő, melyet főként falak, folyosók burkolására használnak. Hát lássuk, hogyan képes betölteni a Zsolnay Negyedben rárüházott szerepét!

Oda látogatva kifizettem 550 Ft-ot, hogy az egyik kétórás turnusban űzhessem kedvenc téli sportomat. A kőre lépve

az első tapasztalatom az volt, hogy nem csúszik, legalábbis nem úgy, mint a jég. Korcsolyával a lábamon úgy sétáltam rajta, mintha nem is „jégpályán” lennék. Bő tíz perc tömény szerencsétlenkedés után sóhajtván néztem, ahogy barátnőm negyvenhetedszer is elsuhan mellettem, míg én a harmadik kör felénél sem járok. Tanácsom: csak és kizárólag pengeéles korival érdemes elmenni és kipróbálni a dolgot, másképp esélyt se adj neki! Nos, mivel már kifizettem a jegyet, elhatároztam, hogy ha török, ha szakad, végigcsinálom azt a két órát. Időközben ellátogattunk a büfébe, ahol részeshűthettünk a száz forintos házi kifli fergeteges élményében. Íme, az első pozitívum a sok eső-kelón és a saját magunkon való nevetés mellett. Végül sziklaszilárd elhatározásom fél óra alatt porba hullt, így ledobva a korcsolyát, beültünk a rajzkuckóba aktív alkotó munkát végezni, ahol igazán gyerekek érezhették magukat a számozott pontok összekötögetése közben.

Mindent összevetve ajánlom a létesítmény kipróbálását, ha birtokodban van egy szuper, frissen élezett kori, mellé egy kis pénz, hogy megízlelhess a fantasztikus házi kiflit. S ha másért nem is, a rajzkuckó leírhatatlan élménye miatt mindenképpen érdemes elmenni a március 8-ig üzemelő pirogránit korcsolyapályára.

Glitter

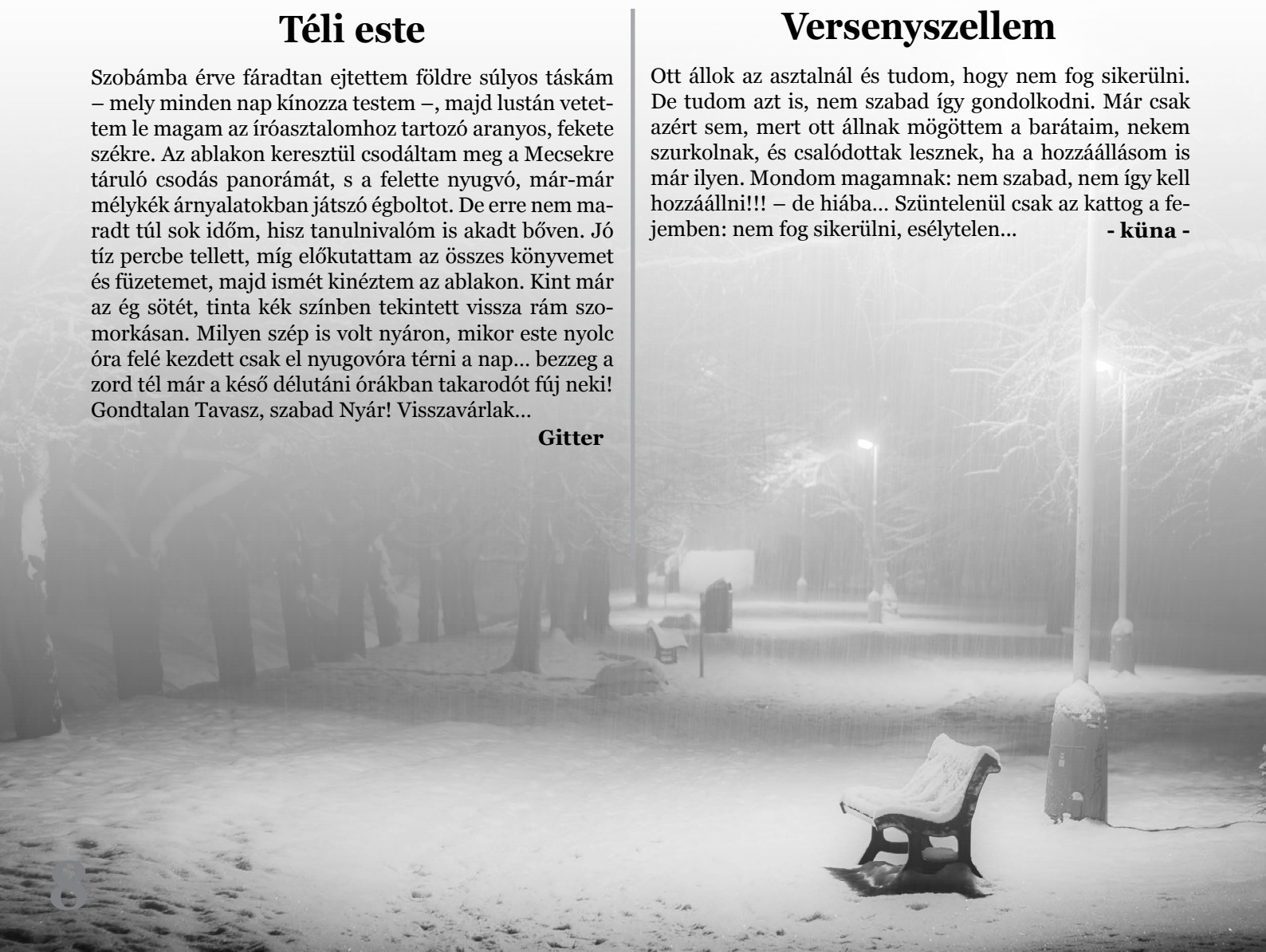
Téli este

Szobámba érve fáradtan ejtettem földre súlyos táskám – mely minden nap kínozza testem –, majd lustán vetettem le magam az íróasztalomhoz tartozó aranyos, fekete székre. Az ablakon keresztül csodáltam meg a Mecsekre táruló csodás panorámát, s a felette nyugvó, már-már mélykék árnyalatokban játszó égboltot. De erre nem maradt túl sok időm, hisz tanulnivalóm is akadt bőven. Jó tíz percbe tellett, míg előkutattam az összes könyvem és füzetemet, majd ismét kinéztem az ablakon. Kint már az ég sötét, tinta kék színben tekintett vissza rám szomorkásan. Milyen szép is volt nyáron, mikor este nyolc óra felé kezdett csak el nyugovóra térni a nap... bezzeg a zord tél már a késő délutáni órákban takarodót fúj neki! Gondtalan Tavasz, szabad Nyár! Visszavárlak...

Gitter

Versenyszellem

Ott állok az asztalnál és tudom, hogy nem fog sikerülni. De tudom azt is, nem szabad így gondolkodni. Már csak azért sem, mert ott állnak mögöttem a barátaim, nekem szurkolnak, és csalódottak lesznek, ha a hozzáállásom is már ilyen. Mondom magamnak: nem szabad, nem így kell hozzáállni!!! – de hiába... Szüntelenül csak az kattog a fejemben: nem fog sikerülni, esélytelen...
- küna -

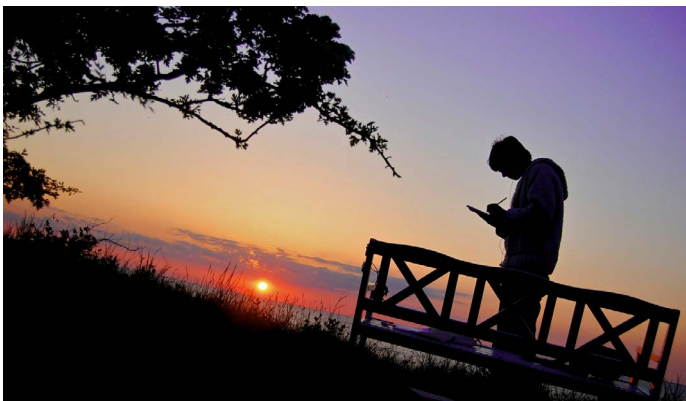

FIRKÁK

Körhinta

A szenvedés könnyörtelen lángjai égettek belülről, és én naivan fogadtam el csábításukat. Nem tudtam, hogy örökre össze fogják zúzni amúgy is törekeny lelkemet. A szörnyű játék megkezdődött, de én csak sodródtam az árral. Majd mikor rádöbbszem, hogy nem tudok kiszállni, mert a körhinta nem áll meg, megrémültem. Fájt lélegezni, fájt kinyitni a szemem, nem akartam látni, ahogy a biztonságosnak hitt világom apró darabokra hullik körülöttem. Ugyan sokan tanácsolták, hogy felejtsem el és lépjek tovább, hisz ők csak egy újabb csalódásként könyvelték el, de bennem örökre nyomot hagyott...

Aya ~

Kell

Szükségem van valakire, akinek a vállán sírhatok. Valakit át akarok ölelni. Magamhoz húzni és csak sírni. Sírni, amíg tehetem. Kell valaki, aki vigasztal, aki elhitelem, hogy az élet nem olyan gonosz és rossz, mint amilyennek gondolom. És... ilyenkor veszem észre... hogy az éjszakát megint... megint egyedül töltöm. Talán ez a sorsom, ki tudja...

Mimy

Minden gyerek felnő egyszer...

Gondolkodtál már valaha azon, hogy milyen megöregedni? Gondolkodtál már azon, hogy vajon 60-70 év múlva milyen leszel? Vajon ugyanott laksz majd, mint most? Vajon ugyanazok lesznek a barátaid? Ugyanazokkal a buszokkal, vonatokkal fogsz közlekedni? Mind ez megfordult már a fejedben vagy a lelked legmélyén? Nekem már igen...

Mindig is nagy terveim és elképzeléseim voltak, de az öregedés nem szerepelt köztük. Azt hittem, olyan lehetek, mint Pán Péter...

Aya ~

Mindennek a végén

Nem megbántani akartalak. Nem akartam ezt az egész galibát. Hiába tettem meg mindent, egyszerűen nem értettél meg. Ez nem barátság! Csak valami félresikerült lélekkapcsolat, ami lassanként mindkettőnket megöl. Kihalnak az érzések, megfakulnak az emlékek, kialszik a tűz. Téged új barátok vesznek körbe, amíg Én itt ülök a porban... Egyedül... Mimy

Még nem késő

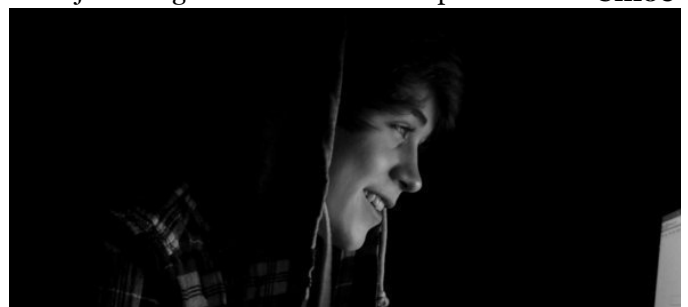
A fejem lüktet és kiszáradt a szám. Haloványan nézek a telefonra. A hívásodat várom éppen. Újra Rád gondolok... hogy néhány napja mennyire boldog voltam, aztán újra elrontottuk. Valószínűleg már nem jössz vissza hozzám. Szép emlékek, átbeszélgetett éjszakák, ajándékok... Mindez nem jön vissza már? Sajnálom minden tettem, csak most jöttem rá, mennyire szerettél. Most, amikor már minden elfeketült, és ég a szívem. Igen, ég a vágtyól, hogy ismét láthassalak. Aztán a kezembe kapom a telefont és felhívlak... Mert tudom... Tudom, hogy még nem késő...

Mimy

Mosoly

Szokásos reggelen, fülhallgatóval, ordító zenével és ködös gondolatokkal a fejemben álltam a hidegben. A buszom lassan begurult elé a megállóba, felszálltam és unottan bámultam magam elé. A lejátszó számot váltott, és a pillanatnyi csendben álmos, panaszos hangot hallottam meg. Oldalra fordulva egy másodikos forma kisfiút pillantottam meg morcosan üldögelni anyukája mellett. Hirtelen ő is rám emelte nagy zöld szeméit. Pár pillanatig csak néztem rá, majd biztatóan elmosolyodtam „ne szomorkodj” stílusban. Ő is viszonzta ezt és kissé felengedett. Jól esett nézni azt a kis boldogságot egy szürke reggelen. Néha csak egy kicsi odafigyelés és kedvesség kell, vagy csak egy ismeretlen aranyos gesztusa, és az ember máris jobb hangulatban indul neki a napnak. Chloé

Chloé

MELEGEN AJÁNLJUK

Málnás túrótorta

Hozzávalók a tésztához:

- 25 dkg keksz
- 10 dkg olvasztott vaj

Málnaszeléhez

- 25 dkg friss vagy fagyasztott málna
- 2 evőkanál cukor

Túrókrémhez

- 0,5 dl víz
- 2 evőkanál zselatin
- 50 dkg túró
- 15 dkg cukor
- 0,5 dl citromlé
- 3 dl habbá vert tejszín

Kezdjük azzal, hogy előkotrunk egy tortaformát, amit kivajazunk. Ezután megdaráljuk a kekszet és összedolgozzuk az olvasztott vajjal. Miután a sütőformába nyomkodtuk, betesszük 20 percre a hűtőbe. Addig álljunk neki a túró-, illetve málnakrémnak. A zselatint simára keverjük vízben, úgy fél percig főzzük, majd langyosra hűtjük. A túrót egy nagy tálba rakjuk, a cukorral és citromlével elkeverjük, ha az megvan, akkor beledolgozzuk a felvert tej-

sínhabot és a zselatin felét. A málnát összeturmixoljuk a 2 evőkanál cukorral (vigyázzunk az ujjunkra, nehogy levágjuk), aztán a tésztára öntjük, majd 4-5 órára a fagyasztóba tesszük, hogy jól megdermedjen. Míg várunk a finomságra, megnézhetünk egy jó filmet vagy játszhatunk a háziállatokkal... Ha elkészült, felvágjuk, és némi plusz tejszínhabbal vagy olvasztott csokoládéval elfogyasztjuk. Jó étvágyat hozzá!

Aya ~

Közösségi szolgálat

Bizonyára hallottatok már arról, hogy az érettségi bizonyítvány megszerzése 50 órás leigazolt iskolai közösségi szolgálat elvégzéséhez kötött a mostani 9. évfolyam és az utánuk érkező középiskolások számára. Ezzel kapcsolatban kérdeztük meg Fébó Bea szociális munkást, aki koordinálja iskolánkban ezt a területet.

Értem. Konkrétan milyen szervezetekhez mehetnek el a tanulók, illetve az iskolán belül milyen tevékenységek vannak?

Közel 20 szervezettel működik együtt a Babits, ami az előzőleg említett területeket le is fedi. A Misina Állatmenhelytől kezdve az Éltes Mátyás speciális iskolán át a PTE BTK-ig. Ez a kör még nem zárult le, mert folyamatosan vesszük fel a kapcsolatot a különböző szervezetekkel. Valamint arról se feledkezzünk el, hogy itt az iskolában is sok-sok tevékenységben lehet részt venni. Figyeljétek a hirdetéseket, mert mindig közzéteszük a lehetőségeket, kéréseket!

Van valami időkorlát a közösségi szolgálat elvégzésére?

A közösségi szolgálati órákat 10. év végéig kell elvégezni iskolánkban a diákoknak. Aki aktívan bekapcsolódik ebbe a tevékenységbe, annak nem lesz ezzel semmi gondja.

Miért pont a 10. évfolyam vége?

Azért, mert a 11. évfolyamon elfoglaltabbak a diákok, mint jelenleg, és hogy akkor már gőzerővel tudjanak az érettségire koncentrálni.

Feljegyzik valahol a diákok, hogy hol, mikor, milyen közösségi szolgálatot végeztek?

Minden diáknak naplót kell vezetni, amit a fogadó szervezet képviselője aláír, igazolva a munka elvégzését. Ha itt a Babitsban végzett ilyen tevékenységet, akkor itt az iskolában igazoljuk le neki a végzett munkát.

Mindennek mennyire örülnek a diákok? Hogy állnak ehhez az egészhez?

Az első benyomásom az, hogy tetszik nekik. Akinek nem tetszik, az is tudomásul veszi, és a saját érdekében igyekszik mindenki megtalálni azt a területet, ami őt érdekli. Gazdag a paletta, még mindenki megválaszthatja szabadon a szervezetet, amellyel együtt kíván működni. Ezek a lehetőségek azonban a későbbiekben biztos szűkülni fognak, mert ha a város többi iskolája is beindítja az iskolai közösségi szolgálat megszervezését, osztozkodnunk kell velük a lehetőségeken.

Aya ~

Először is tegyük tisztába, mit is jelent ez a közmunka!

Akkor tényleg tegyük tisztába, mert ez nem közmunka! Terveesen nevezik az emberek annak, iskolai közösségi szolgálatnak hívják.

Ez tulajdonképpen mit jelent?

Azt jelenti, hogy olyan tevékenységekbe kell bekapcsolódnunk, amelyek a helyi közösség javát szolgálják. A közösségi szolgálat tanórán kívüli, szervezett keretek között, anyagi érdekektől független feladatvégzést jelent az iskolában vagy iskolán kívüli szervezeteknél.

Mire jó pontosan ez a dolog?

Tapasztalatot szerezhettek és többféle ismeretet is elsajátíthattok. Kipróbálhatjátok, hogyan tudtok emberekkel kapcsolatba kerülni, helyzeteket kezelni, önálló döntéseket hozni. Mivel iskolán kívüli folyamat is, lehetőséget kaphatok arra, hogy megfigyeljétek egy projektet az elejétől a végéig, ami hasznokra válhat a nagybetűs életben is.

Milyen lehetőségeket nyújt az iskola a diákok számára?

Először elmondanám azokat a területeket, ahol közösségi szolgálatot lehet végezni: egészségügyi, szociális és jótékonyági, oktatási, kulturális és közösségi, környezet- és természetvédelmi, polgári és katasztrófavédelmi, közös sport és szabadidős tevékenység óvodás korú, sajátos nevelési igényű gyerekekkel, továbbá idős emberekkel.

NÉZÜNK, MINT A MOZIBAN

Django elszabadul (18+)

(Django Unchained)

Quentin Tarantino filmjeire általában nagy figyelem irányul, melyre nemcsak a különösen véres jelenetek, de a figyelemreméltó történet és a hiteles szereposztás is okot ad.

A filmben Djangót, a fekete rabszolgát felszabadítja Dr. Schultz, a fogorvosból lett fejedelmész, azzal a feltétellel, ha cserébe segít kézre keríteni néhány rosszfűt, ám furcsa barátság jön létre közöttük, melynek köszönhetően Django és a doktor sok különös kalandot él át együtt, míg megmentik Django feleségét.

A film egy izgalmas történetre épül, ami mellett poénokból, izgalmas párbeszédkekből és – a rendező személyére tekintettel cseppet sem meglepően – véres jelenetekből sincs hiány. Nekem személy szerint nagyon tetszik a film, bár egyes jelenetek miatt csak azoknak javaslom, akiket nem zavarnak még az igazán gyomorforgató jelenetek sem. Ha szereted Quentin Tarantino filmjeit, a western-t, vagy csak egy izgalmas filmre vágysz, neked is bátran ajánlhatom ezt a filmet.

Haraszty~

Babits 5X

Kicsik és nagyok, diákok és tanárok egyaránt nagy várakozással, izgalommal tekintenek április 9-e felé, amikor is teljes osztályok mérik össze erejüket – vagy inkább hangjukat – egy nagyszabású showműsor keretében. A részletekről Kerekes Andrászt kérdeztük.

Mi a Babits 5X?

Biztosan sokan követik közületek a különféle tévés tehetségkutató és zenés szórakoztató műsorokat, mint például az X-Faktor, a Voice, A Dal. Valami hasonlót szeretnénk létrehozni a Babitsban, megújítva a hagyományos osztályéneklési versenyt: egy hatalmas, az osztályok által előadott könnyűzenei koncertre számíthatok, szuper hangzással, elképesztő videó- és fénytechnikával. Nem csupán arról van szó, hogy egy osztály kiáll és elénekel valamit – látványos showt tervezünk, amiből kedve szerint mindenki kiveheti a maga részét. Minderről egy 8-10 kamerás tévéfelvétel készül, mely terveink szerint minőségét és színvonalát tekintve bármikor megállná a helyét egy kereskedelmi televízió esti műsorsávjában is. Természetesen a webről sem feledkezünk meg, a netre is felkerülnek a produkciók, sőt az **5x.babits.pte.hu** weboldal már most is vár titeket.

Ki volt az ötletgazda?

Régóta követem a brit X-Factort, lenyűgözött a show profizmusa, összetettsége, és ahogy formálja a néző hangulatát. Az idei évad közben merült fel bennem, hogy vajon létre tudnánk-e hozni valami hasonlót mi is. Nagy öröm volt számomra, hogy az ötlet lelkes, pozitív fogadtatásban részesült mind kollégák, mind diákok részéről. Mára nyugodtan mondhatom, mindenki magáénak érzi az eseményt, lelkesedésből dolgozik, és hozza ki magából a legjobbat – ez a legfontosabb. Összeállt egy szűkebb szervezői mag, valamint rengeteg segítséget kapunk az iskolavezetés, kiemelten Sulyok Andrea és Gyenis Katalin igazgatóhelyettesektől. Igazgató úr is rögtön az ügy mellé állt, helyet, időt és anyagi támogatást adott az eseménynek.

Mennyi idő mindennek a megszervezése?

November óta folynak az előkészületek, technikai és zenei stáb alakult. Utóbbi Betlehem Márta tanárnő és Balásy Szabolcs tanár úr vezetik. Ha zenével vagy dalválasztással

kapcsolatos kérdések vannak, keressétek őket bizalommal! A technikai szervezést Vezér András, Baumgartner Balázs (öregdiákunk) és magam vezettük. Balásy tanár úr a zenei részen túl főszervezőként is mindenből kiveszi a részét.

A diákok szívesen jelentkeztek segítőnek?

Több módon is igyekeztünk felhívni a diákság figyelmét – Facebookon videófelhívást tettünk közzé, weboldal készült, és a hangosban is sokszor hallhattuk egy promóciós szignált, amelyek hatására többen jelentkeztek. Továbbra is várunk önkénteseket, hiszen minden segítségre szükségünk van. Jelentkezni a **babits.pte.hu/csapat** weblapon tudtok.

Hogyan oldják meg a technikai felszerelést?

Legnagyobb kihívás a szükséges színpadtechnika megvalósítása, csak így lehet elsöprő hatású az összkép. A kereskedelmi tévék költségvetésével távolról sem tudunk versenyezni, de végeredményben mégis hasonlót várunk. Balásy tanár úrnak és kapcsolatainak köszönhetően több tízmillió forint értékű technika, valamint számos szakember érkezik a város legmeghatározóbb és országos szinten is jegyzett cégeitől. Önzetlen felajánlásainak köszönhető, hogy létrejön ez a produkció.

Igaz, hogy lesz Led-fal és 8 hangfal?

Még folynak a tárgyalások a konkrét tételekről, de a fentiekén túl még nagyon sok másra is számíthatok – mindez legyen megvalósítva!

Esetleg megtudhatjuk, kik lesznek a főbb szereplők?

A műsorvezető és az esemény arca Halmos Ádám lesz, őt aligha kell bárkinek is bemutatnunk. A produkciókat mentorok értékelik. Személyükről még nem beszélhetek, de időben és hatásosan mutatkoznak majd be. Sőt, sztárvendégekre is számíthatok. A legfontosabb szereplők természetesen az osztályok és produkcióik lesznek. Azon dolgozunk, hogy mindenki jól érezze magát aznap.

Beszéljünk a jövőről is! Lesz folytatás?

Első és legfontosabb célunk, hogy akkor és ott minden úgy sikerüljön, ahogy elképzeltük. Az utómunkák elkészültét követően valamilyen formában kiadjuk a videót, és igyekszünk felhasználni iskolánk népszerűsítésére. A kész anyaggal már bátrabban kereshetünk támogatókat, szponzorokat, hogy ha lesz folytatás, az még átütőbb lehessen. Addig is rengeteg munka vár még a csapatra.

Ne feledjétek, április elején jön a Babits 5X!!!

SPORT

Vízilabda

Előző számunkban bemutattuk a szinkronúszást, most egy újabb medencés sport következik: a vízilabda. Több babitsos is úzi ezt az elfoglaltságot, mi Szabó Bálintot és Gergő Bencét kérjük meg, hogy válaszoljon pár kérdésre.

Hány éve művelitek ezt a sportot?

Bálint: - Én hat és fél éve.

Bence: - Én négy éve.

Miért a vízilabdát választottátok anno?

Bence: Én az olimpia miatt, ami ugye 4 éve volt Pekingben.

Bálint: Én meg láttam a tévében egy meccset, és úgy gondoltam, ez nem lehet olyan rossz. Kipróbáltam, aztán ott ragadtam.

Milyen a társaság? Úgy értem, edzésen kívül is találkoztok?

Bálint: Szoktunk a csapattal bulizni, vagy pár ember összejön néha...

Bence: Vannak ilyen csapatépítő tréningek is.

Bálint: Igen, mint például paintball.

Hány edzésetek van egy héten?

Bence: Minden hétköznap, plusz hétvégeken egy meccs.

Tehát gyakoriak a meccsek is?

Bence: Szezonban igen, alapozásban nem.

Mi számít egy szezonnak?

Bence: A szezon az iskolával párhuzamosan halad, és csak hétvégenként van egy-kettő meccs.

Bálint: Az alapozás meg egy-két hónapi úszás és labdafejlesztés.

Bence: Pont most volt januárban, mert ilyenkor mindig félbeszakad a szezon. Két hónaponként van csapatépítő.

Miért ajánlanátok ezt a sportot?

Bálint: Mert király sportág, és mert jó a társaság!

Bence: És mert olyan izmos leszel tőle, hogy nagyon!

Dili & Jitta

Lovaglás

Szabó Fradikával, 9. B osztályos diákkal készítettem interjút kedvenc hobbijáról, a lovaglásról.

Mióta lovagolsz?

Nyáron lesz a kilencedik éve, hogy lóháton ülök.

Ejha, az már magas szintű lovaglótudásra vall. Biztosan profi vagy már.

Ezt sosem tudja teljesen elsajátítani az ember, mindig vannak új dolgok, amiket meg lehet tanulni. Az ember mindig fejlődhet ebben a sportban.

Te hol tartasz ebben a fejlődésben?

A közeljövőben szeretnék rajtengedélyi vizsgát tenni távlovaglásra. Nem lesz könnyű, gyakorolnom kell rá nagyon sokat, de úgy érzem, hogy itt van az ideje magasabb szintre lépni.

Van saját lovad is?

Igen, Lottinak hívják.

Mikor került hozzád?

Névnapomra kaptam. Nemsokára két éve leszünk együtt. Imádnivaló, de szörnyen egygazdás. Nekem mindent megtesz, másnak semmit sem.

Lottival szeretnéd letenni a vizsgát?

Ő még csak három éves, tehát most lovagolom be. Vagy várok egy kicsit a vizsgával, vagy az anyjával vizsgázom.

Mimy

Impresszum

JaC Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja

III. évfolyam 2. szám

Megjelenik 400 példányban

Felelős kiadó: Magasi András igazgató

Főszerkesztő: Molvayné Sárosi Eszter

e-mail: molvayg@gmail.com

Vizuális arculat és tördelés: Kerekes András

Állandó munkatársak:

Árvai Dorottya Gréta, Divéki Lili, Erdősi Csenge, Haraszty Gitta, Herceg Melitta, Jakab Gitta, Litter Dorotty, Pataki Bianka, Pógyor Veronika, Wilhelm Réka

jac@babits.pte.hu

www.babits.pte.hu

Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja

2013. tavasz – III. évfolyam 3. szám

Babits 5X

Micsoda fergeteges show! Fények, reflektorok, ledfal, mikrofon... Mindenki számára marandó élmény volt az idei osztályéneklési verseny, mely Babits 5X néven futott. Lássunk most a kulisszák mögé! Újságunk szerkesztősége ahhoz az emberhez fordult, aki az egész bulit motorként hajtotta – Balásy Szabolcs tanúrát kérdeztük.

Tanár úr szerint hogyan teljesítettek az osztályok? Erőn és tehetségükön felül. Ezt hívják közösségi összefogásnak, ahol apró „csodákat” láthatott az, aki figyel...

És a mentorok? Miért éppen ők kapták a mentor szerepet?

Válogattunk, gondolkodtunk, és mert alkalmasak voltak egytől-egyig. Erre a feladatra a tantestület fele teljesen érthető földi okok miatt alkalmatlan lett volna.

Nem érez egy kis üresedést az életében most, hogy befejeződött a Babits 5x?

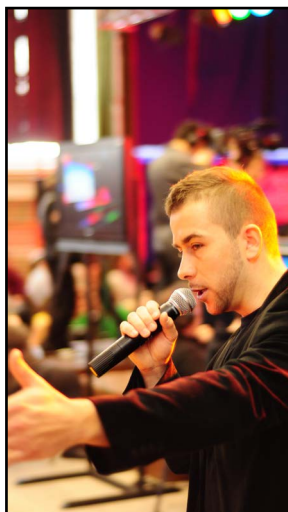
A stáb minden tagjának életében hihetetlen új keletkezett, de ezt felesleges lenne taglalni, mondjuk, hogy nem egy kis gödör az emberben, hanem Grand Canyon...

Mi jelentette a legnagyobb kihívást a munka során?

Átlátni azt, ami nem átlátható két szemmel, odaérni két lábbal négy helyre egyszerre, és eközben meghallgatni a célegyenesben mindenkiből hirtelen kitörő – nyilván jószándékú – „zseniális segítő ötleteket”...

Volt, ami esetleg nem valósult meg, vagy nem úgy, ahogy kellett volna?

Igen, nem sikerült mindenkinek ingyen bonbont osztogatni ajándékba. Komolyan: minden úgy alakult, ahogyan azt gondosan megterveztük, az apróságokat kár felnagyítani.

Milyen visszajelzéseket kapott a stáb eddig?

Csak pozitív kritikákat, és persze néhány irigységből adódó furcsa véleményt is, de azt kell mondjam, ez normális. Ahogy Presser Gábor mondaná: Nem szerethet mindenki...

Ha két év múlva is meg lehetne szervezni egy Babits X-et, mi lenne az, amin változtatna a stáb?

Ezt nem tudom innen megmondani, de nyilván lenne mit. A változtatások nagymértékben függenek a lehetséges anyagiaktól is, melyet persze újra elő kellene teremtenünk.

Csak kíváncsiságból: kérték már televíziós csatornák a műsort?

Kérték, de még nem kapták, mert még mindig készül az, ami már a honlapon részleteiben hallgatható, nézhető, és reméljük, élvezhető is.

Köszönjük Balásy Szabolcsnak és Kerekes Andrásnak, s persze mindenkinek, aki hozzájárult ahhoz, hogy ez a show létrejöhetett!

Café, Glitter

Milyen érzés volt látni mindezt megelevenedni?

Felemelő, hidegrázó! A gyerekek arcára lassan, de biztosan ült ki a meglepettség, és aztán az ebből fakadó korlátlan öröm. Le a kállal az osztályok előtt!

VISSZAPILLANTÓ

BALLAG MÁR A VÉN DIÁK...

... TOVÁBB, TOVÁBB ...

ELBŰCSÚZUNK MOST, CIMBORÁK!

A BÜSZKE ROKONOK

MUNKA ÉS SZÓRAKOZÁS

DIÁKOK ÉS TANÁROK A KERTÉRT

PÓDIUMMAL EMLÉKEZTÜNK

EGYÜTT A TORNATEREMBEN

PETŐFI ÉS JÚLIA

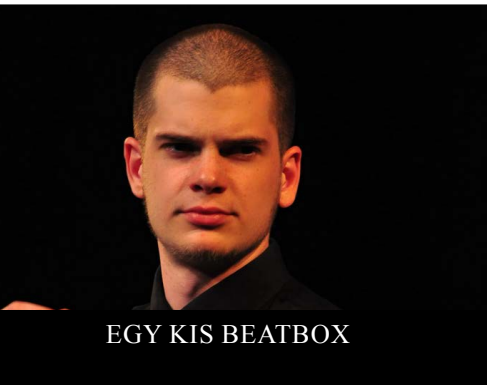
TESIÓRA EGY KICSIT MÁSKÉPP

UNESCO TALÁLKOZÓ

JUBILEUMI TORTA

EGY KIS BEATBOX

MŰLT ÉS JELEN

KOPECZKY TANÁR ÚR = OSTINATO

VISSZAPILLANTÓ

20 éve Ostinato

2012. április 29-én ünnepelte huszadik születésnapját az Ostinato együttes. A jubileumi koncertet a Harmadik Színházban rendezték meg. Én a kórossal léptem fel, így sajnos csak a koncert második felét hallottam. A zenekar tagjai, bár már izzadtak (a levegő meleg volt, de ez természetes, hiszen itt a nyár és ráadásul sok néző jött, no meg a színpadon a rengeteg reflektortól is meg lehetett vakulni), ennek ellenére vidámak, lelkesek és energiával túltelítettek voltak. Mögöttük állva (a kórus a zenészek mögött volt) figyeltem az eseményeket, így a nézőteret is jól beláttam. A terem szinte teljesen tele volt, rengeteg ember nézte a műsort, és majdnem mindenki mosolygott. Ez volt a jele annak, hogy élvezték a koncertet, hiszen az együttes (mint mindig) kitűnően zenélt. Örülök, hogy részese lehettem ennek a produkciónak és büszke vagyok arra, hogy iskolánknak ilyen zenekara van.

Café

KÖZTÜNK JÁRNAK

Kansas City, Hong-Kong... Pécs

Biztosan mindannyian találkoztatok már Darrennel, vagy legalább láttátok őt az iskolában. Vele készítettünk egy rövid interjút, hogy ti is picit többet tudjatok róla.

Mikor jöttél Pécsre?

Egy évvel ezelőtt.

Hogyan találtál rá Pécsre?

Az egyik barátomnak volt az ötlete, és én ezt nagy-szerűnek találtam.

Mit gondolsz a Babitsról?

Azt gondolom, hogy a Babits egy jó iskola. Én szeretem.

Mi a különbség a mi sulink és Kansas City iskolái között?

Egyetlen különbség, hogy Kansas City iskoláinak vannak nagy, sárga buszai.

Hány osztályt tanítasz itt?

Kilenc osztályt.

Hol tanítottál még Pécs előtt?

Tanítottam Hong Kongban, és persze Amerikában.

Sokat utaztál. Melyik volt a legjobb hely, ahol valaha jártál?

/Az angol nyelvű interjú az iskola honlapján olvasható./

A legjobb Hong Kong volt, egy nemzetközi város. Hong Kongot nagyon szerettem, négy hónapot éltem ott.

Milyen messze van a családot? Van nővéred vagy bátyád?

Igen, két nővérem van. Ők Kansas Cityben élnek a családdal.

Milyen Kansas City? Miről híres?

A jazzról és a cowboyokról híres.

Mit szoktál a szabad idődben csinálni?

Szeretek utazgatni, olvasni és sétálni, és a Misina állatmenhelyre menni.

Van háziállatod?

Nem, nincsen, mert sokat utazok.

Mikor voltál otthon legutóbb?

Karácsonykor voltam otthon. Néha hiányzik a családom. Kéthetente beszélek velük telefonon.

Mit szeretsz Magyarországon?

Itt Magyarországon legjobban a házi készítésű ételeket kedvelem. Szeretem Pécsét, mert nem olyan nagy, és szeretek városközpontban lakni, mert mindenhova könnyen eljuthatok.

Milyen a viszonyod a többi tanárral? Tudsz velük beszélgetni?

Igen, tudok, és szeretem őket. Nyitott vagyok az új ötletekre, emberekre.

Réthy Beatrix, Szabó Petra (10. A)

Egy német szív egy magyar városban

Interjúalanyom német önkéntesünk, Anna Rudloff volt. Pécsért való tartózkodásáról kérdeztem. Érdekeség, hogy bár én németül tettem fel a kérdéseimet, Anna kissé törve, de teljesen érthető magyarsággal válaszolt. (Az interjú írásban, levél útján készült, és ehhez hűen, változtatás nélkül olvasható.)

Woher kommst du? (Honnan jöttél?)

Németországból jöttem. Egy kicsi faluban, közép-németországi Thüringen tartományban, élek. A legközelebbi város, amit ismernétek, Leipzig (Lipcse).

Wann bist du nach Pécs gekommen? (Mikor jöttél városunkba?)

2012. szeptember óta Pécsen vagyok. Augusztusig maradtam de szeretnék hosszabb maradni.

Bist du jetzt das erste Mal in Pécs? (Most vagy először Pécsen?)

Igen, ez az először de már utaztam Magyarországra amikor voltam kisebb.

Wie gefällt dir unsere Stadt, Pécs? (Hogy tetszik a város?)

Szerintem nagyon szép város és az emberek kedvesek. Nekem nagyon tetszik sétálni a város részeiben. Nem

KÖZTÜNK JÁRNAK

tudom azt hogy van egy kedvenc helyem Pécsen. Szeretem a Tettyét és a Mecsek oldalát.

Wo wohnst du in Pécs? (Pécsett hol laksz?)

Van egy lakásom egy nagy és sárga házban :-)

Hast du schon in Ungarn Ausflüge gemacht? (Kirándultál már más magyarországi tájakra, városokba?)

Persze. Pesten és a Balatonnál voltam többször. Azankívül Egerbe mentem és már ismerek többek hely Pécs közelében is (Villány, Orfű, Szigetvár, a Mecsek...).

Was ist deine Arbeit (deine Aufgabe)? (Pontosan mi a te feladatod az iskolában?)

Mindennap valami más. Általában segítek a német tanároknak és a diákoknak akinek van szüksége (DSD- és érettségi előkészítés...)

Wie findest du die Schüler unseres Gymnasiums? (Milyenek találsz a diákokat iskoláiban?)

Ez nehéz kérdés szerintem... Elég gyakran jókedvű és szimpatikus vagytok és ezt nekem tetszik.

May

Nem falra hányt borsó!

Heizler Péterrel, iskolánk büféjének és menzájának vezetőjével készítettünk interjút. Péter is babitsos diák volt egykoron. Erről és még sok másról kérdeztük.

Miért vállalta el az iskolában ezt az étkeztetési feladatot?

Ez tulajdonképpen egy családi vállalkozás, iskolai konyhák üzemeltetésével foglalkozunk. Ezenkívül van két egyházi iskolánk, egy egyetemi, és van még más intézmény is, ahol alvállalkozók vagyunk. Az egyetem megpályáztatta ezt a konyhát, akkor úgy gondoltuk, hogy megpróbáljuk, és végül megkaptuk a munkát.

Gyerekekhez, iskolához hogyan viszonyul?

Kicsit hazabeszélek, én ugyanis ide jártam, itt tanultam. Kellemes volt visszajönni. Érdekes játéka ez az életnek, nem gondoltam volna, hogy valamikor is visszacsöppenek ide. Furcsa, hogy most nem diákként vagyok itt, hanem felnőttként. A pedagógusok egy részét személyesen ismerem. A tanárok hozzáállása is változott felém, egészen más, mint akkor. Nagyon jó kapcsolatot ápolunk. A gyerekek meg olyanok, mint a mi időnkben.

Volt kedvenc tanára?

Persze, volt kedvenc tanárom, és nem is a legjobb tanuló voltam abból a tantárgyból, sőt közepes szinten teljesítettem, nem fektettem bele annyi plusz energiát, viszont őt emberileg, szakmailag tartottam úgymond az etalonnak, követendő példának. Már az, ahogy a tárgyat tanította. A pedagógus elsődleges feladata az órán, hogy a gyerekek figyeljenek rá, neki sikerült ezt elérni. Tisztelem, felnézek rá. De nagyon sok jó szakember tanít itt az iskolában.

Melyik szakra járt?

D osztályos voltam 1987-'91-ig. Akkoriban az még a sima gimnáziumi osztály volt.

Volt menzás régen? Változtatott valamin?

Igen, menzás voltam. Más szemmel néztem gyerekfejjel a dolgokat. Most mondjam, hogy valamivel jobb lett? Nem, csak viccelek. Nem voltam finnyás. Aki nem finnyás, az igénybe veszi a menzát, megszokott mindenféle íz világot, minden ételt szívesen eszik. De aki csak hamburgert, pizzát, sült krumplit hajlandó megenni, annak nem való a menza, bármilyen jól is van elkészítve az étel. Az én időmben is változatos volt a menza, de nem emlékszem, hogy a büfében frissen sült dolgok lettek volna. Most már úgy írták ki a pályázatot, hogy a menzát és a büfét együtt üzemeltessék. Én is úgy gondolom, hogy egy büfét konyhai háttérrel lehet jól működtetni. Ha más konyhákról kellene idehozatni terméket, az nem olyan lenne, mint a frissen, helyben sültöt.

Volt valami emlékezetes, vicces diákszíny, amikor idejárt?

Volt, több is, a mai gyerekek semmivel sem különbek, mint a régiek. Mi is csintalankodtunk, de igazából most nem tudok konkrétat mondani.

Köszönjük az interjút, további eredményes munkát kívánunk!

Brinley, Melitta

NAGYÍTÓ

Az eltűnt tesiccucc

Szerda délelőtt van, harmadik óra vége. Kicsöngettek. Rohanok a földszintre, hiszen tesi lesz, és még át kell öltöz-nöm. Feltépem a szekrény ajtaját és kutatom a felszerelése-met a rumliban. Nincs sehol. Pedig elég feltűnő, mert csak egy piros tornazsák van a szekrényben, az enyém. Tegnap is volt tesink és nem vittem haza. Semmi kedvem sincs pén-teken úszni (ha hiányzik a cuccod, azzal teheted jóvá, hogy elmész úszni). Most mit csináljak? Már öt perc elment a szünetből, nem lesz időm kérni egy cuccot és átöltözni. Úgy döntök, felkutatom. Az idő kevés, léleksza-kadva rohanok az ebédlőbe, hátha tegnap otthagytam (szinte mindig az ebédlőben hagyom el a dol-gaimat). De ott nincs semmi. A portán is utánakérdezek, ám a válasz negatív. Közben eszembe jut, hogy tegnap a 101-esben volt velem utoljá-ra. Kettesével szedve a lép-csőfokokat felmegyek az első emeletre. Ahogy közeledek a terem felé, mit látok az előtte lévő asztalon kiterítve? A piros tornazsákomat. De csak a zsák, tartalom nélkül...

- Ezt a tesiccuccot itt találtá-tok? - kérdezem az éppen ott lévő osztályt.

- Miért, a tied? - szólal meg egy hang mellettem.

- Igen. - Válaszolom gyanútla-nul, mire a hang gazdája vetkő-zni kezd. És mit vesz le magáról?

Na? Hát nem a cipőmet, a pólómat és a gatyámat?

- Tesiórád lesz? - kérdezi gúnyosan nevetve.

Körülöttünk mindenki felröhög (azt nem lehet nevetésnek nevezni, mikor egy csapat kamasz fiú felnevet). Én is neve-tek. A helyzet elég abszurd, de mi van akkor, ha ez a tréfa nem engem talál meg, hanem valaki olyat, aki magára ve-szi? Vajon mások hogy reagálnának?

Megkérdeztem néhány diákot, mit tettek volna a helyem-ben: „Én megdicsérném a srácot, hogy igen jól állnak rajta eme nőies darabok, de a következő órám tesi, szóval vissza-adná?”; „Agyonverném, az tuti!”

Aki közelebbről ismeri, az már meg sem lepődik az ilyen tréfákon. Stausz Ádám (9. A) így mesélt: „Nem tudom, honnan jönnek ezek neki. Nem ismeri mindenki Renátót. Azt hiszik, hogy csak velük szórakoznak, hogy csak azt az egy lányt figyelte ki, közben már milliárd-egyét kinézett magának, hogy poénkodjon vele.”

Magát az „elkövetőt”, Koch Ren-átót (12. A) is megkérdeztem, miért vállalta a „sulibo-hóc” szerepét:

„Én ezt olyan ötödik osz-tályos korom óta csiná-lom a testvéremmel. Ez már a személyiségemhez tartozik. Valamikor rá-nézek egy emberre és be-indul a fantáziám, hogy milyen poént lehetne csi-nálni, ami igazából még nem lépi át a határokat, viszont kíváncsi vagyok arra, hogyan fognak re-agálni rá az emberek. Egész nap unatkozom, nem csinálok semmit, ez nem működik. Ezzel leg-alább egy kicsit felpörgök. Ez olyan, mint a kávé. Tény-leg. Például amikor szól a sul-irádió, akkor táncolok egyet.”

Sajnáljuk, hogy Renátó idén ballagott, és ilyen remek tréfák nélkül maradunk, de reméljük, lesz egy utódja, aki ugyanígy fel fogja dobni az unalmas, szürke hétköznapokat.

Café

UNESCO logó

Iskolánkban nemrég került megrendezésre az UNESCO Mo-bilitás program, amelynek logója egy kivételes fiatal művész-nőnek köszönhető. Kovács Beatrix (9.F) rajza, akarom mon-dani festménye (vízfestékkel készült) rajzórán és otthonában született. Bea nem is tudott arról, hogy művét versenyre küld-ik, amikor azonban elmondták neki, hogy nyert, nem hit-te el. Győzelme ellenére sajnos nem vehetett részt a rendez-vényen, viszont örül, hogy az ő műve díszelgethet ezentúl az UNESCO logójának helyén.

Egy Unikornis, Café

KREATÍV SAROK

Vágyak

De szeretnék valaki más lenni!
Csak egy röpke nyárra...
Meggondolatlan hibákat elkövetni,
Mások számlájára.
Lerészegedni a forró parton,
Kijózanodni ismeretlen ágyakban,
Nevetni egy nevető arcon,
Elrontani mindent, mi ártatlan.
Magamban érezni a bódító zöldet,
Vagy a füstös, kába álmat,
Elmerülni a színes, fényes ködben,
Csak ezen az egy nyáron.
Tombolva, üvöltve verekedni,
Ugrálni a dübörgő zenére,
Könnyes arccal a múltat eltemetni,
Tüzesen csókolózni az éji erkélyen.
Nem számolni a napokat,
Sodródni az őrült árral,
Lecserélni eddigi arcomat,
Csak erre az egy nyárra.
Táncolni egy rózsaszín virágon,
Valóra váltani minden álmom,
Felforgatni az egész világot,
Csak ezen az egy nyáron...

Borsmenta

KöszKecske

Valaminek a vége másnak a kezdete. Úgy gondolom, mindannyian őrzünk emlékeket a pénteki sulirádiókról. Akár a kedvenc dalunk, akár tanáraink meglepődött arca, mikor váratlanul felcsendült a zeneszó... – mi pedig önfelédten özönlöttünk ki a folyosókra. Nos, a rádió továbbra is működik, de eddigi vezetője, Kecskés Szilveszter (12.F) átadta a stafétabotot Várady Csabának (9.D) és Rátgéber Lászlónak (9.B). Lássuk, mit gondol erről Kecske.

Immár nem te vezeted a sulirádiót, más vette át a szereped. Milyen érzéseid vannak ezzel kapcsolatban?

Úgy gondolom, itt volt az ideje letenni a mikrofont. Nem akartam, hogy miután elballagok és ott hagyom a rádiót, valaki más döntson a sorsáról, ezért rendeztem egy versenyt, és elégedett vagyok a végeredménnyel.

Úgy érzed, méltó utódot választottál, vagy van még hova fejlődnie?

Igen, szerintem jó utódot találtam. Mindig van hova fejlődni, nem az volt a cél, hogy profi rádiósra leljek, hanem hogy valaki olyan vegye át a helyem, aki szereti ezt csinálni. Anno én se voltam profi, sőt nagyon amatőr szintről kezdtem, de aztán az évek alatt beletanultam, most meg televízióknak és különböző filmes cégeknek dolgozom, tehát meghozta a gyümölcsét.

Annak idején te hogyan kaptad meg ezt a feladatot?

Ez egy vicces történet. Konkrétan bejött az egyik osztálytársam angolórára és közölte, hogy elvállalta a Sulirádiót, aztán jött a kérdés, hogy mégis ki legyen a DJ, s erre mindenki hangosan: KECSKE!!! Minden ujj rám mutatott, szóval így lettem a rádió hangja.

Hogyan emlékszel vissza az elmúlt négy évre?

Egy hatalmas hullámvölgy volt. Voltak szép pillanatok, de ahogy teltek az évek és lett egyre több feladatom, úgy a rádió kezdett veszíteni a régi fényéből. Sokszor éreztem úgy, hogy feladom és átadom valaki másnak a mikrofont, de mindig rájöttem, hogy ezt a rádiót én hoztam létre, én támasztottam fel a semmiből, épp ezért a részemet képezi, és az ismerőseim is mindig emlékeztek, hogy nálam jobb DJ nincs a suliban.

De így 12.-re rájöttem, hogy természetesen van, és épp itt az ideje abbahagyni.

Szerinted mi a legnagyobb kihívás egy ilyen feladatban?

A legnagyobb kihívás, hogy a hallgatók többsége szeresse azt, amit csinálsz, és hogy elégedettek legyenek a 15 perces műsorral. Mindenki a kedvenc zenéjét szeretné hallani, de tudjuk, hogy 800 ember kívánsága nem fér bele 15 perbe. Ezért hoztam létre a facebook oldalt, hogy ott kérjenek számokat, és aki a leggyorsabb és a legtöbb lájkot kapja, annak a kedvence kapjon helyet a műsoridőben.

Köszönjük, hogy eddig vezeted a sulirádiót, és sok sikert a továbbiakban!

FIRKÁK

Ünnep

Régebben mindig úgy hittem, hogy egy ünnep tényleg különleges nap. Vártam, hogy mindegyik más és maradandó lesz. Az évek során rájöttem, ez nem így van. Azt mondjuk, hogy ünnep, de semmivel sem különlegesebb, mint a többi 24 óra. Sokáig ebben a tudatban is éltem. Aztán most jött ez a nap...

Ettől se vártam sokat az utóbbi "megvilágosult" éveimből kiindulva. Azonban láss csodát! Ez tényleg egy felejthet-

len nap marad egész életemben. Nem vártam semmit, és erre jött minden! Óriási öröm volt! El se hittem, hogy ez tényleg megtörtént! Csak álltam és csodáltam azokat az embereket, akik ezt szívből adták nekem. Tudom, hogy egész életemben hálás leszek nekik, és soha nem fogom tudni elégszer megköszönni azt, amit tettek velem és értem.

May

Lebegés

Lebegek. Várom, hogy erő hasson tehetetlen testemre. Élek, de életem nem éri meg az életet. Érzem a külső világot, de nem lépek bele. Az érzelmek nem találnak szabad utat a végbe.

Silány porhüvely a lehetetlen létben. Rám szakadva hordom ócska tisztet, mit se megtartani, sem eldobni nem érdemes. Gyenge szívem nem elég lelkem kitéréséhez, sem évtől gondolataim magamban tartásához. Lágyan, csendesen szívárogo belőlem az erő, mi elhagyni végleg sosem fog, de sohasem lesz elég a beteljesüléshez sem. Nem bírom kontrollálni a szenvedély erejét. Egyedülálló, örök világ! Mit adsz, de meg is tartasz, bőségben áldva egyetlen gyermeked, kit nem hajt remény, de kit úgy vigyázol, mint a lét örökét! Miért fáj a lét, midőn saját sorsom révületbe vész? Miért kínoz mindenki figyelme és a bennem lévő, ám már felboruló egyensúly, miben tér és idő elenyészve forogtatja monoton életem utolsó vágyát? A lét örök, de az élet szívtelen, csak az élő szíveknek van benne hely...

Borsmenta

Rajongás

Két szemed az égen a csillagokat ragyogtatja meg. Mosolyod a sötét éj közepén a Hold, mely szikrázó fényességet ad. Egyetlen pillantásod elég, hogy szívem pár ütemet kihagyjon, majd eszeveszett dobolásba kezdjen. Arcod csodás, felfoghatatlan tünemény, s te magad, lényed, akár egy fekete párduc, ejtetted rabul teljes valómat, s tartasz fogva ebben a varázslatos világban, melyben olykor a kínok perzselő lángjai nyaldossák bőröm, de én mégsem akarok szabadulni. Függőjévé tettél ennek a mennynek tűnő pokolnak, hol nyújtod felém kezed, de mire hozzáérhetnék, szétfoszlik, akár egy látomás, s újból a kemény valóságban találok magam. De én nem haragszom. Pusztá létezésed, s szavaid elegek nekem, hogy erőt kapjak tőlük. Mert általában valami olyat birtoklok, melyet senki nem vehet el tőlem, s mely által talán jobb, de mindenképpen erősebb ember lettem.

Glitter

Goodbye

Álltam és csodálkozva néztem őt, ahogy egy másik lányt csókol és ölel. A fájdalom heves lángjai hirtelen lopták be magukat a lelkembe. Éreztem, ahogy forró könnyecseppek folytak végig az arcomon mellkasom durva szorítását követően. Lábam feladták és összecsukslottak ott a zord ég alatt. Alig néhány pillanat múlva szakadni kezdett az eső, hogy a könnyeimmel együtt hulljon a földre. Ekkor vett észre. Meglepetten bámult, majd szemeiben megjelentek a sajnálkozás fényei, de akkor már késő volt. Örökre elveszített...

Aya~

Néma halál

Mintha a lelkemet tépték volna ki és apránként törték volna parányi darabokra. Könyörtelenül zúztak össze, szívemet megtaposva, nem figyelve az érzéseimre. Heves lángok csaptak fel a mellkasomban, kínozva a léteget, nehézzé téve ezzel mindent. Égetett a bensőmben dúló harc, és gyűlöltem a körülöttem levő világot. Mert szenvedtem. Fájt a lét... fájt lélegezni... hiszen őt elveszítettem... aki a legfontosabb volt számomra...

Aya~

FIRKÁK

Hálaképp

Csodálattal néztem végig: mennyi régi tanár érkezett az iskolába! Csak álltam, próbáltam kérdéseken gondolkodni. Túl sok időm azonban nem volt, mert már kezdődött is a műsor. Gyönyörű dalokat hallhattunk, és megcsodálhattunk egy-egy képet az iskolában tanított pedagógusokról. A sok régi tanár közül egyet ki is kellett választanom – ami, megjegyzem, nehéz feladat volt –, hogy egy rövid kis interjút készítssek vele. Én végül Nagy Józsefnét, „pontosabban” Cofi nénit választottam.

Milyen újra belépni az iskolába?

Kedvesem, olyan érzés, mintha újra otthon lennék. Ez az iskola a második otthonom. Egyszerűen csodálatos volt újra bejönni s találkozni a régi és mostani kollégákkal.

Egész pontosan mit is tetszett tanítani?

Testnevelést és néprajzot. Persze az régen volt, akkor még nem így nézett ki az épület.

Jó ötlet volt ez a találkozó?

A lehető legjobb. Olyan, mintha egy család összegyűlne egy ünnepkor. Mi is egy család vagyunk. Sőt, ebbe a családba a jelenlegi pedagógusok és ti, diákok is beletartoztok. Nagyon boldog vagyok, hogy itt lehetek, és hogy válaszolhatok a kérdéseidre.

Bent ültünk a 114-es teremben az egyik asztalnál, és úgy beszélgettünk. Finom teát szürcsölggettünk és pogácsát majszolgattunk. Cofi néni elmesélte az élményeit, sőt még egy jégkorcsolyás történetet is hallottam. Beszélgetésünk hosszúra sikeredett, miközben többször ismételte: „Imádtam itt tanítani! A legszebb évek voltak...”

Mimy

Mese vagy valóság?

Voltam már párszor olyan helyzetben, amikor nem teljesen tudtam eldönteni, hogy ez csak egy álom vagy a valóság. Néha jobbnak láttam valóságnak hinni, máskor szívesebben tekintettem rá álmoként. Volt, hogy utólag napokig gondolkoztam döntéseim miatt. Aztán rájöttem, hogy felesleges ilyennel törődnöm, hisz ami megtörtént, az már visszafordíthatatlan és a valóság része. Ugyan néha jobb lenne, ha meg sem történt volna, de tiszta lelkiismerettel soha nem tudnám megtenni, hogy életem egy részét kitöröljem, ha lenne is rá módom. Megbánnám ugyanis, hisz akkor nem lenne miből okulnom. Ha meg egykor örültem egy adott eseménynek, akkor azt soha nem szabad megbánnom. Akkor arra tekintsek úgy, hogy egyszeri alkalom volt – de igazán állhatna ilyen alkalmakból az életem. Ha ez teljesülne, akkor viszont egy tündérmese részese lennék. De álomban nem szabad élnem, mert az könnyen összetörik, és akkor nagyon fáj. Az élet történései is tudnak bántani, de akkor tudom, hogy nem az én kis buta álmvilágom tört össze, amit soha nem kellett volna megalkotnom, hanem a tőlem függetlenül alakuló valóság. Érdeemes mesehőssé válnom? Nem, egyértelműen nem. Nem szabad hitegetnem magam mindenféle szóke herceg-gel, palotával, örök élettel, mert nincs ilyen.

May

MELEGEN AJÁNLJUK

Csokis-vaníliás muffin

Hozzávalók 12 darabhoz:

- 3 tojás
- 1 csésze (225 g) puha vaj
- 1 csésze (200 g) kristálycukor
- ½ csésze (115 g) vaníliás joghurt
- 1½ (190 g) sütőporos liszt, átszitálva
- 1 csomag vaníliás cukor
- 100 g étcsokoládé, apróra vágva
- 1 evőkanál kakaópor

Tetejére:

- 100 g étcsokoládé
- 1½ evőkanál vaj
- 1/3 csésze habtejszín (80 ml)
- színes tortadara

Nagyon fontos dolog, hogy ezt nem lehet elrontani, szóval bárki nekiállhat. Melegítsük elő a sütőt 160 °C-ra. Kissé verjük fel a tojásokat, utána adjuk hozzá a vajat és a cukrot, így verjük tovább habosra. Tegyük hozzá a lisztet, a joghurtot, a vaníliás cukrot, az étcsokit és a kakaóport. Ha jól elkevertük, akkor a muffin-sütőbe betett papírkákba osszuk el a masszát, majd 18-20 percig süssük. Míg sül, addig felferjük a tejszínhabot. Mivel az nem tart 20 percig (rossz lenne, ha addig tartana, mert akkor nem tejszín lenne belőle...), van egy kis időnk rendet rakni az addigra már rendetlen konyhaasztalon. Mikor megsült, vegyük ki, de vigyázzunk, nehogy megégessük magunkat. Míg hűl a süti, addig

közepes láng felett keverjük a csokit és a vajat a krémhez. Amint olvadni kezd, tegyük takarékra, és folyamatosan keverjük, amíg teljesen el nem olvad. Vegyük le a tűzről, aztán keverjük össze a tejszínnel. 10 percig rakjuk félre, addig van időnk egy újabb rendrakásra, illetve egy kicsit szusszanhatunk is a díszítés előtt. A díszítést sem lehet elrontani, hiszen senki sem tudhatja, hogy te hogyan akartad dekorálni! 10 perc alatt a krém is eleget állt, már a muffinok is kihűltek, kezdhetjük a díszítést. A csokoládés keveréket vigyük fel a sütikre, és szórjuk meg színes tortadarával. A finomság máris tálalásra kész. Jó étvágyat kívánok hozzá!

May

Újra itt a nyár...

A nyári szünet a tanév leghosszabb szünete, mely – ha nem jól használjuk ki – túl gyorsan, eseménytelenül elrepül, vagy épp ellenkezőleg, lassan, unalmasan vánszorog.

Cikkemmel megpróbálok ötleteket adni, kedvet csinálni a különböző nyári programokhoz, s remélem, azoknak is adhatok tippeket, akik eddig – különböző okok miatt – egy teljesen eseménytelen nyár elébe néztek. Ajánlatomban szerepelnek táborok, fesztiválok, és egyszerűen csak érdekes úti célok is.

De kezdjük szépen sorjában, mondjuk a táborokkal! Le szeretném szögezni, itt nemcsak a cserkész-táborokra gondolok, de a különböző nyelvi táborokra, melyek során nyelvtudásunkat akár az adott nyelvterületen, külföldön fejleszthetjük, illetve a sokszínű művészeti, lovaglós, vitorlástáborokra, és az ehhez hasonlókra, melyek között mindenki megtalálhatja a neki megfelelőt.

Ha nem szereted a kötött programokat, jobban szereted te magad, másoktól függetlenül szervezni a szabad idődet, mégis valami különlegesre és izgalmasra vágysz, javasolhatom a különböző fesztiválokat. Azt hiszem, e szó hallatára

legtöbbünknek a zenei fesztiválok jutnak az eszünkbe, mint például a VOLT, a Sziget vagy a Fishing, ám ezek bizony nem valami pénztárca kímélők, ezeket nem mindenki engedheti meg magának. Ha valaki mégis fesztiválozna, javasolhatom a pénztárca-barátabbakat, például a triatlon fesztivált vagy a borfesztivált. Ha mégis ragaszkodsz egy zeneihez, nézz körül az ország másik végében, mert még ha bele is számítod a szállás árát, akkor is viszonylag olcsón megúszod, hisz a diákszállók eléggé pénzkímélők.

Ha pedig egyszerűen csak világot, vagy legalábbis országot látnál, javasolhatom úti célként Szegedet, a paprika városát, Debrecent, a virágkarnevál otthonát, Gyulát, ahol érdemes meglátogatnod a kastélyfürdőt, de szerintem az örök klaszszikus, a Balaton környéke sem okoz senkinek csalódást.

Azoknak sincs okuk csüggedni, akik számára nem megoldható, hogy a várost elhagyják, hiszen Pécsen is rengeteg olyan látnivaló van, melyeket még nem fedeztünk fel – hisz ahhoz, hogy e hely összes rejtett kincsét megtaláljuk, egy élet is kevés volna.

Haraszty

NÉZÜNK, MINT A MOZIBAN

A tökéletes hang

Jason Moore filmje teljesen magával ragadott. Már a betekintőnél elhatároztam, hogy ezt meg kell nézmem a moziban. El is mentem rá, remélve, hogy egy felejthetetlen élményben lesz részem. Mit is mondjak, hát az volt: a zene, a tánc... Nagyon áthatott.

Bár az eleje nem volt éppen a legjobb. Bevallom, próbálkoztam az alvással, ugyanis 9 órakor az ember lánya még nagyban húzza a lóbórt, én meg már a moziban ülök pattogatott kukoricával a kezemben. Beca egyetemre megy, próbálna beilleszkedni, de ez nem a legkönnyebb dolog. Sokkal inkább Los Angelesbe menne DJ-ként dolgozni, mert ez az élete. Így hát egyezséget

köt az apjával: ha év végére sem szereti meg az egyetemet, elmehet. Főhősünk beáll egy lánybandába énekelni, hogy megnyerjenek egy igen híres versenyt. Csak annyit mondhatok, hogy különleges lányok kerülnek össze. Persze nem maradhat ki a tökéletes szerelmi szál sem: Jesse és Beca szerelme a film végére virágot bont.

Egyszerűen imádtam: az énekes részeknél dúdoltam a dalt, a táncnál úgy kellett magam visszafognom, hogy ne álljak föl és kezdjek el táncolni. Ajánlom mindenkinek, aki igazán szereti a zenét, és azoknak is, akik csak jót szeretnének nevetni.

Mimy

Egy szelet kelet - avagy az anime

Hallottatok a napjainkban már egyre népszerűbb anime/manga műfajáról? Aki nem tudná, az anime japán animációt jelent – ha szó szerint akarjuk értelmezni –, de a nyugati megítélés ellenében az animék nem rajzfilmek (még ha első ránézésre annak is néznek ki, és mi is azt szoktuk meg mese formájában). Igaz, vannak gyerekeknek szóló animék is, de mivel a műfaj igen sok részre osztható, nem mondhatunk konkrét életkort. A példa kedvéért vegyünk egy filmet: létezik romantikus, vígjáték stb. Ugyanígy oszthatjuk fel az animét is: shojo (romantikus, főleg lányoknak szól), shounen (a shounen japán szóból ered, annyit jelent: fiú – gondolom, innen már nem nehéz kitalálni, kiknek szól) stb. Így mindenki megtalálhatja a neki tetsző fajtát. Az anime általában mangából vagy light novelből készül. A manga a képregény japán megfelelője fekete-fehér, jellegzetes rajzolással.

Azt kérdeitek, hogy miért kapcsolódik ez az egész az iskolához? Gondoltátok volna, hogy ide, a Babitsba rengeteg olyan ember jár, aki rabja ennek a világnak? Így született meg Horváth Helga (9.F) ötlete, s megalapította a BAF-ot. Őt kérdeztük a csoportról.

Minek a rövidítése a BAF?

Igen találóan: Babitsos Anime Fanclub.

Hogyan gondolhatunk erre a csoportra? Úgy értem, összeültök néha vagy...

Egyelőre még csak facebookon beszélgetünk, de a közeljövőben szeretnénk találkozni is. Az a jó ebben, hogy olyan diákokat ismerhetünk meg, akiknek ugyanolyan az érdeklődési körük, tapasztalatainkat így kicserélhetjük egymással, beszélgetünk egy-egy animéről, véleményezzük azokat. Az élmények megosztására már különböző rendezvényeket is szerveznek itt Magyarországon. Az ún. MondoCon, melyre évszakonként egyszer kerül sor, egyre több rajongót vonz az eseményre. Azt tervezzük, hogy egyszer majd mind elmegyünk.

Hány taggal büszkélkedhetsz eddig?

Most 22-en vagyunk, de folyamatosan bővülünk. Ha úgy nézzük, ez a 22 ember egy kisebb osztályt is betölthetne.

Miért alapítottad meg a klubbot?

Amikor először tettem be a lábam a gimnáziumba, attól féltem, nem lesz még egy olyan érdeklődésű ember, mint én. Ám lassan rájöttem, nem vagyok egyedül. Azt gondoltam, mi van, ha még többen vagyunk, csak nem tudunk róla? És hát ki nem szeret ugyanarról beszélni mással, amit ő is ugyanúgy szeret, mint akivel épp véleményt cserél? Ráadásul ha ugyanabba az iskolába járunk... szerintem érdekes...

Egy Unikornis

SPORT

Vízilabda

Velem szemben egy magas, mosolygós fiú, Tóth Gergely 9.C osztályos tanuló ül. 15 évesen elmondhatja már magáról, hogy Európa-bajnok párbajtőröző. Arról faggattam, milyen út vezetett ehhez a csillogó éremhez.

Mióta űzöd ezt a sportágat?

A pekingi olimpia után ismerkedtem meg a sportággal közelebbről.

Miért pont vívni kezdted, és azon belül párbajtőrözni?

Azelőtt kosaraztam, de 2008 szeptemberében új sportágat akartam választani, mert már nem volt kedvem

hozzá. Az olimpián sokat néztem a vívást, és mivel megtetszett, úgy döntöttem, kipróbálom. Pécssett egyedül csak párbajtőr oktatás volt, így lett belőlem párbajtőröző.

Mióta vagy a válogatott tagja?

Idén kerültem be a válogatottba. Egész évben gyűjtjük a pontokat egy úgynevezett válogatott listán, innen az első négy mehet EB-re, az első három pedig VB-re.

Te hányadik vagy ezen a listán?

Harmadik, így még pont mehettem a világbajnokságra is.

Egyéniben hatodik, csapatban Európa-bajnok lettél. Gratulálok az eredményeidhez! Hogyan zajlik a csapatverseny?

Köszönöm! Négyen vagyunk egy csapatban, hárman vívunk, és van egy csere. Mindig 5 pont elérése után cserélünk, mindenki játszik mindenkivel (5, 10, 15 stb.). Addig vívunk, míg az egyik csapatnak meg nem lesz a 45 pontja. Ha elérte valamelyik csapat a 45 tust, akkor vége.

Mi a legszebb emléked, pillanatod a vívással kapcsolatban?

A győztes tus utáni pillanat az EB-n, amikor Európa-bajnokok lettünk. Az emlékezetes marad egész életemben!

Kinek vagy kiknek köszönheted ezt a felejthetetlen pillanatot, s hogy idáig jutottál?

Családomnak, edzőimnek és a barátaimnak. Farkas Gyuri bácsi, a nevelőedzőm mutatta be és szeretettette meg velem ezt a sportágat. Ő vezetett sokáig az utamon. Jelenlegi edzőmnek, Danka Sanyi bácsinak is sokat köszönhetek. Csobó Dominikot is fontos megemlíteni, a kezdetektől támogat mindenben. A barátaim és a családom mindig ott állnak mellettem, szurkolnak, biztatnak. Ez is rengeteget jelent nekem.

Hogy telnek a mindennapjaid? Milyen nehéz összeegyeztetni a sportot a tanulással?

Mindennap két és fél óras edzésem van. Kéthetente Pesten van egy válogatott edzésem, ami szintén 150 perces. Nincs sok szabad időm, de ha mégis akad, akkor a barátaimmal vagyok a legszívesebben. Általános iskolában még könnyen ment, a gimiben már kicsit nehezebb, de még most is meg tudom oldani.

Mi a célod, mi a legfőbb álmod ezzel a sportággal?

Hosszú távon az olimpia! Legalább egy olimpiai részvétel.

Tanulás szempontjából mi a célod?

Természetesen szeretnék továbbtanulni, hogy itthon vagy külföldön, az még a jövő zenéje, de a sporttól semmiképpen sem szeretnék elszakadni.

May

Impresszum

JaC Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja
III. évfolyam 3. szám
Megjelenik 400 példányban

Felelős kiadó: Magasi András igazgató

Főszerkesztő: Molvayné Sárosi Eszter
e-mail: molvayg@gmail.com

Vizuális arculat és tördelés: Kerekes András

Állandó munkatársak:

Árvai Dorottya Gréta, Divéki Lili, Erdősi Csenge, Haraszty Gitta, Herceg Melitta, Jakab Gitta, Litter Dorottya, Pataki Bianka, Pógyor Veronika, Wilhelm Réka

Vendégírók:

Réthy Beatrix 10. A, Szabó Petra 10. A

jac@babits.pte.hu

www.babits.pte.hu

Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja

2013. őszi – IV. évfolyam 1. szám

5

VEGAPIRANHA

FORDÍTS MEG ÉS JÁTSZ!

12

11

VAD VIZEKEN

50 ÉV KÉT ÓRÁBAN

3

2

DÖK JÓ!

NÉZZ MEG, OLVASS EL!

10

4

ŐK HALLGATNAK,
MI HALLGATUNK ...

INTERVIEW WITH WAEL BADR

8

KRISZTIÁN

DOMINIK

KITTI

ANDRÁS

Mesélnék kicsit magatokról?

- Tűzkő **Zsani** vagyok, 11.D osztályos tanuló. Szabadidőmben gyakran járok idősek otthonába, szívesen olvasok, foglalkozom a kutyámmal. Emellett persze zenét hallgatok. Ez az egyetlen, ami a rossz pillanatokat is mosollyal képes feloldani. Legfőbb vágyam a sebészet, az orvostudomány.

- Szigeti **Patrik** vagyok és a 9.B-be járok. Sokat gitározok és sportolok, atletizálok.

- Fehér **Krisztián** vagyok, 16 éves. A 10.E osztályba járok. Szabadidőmben sportolok, teniszezek, és kiegészítésképpen kondizok.

- Én Karlóczy **Dominik** vagyok, szintén 16 éves, Krisztián osztálytársa. Amikor tehetem, számítógépezek, programozok, grafikával foglalkozom, sportolok, break-elek, zenélek, basszus és akusztikus gitáron játszom.

- Szekszárdi **Barbara** vagyok, de csak Barbinak hív mindenki. A 11.D-be járok, a világ legjobb osztálya, bárki bármit mond!:) Szabadidőm nem nagyon van, kitölti a gyógytorna és a tanulás. Ha pedig mégis akad, azt szeretem barátokkal tölteni, illetve ha rendbe jövök, szeretnék újra táncolni.

- Én Szabolcsi **András** vagyok a 9.B-ből. Orfűn lakom, karatézok, és élvezem a hosszútávfutást. Nagyon szeretem a zenét, lassan ötödik éve dobolok. Szinte minden műfajt meghallgatok, de a leginkább az alternatív rockot kedvelem.

- Rozsnyói **Kittinek** hívnak, 11.D osztályos tanuló vagyok.

Hogyan jött össze a csapat?

B.: Hogy hogyan jött össze a csapat? Arra nem igazán tudok válaszolni, mivel szeptemberben nem jártam suliba. Az alapötlet a Dominiktól és tőlem származik, még januárban vetettük fel, hogy miért ne csináljuk? Az emberek összeszedése a hiányzásom miatt már az ő feladata lett.

A: Egyik este rám írt a Dominik, hogy nem lenne-e kedvem beszállni a DÖK csapatába, mert kellene még ember, én meg gondoltam, biztos vicces lesz.

P: Én is valahogy így kerültem be.

D: A Babits „minőségi” embereit kértem fel erre a feladatra, így állt össze a csapat.

Krisz: Kedves Dominik barátom megkért rá, hogy csatlakozzak én is. Zseniális!

Zs: Fültanúja lettem az egyik nap Dominik és Kitti barátnőm beszélgetésének. Bekapcsolódtam a beszélgetésbe anélkül, hogy tudtam volna, miről van szó, és rávágtam az igent. Akkor még nem tudtam, mire vállalkoztam, de nem bántam meg.

K: Engem Dominik kérdezett meg, én meg a barátnőmet, Zsani tehát így lépett be.

A kampánylapotokra odaírtátok, hogy „ha ezek nem győztek volna meg, itt egy zsiráf.” De miért pont zsiráf?

A: Azért, mert nagyon aranyos hosszú nyaka van, de szerintem a sör azért fontosabb.

D: Ez a mondat evidens. A zsiráf a legtükéletesebb hirdető eszköz, amit bármilyen csapat, cég, szerveződés használhat, és természetesen ha megfejjük, skittles jön belőle.

Krisz: Nem tudok konkrét választ adni, hogy miért pont zsiráf.

P: Mert csak fekete-fehéren tudtunk nyomtatni, és a zsiráfot könnyen és egyszerűen ki lehet színeznizni:D

Zs: Konkrétan nem tudom, miért lett zsiráf, de mindenestre szerintem nagyon aranyos a kis foltjaival meg a hosszú nyakával:D

B: Fogalmam sincs, de szeretem a zsiráfokat, és szeretnék egyet karácsonyra. A szobámban tartanám.

K: Azt, hogy miért pont zsiráf, arról csak annyit tudok mondani, hogy a név variánsok közé tartozott... Választhattunk a zsiráf, a S.Ö.R., illetve a Pink Fluffy Unicorn név között, és így lettünk S.Ö.R.

A tanulnivaló mellett mennyi időtök van a DÖK-ös tevékenységekre?

B: Igazából mindegy, mennyire vagyunk elfoglaltak, mennyi a tanulnivalónk, vagy milyen más iskolán kívüli foglalkozásunk van, ezt elvállaltuk, és mindig tudunk időt szakítani rá.

Krisz: A tanulás mellett így is elég időm van az iskola dolgaival foglalkozni.

K: Az idő nem mindig kedvez nekünk. Az a baj, hogy igazából még nem is igen ismerjük egymást, és nem tudjuk azt, hogy ki hogyan boldogul a rábízott feladataival.

A: Sportolunk, zenélünk, meg persze tanulunk is, de mindenre jut kényelmesen idő.

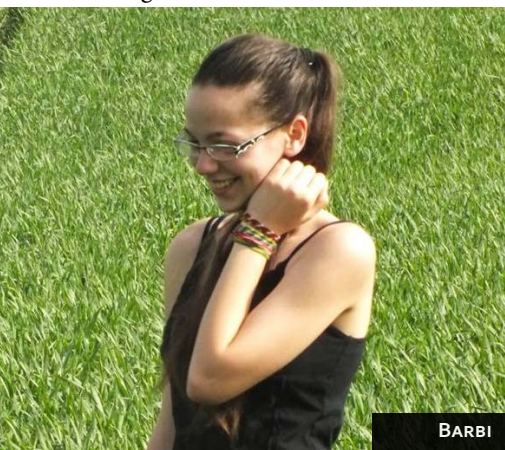
Szeretnétek még valamit hozzáfűzni?

D: Nagyon örülök, hogy mi nyertünk, és remélem, nem okozunk csalódást.

Zs: Örülök, hogy ránk szavaztak. Nagyon jó érzés ebbe a kis csapatba tartozni.

B: Remek, hogy megválasztottatok minket, garantáljuk, hogy nem fogtok csalódniz bennünk!

P. B.

BARBI

PATRIK

ZSANI

Immáron ötvenszer rügyeztek ki a fák iskolánk udvarában, és ötvenszer hullatták el lombjaikat. Ez nem kis idő. Egy iskola történetében éppen elég arra, hogy kétszer kibővítsék, kétszer változtassák meg nevét, és hogy padjaiból kikerüljön sok-sok boldog, tehetséges fiatal felnőtt.

Iskolánk először újmeckeskaljai gimnáziumként nyílt meg 1963-ban. 1967-ben Komarov, szovjet űrhajós ezredes nevét vette fel. 1989-től a Janus Pannonius Tudományegyetem gyakorló iskolája lett, majd 1990-ben bővült a hátsó szárnyal. Ugyanebben az évben kapta új nevét Babits Mihály után. A már említett második átalakítás idén történt, amikor is egy természettudományi laborral bővült az épület.

Egy kisebb időutazással bejártuk iskolánk történetét az 1963-as alapítástól napjainkig. Igen, most itt vagyunk 2013 novemberében, intézményünk 50 éves fennállásának ünnepén a Kodály Központban. A jelenlegi tanulók és a tanári kar mellett eljöttek nyugdíjas tanárok és öregdiákok, egyetemi és városi vendégek is. Két felvonásos, két órás volt a gála. A műsort már hónapok óta készítették: színjátszók, versmondók, zenészek, énekesek, táncosok, volt és jelenlegi diákok, tanárok – láthatóan nagyon sokan közreműködtek. Az egész jubileumi műsort az egyetem rektor ura, Dr. Bódis József nyitotta meg, őt követte Szabóné Bárdos Csilla igazgatónőnk beszéde. Az első felvonás dióhéjban: táncbemutató, cimbalomjáték, bécsi keringő éneklő lányokkal, Klarinét Kamaragyűttes, szőlőénekek, végül OFF-Színkör.

A szünetben nyugdíjas és jelenlegi tanárokkal, diákokkal beszélgettem. Elsőként Gáspár Gábort, volt testnevelő szakos tanár urat faggattam kicsit:

– Nagyon tetszik. Kedvencem Tóvári Tímea produkciója volt eddig. Nekem a Misina Táncgyűttes produkciója kicsit depresszív volt, illetve ez az utolsó szindarab picit hosszúnak tűnt, de ezek is jók voltak.

Újhelyi Éva tanárnőt is megkérdeztem, hogy tetszik neki a gála:

– Nagyon színvonalas. Ahhoz képest, hogy mi nem művészeti iskola vagyunk, egyszerűen fantasztikus, hogy mennyi tehetséges diák jár hozzánk, és milyen műsort tudnak produkálni a tanárok segítségével, felkészítő munkájával.

Megpillantottam Fejér Máriát, volt német szakos tanárnőt. Őnála is faggatóztam kicsit, hogy érzi magát, milyenek találja a műsor

színvonalát:

– Nekem nagyon tetszik, jól érzem magam újra ebben a társaságban.

Kicsit váltottam a riportalanyokon és a diákok körében kérdezősködtem:

– Nekünk nagyon tetszik! Az utolsó műsorszám, a szindarab szerintünk annyira nem illett a többi műsorszám közé, de összességében nagyon színvonalas az egész. Reméljük, a második felvonás is ugyanilyen jó lesz.

Épphogy beszéltem diáktársaimmal, máris indultunk vissza a második felvonásra: Pódium, Ostinato, Babits Vegyeskar, Babits Szimfonikusok, Babits Tanár-Diák Zenekar lépett fel a Kodály Központ színpadán. Utolsó számként felidéztük az áprilisi, nagy sikerű Babits 5X-et műsorvezetőnkkel, Halmos Ádámmal és két gyönyörű hangú szólóénekesssel, Szabó Réka Judittal és Tóvári Tímeával. Fantasztikus volt!

A gála után már nem volt lehetőségem ott a helyszínen kérdezősködni, de a következő napokban faggattam még felnőtteket, diákokat is. Ebben a félévben végzi tanítási gyakorlatát Wochner Ádám, korábbi babitsos tanuló, aki szintén néző volt az ötvenéves ünnepélyen:

– Nagyon jó volt! Láttam régi osztálytársakat, találkoztam volt tanáraimmal is. Az Ostinato tetszett talán a legjobban, több tagját is ismerem közelről. A Babits Vegyeskar is fantasztikusan szerepelt! A gála műsora magas szintű, igényes volt.

Tóvári Tímeát, az este egyik fellépőjét, egyben végzős tanulómat is megkérdeztem a felkészülésről, a fellépésről.

– A gála előtt egy héttel tudtam meg, hogy mit kell énekelnem, de nem volt probléma, mert már mindegyik dalt énekeltem korábban. Életem eddigi legszebb pillanata volt a Kodály Központ színpadán állni, fellépni egy ilyen neves eseményen. Amíg élek, ez egy emlékezetes nap marad. Szerintem a műsorszámok változatosak voltak. Büszkéek lehetünk arra, hogy ilyen tehetséges diákok és tanárok élnek mindennapjaikat iskolánk falai között.

Ezt az ünnepélyt tényleg magunkénak érezhettük, büszkéek lehetünk iskolánkra, tanulóinkra, tanárainkra, és hát nem mellékesen az elmúlt 50 évünkre. Halmos Ádám zárómondatát idézném: „Találkozzunk 50 év múlva!”

W.R.

Mint tudjátok, iskolánkat rendszeresen látogatják a PTE hallgatói, vagy ahogy csak mi hívjuk őket, „a kistanárok”. Úgy gondoltam, most őket is meg lehetne kérdezni az életükről, a tanulmányaikról, illetve hogy milyen is a Babitsban tanítani. Felkerestem hát néhányukat.

Dóra (angol, filozófia): „Jelenleg az utolsó félévemem töltöm az egyetemen, így már csak kevés órám van, mindegyik a gyakorlatomat segíti elő: angol-, filozófia- és pedagógia területével foglalkozó egyetemi oktatók segítenek abban, hogy minél hatékonyabban tudjak tanítani. Úgy érzem, jó kapcsolatban vagyok mind a mostani, mind a korábbi tanáraimmal. Az egyetemen már nem gyerekként, hanem (jövendőbeli) szakemberként kezeltek/kezelnek, és lassan a tanáraimmal kollégákká válunk, akikkel szeretek együtt dolgozni, tanulni tőlük. Naponta csodálattal tölt el, hogy minden ember egyszeri, egyedi és megismételhetetlen, külön világ. Fantasztikus látni, ahogy ezek a „világok” a szemem láttára bontakoznak ki azáltal, hogy valaki egyre többet mutat meg a személyiségéből. Azért szeretnék tanár lenni, hogy láthassam ezt a kibontakozást, és hogy elősegíthessem, amennyire csak tudom. Babitsos élményeim csak megerősítettek ebben, és szívesen jönnek vissza ide tanítani. Emlékszem, az első nap még kicsit nehezen találtam a helyem, de a mentortanárom nagyon sokat segített. Sok változás azonban nem történt az első napom óta: akkor is, most is derűsen megyek tanítani, jó kedvben telnek a tanóráim, és a nap végén elégedetten, mosolyogva megyek haza.”

Gyöngyi (földrajz, magyar): „Jelenleg a két és fél éves mesterképzés utolsó félévében vagyok, ami a gyakorló tanítást foglalja magába, s ez idő alatt a tanári pályára készítik fel minket. Legfőképp pedagógiás, pszichológiás óráim voltak, de legtöbbit mégis most, a féléves gyakorlatom során tanulom, amikor is azokat, amiket az egyetemen tanítottak, igyekszem a gyakorlatban alkalmazni. Az első napomon nagyon félttem, de a diákok kedvesen fogadtak. Azóta történtek velem jó és rossz dolgok egyaránt, voltak olyan helyzetek, amiket nem tudtam jól kezelni, de szerencsére tanultam belőlük, és remélem, hogy ezek az élethelyzetek hozzásegítenek majd ahhoz, hogy egyre jobb tanár váljon belőlem. Nagyon szeretek a Babitsban lenni, és ha lenne rá lehetőségem, biztosan dolgoznék itt.”

Ágnes (magyar, mozgóképkultúra és médiaismeret): „A mesterképzésben elsősorban pedagógiás és szaktantárgyi módszertani órák vannak, például pszichológiai, neveléstörténeti kurzusokon veszünk részt, de a korábbi években természetesen voltak irodalommal, nyelvészettel és filmelmélettel, filmtörténettel foglalkozó óráink is. Elsősorban a szaktárgyaim szeretete miatt szeretnék tanár lenni. Nincsenek illúzióim a tanári pályával kapcsolatban. Tisztában vagyok vele, hogy ez egy nehéz szakma, de ha már legalább egy embernek fel tudtam kelteni az érdeklődését az irodalom, a nyelvészet vagy a filmművészet iránt, akkor már megérte az egész. Szeretem ezt az iskolát, „kistanárként” nagyon jó gyakorlati

lehetőségnek tartom. Az első napra pontosan nem emlékszem, de azt tudom, hogy kicsit izgultam, hogy megtalálom-e majd a közös hangot a diákokkal. Szerintem nagyrészt sikerült felkészülnöm a pályára. Remélhetőleg nem okoztam maradandó károsodást a diákokban, és ők is legalább annyira szerették az órákat, mint én.”

Virág (történelem, magyar): „Történelem és magyar szakon ugyanúgy, mint a középiskolában, az egyes korszakokon haladunk végig, majd következnek a tanítást segítő kurzusok. A gimnáziumban (jó esetben) 4 évig tanulsz egy tanártól történelmet, magyart, itt egy félévig találkozol egy adott oktatóval, gyakran 100-150 másik társaddal együtt. Így nagyon nehéz személyes kapcsolatot kialakítani vele. Az alacsony csoportlétszámú szemináriumon (kb. 20 fő) van csak lehetőség arra, hogy egy tanárral alaposabban megismerjétek egymást. A mesterképzés ezen is sokat segített, mert oda az eredeti csoportunkból már csak 20-an jutottunk be (a többiek csúsztak vagy lemorzsolódtak). Így sokkal jobb kapcsolatot alakíthattam ki az oktatóimmal. Bátran kérhettem tőlük tanácsot, hogy egy-egy témát hogyan lehetne jól tanítani. Azért szeretnék tanár lenni, mert meg akarom mutatni a tanítványaimnak, hogy lehet élményszerűen is tanulni a tanórákon.”

Eszter (matematika, fizika): „A tanári szakirányon felkészítenek minket az általános és középiskolai diákok tanítására, így a matek- és fizikaórákon részletesen, magas szinten sajátítjuk el az elméleti és gyakorlati anyagokat, továbbá pedagógiás óráink is vannak. A legfőbb oka, hogy tanár legyek, mert örömmel tölt el, hogy a megszerzett tudásomat átadhatom másoknak. Mivel én is babitsos diák voltam, nem volt idegen számomra a környezet, így alig vártam az első napot, hogy visszatérjek egykori iskolámba, és nagyon izgultam, hogy újra itt lehetek.”

Alexandra (testnevelés, tantervfejlesztés): „Igazából én művészeként készültem, ötvösnek tanultam a szakközépiskolában, mert nagyon jó a kézügyességem, de emellett negyedikes korom óta sportolok, és hát a kettő együtt nagyon nehéz volt. Mikor átkerültem a hagyományos gimnáziumba, akkor ott az egyik edzésen meg kellett tanítanom egy gyerkőcnek egy technikai elemet, és akkor mondták, hogy milyen jó lennék tanárnak. Így jött az ötlet. Nagyon nagy élmény a Babitsban tanítani, rengeteg pozitív tapasztalatot szereztem. Itt többet tanultam magáról a tanításról, a gyerekekhez való hozzáállásról, mint az elmúlt pár évben összesen. Annak ellenére, hogy egy elég egocentrikus személyiség vagyok, mert én mindenhez úgy állok hozzá, hogy nagyon jó vagyok és sikerülni fog, mégis az első napomon úgy remegtem, mint a nyárfalevél, úgy indultam az órára, mint aki a kivégzésére készül. Az elején felvett katonás stílusomból azóta vissza kellett vennem, hogy kicsit inkább testnevelő legyek, sem mint egy felügyelő tiszt vagy egy hóhér.”

Idén is úgy gondoltuk, hogy kötelességünk tájékoztatni/émlékeztetni titeket a közösségi szolgálati lehetőségekről. Mint minden 9. és 10. évfolyamos diák, jól tudjuk, 50 órát kell teljesítenünk, ha érettségit szeretnénk tenni, és ezt lehetőség szerint az itt töltött második év végéig össze is kell gyűjtenünk. Iskolánk ebben segít nekünk úgy, hogy sokféle és egész évben végezhető közösségi munkát biztosít számunkra. A Babits körülbelül 50 szervezettel működik együtt eddig, tehát mindenki találhat számára megfelelő, érdekes tevékenységet. A vidéki diákokra is gondolva, az ő lakóhelyükön lévő partnerekkel is kötött az iskola számos megállapodást. A leterheltségünkre való tekintettel nemcsak hétköznap, hanem hétvégén, sőt szünetekben is szerveznek számunkra rendezvényeket. Intézményen belül is vannak lehetőségek. Ez a legegyszerűbb dolog, pl. udvari, kerti munkák az iskola előtt, ünnepségeken pakolás. Állandóan vár mindenkit a Misina állatmenhely, ahol sétáltathatunk kutyát, tisztíthatjuk a kenneleket, és sok egyéb dologban segíthetünk. Ezek mellett mehetünk jegyszedőnek, nézőtéri ügyeletesnek vagy ruhatárosnak a Pécsi Harmadik Színházba és a Nemzeti Színházba. A szórólapozás és a különféle versenyeken való segédkezés is rendszeres. Emellett több osztály is „kapott” egy-egy szervezetet, ahol

állandóan várják a segítségünket. A leggyakoribb azonban az egyes szervezetek rendezvényeinek lebonyolításába való besegítés. Ha más helyen szeretnél közösségi szolgálatot végezni, fontos, hogy az alapítvány, szervezet, helység stb. együttműködési megállapodást kössön az iskolával. (Meg kell azért említeni, hogy új kapcsolattépítésre már nincs igazán lehetőségünk, mert az iskola, tanárok kapacitása is véges.) A már meglévő kapcsolatoknál szinte mindig marad hely jelentkezőknek, tehát használjátok ki az alkalmakat! Tanáraink és Fébó Bea, iskolánk szociális munkása is számtalan lehetőséget szokott hirdetni órán vagy a hangosbemondón keresztül. Kísérjétek figyelemmel a nagyszünet elején elhangzó felhívásokat! Mindkét évfolyam részére üzemel egy facebook csoport is, ahol naprakészen és gyorsan információkhoz juthattok, de csak akkor, ha tényleg olvassátok. Ha további kérdések akad, nyugodtan forduljatok Bea nénihez! Vannak jó néhányan, akik már teljesítették ezen kötelezettségüket, nekik gratulálunk, a többieknek pedig hajrá!

H. M., L. D.

NaTura

HÍREK ÉS ÉRDEKESSEGEK AZ ÉLŐVILÁGBÓL

Hallottatok már a vegapiranháról vagy a doromboló majomról? Miközben a Vörös Könyv lapjainak száma egyre gyarapodik, bizony akadnak még helyek bolygónkon, ahol eddig ismeretlen fajokra lehet bukkanni. Az amazóniai esőerdőkben – annak ellenére, hogy a fakivágással három futballpályányi területet tesznek tönkre percenként – négy év alatt 441 új fajt fedeztek fel a lelkes kutatók! Köztük a már említett, négy kilósra megnövő vegetáriánus piranhát (igen, már a piranhák között is hódít az életmódváltás), amely sziklás zuhatagok környékén él, és fő tápláléka a kövek között burjánzó növényzet.

A titimajmok családjába tartozó vörös sörényes szörgombócok különlegessége, hogy a kicsik szó szerint dorombolnak, mint a macskák, ha jól érzik magukat. Sajnos, alighogy felfedezték e kivételes fajokat, létük máris kétségessé vált. A mesterséges gátak és a bányászat pusztítja a sziklás folyómedreket, és hogy nyújthatnának a fák élőhelyet a majmoknak, ha folyamatosan kitermelik őket?

Élve eltemetve

Afrika azon területein, hol erőteljesen zajlik a halkonzerv gyártás, nemrég kezdődött a száraz évszak. De itt a konzervet nem emberek gyártják, hanem a halak, méghozzá önszántukból! Bizony, erről az önzetlenségről mi emberek is példát vehetnénk, hisz milyen jót tesz szegény afrikainak a szárazság idején e könnyen megszerezhető fehérjeforrás. És még tartósítószer sem tartalmaz, hisz halunk élve konzerválja magát! A nyári szárazság közeledtév-

el, mikor az általa kedvelt árterületek vize már-már teljesen leapad, erős, szinte lábszerű mellső uszonyaival leássa magát az iszapba, jó vastag nyálkaréteget von maga köré, nehogy kiszáradjon a fölötte fél méterrel lévő folyómederrel együtt – tulajdonképpen élve eltemeti magát! Ha ilyen állapotában valaki kiássa, tényleg úgy néz ki, mint egy konzerv! Egyedül a szája marad szabadon a nyálkától, ugyanis (most tessék megkapaszkodni!) lélegeznie kell, méghozzá ezt tüdővel teszi! Tudniillik ez egy tüdőshal, egy tüdővel és kopoltyúval is oxigént felvenni képes gébféle, közismert nevén **afrikai gótehal**. Mikorra a talaj kiszikkad és kirepedezik, halunk a medvék téli álmához hasonló nyári álom állapotába süllyed: lemerevedik, a felhalmozott tápanyag tartalmait hasznosítja, és a repedéseken keresztül bejutó levegő tartja életben. Akár négy évig is eláll, majd magához tér, amint az első eső feláztatja a talajt. Praktikus frissen tartási technika, talán a jövőben képesek leszünk hasznosítani e tudást!

S. J.

NYÁRI BARNASÁGGAL, ÚJULT ERŐVEL VISSZATÉRÜNK. ELKEZDTÜK!

KÖSZÖNTJÜK ISKOLÁNKBAN!

FUTÓCIPŐ, EGYENPÓLÓ JÓTÉKONYSÁGI FUTÁSON VOLTUNK

MADÁRCSICSERGÉS, LEVELEK ZIGEGÉSE, EGY KIS SÉTA AZ ŐSZI TERMÉSZETBEN

KÖSZÖNJÜK, IGAZGATÓ ÚR!

EZ NEM MÁJUSFA! NÁLUNK BOKRÉTAÜNNEPSÉG VOLT

VIRÁG ÉS GYERTYA RÁTK EMLÉKEZÜNK, ARADI VÉRTANÚK!

WIR TRAFEN UNS MIT UNSEREN AUSTAUSCHPARTNER UND AUSTAUSCHPARTNERINEN AUS DAMME

ŐK ŐSZI SZÜNETBEN SEM LAZSÁLNAK... BÜSZKÉK VAGYUNK RÁTK, LÁNYOK!

ÖLTÖNY, SZOKNYA, KOKTÉLROHA, MI ÍGY MEGYÜNK A SULIBA

SZECSKAÁVATÓ, BABITS-MÓDRA

ESKÜSZÜNK, HOGY BABITSOS MÓDJÁRA VISELKEDÜNK... ÜDV, SZECSKÁK!

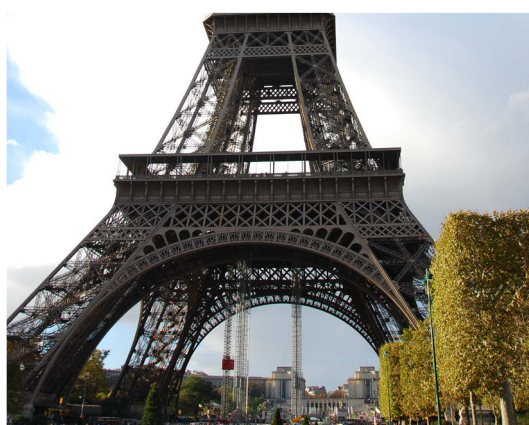
„MINDENIK EMBERNEK A LELKÉBEN DAL VAN ÉS A SAJÁT LELKÉT HALLJA MINDEN DALBAN”

MÉG TÖBB A GÁLÁRÓL...

PÁRIZSBAN JÁRT AZ ŐSZ...
ÉS MI IS!

BABITS MIHÁLY 130 ÉVES

HOGY MIÉRT ÉPPEN JaC?

„szólhassak...

és ne fáradjak bele estelig”

(Babits Mihály: *Jónás imája*)

„Mit várok el az újságíró szakkörötől? Elsősorban újságot... hogy eljuttassuk mindenkire gondolatainkat, persze eközben mi is tapasztalatokat, élményeket szerezzünk az újságírás terén... Szerettem a kihívásokat és alig várom, hogy nekikezdjünk.” Ilyen gondolatokat fogalmaztak meg 2010 októberében az éppen akkor induló JaC nevű iskolaújság kicsiny szerkesztőségé alakuló tagjai, de tulajdonképpen ugyanezeket hangsúlyozzák az utánuk következő diák újságírók is. Persze volt és van olyan időszak, amikor „rühellénk az újságíróságot” (főként lapzártá idején, amikor dolgozni kell), vagy amikor nem jön az ötlet és amikor küzdünk önmagunkkal (is), ahogy Jónás küzd Babits művében. Csak mi nem magányosan, hanem együtt, viták esetén egymás ellen. Elsősorban így tanulunk, a közös munkával. Tanulunk, ahogy Jónás a cet belsejé-

ben átélt kínok hatására tanult és látja meg az igazság keresésének fontosságát (ami egy újságírónak is alapvető feladata): „mert aki éltét hazugságra veszi / a boldogságtól magát elrekeszti”.

Persze ahogy Jónásnak a cetből való kiszabadulás után, úgy nekünk is hosszú utat kell még bejárnunk, fiatalosan lázadni, keresni-kutatni, néha kiállni és lelkesedni, aztán máskor hibázni, csalódni, kiábrándulni, gyávának lenni, kompromisszumokat kötni, mint ahogy Jónás tette.

Fogadjátok lapjainkat érdeklődéssel, szeretettel, s tekintsétek, hogy ez még csak a kezdet... S mint ahogy Jónás is kezdte valahogy, persze amint kijutott a cetből, nevünk csak ennyi: Jónás a Cetből (JaC). Együttal közös munkára is hívunk titeket, bízva abban, hogy irtok nekünk és csatlakoztok hozzánk, vagy legalább ötletekkel, észrevételekkel támogattok minket!

A szerk.

JaC@babits.pte.hu

WAEI BADR

Although it's been 19 years, Wael Badr still walks happily into the familiar classroom. He is full of energy and happy memories. He was one of those lucky students who spent a year and took their final exam in our very own school. He tells us stories about his life in Babits, and his experiences as a resident orthopedic surgeon in Sharm el-Sheikh, the popular resort. After the interesting lesson, I ask more about his life in Hungary.

What is your favourite memory about the year you spent here in Babits?

It was about 19 years ago, but I still remember vividly the moment when I got my final exam results, played basketball with the school team, lost a soccer match against a Hungarian class in the school's league just to mention a few. The opening of Mc Donald's in town was in the year when I was here and it was a great day, too.

Wow! What was it like, the opening of McDonald's?

I went with two of my friends and we were eating all night. The nice thing about it is that that day pizza hut made an offer that you pay 400 HUF and eat as much as you can, but still we chose Mc-Donald's. At that time 1USD was 84 HUF by the way.

Unbelievable! What was playing on the school basketball team like?

It was so cool! I used to play basketball in Egypt before I left for Hungary. I talked to my teacher "that time" Sulyok Andrea that I would like to play in the school some time. She introduced me to the coach and the surprising thing is how she "accepted" me to attend training sessions. The more surprising thing was how the team accepted me to be one of them. It was a really nice thing from them. During matches with other schools I never felt any discrimination regarding that I am not Hungarian, which really helped in developing a good impression about the nature of Hungarian people. I was just a student playing for this school team.

That sounds really nice. How about the soccer game?

That particular soccer game was very important and tense because we didn't want to lose in front of the Hungarian students. Anyways, the whole school watched that particular game and we finally lost (1:2) and that was a shame in front of all the girls from school watching us.

What was the school and the teachers like? Did you take a final exam?

The school was almost the same as now. Attila was working in the cafeteria. Rózsahegyi Ágnes was my Hungarian language teacher, Szabó Kinga was my English teacher, Warta Vilmos was my mathematics teacher. Sulyok Andrea was my favourite... I mean my history teacher! We had written exams in Mathematics, English and

Hungarian I believe. Oral presentations in all subjects like Physics, Chemistry, Biology etc. I think my performance in Hungarian language and history was impressive. At the end it was a stressful day. But results proved that the hard work was worth it.

Short comment about teachers: Rózsahegyi Ágnes was a strict and respectful teacher, Warta Vilmos was a nice guy with a big smile. Talking about Szabó Kinga, I moved to England once just because she was a perfect English speaker and teacher. Sulyok Andrea, will have a special place in my heart for the rest of my life.

Did you really learn Hungarian? Wow! Did you find it difficult?

What was your favourite subject?

I studied Hungarian and I managed to talk and I understood almost everything. I could even sing in Hungarian. I liked the Zoltán Erika song "Gyere hát velem". My favorite subject was "történelem" of course.

Did you know anything about Hungary before you came here?

How did you benefit from the year here?

Well, I didn't know anything about Hungary till I landed in Budapest Airport. I think big part of my personality was made in Hungary as I moved here by myself when I was 16. I saw the other side of the world with different people and a very different culture. Now I live in the touristic city of Sharm el-Sheikh and most of the people who live there are actually from Eastern Europe so I found no difficulties living with them as I already did once.

Finally, how did this programme/opportunity work? How did you apply?

I applied through an Egyptian man who had a Hungarian wife, and he was very helpful. My mother was so stressed leaving her 16-year-old son to move to Europe on his own. But finally I made her wish come true and attended the medical university in Cairo. Now I am consultant orthopedic surgeon and thinking "Will I be brave enough in few years to send my 9-year-old son to study in Hungary?"

I hope you will be brave enough and your son will spend a wonderful time in Hungary in the future. Thank you for the interview!

KAJLI EMESE 12. B

Hajsza a sötétben

Sötét, szeles éjszaka,
Holdfényes, halk félhomály.
Sietve szaladnak sötét árnyak.
Üldöztjük kecses szarvas,
Üldözői falka farkas.

Sötét árnyak, fürge lábak.
Üldözött vad szíve dobban,
Lába földet alig éri.
Árnyak hordája utoléri.
Földre huppan, szíve dobban.

Utoljára halkan morran,
Rúg még párat, de a horda
Éles foga torkon marja.
Árnyak vadán összecsapnak,
Mind éhesek, mind fáradtak.

P. K.

Egy nap

Esőtől áztatott réteken,
Szél fújta hegyeken.
Vágtat a nappal.
Üldözi az éjjel.

Aranyszőrű telivéren,
Vágtat át a Földtekéjén.
Üldözi az éjjel,
Fekete, csillogó ménnel.

Ha vágatjuk megszakadna,
Világunk megállhatna.
De ez örök lét,
A felek sose feledjék!

P. K.

Fűbe rejtve

Rejtett füveken futva,
Sötétségbe burkolózva.
Gondolatokat elúzve,
A spontaneitásra ügyelve.

Ezernyi dolgot megbánva,
Futnék én a magányba.
De te marasztalva,
Fogod kezem latolgatva.

Bűneinken tanakodva,
Beszélgetünk, hadakozva.
Fűben lassan elterülve,
Sötétségbe elmerülve.

Fűnek szála, csiklandozva,
Mered rá a vállainkra.
Buja növényekbe takarózva,
Bujkálunk mi a harmatokban.

P. K.

FIRKÁK

HIÁNYZOL

Az autóban ülve bámulok ki az ablakon, miközben a fejemet az üvegnek döntöm. Szemeim látják a mellettem elsuhanó világot, de mégsem fogok fel belőle semmit. Gondolatban teljesen máshol járok. Valahol a múltban, mikor még mellettem voltál, s láthatam szemeid csillogását. Mikor még kisgyerekként néztem fel rád hatalmas szemekkel, s ugyan nem érttem, mit mondasz, de tudtam, hogy minden szó, mely elhagyja ajkaid, kedves, jó s igaz. Fogtam a kezed és magamhoz öleltelek. Gyermekfejjel nem is tudtam, mim van, csak bújtam hozzád. De ma már hiába is keresnélek, próbálnálak ölelni, érinteni, kezeim semmit sem találának, csak a bennem lévő ürességet, melyet folyton pedzeget hiányod. Emlékeim egy eldugott polcáról, egy poros fényképen mosolygysz rám. Olykor leemelem e képet, az egyetlen kapaszkodót, mely biztosít arról, hogy nem csak egy tökéletes álom voltál, s magamhoz ölelem. Csak állok csendesen, kezemben a képpel, s könnyeim némán perzselik végig bőröm, miközben lelkem kiáltja: Hiányzol!

P. B.

SÖTÉTSÉGBE ZÁRVA

Sírva ülök a sötétben szakadt személyiséggel, mondd, miért hagytál így el? Haláloed híre úgy vágott, mint egy kés, kettészelt azonnal, nem törődve az esetleges fájdalommal. Egyik énem sírat, kétségbe zuhanva, másik dühös rád, úgy érzi, be lett csapva. Hisz azt mondtad, történjék bármi, mindig velem leszel, ha letérek a helyes útról, rögtön visszaviszel. S lám, szavadat mégis megszegted, némán sétáltál el, fekete rózsát hagyva magad után... Azóta is itt ülök halálkló rózsáddal, mely oly lassan hal el, mint ahogy az idő telik haláloed óta, legalábbis számomra...

F. E.

"VALAHOL EGY LÁNY, FEKETÉBEN JÁR..."

A nap aransárgás fényei élesen világították meg az üres ágyat. Egyetlen pontja volt csupán a szobának, ahová nem értek el a sugarai, és Ő pont ott kuporgott. Charlotte égő vörös, göndör fürtjei teljesen eltakarták szomorkás baba arcát. Megmozdulni sem tudott, csak átölelte lábait és üldögélt egymagában a sivár sarokban. Néma csend telepedett az egész házra, ami nagyon megijesztette.

– Nem lehet! Nem lehet! – kántálta magának – Nem történhetett meg!

Ekkor az ódon ajtó halkan nyikorogni kezdett. A lány rémülten kukucskált ki rakoncátlan tincsei közül, míg szíve hatalmas robajjal zakatolt.

– Szia, Lotte! – lépett be egy kedves arcú, mosolygós nő.

– Clair! – lehelte elhalóan a vörös lány, majd felpattant, a nő nyakába borult és zokogni kezdett.

– Meghaltak...! – egész testében remegett és kétségbeesetten kapaszkodott Clairbe. A nő megnyugtatóan simogatta a haját, azonban egy szót sem szólt. Néhány pillanat múlva Charlotte remegése alább hagyott, és a nőre nézett némi biztatásért.

– Nem lesz semmi baj! Gyere velem! – ragadta meg a kezét Clair és húzta maga után. Lassan sétáltak lefelé a lépcsőn, majd mikor elhaladtak a két holttest mellett, erősen megszorította a lány kezét, de egy pillanatra sem álltak meg.

Eltelt pár hét, eljött a temetés napja. Charlotte komor arccal, két szál rózsával a kezében sétált a sírok felé. Egy darabig némán állt, majd beledobta a virágokat.

– Anya! Apa! – kezdte suttogva – Nem kell aggódnod, Clair néni vigyáz rám! – mondta. Ezután megfordult, és lassú léptekkel hagyta maga mögött a gyászoló tömeget.

Á. D.

KÖNYV · CSILLAGAINKBAN A HIBA (JOHN GREEN)

„A rákellenes csodagyógyszer összezsugorítja a tumort, és biztosít még néhány évet Hazelnek, ám ő így is folyamatosan a végső stádiumban van, és a diagnózisában már megírták az élete utolsó fejezetét. De amikor a támaszcsoportban megjelenő, isteni Augustus Waters képében bekövetkezik a nem várt fordulat, Hazel történetét is át kell írni...”

Mikor először hallottam erről a könyvről, kissé szkeptikusan álltam hozzá. Valahogy az ötlet is kicsit abszurdnak tűnt, hogy valaki halálköltő tinikről írjon szerelmes történetet. A sok pozitív vélemény végül mégis meggyőzött, és úgy határoztam, belekezek. Hát és milyen jól döntöttem! Az író egyáltalán nem kertel, mindent leír a betegségről, ahogy van. Azt gondolnánk, ettől a könyv nyomasztó és lehangoló. Ez részben igaz is, de többségében ellensúlyozza a szereplők rendkívül jó, bár kissé sötét humora. Őszintén szólva, elég megrázó élmény elolvasni, hisz egyszerre szívfájdító, ugyanakkor igazán lélekemelő is. Hol nevettem Hazel és Gus poénjain, hol a fájdalom és az elkeseredettség érzése kerített hatalmába, amikor Hazel próbált távolságot tartani mindenkitől, mert nem akarta megsebezni azokat, akik szeretik őt. Letehetetlen!

A történet igazán elgondolkodtató, tele van mély érzésekkel, komoly témákkal, bár erre nem számítana az ember egy ifjúsági regénynél. Rengeteg bölcsesség, tapasztalat és életigenlés van ebben a könyvben, és úgy tanítja az olvasót, hogy észre sem vesszük, finoman hangol át minket, akár egy hangszert.

Szívből ajánlom bárkinek, aki nem fél elkezdni. Bár nincs happy end, és az utolsó oldalakat olvasva nehezen állod meg sírás nélkül, mégis egy élmény, amit nem könnyen felejtesz el.

L. D.

FILM · ÉJFÉLKOR PÁRIZSBAN

Bevallom, szégyellem magam, amiért csak most néztem meg ezt a filmet, hiszen 2011-ben készült. Odavagyok a Woody Allen - filmekért, de ez valahogy elkerülte a figyelmemet.

Gil (Owen Wilson) és jegyese, Inez (Rachel McAdams) Párizsba látogatnak üzleti célból. Gil éppen egy regényen dolgozik, melynek Párizs a nagy megihletője. Megfordul a fejében, hogy itt telepedne le, hiszen oly gyönyörű és megigéző a város, azonban Inez részéről erről szó sem lehet, a nő mindenképpen Malibura akar költözni az esküvőjük után. Hamarosan mindketten rájönnek, hogy az ég bizony jól kitölt kettőjük szerelmével. Azonban minden megváltozik, amikor Gil felfedezi, hogy pontban éjfélkor Párizs egy bizonyos pontján, egy fiákerbe szállva időutazásban vehet részt, amely visszarápítja az általa kedvelt 1920-as évekbe.

Szívből ajánlom mindenkinek, aki szereti a romantikus filmeket, Párizst, vagy rajong a művészetekért. A tanulságokat is levonnám az olvasók kedvéért (és igen!, az első a naplomat ékesíti): Mind-egy, hogy melyik évszázadban élsz, hogy arra mely stílusirányzatok hatnak leginkább, lehetsz a múlt bolondja, kutathatsz évekig egy Hemingway-regényért, álmodhatsz Salvador Dalíró, vagy akár sétálhatsz évekig Párizsban, a jelened soha nem fog változni! Ha arról ábrándozol, milyen jó volt a múltban, lekészhetsz egy olyan pillanatot, ami szebbé és boldogabbá tenné az életed. Soha ne hanyagold el azokat, akiket szeretsz, légy boldog ott, ahol jelenleg vagy! Tedd boldoggá az életed, és a legfőbb: ne félj megmondani a véleményedet!

Jó filmnézést kívánok mindenkinek!

E. Cs.

KARATE

A karate japán eredetű harcművészet, melynek jelentése „üres kéz”, azaz a karatéka csak saját testét használja fegyverként. A Karate-do azt jelenti: „az üres kéz útja” – egy út, amin a karatéka (tehát az ember, aki karatét gyakorol) élete során „végigmegy”, közben a belső békét keresi. Pontosságra, kitartásra, önuralomra, tiszteletra és szerénységre, valamint közösségi életre nevel. A karatékok nem kezdenek harcot, nem céljuk az agresszió.

A karate megalapozója Funakoshi Gichin, legfontosabb tradicionális stílusai pedig a Shito-ryu, a Gojo-ryu, a Shotokan, a Kyokushin-kai és a Wado-ryu. E harcművészet először a japán egyetemisták körében terjedt el, az első klubok is az egyetemeken alakultak. A stílusok sokat formálódtak, minden mester máshogy adta át tudását a tanítványainak. Eleinte csak katákat, azaz formagyakorlatokat tanítottak és gyakoroltak, később terjedt el a kumite, vagyis a harc. Ennek köszönhető, hogy a tanítványok versenyezni kezdtek egymással, ahol kata és kumite számokat mutattak be. A tanítók nem örültek annak, hogy a karate kezd sporttá válni, nem helyeselték a versenyeket. Megalakult azonban a WKF (World Karate Federation), ami összefogta a nagyon is különböző, sajátos jegyeket felmutató stílusokat, egységes versenyszabályzatot és vizsgarendszert dolgozott ki. Ennek következménye, hogy a saját

klubban szerzett danokat a szövetség nem ismeri el, csak azokat, amiket a szövetség egy mesterénél tett le a karatéka.

Én wado-ryu karatét gyakorlok, ami más stílusokhoz képest kicsi, de önvédelemre alkalmas technikákat tartalmaz. Széles állások jellemzik és laza mozgás. Az ütés ereje a mozdulat végén mutatkozik, és nagyon fontos szerepe van a csípő gyors mozgásának. A vizsgaanyagban szerepelnek katák, kihon bázis (ami alapmozdulatokat tartalmaz), kumite, renraku wazák (kombinációs technikák) és kihon ippon kumite (ami a páros gyakorlatokat foglalja magába). Ha sikerült a vizsga, a karatéka magasabb kyu, majd dan fokozatra léphet. A kyu fokozat esetén változik az övszín fehérből sárgára, narancssárgára, zöldre, kékre, lilára, barnára, majd feketére. Ezután következnek a dan vizsgák. A mi csapatunkban fehértől fekete övig minden szín megtalálható, és évente vizsgázunk. Nyaranta edzőtáborozunk, és lehetőségünk van nemzetközi táborba is eljutni, ahol Iwasaki sensei (7. dan) és Sugasawa sensei (7. dan) edzésein vehetünk részt. Iwasaki sensei több alkalommal látogat el hozzánk, hogy átadja tudásának egy kis részét. Versenyzünk is, főként kumite számban. Sok jó helyezést ért már el csapatunk. Az edzéseken mindig fegyelem uralkodik, de szabadidőnkben is szívesen találkozunk. Összeköt minket az egymással eltöltött idő, a harcművészet szeretete és a karate-do, amin együtt járunk.

P. V.

VAD VIZEKEN

A rafting legközismertebb formája a vadvízi evezés, ahol a bátor vállalkozók általában fél- vagy egynapos „túrára” indulnak a raft hajókkal. Egy ilyen program különböző nehézségekben választható. Létezik a kényelmesebb, akár kisgyermekes családoknak is ajánlható út, ahol inkább a táj vagy a város szépsége a fontos, és a túrázókat a folyó egy békésebb szakaszán teszik ki. A közepes nehézségű túra kiváló csapatépítő program (egyre népszerűbb cél a nászutasok számára is), itt már előfordulhatnak sziklás szakaszok, illetve kisebb-nagyobb zubogók. Ha valaki erre vállalkozna, annak nem árt kötni egy biztosítást a balesetek miatt. Na és persze a té-

véből mindenki számára ismert verzió, ahol az embereket a folyó legvadabb szakaszán teszik ki, akár kisebb vízesések is előfordulhatnak, sőt nem ritkák a homokpadok sem, ahonnan nem könnyű kiszabadulni az erős sodrás miatt. Ez általában csak azoknak ajánlott, akiknek nem ez az első útjuk. Persze tizennyolc év alatti személyeknek mindehhez szülői engedély szükséges. Nemrég divatba jött az inkább téli sportok kedvelőinek ajánlott „hórafting”, ami ugyanazon elven működik, mint a vadvízi evezés, csak itt folyó helyett egy havas hegyről lehet leszállkázni, és praktikusabb egy felfújható raft hajót használni.

Szerencsémre én is kipróbálhattam a raftingolást Csehországban. Bár az inkább a város- és tájnézős kategóriába tartozott, azért voltak kisebb-nagyobb zubogók. Elég forgalmas útvonalon haladtunk, úgyhogy közben sok más turistával találkoztunk. Voltak, akik kikötöttek egy kis időre a folyó egyik kevésbé erős sodrású szakaszán, hogy ússzanak egyet, de sokan megálltak ebédelni is, és voltak, akik viccesen színes gumikacsákat húztak maguk után. Fantasztikus élmény volt, és mindenképp szeretnék elmenni még párszor! Bizonyára kedvet kaptatok ti is e fantasztikus extrém sport valamelyik formájához!

D. L.

KONCERTEK

SZÍNHÁZ ÉS MÁ

- A.K.K.E.Z.D.E.T. P.H.I.A.I. – november 30. Pécsi Est Cafe
- SENA LIVE BAND – december 7. Pécsi Est Cafe
- COMPACT DISCO – december 7. E78
- SUPERNEM – december 14. Pécsi Est Cafe
- ODETT – december 21. Pécsi Est Cafe
- KAUKÁZUS – december 27. Pécsi Est Cafe
- KISCSILLAG AKUSZTIK – december 29. Kodály Központ

Ne felejtsetek el, hogy november 15-től már kaphatók bérletek a **FISHING ON ORFŰ 2014** - re!

December 31-ig olcsóbban lehet megvásárolni a három- és négy-apos bérletet, valamint a napijegyet a 0. napra a **“KISPÁL ÉS A BORZ ORIGINAL”**-ra.

- **39 lépcsőfok** – november 15-től a Pécsi Nemzeti Színházban
- **Black Comedy** – november 30. Pécsi Nemzeti Színház
- **Mihail Bulgakov: Képmutatók cselszövése** – december 17. E78
- **Székely János: Caligula helytartója** – december 18. E78
- **Egy életem, két halálom** – december 18. Pécsi Harmadik Színház
- **Méd in Hungeráj - Hadházi László estje** – december 27. E78
- **Gyugyi- gyűjtemény** – dec. 31-ig a Zsolnay Kulturális Negyedben
- **Antigoné** – december 3-6-ig a Pécsi Nemzeti Színházban
- **Tartuffe** – december 7. és 8. Pécsi Nemzeti Színház
- **Picasso kalandjai** – december 11. és 12. Pécsi Nemzeti Színház
- **Indul a bakterház** – december 30. és 31. Pécsi Nemzeti Színház
- **A padlás** – december 28. és 29. Pécsi Nemzeti Színház

H. G.

EYE 2014

2014. május 9–11. között rendezik meg a European Youth Event (EYE) elnevezésű ifjúsági rendezvényt Strasbourgban, az Európai Parlament székhelyén. A „Gondolatok egy jobb Európáért” motó alatt futó program keretében több ezer fiatalt várnak az elzászi városba, ahol a résztvevők ifjúsági szervezetek és uniós intézmények képviselőivel vitathatják meg a számukra fontos témákat. A rendezvény változatos politikai, közösségi, valamint kulturális és sporteseményeket kínál. Az érdeklődők workshopokon, szemináriumokon és vitákon vehetnek részt. A programok az alábbi fő témák köré épülnek: Fiatalok munkanélkülisége – Új távlatok egy kihívásokkal küzdő generáció számára; Digitális forradalom; Az internet jövője; Az Európai Unió jövője; Változó Európa.

Részvétel és jelentkezés: A rendezvény legfőbb célja, hogy a fiatalokat aktívan bevonja az EYE 2014 programjaiba.

Háromféleképpen lehet tevékenyen részt venni a rendezvényen:

a.) Részvétel a politikai vitafórumokon, szemináriumokon és más programokon (francia, angol és német nyelven) a háromnapos rendezvény során.

b.) Művészi előadás (zene, tánc, artistaszám, színdarab stb.) – a

jelentkezők közül a kiválasztottak előadhatják műsorukat azon az utcafesztiválon, mely Strasbourg város különféle helyszínein kerül megrendezésre péntek este.

c.) Különleges kezdeményezés bemutatása, amely az öt fő téma valamelyikével kapcsolatos. Ezek közül néhány kezdeményezés interaktív esemény formájában kerül bemutatásra (például egy interaktív stand felállítása, gyakorlati műhelyfoglalkozással stb.)

Regisztrálni lehet a tagállamokból, az azokkal szomszédos és tagjelölt országokból, 16 és 30 év között. Regisztrálni csak csoportonként lehet, minimum 10 fős csoportokban.

A csoportregisztráció 2013. október 8. 12:00 órától adható le az EYE honlapján: www.europarl.europa.eu/eye2014.

Az EYE 2014 rendezvényen a részvétel díjtalan, azonban a résztvevőknek maguknak kell gondoskodniuk az utazási-, szállás- és étkezési költségekről.

Információ: Lóvei Andrea (irodavezető, mb. sajtóattasé)

Európai Parlament Tájékoztatási Irodája Magyarországon

Tel: +36 1 411 3540 Mobil: +36 20 334 6258

E-mail: andrea.lovei@europarl.europa.eu

epbudapest@ep.europa.eu / www.europarl.hu

		5							
	7	4					3		
					7	8			
		9		2	8	7			
		8		3			4	2	
		7	8						
		1	5					2	
		3							

IMPRESSZUM

JaC - Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja IV. évfolyam 1. szám

Megjelenik 400 példányban

Felelős kiadó: Szabóné Bárdos Csilla igazgató

Felelős és főszerkesztő: Molvayné Sárosi Eszter

e-mail: molvayg@gmail.com

Vizuális arculat és tördelés: Kerekes András

Címlapfotó: Domonkos Bence 12. E

Állandó munkatársak:

Árvai Dorottya Gréta, Dravec Luca, Erdősi Csenge, Farkas Enikő, Haraszy Gitta, Herceg Melitta, Litter Dorottya, Pataki Bianka, Pógyor Veronika, Slézia Jázmin, Wilhelm Réka

jac@babits.pte.hu

babits.pte.hu

Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja

2014. tavasz – IV. évfolyam 2. szám

5

WELWICSIA ÉS RAFFLESIA

JÁTSSZ ÉS PÁLYÁZZ!

12

10

NÉZZ MEG, OLVASS EL!

AFS

8

3

MÚLTIDÉZÉS

ZOLI BÁCSIRÓL

4

11

BELSŐ ENERGIÁK - TAI CHI

HOVA TOVÁBB?

2

Így középiskolában kicsit már mindenkit foglalkoztat a jövő. Egyetemek, főiskolák, munkalehetőségek és egyáltalán az, hogy mit is fogunk csinálni pár év múlva. Akiket ez legjobban érint, azok persze a végzős diákok, akik már fél lábbal talán kint is vannak az iskolából. Őket kérdeztem hát terveikről.

MÁRKI TIMI 12. B

A továbbtanulásról az a véleményem, hogy nagyon nehéz jó szakra bekerülni, mivel a legjobb és legnépszerűbb szakokon lassan elérhetetlen ponthatárok lesznek. Nagyon meg kell harcolni a bekerülésért. De ha valaki valamit el akar érni, az nem lehetetlen. Én pszichológiára szeretnék tovább menni, a PTE BTK-ra, ami szintén évek óta nagy népszerűségnek örvendő szak. Emiatt nehéz a bejutás is. De mindenképpen megéri, mert olyan képzést ad, amivel nagyon sokfelé el lehet helyezkedni, bár nem feltétlen itthon.

GRAICS KINGA 12. D

Én személy szerint eléggé tartok tőle. Nem is a tanulástól félek, vagy attól, hogy nem fogom bírni a tempót, mert itt a Babitsban elég jó alapokat kaptam ahhoz, hogy legalább az első szemeszter jól sikerüljön (utána meg majd meglátjuk). Jobban tartok attól, hogy a kapcsolataim felszakadnak, a barátaimat elvesztem, és ott, az új környezetben, az új emberekkel nem találom meg rögtön a helyem, és nem tudok kire támaszkodni.

SZALAI ZSOLT 12. A

Itt maradok a postai szakképzésen, mert a családomban sokan dolgoztak/dolgoznak a postánál, jó élményeket, tapasztalatokat szereztek, és persze engem is érdekel ez a szakma. A postának van jövője, hiszen csekkeket feladni, leveleket küldeni mindig fognak az emberek. A két éves szakképzés alatt szeretnék nyelvvizsgázni angolból, utána pedig BSC szinten szeretnék továbbtanulni Győrben a Széchenyi István Egyetemen. Kicsit izgulok az érettségi miatt, de az utána következő időszaktól nem tartok, hiszen a megszokott környezetben lehetek, még az osztályfőnököm is ugyanaz marad. Babitsosnak lenni jó!

BRANAUER ANNA 12. F

Én a színművészeti egyetemre jelentkeztem. Ehhez ugye nem érettségi pontok kellene, hanem alkalmassági vizsga, ami abból áll, hogy minél inkább kimozdítanak a komfortzónádból. Rengeteg verset és monológot kell tanulnom. Meg kell tanulnom balladát mondani, táncolni. Énekelnem kell. Az is lehet, hogy a rengeteg munka és idő befektetés ellenére bemegyek a felvételire, és meg sem hallgatnak, mert nem tetszem nekik első látásra. Szóval ez a 2 hónap tele lesz csalódással, kiábrándulással, „feladom az egészet és utcaseprő leszek” érzéssel, aztán persze boldogsággal, elszántsággal, szabadulni vágyással.

TURBÉKI PETRA 12. E

Én mindenképpen egyetemre megyek tovább, pszichológia szakra szeretnék bekerülni. Számomra az lenne az optimális, ha Pécsen tudnék maradni, de a szegedi egyetemen is megjelöltem ezt a szakot. A választásom azért esett erre, mert szeretnék emberekkel foglalkozni, és manapság az ember számára, főleg a tiniknek egy lelki probléma sokkal nagyobb gondokat okozhat az életben, mint egy fizikai.

HALMOS ÁDÁM 12. C

A Színház- és Filmművészeti Egyetemre adom be a jelentkezésem, egyelőre televíziós műsorkészítő szakra, később ugyanitt szeretnék rendező szakra járni, bár a bekerülés – azt mondják – nem egyszerű. Második és harmadik helyen is hasonló irányultságú szakokra jelentkeztem, ezek is Pesten találhatóak. Nem szívesen hagyom itt a várost, a Babitsot, de a fővárosban mégiscsak több lehetőség rejlik. Kicsit félek a továbbtanulástól, hisz amit választottam, nem egy egyszerű pálya, de szívesebben csinálnám, mint bármi mást, így elfogadom a kihívást.

PINTÉR DÁVID 12. A

Én itt maradok a suliban, a logisztika szakirányban folytatom tanulmányaimat, mert a megszerzett képesítéssel, illetve az utána jövő egyetemi/felsőfokú képzéssel talán jól el tudok helyezkedni, esetleg még külföldön is. Terveim között szerepel a következő két évben egy angol felsőfokú nyelvvizsga, és valamelyik tantárgyból egy emelt szintű érettségi, hogy több pontjaim legyenek. A két év után szakmai gyakorlatunk lesz, és esélyes, hogy ott rögtön munkát is ajánlanak nekünk. Örülök, hogy vége lesz ennek a négy évnek, de a matek érettségitől és a magyar szóbelitől kicsit tartok. Utána pedig marad a jól megszokott környezet, a barátok egy része, és ez biztonságot jelent.

WILHELM JUDIT 12. F

Elsőnek Pesten a Képzőművészeti Egyetemen, másodiknak a Kaposvári Egyetem Művészeti Karán az alkalmazott látványtervező szakot jelöltem meg. Ezen a szakon filmes, illetve színházi díszletek, jelmeztervezéssel foglalkoznak. Harmadiknak a szintén fővárosi Moholy-Nagy Művészeti Egyetemre jelentkeztem textiltervező szakra.

PATAKI BIANKA 12. B

Nekem két elképzelésem volt a dolgról: közgazdasági egyetem és pszichológia. A közgazdasági egyetem mellett kitarítottam, első helyen jelöltem meg az angol nyelvű gazdálkodás és management szakot, mivel érdekel, és biztosan el tudok vele helyezkedni, viszont az utolsó pillanatban lemondtam a pszichológiáról, és a nemzetközi tanulmányokat választottam harmadik helyre. Az utolsó napokban az ember talán jobban belegondol a dolgokba, jobban utánanéző, ha eddig nem nézegette volna rongyosra a felvi.hu-n a szakleírásokat, és nem ütné be reflexből a böngészőbe az egyetemi honlapok URL címét, bármit is keressen. A felvi.hu nagyon hasznos információkat tartalmaz, a szakleírások egyszerűek, érthetőek, közli, miként tudunk az egyetem után elhelyezkedni. A pontszámító kalkulátor, a rengeteg információ és útmutató mellett találhatunk tesztek is, melyek kitöltésével kapunk egy listát, milyen szakmákat ajánlatos megfontolnunk. Nekem szerencsém volt, mivel a teszt szerint a közgazdasági egyetem tökéletesen fekszik nekem. Persze a listában szerepelt a cirkuszművész, illetve a vasbetonszerelő is, szóval ha esetleg kudarcot vallanék a számok terén, talán a vasbetonszerelő lesz a hivatásom.

H.G. és L.D.

A ZSÚRI SORAIBAN

Február 12-én iskolánkban Helikon-válogatót tartottunk. A zsűriben többek között egy Jászai-díjas színésznő, Füsti Molnár Éva is fontos szerepet töltött be, kinek társaságát iskolánk egy tanulója, Divéki Lili élvezhette, aki szintén zsűritag volt. Milyen érzések dúlhettek benne, hogy fogadta a produkciókat? Ezekről kérdeztem Lilit.

Lili, mire gondoltál, amikor felkértek egy ilyen megtisztelő feladatára?

Nagyon hirtelen ért. Szerdán, a válogató napján a hetedik órák előtt pár perccel kérdezte meg Molvainé Sárosi Eszter tanárnő, hogy nem lenne-e időm/kedvem a helikoni válogatón zsűrizni, mert egy diák lemondta, és kellene egy ötödik ember a diákok közül. Én elfogadtam a felkérést.

Szavakba tudnád önteni azt az érzést, hogy egy komoly zsűri körében töltheted el a délutánt?

Őszintén? Kicsit meg voltam illetődve, hogy például egy híres színésznő véleményével egy lapon említik az enyémet. Amikor a zsűritagok bemutatkoztak egymásnak, meg sem mertem szólalni... Kicsit kínos volt, hogy kis fáziskéséssel nyögtem ki, hogy Divéki Lili. A válogató értékelésénél kezdetben nem igazán bíráltam, de aztán felbátorodtam, és én is hozzátettem a kritikához. Amikor a döntést a versenyzőkkel közöltük, és mindenki mondott magánvé-

leményt, akkor volt egy pont, ahol túl messzire mentem... Tapasztalt zsűritársaim többször elismételt gondolatát bíráltam a magam mindössze 16 évével. Füsti Molnár Éva a végén odajött külön magyarázkodni, hogy ők nem úgy értették, ahogy... Akkor éreztem, túlmentem egy határon. De nem bántam meg, hogy hangosan kimondtam, mert akkor az volt a véleményem, és azért voltam ott, hogy elmondjam.

Hogy fogadta a fellépőket, s milyen érzelmek tükröződését láttad az arcukon?

Abszolút nyitottan. Érdekelte minden produkció, igazából valahol kicsit a kíváncsiságom vett rá arra, hogy eljöjjenek zsűrizni. Próbáltam magam a helyükbe képzelni, hogy igazságosabban tudjam őket értékelni. Meglepő módon nyugodtságot és magabiztosságot tapasztaltam. Persze néha zavart is észrevettem, mikor elfelejtettek egy-egy szót, mondatot, és olyankor elbizonytalanodtak. De aztán visszatért a higgadság és magabiztosság. Nyilvánvalóan tudtam, hogy egynéhányukat megessi belülről az izgalom, de ez nem igazán látszott.

Mit tanácsolnál azoknak, akik szívesen indulnának a versenyen az elkövetkezendő években?

Hogy legyenek okosak, ügyesek, csinosak, és hozzák ki magukból a maximumot! De tényleg... mi mást mondhat az ember egy verseny előtt? Sajnos nincs már bevált „hogyan legyél jó egy versenyen recept”. Egy kalappal mindenkinek, kéz- és lábtörést!

Köszönöm Lili az interjút, és így utólag is fogadd gratulációmat, hiszen remekül helyt álltál!

D. A.

SLAM POETRY

Haha

Tintahal hallgat hallhatót, a halandót,
Hantázó hahotát. Használható? Haház...
Hatalmat hangoz, habár hazamaradott,
Hajózom hasztalan. Csak haha. Csak hajbókolkok.

Háborog a tudat. Hol? A harmadikon?
Halántékon hasít, ha már hamis ikon,
Héjamadár hull alá a másodikon.
Hol a hiba, ha hazahúz vágóhídon?

Herélt hentesáru hever a csarnokban,
Mint hajléktalanok és mostohaanya,
Ki lehentelte gyermekét most, ha anya,
Elméje hajnaltsasad, hív hadba. Hol van?

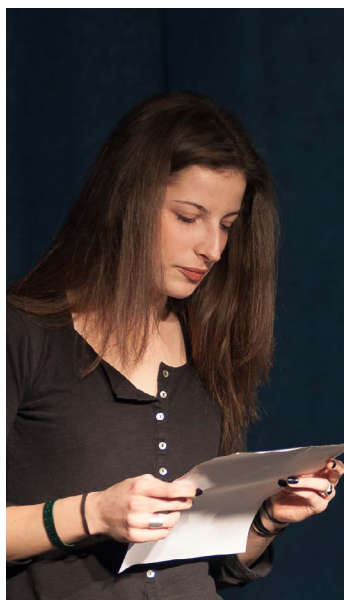
Higgadt hidegvérrel, hűtlen szívvel fakít,
Hasis-tasis hapitól strandparton hasít.
Főtt tengeri helyett hányadék áthatja,
Hazug helyzet halvány hárttyát húz házadra.

Herbát ha hajtogat, harangozik a hang.
Most hideg harmat hat: Hasa parancsa,
Hova hami halad: E-hatszázhatvanhat.
Hát már ez sem maradhat hozzányúlattan?!

Méreg mekis kaja, otthon falja. Haha.
Hajtja: Hol a haza? Csak hajtja: Ez a haza,
Ha tőle kérded, hogy: Haha? Hogy haha?
Halott angyaloknak hajbókolkolom. Azta!

SZABÓ SÁNDOR 11.D

(Slam poetry - a győztes alkotás)

FOTÓK: DOMONKOS BENCE

Sokan bele se gondolunk, hogyan telnek a portás emberek hétköznapjai. Minden nap látjuk őket, beszélünk velük, ha problémánk van vagy csak elhagytunk valamit, biztos megkeressük őket. De vajon ők hogy érzik magukat nálunk? Honnan jöttek? Milyen tervekkel vágtak neki a nagybetűs életnek? Erről és más dolgokról faggattam Dudás Zoltánt, iskolánk egyik portását.

Mindig portásként dolgozott, vagy más területen is jártasságot szerzett már élete során?

Sok évet tudhatok már a hátam mögött, így volt szerencsém több szakmában is megfordulni. Pályafutásomat a Zsolnay-gyárban kezdtem asztalosként, majd 10 év elteltével a Dohánygyárban helyezkedtem el. A Bóbita bábszínházban is szerencsét próbáltam báb- és díszletkészítőként. Első portás állásomat az egyik ismerősöm szerezte nekem a Pécsi Művészeti Karon, ahol majdnem egy évtizedig dolgoztam. Nagyon megkedveltem ezt a munkát, és úgy gondoltam, érdemes lenne továbbra is ezen a pályán maradnom.

Milyen volt az első munkanapja iskolánkban?

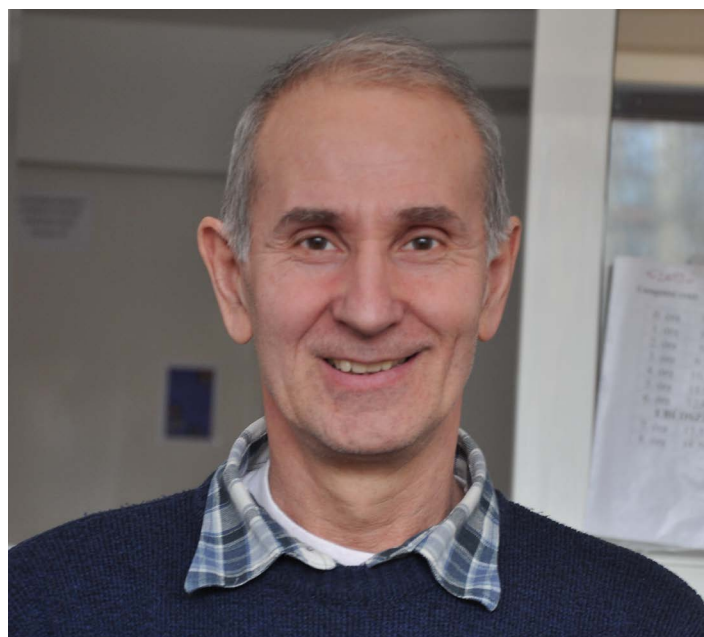
Első találkozásom az iskolával a tavaszi szünetben történt, amikor az átépítések során portaszolgálatra volt szükség. Egy hétig voltam helyettesíteni, de már akkor úgy gondoltam, szívesen dolgoznék itt, ezért az áthelyezésemet kértem, és június 15-től már hivatalosan is az intézmény dolgozójává váltam.

Hogy érezte magát az első hetekben?

Az első pár hetem elég érdekesen telt, mert az építkezések miatt nagyrészt csak a folyosón kellett lennem. Mivel a nyári szünetben kezdtem el a munkát, csak az itt dolgozó munkásokkal és a tanári kar egy részével volt szerencsém megismerkedni. Szeptember kezdetével azonban megérkeztek a diákok, akik megtörték az addigi csendet, étellel töltötték meg az iskolát. Eleinte kicsit tartózkodóak voltak a gyerekek, mivel nem igazán tudták, hogyan viszonyulnak hozzám, de az idő mindent elrendezett. Jó kapcsolatot sikerült kialakítanom a tanulókkal, mert minden esetben szeretettel fordultam feléjük, így ők is bizalommal fordultak hozzám.

Milyen ürügyekkel szoktak kikéretözni a diákok? Hogyan szűri ki, hogy adott esetben ki mond igazat és ki nem?

Általában már a gyermek által mondott indokból le lehet szűrni, hogy igazat mond-e. Ha például azt mondja, hogy rosszul van és szeretne hazamenni, és látszik is rajta, hogy rosszul érzi magát, sápadt, karikás a szeme stb., akkor természetesen ki szoktuk engedni. Még akkor is, ha az osztályfőnöke nem adott neki kilépőt. Vannak

azonban olyanok is, akik csak szimplán ki akarnak szökni a szünetekben. Rajtuk mindig jókat derülök, mert a kicsöngetés után úgy mennek ki, hogy sokszor még mondják is, hogy „Hú, végre vége van a sulinak!”, de ahogy megszólal a csengő, érdekes módon mindig visszajönnek. Ilyenkor felteszem magamban a kérdést: „Vajon miért jönnek vissza, ha már nincs több órájuk?” (apró mosoly az arcán).

Portásként milyen feladatokat lát el?

Általában a beérkező telefonokat továbbítom vagy útbaigazítást adok, ha egy ismeretlen személy érkezik az intézménybe, de ezen kívül feladatomban még a kulcsok kiadása és visszavétele, illetve a szülőknél is nap mint nap segítek valamiben.

Van esetleg olyan emléke, amire szívesen gondol vissza?

A legkedvesebb emlékeimet még a művészetiben töltött éveim alatt szereztem. Az ottani művészberekek teljesen más beállítottságúak voltak, a tanárok sok esetben annyira el tudtak veszni a körülöttek lévő világban, hogy elfelejtettek órára menni vagy épp másik terembe mentek be. Az ottani diákokkal is nagyon jó volt a kapcsolatomban, sokakkal napi szinten beszélgettem, ha bármiféle problémájuk volt, egyből hozzám fordultak tanácsért, én pedig nagyon szívesen segítettem.

Köszönöm, hogy válaszolt a kérdéseimre, kívánom, hogy a Babitsban is olyan szép emlékekkel gazdagodjon, amelyekre majd szeretettel emlékezik vissza!

F. E.

ARANYKÖPÉSEK A BABITSBAN

matekórán 1.

- Most nézzétek meg: úgy játszik, hogy ki-be kapcsolgatja a számológépét és közben a tollát is.
- Baj?
- Dehogyan! Csak 8-10 évet késtél. De legközelebb nyugodtan hozz magaddal matchboxot is!

matekórán 2.

- Most komolyan a hajgumiddal lövöldözl?
- Jól esett.
- Mi az, mész Líbiába a hadsereggel?

matekórán 3.

- Milyen, ha nem szigorúan monoton csökken?
- Engedékenyen hirtelen növekszik!

magyardolgozatban (József Attiláról)

"...a lírai én hánytatott sorsú..."

kicsöngetés után

- Volt már csengő?
- Már két perce lennie kellett volna.
- Miért nincs csengő?
- Rossz az iskola.

egy fiú kezében a dolgozatával

Figyelj, az a lényeg, hogy lett pontom! Legalább lett pontom!

oroszórán

Hihetetlen, hogy ezt a két ígét folyton összekeveritek! Ti vagytok az egyetlen társaság, ahol írás helyett mindenki pisil!

E. Cs.

BUSÓJÁRÁS, FARSANGOLÁS

A farsangi időszak vízkeresztől hamvazószerdáig, a nagyböjt kezdetéig tart, és a téli ünnepkör egyik csúcspontja. Rengeteg népszokás és hagyomány fűződik hozzá, de az egyik legnépszerűbb minden bizonnyal a mohácsi busójárás, amely minden év február vége és március eleje közé esik. Ezen a napon a hagyományos busó jelmezekbe öltözöttek vízre bocsájtják a telet jelképező koporsót, majd sötétedéskor máglyán elégetik a telet és körtáncokat járnak, így búcsúztatva a hosszú, hideg telet.

A másik nagy ünnep a farsangi bál, amelyet régebben hagyományosan az ún. farsangvasárnapon tartottak. A farsang a párválasztás időszaka volt, ezt jelzi a következő népszokás: a lányok rokoniak segítségével bokrétát küldtek a kiszemelt legénynek, aki a nap végén színvallásként a kalapjára tűzte a kiválasztott (viszonzásra talált) lány bokrétáját. Ezzel tulajdonképpen „eljegyezte” egymást

a fiatal pár. A farsangvasárnap után következő hétfőn tartották az asszonyfarsangot is, amikor a nők korlátlanul ihattak és egész nap csak mulattak.

Talán ez az ünnep, a farsangi bál lett a legsikeresebben átörökítve a jelenbe, bár manapság nem ragaszkodnak annyira a hagyományos jelmezekhez, a legnépszerűbbek talán a filmes karakterek. Minden évben nagyon sokféle farsangi bál közül választhatunk: vannak tematikusak, hagyományörzők, vagy olyanok, ahol elég egy jelképes jelmez is. Nemcsak Magyarországon, hanem szinte az egész világon izgalmas esemény a farsangi bál, más néven karnevál, csak hogy a legnevezetesebbeket említsem: riói karnevál, velencei karnevál.

Üzzük a telet, örüljünk a közelgő tavasznak és az életnek, mulassunk a báli időszakban mi is!

D.L.

NaTura

HÍREK ÉS ÉRDEKESSEGEK AZ ÉLŐVILÁGBÓL

Legújabb számunkban a Flórából (nem, nem egy lány!) emelek ki néhány különlegességet. Az első két növény kifejezetten szereti, ha felforrósodik körülötte a helyzet!

A **Welwicsia** földünk egyik legfőbb táján, a Nabíj-sivatagban

honos. Egész életében egyetlen pár levelet hoz, amit több száz éven keresztül nevelget. Egy lágyszárúhoz képest ez igazán nagy teljesítmény! Idővel a levelei szétválnak, így egy hatalmas levélkupachoz hasonlít. Minden nedvességet megpróbál magába szívni, ezért több méter mélyre nyúlik répaszerű gyökerével,

és a hajnali levegő páratartalmát igyekszik begyűjteni terebélyes lombzatával. Tönkszerű szára nem fölfelé nő, hanem talajszinten szélesedik. Apró virágait levelei tövéből hozza. Hát nem a szépsége miatt került bele Nabímia címerébe...

Másik tüzes növényünk a **Fűfa**, Ausztrália bennszülött növénye.

Nem igazi fű, valójában liliomféle, de pont úgy néz ki, mintha valaki egy göcsörtös fatörzs tetejére fűcsomót ragasztott volna. Különlegessége, hogy kifejezetten szereti a bozóttüzeket. Csúpasszá ég, majd újjáéled, mint a hamvaiból feltámadó fönix, sőt hosszú, buzogányszerű virágait is ilyenkor bontja.

Most jöjjön néhány olyan növény, melyeket sokkal előbb megér-

zünk, minthogy meglátnánk, pedig méretük sem utolsó...

Igazi élősködő a **Rafflesia**. A Maláj-félszigeten honos és az ottani szőlőfélék parazitája. Nincs sem szára, sem levele, sem gyökere. Az egész élőlény csupán vékony sejtfonalakból áll, ezek hálózák be a gazdanövényt és szipolyoznak ki belőle mindent, amire csak szüksége van (hát nem emberi?). Ha virágozni szeretne, káposztányi bimbót hoz, ami aztán kinyílik, és akár 1 m átmérőjű is lehet! Emellett igen

erős dögszagot áraszt a beporzó legyek csalogatására. A bűz olyan erős, hogy még 100 méterről is érezni lehet!

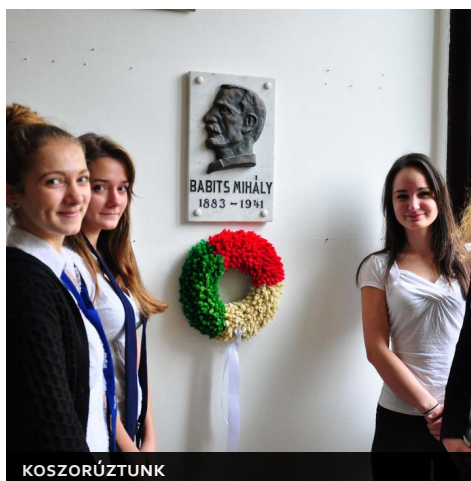
Az **Óriáskontyvirág** sem egy apróság. Két-három méteres magasságával méltán viseli a szárazföld legnagyobb virága címet. Ennek ellenére nem sokáig lehet gyönyörködni benne: rettentő bűzével vonzza a döngyűvöket, de taszítja a kártevőket, az embert is. Nem csak a föld felett, alatta is igen méretes. Szumátrán (már akik meg tudják közelíteni) az 50-70 kg-os gumóját élelmiszerként hasznosítják, hisz rengeteg tápanyagot képes elraktározni benne. Minden évben csak egyetlen, ám egy kisebb fa méretével vetekedő, széles levelet hajt közvetlen a virágzás után. Ha már elég tápanyagot gyűjtött, a levél elhal, és a folyamat kezdődik elől.

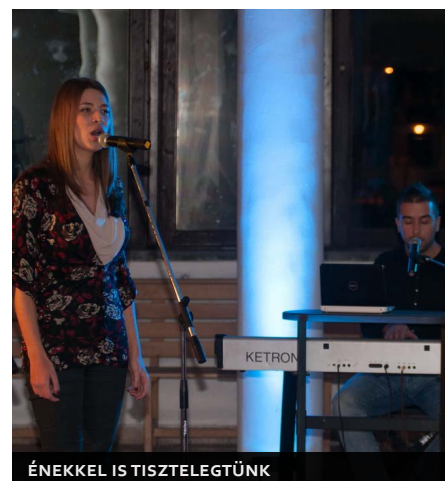
S.J.

SZÜLETÉSNAPI MEGEMLEKEZÉS

KOSZORÚZTUNK

ÉNEKEL IS TISZTELEGTÜNK

HA ÜNNEP ...

... AKKOR NÁLUNK ZENE IS VAN!

EGYÜTT SZAVAL A NEMZET

ISTEN, ÁLDD MEG A MAGYART

MI ÉNEKLÉSSEL ...

... MI FUTÁSSAL ...

... MI JÁTÉKKAL ...

... MI NÉMET NYELVŰ SZÍNJÁTSZÁSSAL HANGOLÓDTUNK A KARÁCSONYRA

A JÓL MEGÉRDEMELT HÁLÓ

ARANYOS KOSARASAINK

RÖPLABDA

DIÁKOLIMPIA

MÉG SZALAG NÉLKÜL

MÁR SZALAGGAL

AZ ELMARADHATATLAN PALOTÁS

TÁNC!!!

BÁLOZTUNK!

JÖVŐRE SAJNOS ŐK MÁR NEM DALOLNAK NEKÜNK!

INCEPCIÓ

„A KARODAT TÁRD KI, A SZÍVED NEM KELL NEKEM.”

VITAVERSENY NÉMETÜL

FLASHMOB

Szeretsz nyelveket tanulni? Érdekel más népek kultúrája? Szívesen megismerkednél új emberekkel? Nem riadsz vissza a kihívásoktól? Akkor az AFS-t neked találták ki. Ez egy nemzetközi, önkéntes alapon működő diákcseré szervezete. Célja a nemzetek közti megértés, egy igazságosabb, békésebb világ megteremtése. Bármely 15-18 év közötti diák jelentkezhet, fajtól, nemtől, vallástól, beszélt nyelvtől és tanulmányi eredménytől függetlenül. A programok két fő csoportra bonthatók: a nyári, nyelvi vagy művészeti táborok időtartama 2-5 hét, a hosszabbak 3-12 hónapok. A kiutazott diákok fogadócsaládoknál élnek, ugyanúgy iskolába járnak, mint a helyi fiatalok, megtanulják az adott nyelvet, új tájakat, városokat ismernek meg, barátokat szereznek, érettebben, önállóbban és magabiztosabban térnek vissza hazájukba, mint ahogy elhagyták azt. Érdekelne a lehetőség? Itt egy kis kedvcsináló. Az alábbi interjút egy 18 éves argentin lánnyal, Trinivel készítettük, aki Pécssett „tengeti” a napjait cserediákként.

Miért jelentkezted az AFS programjára?

Tavaly hallottam először a szervezetről, tartottak egy előadást az otthoni iskolámban. Ösztöndíjat hirdettek meg, engem pedig kezdetől fogva érdekelt a külföldi tanulás. Óriási lehetőség!

Mennyi időt töltesz itt?

Fél évet, szeptemberben érkeztem és február végén utazom haza.

Melyik iskolába jársz, hányadik osztályba?

A Kodály Zoltán Gimnáziumban vagyok 11-es. Mivel magyarul tanulni túl nagy kihívás lett volna, a spanyol kéttannyelvű pedig spanyol anyanyelvűként túl egyszerű, ezért úgy döntöttem, az olasz tagozatra jelentkezem.

Mik a legfőbb különbségek az argentin és a magyar oktatásban?

Otthon sokkal szabadabb az egész, ez azt hiszem, az életstílusbeli különbségeknek köszönhető. Argentínában mindenki szabadabban él, mindenhol óriási baráti társaságokat látni, senki sem idegkedik, rugalmasak vagyunk, a pontosság nem az erősségünk. Itt, Magyarországon más a helyzet: jóval szigorúbb az egész rendszer, a diákok tiszteletudóbbak, elkötelezettebbek, komolyabban veszik a tanulást, mint mi. Mindenki időben érkezik, és azok is készen vannak az órákra, dolgozatokra, akiket egyáltalán nem érdekel az adott tantárgy, a szünetekben pedig apróbb társaságokra, klikkekre bomlanak.

Mik voltak a legnagyobb félelmeid, mielőtt idejöttél? Beigazolódtak?

Rettegtem tőle, hogy fél évig a szobámban fogok ücsörögni és a plafont bámulom majd, attól tartottam, hogy nem fogok tudni beilleszkedni és nem lesznek barátaim, de szerencsére épp az ellenkezője történt. Bár az első pár napon még egy picit csendes és zárkózott voltam, utána sikerült feloldódnom, és rengeteg barátot szereztem. Heti kétszer az egyetemre járok, ahol ERASMUS-os diákokkal találkozom, akikkel szintén jó kapcsolatot sikerült kialakítanom.

Mik a tapasztalataid, legjobb, legrosszabb élményeid Magyarországon?

Nincsen semmilyen negatív tapasztalatom, minden úgy jó, ahogy

történt, nem bántam meg semmit, és nem is változtatnék semmin. Óriási lehetőség volt ez számomra, erősebbé és nyitottabbá tett, fejlesztettem az angoltudásom, megtanultam magyarul és olaszul. Legmerészebb álmaimban sem gondoltam volna, hogy ennyi új barátot szerezek, biztos vagyok benne, hogy akkor is tartani fogom velük a kapcsolatot, ha hazamegyek. Azzal a tudattal hagyhatom itt Magyarországot, hogy nem változtam meg, csupán több lettem: élményekkel, tudással, új ismeretekkel, kapcsolatokkal gazdagodtam.

Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

Otthon le kell vizsgáznom az anyagból, tavasztól pedig az orvosira szeretnék járni, mellette pedig elvégezni egy művészeti képzést is.

Mit tanácsolnál azoknak, akik fontolgatják a külföldön tanulást?

Azt, hogy ne féljete, vágjatok bele! Ragadjátok meg az ilyen alkalmakat, mert ki tudja, mikor adódik még egy ilyen jó lehetőség!

Akiknek megadatik, hogy egy ideig külföldön éljenek, más szemmel látják a világot. Megismerik egy másik nép életmódját, problémáit, a kulturábeli különbségeket és hasonlóságukat, toleránsabbá, elfogadóbbá és alkalmazkodóbbá válnak. Fejlődik a kommunikációs készségük, megtanulják értékelni azokat a dolgokat, amiket az otthonukban kapnak.

A részvétel sajnos nem ingyenes, de ne csüggedjen az, aki nem engedheti meg magának: ösztöndíjak is elérhetőek, amelyek akár a költségek 90 százalékát is fedezhetik. Ezenkívül számos más lehetőség is létezik: aki nem érez magában elég bátorságot a kiutazáshoz, mégis szívesen ismerkedne a nagyvilággal, az befogadhat egy külföldi cserediákot. Aki szeretne segíteni, az megetheti ezt önkéntesként. A fiatalok elvégezhetik az 50 órás kötelező iskolai közösségi szolgálatot az AFS-nél, az idősebbek jelentkezhetnek külföldre, ahol változatos munkák, feladatok várják őket. További információért látogassatok el az alapítvány honlapjára: www.afs.hu

Csalódás

Rég volt már, mégis tisztán emlékszem,
Hogy egy álmom vált valóra, mikor szemedbe
néztem.

Veled szemben álltam, reménységgel telve,
Hittem, hogy most nem nyel el sötétségem verme.

De hiába bíztam, tervem romba dőlt,
Nem kaptam mást, csak fájdalmat, s esőt,
Pusztító vihart, mi elmosza mindenem,
Földnek adja mindazt, mit egykor felépítettem.

Elfutnék, de tudom, most már késő,
Tengerként zúdul rám eme tomboló erő,
Szívemig hatol, késsel váj bele,
Vérem megállás nélkül folyik mindenfele.

Kegyelemként taszajt ismét a mélybe,
Abba az idegölő sötétségbe,
Hogy aztán ott rágjon a félelem,
Míg el nem veszi életem...

Farkas Enikő

Mindig

Azt mondd, szeretsz, vajon elhihetem?
Vajon van jogom kisajátítani szíved?
Enyém lehet, mit más is élvezhetne?
És ha igen, vajon milyen mértékben?

Elvakult vagyok, mert szívem vezet,
S elvakultságom tüzét szenvedhetem,
Ha a válasz könyörtelen, durva nem.
Vajon szabad ennyire önzőnek lennem?
És téged vakon, süketen ennyire szeretnem?

Képtelen vagyok a nemre gondolni,
Úgy teszek, mintha nem lógná itt
A fejem felett a rózsaszín ködben
Az üresen érzelmes csöndet törve.

Válaszom egyértelmű lenne s világos,
De sokszor tört már darabokra világom.
Nehéz megbíznom gyenge, emberi szóban,
De erőt ad minden halk, szerelmes sóhaj.

Mindig érezni akarom erejét,
Minden fagyát, melegét.
Azt akarom, hogy átölelje létem,
Mert szeretni foglak, amíg csak élek!

Pógyor Veronika

Jégvirág

Kis jégzemcsék hullanak alá,
Szívemre jégvirág fagy rá.
Fázik a lelkem, magánya felél,
Megsimítom arcod, s csókot lehelé.

Hóban fekvő, fagyott testtel,
Rád gondoltam, vérző sebbel.
Vörös tócsa, jégvirág,
Hulla hegyek, s szép orcád.

Leheleted ködfelhő,
Simítása mérgező.
Hozzászoktat testedhez,
S az elvonási tünethez.

Együtt jár a hideggel,
Az összes csókod mézével.
A szívem teljesen elfagyott,
Mérged a mélyéig hatolt.

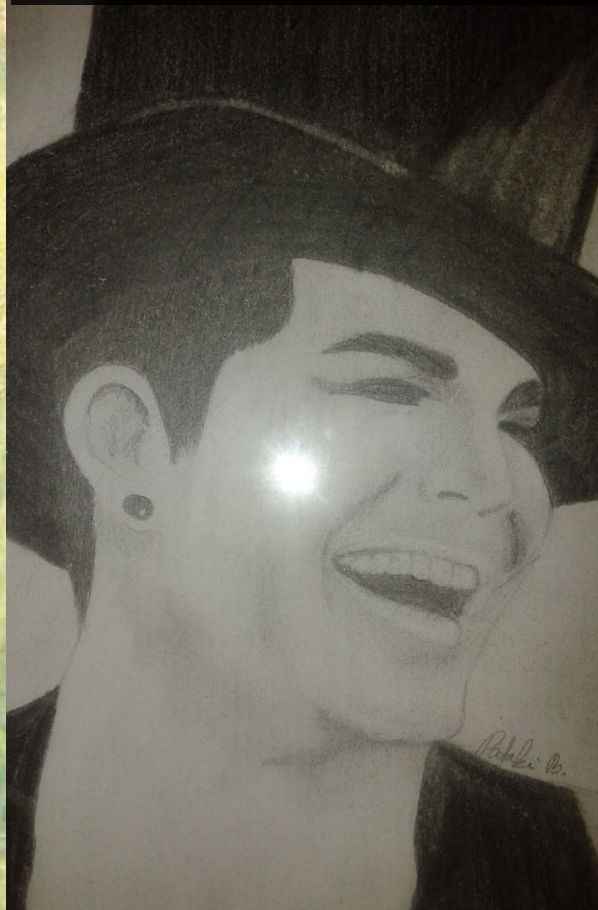
Paizs Klaudia

FIATAL SZERELEM

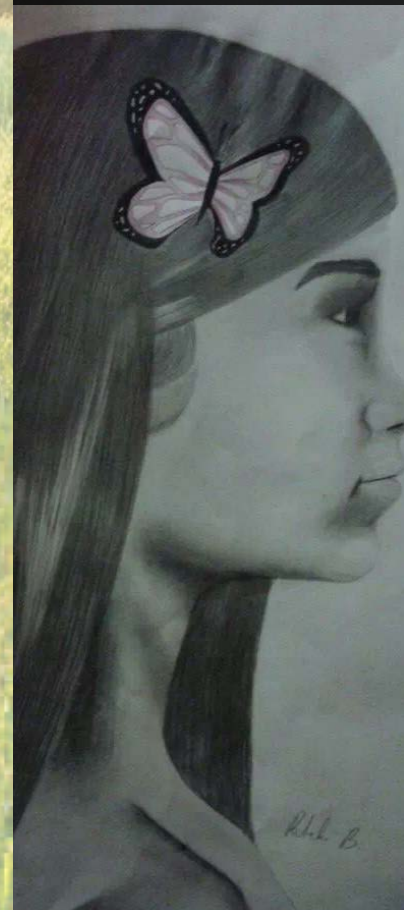
Rotringgal, közvetlenül a Pillangó
után készítettem. Meglepően gyorsan
elkészültem vele.

NEVETÉS

Szécneruzával csináltam, a kedvenc
énekesemet ábrázolja.

PILLANGÓ

A/3-as portré, grafittal, a
hajdíz színes ceruzával készült.

PATAKI BIANKA RAJZAI

KÖNYV · A KIS HERCEG (ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY)

A címet elolvasva valószínűleg mind csak legyintetek, hogy oh, hát ez egy gyermekese, mit akarom ajánlgatni nektek. De kérlek titeket, álljatok meg egy percre! Talán sikerül meggyőzőm néhányatokat, hogy igenis érdemes ebben a korban újra elolvasni ezt a rövidke történetet. Az író a könyv ajánlásában felhívja a figyelmet arra, hogy műve nem meseregény, tehát idősebbek is olvashatják, sőt, talán ők értik meg igazán, ugyanis van a regénynek néhány titka, melyeket a gyerekek nem biztos, hogy felismernek. Mivel mondanivalója többretegű, a sorok között is olvasni kell, és megértése csak a továbbgondolással kezdődik el igazán. Ha jobban megnézzük a mű szereplőit, azok mind egy-egy embertípust jelenítenek meg:

kis herceg: tiszta lelkű, gyermeki naivitással rendelkező személy, aki a mű elején nem sokat tud a rajta kívül álló emberi világról, őszinte, érdeklődő, nyitott személyiség;

király: ő az uralkodó típus, aki mindegy, hogy kin vagy min, de uralkodni akar, s hogy miért, azt sokszor ő maga sem tudja megmondani;

hiú ember: a csak önmagával törődő embert személyesíti meg, aki elvárja, hogy minden mozdulatát dicsérjék, ám ugyanezt embertársainak nem viszonzozza;

üzletember: a fontoskodó embert személyesíti meg, aki állandó időzavarral küzd és mindig fontoskodik, nincs ideje, csak a „munkájára”, a lényegtelen dolgokra nem pazarolja az időt (de hogy mi a

lényeges és mi nem, az teljesen relatív);

iszákos: egy olyan embertípust mintáz meg, aki tetteire nem tud magyarázatot adni: azért iszik, hogy elfelejtse, hogy iszik (ez a legfurcsább magatartás a kis herceg számára);

lámpagyújtogató: végzi a dolgát, mert azt mondták, de hogy ki és miért...?, azt az embertípust képviseli, aki irányítható, önálló gondolatok nélkül, egyéniség nélkül cselekszik;

róka: az egyetlen olyan lény, amelyik elgondolkodtató és építő információkat ad a főszereplőnek, ám mindig ott van a kettősség is benne, hiszen a rókához a ravasz jelzőt társítjuk önkéntelenül is.

Ha ezeket megfigyeljük, értelmezzük a róka és a kis herceg mondandóját, majd valóban továbbgondoljuk a művet, egy igazán jó élménnyel és talán újfajta látásmóddal gazdagodhatunk. Mindenkinek szívből ajánlom, aki kedvet érez (akár újra) erre a kis kalandra.

„Tessék, itt a titkom. Nagyon egyszerű: jól csak a szívvel lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.”

L. D.

FILM · KÉPSZAKADÁS

A „Másnaposok” íróinak új vígjátéka egy 21 éves srácról szól. A főiskolás Jeff Chang (Justin Chon) mindig azt tette, ami a kötelessége volt, amit szülei elvártak tőle. Nagy nyomás nehezedik rá, hiszen családjában szinte mindenki orvos, így őt is erre a pályára szánják. Váratlanul beállít Miller (Miles Teller) és Casey (Skylar Astin), két legjobb barátja, és elviszik bulizni, hogy megünnepeljék közösen a 21. születésnapját. Jeff nem tud, nem is mondhat nemet, és ezen az éjszakán megtesz mindent, amit eddig nem tehetett, még akkor is, ha másnap reggel felvételi lesz az orvosi egyetemre. Ám hamar kiüti magát, mire társai elhatározzák, hogy hazaviszik „enyhén” ittas állapotú barátjukat. A bonyodalom akkor kezdődik, amikor a.) nem tudják, hol vannak és b.) hol lakik Jeff Chang. Mindent megtesznek azért, hogy megszerezzék Jeff lakcímét. Ujjat húznak az egyetemi focicsapattal, a helyi szektával és még sorolhatnám. Természetesen közben a két barát vigyáz rá – kisebb-nagyobb sikerrel... Persze kiderül egy s más dolog Jeffről, amit nem mondott el Millernek és Caseynek, illetve amit ők nem mondtak el egymásnak...

Egy vígjáték három barátról, egy abszurdnak mondható éjszakáról, megaláztatásról, barátságról, na és egy elég rosszul sikerült beavatási szertartásról. Nos, megnézed?

H. M.

TAI CHI

Egyik ismerősömmel, Lipics Rékával beszélgettem, aki hét éve gyakorolja ezt a harcművészetet.

Mesélnél nekem egy kicsit a tai chiról? Mi is ez?

Ez egy belső technikás kínai harcművészet és életérzés. 1997-ben Han Kuiyuan hozta be Magyarországra. Harci technika és egyben egészségmegőrző, gyógyító gyakorlatok is. Négy stílusirányzata létezik, a Chen tai chi, a Jang tai chi, a Wu tai chi és a Sun tai chi. A stílusokat az alapítójuk családnévéről nevezték el.

Honnan kezdődik a tai chi tanulása?

Az első technikák, amiket meg kell tanulni, a Chi ku gyakorlatok, ide tartoznak a légzéstechnikák, a mentális koncentráció elsajátítása és maga a tai chi mozgás.

Miért tanulja valaki ezt a harcművészetet? Milyen hatásai vannak?

Jó stresszoldó, aktív meditáció, és életjavító hatása is van.

Te melyik irányzatot gyakorolod?

A Chen tai chit.

Miben tér el a többi keleti harcművészettől?

Abban, hogy a tai chi a belső energiákat mozgatja.

Hogyan zajlik egy edzés?

Egy héten két kétórás edzésen veszek részt. Az elsőt erőnléti edzés van, de mindenkinek csak annyi, amennyit bír. Itt sajátítjuk el a technikákat és a védekezést is. A másodikon a formagyakorlatokat végezzük. Általában a tizenkét és a huszonnégy lépéses formációt gyakorolják. Ezeknek több fajtája van. Én a belsőerős fegyveres formációkat tűzném ki célul. Hosszú mozdulatokból állnak, ami a közelharc elkerülését szolgálják. Ezekből versenyeket is rendeznek.

Mi szükséges hozzá?

Igazából semmi. Semmi olyat nem lehet viselni, ami meggátolná az energiák áramlását. Javasolt a kínai tornacipő. Mindenkinek ajánlom, öregek is gyakorolhatják gyógyító hatása miatt.

Mikor lehet csatlakozni?

Ősszel indulnak kezdő csoportok, de évközben is lehet kezdeni. Edzéseinket a Berek utcai és az Anikó utcai iskolában tartjuk. Évente van edzőtáborunk és lehetőségünk adódik szemináriumokon is részt venni.

Köszönöm szépen a beszélgetést!

P. V.

ZENE

PIERATS

A Pierats nevű banda öt tehetséges pécsi fiatalból áll, ebből hárman a Babitsban végeztek. A zenekar 2012 szeptemberében alakult, amikor is a három alapító tag fejében megszületett az ötlet. Azóta többen megfordultak már Metáldév barlangjában, ahol a próbák zajlanak, mégis csak nemrégiben lett végleges a felállás: Pavelka Dénes (dob), Tiber Ákos (ritmusgitár, vokál), Bolf Attila (basszusgitár), Kárai Bence (szólógitár, vokál), Barka Erika (ének).

Az egyik alapító taggal, a dobos Dinivel beszélgettem.

Hogyan talákoztatok össze? Mi volt az alapötlet?

Két osztálytársammal kitaláltuk, hogy mivel mindannyian viszonylag régóta zenélünk és szeretjük is csinálni, miért ne próbálhatnánk meg? Spontán ötlet volt.

Hárman voltatok, hogy lett ebből öt?

Eleinte többen is megfordultak nálunk, többen, mint vártuk volna, de mi megválogatjuk a barátainkat. Nemrég még énekes nélkül álltunk színpadra és felosztottuk az éneklést, de ez nem volt az igazi. Rövid győzködés után viszont csatlakozott hozzánk Era, úgyhogy már elég jól szólnak a dalok is.

Milyen fellépéseitek vannak? Milyen gyakran koncerteztek?

Az első fellépésünket énekes nélkül játszottuk, mégsem üldöztek el, úgyhogy olyan rosszak nem lehettünk, aztán egyre több buliba hívtak minket, főként itt Pécsen.

Egyre többen jöttek a koncertjeinkre, és te vagy az élő példa, hogy jó hangulat szokott lenni a bulikon. Általában havonta vannak koncertjeink, de ezek a facebook oldalunkon is nyomon követhetőek.

Vannak saját számaitok?

Persze, folyamatosan írjuk őket. *(Itt meg kell említenem a „Voltam” című számot, ami a kedvencünké vált a koncerteken.)*

Ez úgy hangzik, mintha minden simán menne. Egyenes út a siker felé.

Hát azért nálunk is vannak kisebb-nagyobb gondok. Valamibe mindig hiba csúszik koncerten is, de próbálunk korrigálni. *(Például Dénes mindig tönkretesz valamit hátul a doboknál és le kell állni.)* Remélem, azért ettől még nem megy el a kedvetek és tovább folytatjátok a zenélést, mert a barátaim és énszerintem is megéri a fáradozást. Már itt a suliban is elég nagy rajongótáborotok van, és egyre csak gyarapszik. Ehhez és a további munkához sok sikert kívánok!

Köszönjük szépen! Remélem, még sok buliban találkozunk a babitsos diákokkal, tanárokkal, és jó hangulatot teremthetünk a közönségnek.

P. V.

KONCERTEK

Kowalsky meg a Vega	március 7.	Pécsi Est Café	20:00
Brains	március 8.	Pécsi Est Café	20:00
Road	április 4.	Pécsi Est Café	19:00
Subscribe	április 18.	Pécsi Est Café	22:00

SZÍNHÁZ ÉS MÁÁS

Kiállítások :

Pécsi Utazás Kiállítás és Vásár - Zsolnay Kulturális Negyed - március 7-9.

Pécsi Toros Pálinkafesztivál - Széchenyi tér - április 04-06.

Karctű és monitor - Pécsi Galéria - minden nap március 9-ig

Szamurajok és gésák - Modern Magyar Képtár - minden nap április 27-ig

SZÓ és KÉP - WORD and IMAGE - WORT und BILD - MOT

et IMAGE - Vasarely Múzeum - minden nap április 27-ig

Allah útján - Jakováli Hasszán pasa dzsámija és Minaret - állandó kiállítás

Pályázat:

Petőfi flashmob: „Látjátok ezt a táncot? Halljátok e zenét?”

Pályázat középiskolásoknak: az 1848. március 15-i események emlékére szervezetek flashmobot Petőfivel és a forradalommal kapcsolatban!

További információ: <http://palyazatok.org/petofi-flashmob-palyazat-kozepiskolasoknak/>

A lapszám idézete:

Ubidubium, ibilibertas. (Ahol kételkednek, ott szabadság van.)

H.G.

FELHÍVÁS

A JaC ezennel meghirdeti első vers- és novelláíró pályázatát!

Ha érzel magadban elég tehetséget, otthon szoktál írogatni, szeretnéd kipróbálni magadat, ne habozz, jelentkezz a jacbabits@gmail.com e-mail címen!

Két kategóriában is indulhatsz (vers, novella), de egy kategóriában csak egy művel jelentkezhetsz. Alkotásodat megadott címekhez kell írnod, melyek a következők:

Amnézia
Kapszulák
Impossimable (Lehetségestelen)
Csiga a levél alatt
A lélek tánca
Úgy, mint Goya

Az e-mail tárgyához írd a "Verseny" szót, tüntesd fel a nevedet és osztályodat, majd Word dokumentumban csatold a versenyművedet!

Határidő: április 1-je

◆	ÉPPELLEN-KEZŐLEGI	LEVELET KIJAVÍT	ELLENÁLLÁS JELE	JAPAN TÁBLÁS JÁTEK	FELLEBEZ	◆
1						H
TÉZ FELE			OMA PÁRKJAI			
... BURTOR: RENDEZŐ			RÓMAI EZER			
USA HÍRÜGYV.				EINSTEINUM		
				KICSINYÍTŐ KÉPZŐ		
◆	2	KÖTŐSZÓ	NEVELŐ	ELLENÁLLÁS JELE	FÉNYPONT	
ÁLLATOK NYOMA		AGRÁR, RÖVIDEN		TÖRÖK TISZT	HORVÁT AUTÓKLUB	
VEGYJEL URÁN		GYORSULÁS JELE	INDIAI KIKÖTŐ	A KEZEG IS EZ		AUTÓJEL PARAGUAY
		OMÁNI AUTÓJEL	KÖRHÁZ JELE	FRANCIA ARANY		
◆	LK				APRILIS ELEJE!	
					INDULATSZÓ	

IMPRESSZUM

JaC - Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja IV. évfolyam 2. szám

Megjelenik 400 példányban

Felelős kiadó: Szabóné Bárdos Csilla igazgató

Felelős és főszerkesztő: Molvayné Sárosi Eszter

e-mail: molvayg@gmail.com

Vizuális arculat és tördelés: Kerekes András

Címlapfotó: Domonkos Bence 12. E

Állandó munkatársak:

Árvai Dorottya Gréta, Decsi Adrienn, Dravecz Luca, Erdősi Csenge, Farkas Enikő, Haraszty Gitta, Herceg Melitta, Litter Dorottya, Pataki Bianka, Pógyor Veronika, Slézia Jázmin, Wilhelm Réka

Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja

2014. tavasz – IV. évfolyam 3. szám

5

MERSZ ALUDNI?

MATYÓ

2

10

NÉZZ MEG, OLVASS EL!

NA! TÚRA!

4

3

OFF

FÜBEN-FÁBAN...

11

A MATYÓ NÉPMŰVÉSZET KIÁLLÍTÁS

Iskolánk 2014. május 15-én megnyitotta időszakos kiállítását szellemi örökségünkről, a matyó népművészetről. A kiállítás az iskola két termében kapott helyet június 5-ig, míg a megnyitó a földszinti aulában került megrendezésre, és szerencsére sok érdeklődőt vonzott.

Szabóné Bárdos Csilla, iskolánk igazgatónője megnyitó beszédében köszöntötte a résztvevőket, a kiállítás támogatóit, valamint a mezőkövesdi Matyó Múzeum képviselőit, hiszen nélkülük mindez nem jöhetett volna létre. Külön köszönhetjük iskolánk volt tanárának, idősebb Gáspár Gábornak, illetve jelenlegi tanárunknak,

ifjabb Gáspár Gábornak, és persze kisfiának, Gáspár Marcinak is (aki lelkesen osztotta matyómintás ruhájában a képeslapokat), hogy családi örökségüket rendelkezésünkre bocsátották. A kiállított tárgyak, ruhák és egyéb matyó díszítésű dolgok mind Kis Jankó Bori (1876-1954) hagyatéka, amit a Gáspár család a Matyó Múzeumnak ajándékozott.

Prof. Andrásfalvy Bertalan néprajzkutató előadásában átfogóan bevezetett mindenkit a matyó kultúrába, annak sokszínűségébe, szépségébe, és felhívta a figyelmet egész Európában való egyedülállóságára. Megtudhattuk, hogy Magyarországon sosem volt egységes magyar népviselet (mint például Ausztriában), itt minden tájegység hozott valamit saját szokásaiból, és kedvükre formálták viseletüket is. Csodálatos ez az örökség, hiszen ez minden magyar múltjának részéhez tartozik, ezért emléket kell állítanunk neki. 2012 óta a Matyó örökség felkerült az UNESCO „Az emberiség szellemi kulturális örökségének” listájára, melyen a mohácsi busójárás is szerepel.

Ezután egy rövid néptánc bemutatót láthattunk a Matyó Népművészeti Egyesület táncosaitól, amellyel elkápráztatták a közönséget. Mindkét fellépő matyó ruhát viselt, és a hozzá megfelelő népzenei táncoltak páros táncot. A tapsvihart követően a megnyitót lezárták, és a vendégeket a kiállítás helyszínére kísérték, ahol a már említett örökséget ők is megtekinthették.

VÁRHEGYI RÉKA ÉS VARGA ÁKOS 10.D

HANGRAFORGÓ

Hangraforgó „Grammy” - díjat kapott az Ostinato 2014 áprilisában. A rangos elismerést a 7. NetVest Fesztiválon, Győrben adták át az immár 11 éves együttesnek, melynek vezetője Kopeczky Péter tanár úr.

A fesztiválon felléptek és óriási sikert arattak: Kuch Gabriella és Dr. Siptár Miklós (volt diákjaink), Jenák András (14.A) és Mihalecz Imola (11.B), Révész György és Kopeczky Péter tanár urak.

OFF
SZÍNHÁZ A VILÁG

Tudomásunkra jutott, hogy az iskola Off-színköre május 19-én a Pécsi Harmadik Színházban *Mindenkit megnyúzunk* címmel idei új darabját adja elő. Érdeklődni kezdtünk, így jutottunk el Engel Mária tanárnőhöz, a színkör vezetőjéhez...

Mi is ez az Off-színkör?

A színkört minden tanévben meghirdetjük, s immár 6-7 esztendeje működünk ezen a néven. Minden évben van is önálló színi bemutatója a csoportnak, az utóbbi években pedig több fesztiválon is kiemelkedő helyezést értünk el. Az iskolában is rendeztünk bemutatókat, bár a színjátszáshoz sajnos elég hálátlanok az iskolai körülmények.

Hány tagja van a színkörnek?

Most 18 fős a csoport, szóval elég nagy a létszám.

Hogyan lehet bekerülni a társulatba?

Egész egyszerűen el kell jönni a szakkörre, illetve el kell járni a próbákra. Jelenleg minden hét szerdáján próbálunk fél négytől ötig.

Milyen fellépéseik vannak?

Nyilván a fellépések csak akkor adódnak, ha már van kész előadás, tehát az év nagy része nem a fellépésről, hanem a próbákról, a helyzetgyakorlatokról, szituációs játékokról és beszédtechnikai gyakorlatokról szól. Év végére elkészül egy előadás, általában tavasz körül. Ez az, amit tudunk vállalni.

Szóval bárki jöhet, aki kedvet kap?

Persze, természetesen. Nem vagyunk „színészképző iskola”, nem cél, hogy kis színészpálántákat neveljünk, azt gondolom, hogy ez nem is az én feladatom. Viszont a színházhoz való közel kerülés, a közönség előtt való magabiztos megjelenés, a helyes beszéd megtanulása, gyakorlása vonzó és hasznos tevékenység. Mindezek mellett a többség egy jó csapatot, jó társaságot talált.

Mi is ez a hétfői előadás?

Az idei év készüléséből született ez a színdarab, amellyel már több fesztiválon is voltunk. Egy francia avantgárd szerző, Boris Vian darabját fogjuk előadni, melynek címe *Mindenkit megnyúzunk*.

Köszönjük szépen, hogy válaszolt a kérdéseinkre, és sok sikert kívánunk!

Az Off-színkör eredményei a közelmúltban:**2013-14:**

Boris Vian: *Mindenkit megnyúzunk*

- Országos Diákszínjátszó Fesztivál – bronz minősítés, valamint különdíj Engel Mária tanárnőnek a dramaturgiai munkáért
- Mosonmagyaróvári Színjátszó Fesztivál – a Magyar Szín-Játékos Szövetség bronz minősítése

2012-13:

Lorca: *Jelenetek*

- Országos Diákszínjátszó Fesztivál – ezüst minősítés, meghívás a Kecskeméti országos találkozóra, valamint különdíjak:
- Balázs Márta Eszter és Baráth Balázs színészi játékáért
- a darab felfedezéséért és színpadra állításáért

2011-12:

Sartre: *Zárt tárgyalás*

- Országos Diákszínjátszó Fesztivál – különdíj a csoport színészi munkájáért
- Kaposvári Színjátszó Fesztivál – 2. hely
- Szekszárdi I. Béla Gimnázium Összművészeti fesztiválja – különdíj Balázs Márta Eszternek a legértőbb szerepformálásért.

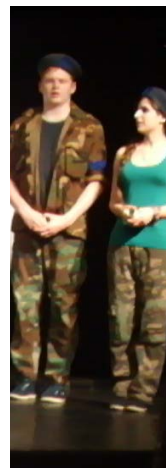

MINDENKIT MEGNYÚZUNK

Az Off-színkör előadása 35 perces, Boris Vian abszurd drámájának kiemelt, majd remekül összefűzött részletei elevenednek meg előttünk a színpadon. Az események a normandiai partraszállás idején játszódnak, egyszerű, hétköznapi emberek próbálnak életben maradni a háború közepette, egyszerűen túlélni a lehetetlen helyzeteket. Az események abszurdítása, a lazán összefüggő epizódok, mozzanatok sorozata megnehezíti az értelmezést, jócskán megdolgoztatja koncentrációnkat, de megéri az intellektuális erőfeszítés. A színdarab nem nélkülözi a humoros-morbid jeleneteket: a főszereplő családapának a felesége, lányai (nem tudjuk, hányan vannak), sőt fia is ugyanarra a névre hallgat – Marie –, így sosem tudjuk (ők sem), éppen kit szólít. Foglalkozása lónyúzó, amihez szüksége van egy nagy gödörre, azonban a háború káoszában bizony olykor egy-egy kellemetlen alak is a „gödörbe kerül”. Nem csupán a valódi harcmezőn csatáznak a felek, hanem például amerikaiak és németek a játékasztalnál is megmérkőznek. Olykor megszólal egy katona – „Idő van” –, s mintha csak a munkaszünet járna le, már folytatják is a harcot...

Bármennyire is nevetünk a darabon, élvezzük a diákok önfeledt

játékát, nem tudunk elszakadni attól a gondolattól, hogy bizony a valóságot nézzük, a háború emberre gyakorolt iszonyatos, deformáló hatását látjuk.

H. M. ÉS L. D.

E számunkban a rovat címéhez hű maradok, és néhány természetjáró túrát ajánlok Nektek. A Duna-Dráva Nemzeti Park például igen sok színes programot kínál a természetkedvelőknek.

Igazi kaland! – A mészégető-források barlangja

Ezt a barlangot meglátogatni nem mindennapi természetjáró kaland! Igazi overálos, felfedező túra. A járat kiépítetlen, helyenként szűk, néhol derékig gázolsz a vízben, más-hol meg csúszós iszaprétegen küzdöd át magad, de ha nem riaszt vissza egy kis „civakodás” az elemekkel, és nem félsz bepiszkítani a kezed, bátran vágj neki, mert a látvány felejthetetlen lesz! Cseppkövek, patakok, vízmosások, a táj akár egy másik bolygón... Attól eltekintve, hogy a belmagasság sehol nem éri el a három métert, és a bejáratnál még csak négykézláb tudsz közlekedni, rengeteg furcsa képződményt figyelhetsz meg útközben!

Szársomlyó – Az „ördögszántotta” hegy

Magyarország legdélibb hegyvidékének, a Villányi-hegységnek legmagasabb tömbje a Szársomlyó. Neve régi magyar szóból ered (szár), mely igen találóan kopaszt jelent. De a nép között csak „ördögszántotta hegy”-ként terjedt el sziklás felszíne miatt. Egyébként a tömb erőteljes kiemelkedése furcsa éghajlati jelenségeket eredményez, amelyek következtében 75 védett növényfajt, közülük 4 csak itt (!) előfordulót csodálhatsz meg, ha arra jársz. A szakvezetőtől számos érdekes információt hallhatsz még a hegyre jellemző mészkőszikla- és hasadékgyep társulásokról, jellegzetes fajaikról (bakszarvú lepkeszeg, korongos lucerna, téglaszínű lednek), valamint a szársomlyói vár történetéről.

A Nagyharsányi Szoborpark

Ha már Szársomlyón jársz, tovább szaporíthatod élményeidet a Nagyharsányi Szoborpark megtekintésével. A park története 1967-ben kezdődött, ekkor ugyanis néhány fiatal pécsi művész fejéből az az ötlet pattant ki, hogy mi lenne, ha a régi mészkőbányát szobrászműhellyé alakítanák. Az itt található kőből, a lehető legtágabb műteremben, a szabad ég alatt készült művek szinte életre kelnek. 2009-ben vált igazi otthonává az elhagyatott bánya a műalkotásoknak. A szobrok többsége absztrakt, a látogatók képzeletére van

bízva, mit lát bennük. Némelyiküknek találó nevet is adtak, ilyen például a Villányi Vénusz, a Kolumbusz tojása vagy az Emlék.

E-tanösvények

A Duna-Dráva Nemzeti Parkban új típusú tanösvényeket is felfedezhetsz, melyeket korszerűen, internetes vezetőfüzet segítségével, sok új és naprakész információval a tarsolyodban, egyedül is bejárhatasz. Csak „soha ne téj le a kijelölt ösvényről”!

Gólyák nyomában Béda-Karapancsán

Ezen a tájon található hazánk rétisások és fekete gólyák által egyik „legsűrűbben lakott” területe. A háborítatlan ártéri erdők mélyén megfigyelheted a zavartalanul pihenő gázlómadarakat (gémféléket, kis és nagy kócsagokat, kanalas gémekeket), feltéve, hogy nem zavarod meg őket. Ligeterdeiben különleges illatú virágokat találhatsz (figyelem! csak csodáld, ne szedd le!): kockás liliom, jerikói lonc és fürtös gyűrűvirág is előfordul. Ha kedvet kaptál, és még több gólyát szeretnél látni, látogass el egy üdítően friss kenuzásra a Külső-Bédára, és ha szerencséd van, még a kis kék ékkövet, a jégmadarat is megpillanthatsz! Ha ez sem volt elég, mindenképp tekintsd meg a kölkedi Fehér Gólya Múzeumot, amely egyedülálló betekintést nyújt a világ gólyáinak vándorló mindennapjaiba, és még a gyűrűzés rejtelmét is ellesheted!

De ha nincs kedved messzire menni, itt a Mecsekben is rengeteg csodaszép túraútvonalat találsz, melyeket szép időben és jó kedvvel bármikor érdemes végigjárni.

Néhány úti cél: <http://www.iranypecs.hu/hu/info/felfedezo/mecseki-kirandulasok/bakancsban-a-mecsekben.html>

AZ ALVÁSPARALÍZIS - HORROR A VALÓSÁGBAN?

Biztosan olvastál már rengeteg horror történetet, valamint a filmekben is láthattál temérdek ijesztő alakot: szörnyetegeket, démonokat, lidérceket s olyan lényeket, amelyekről el sem tudod képzelni, mik lehetnek, azt pedig pláne nem, hogy az alkotójuk fejének melyik részéből pattanhatott ki az a bizonyos képződmény, amely rémálmaidban kísért. Talán a megoldás nem is olyan megfoghatatlan. Könnyen lehet, hogy nem ők az elvont művészek, akiknek valami rosszul van bekötve, hanem egy teljesen természetes folyamat hatására látják ezeket a szörnyeket. Hogy mi ez a természetes folyamat? Te is átélheted vajon ezt?

A folyamat neve az alvászparalízis. Minden egyes emberrel megtörténik, még veled is. Méghozzá naponta kétszer(!), amikor elalszol, illetve amikor felébredsz, s csupán egy-két percig tart. Ilyenkor a szervezet ideiglenesen lebénítja a vázizmokat az alvajárás és alva beszéles elkerülése érdekében. Ez egy álomból való felriadás után is hat. Az ember ilyenkor csupán a szemét tudja mozgatni. Teljesen ártalmatlan folyamatnak tűnik, de vannak bizonyos esetek, amikor igenis horrorba illő jeleneteknek lehetsz tanúja, miközben átéled ezt. Sokszor kapcsolódik ez a jelenség alvási rendellenességekhez (például a narkolepszia vagy a katalapszia), de teljesen egészséges emberekkel is előfordulhat. Mikor elalszol, a tested és az elméd is álomba szenderül, ám bizonyos esetekben az elme éber marad. Ha ez elalváskor történik, akkor nevezik hypnogog alvási benuulásnak, ha felébredéskor, akkor hypnopompic alvási benuulásnak. Tehát ha hypnogog vagy hypnopompic alvászparalízist élsz át, a következők történnek.

A szemeidet képes vagy mozgatni, ám minden másod lebénel, ami már alpból rémisztő. Erre pakolunk még egy lapáttal, ugyanis úgy kezdted érezni, valaki van a szobádban és téged figyel, talán úgy is érezheted, bántani akar. Ezek után kezdhetsz hallani bizonyos dolgokat. Beszámolóik alapján lehet ez párbeszéd, hallaki beszélhet hozzád, olykor ijesztő nevetés is hallható. Ha a szemeid nyitva vannak, láthatod is az alakokat. Itt jönnek képbe a fent említett természetfeletti lények, olyanok, amelyek kiijesztenek belőled a szusz is a televízióban. Hát képzeld el őket élőben! Illetve hogy véletlenül se legyen elég a félelemből, érezheted is a dolgokat. Sokan számolnak be róla, hogy látják és érzik, ahogy egy démon ül a mellkasukon. Alig kapnak levegőt, nem tudnak semmit sem tenni ellene, illetve van, aki durvább dolgokat él át. Úgy érzi, karmok ragadják meg a testét, kirángatják az ágyból és az ajtó felé vonszolják, mindeközben valahogy tudja, hogy teste mozdulatlan, hisz körülötte a világ nem változik. Enyhébb esetben az a bizonyos lény a paralízist átélő

ember ajtajában áll – az illető ugyan kulcsra zárta az ajtót, ám mikor ezt átéli, az mégis tárva-nyitva van.

No, nem kell megijedni, ezek közül nem történik meg semmi az emberekkel, legalábbis a valóságban nem, így egyáltalán nem ártalmas. A legnagyobb kár, amit okozhat, pszichológiai. Ezek az emberek mindezeket hallucinálták az alvási benuulás során. Egyes magyarázatok szerint az elme megpróbálja kitalálni, hogyan lehet az, hogy a test már alszik, míg a tudat ébren van, ennek hatására jönnek létre a rémképek. Majdnem minden esetben a „beteg” elveszti az időérzékét, s úgy érzi, órákig tart ez a horrorisztikus élmény. Aki ezt átéli, pánikol, és halálfélelme van. Olykor az elszenvedő testen kívüli élményt is megtapasztalhat. Az alvászparalízist előidézheti a túlzott stressz, az alkohol és alváshiány együttese, a hirtelen életmód- és környezetbeli változások, valamint egyszerűen a fejjel lefelé vagy háton alvás. A jó hír, hogy ez kezelhető. Amennyiben ez többször ismétlődik, gyógyszerek alkalmazására is sor kerülhet, de vannak egzotikusabb kezelések is, mint például a mágneses terápia. A betegek közül vannak „gyakorlottabbak”, akik már úgy ismerik ezt a jelenséget, mint a tenyerüket. Őket is rettenetesen megijesztenek ezek a dolgok minden egyes alkalommal, azonban képesek megnyugodni. Mondogatják magukban, hogy ez csak az alvászparalízis, nem történik meg igazából, csak az elmém szórakozik velem, nem sokára vége... Azt mondják, ez hat.

Ezt a jelenséget elő tudja idézni olyan ember is, akivel ez alpból nem történik meg, ám mindenkit óva intek tőle, hiszen akik már átélték ezt a természetes szörnyűséget, mind borzasztónak tartják, és szimplán idiotának mondják azt, aki ki akarja próbálni, mivel ez az egész rettenetesen valóságos és ijesztő. Kialakulhatnak tőle olyan betegségek, mint például a niktofóbia (sötétségtől való félelem). Az ember ezek után képtelen lesz „egyszerűen csak aludni”. Folyton attól tart majd, hogy ismét megtörténik vele, és a hallucinált lények ismét megjelennek.

P. B.

DEDIKÁLVA LETTÜNK...

BALLAG MÁR A VÉN DIÁK...

KITUD TÖBBET AZ EU-RÓL?

GYŐZTÜNK!!!

SOKNYELVŰ VILÁG

TU PARLES ITALIEN?

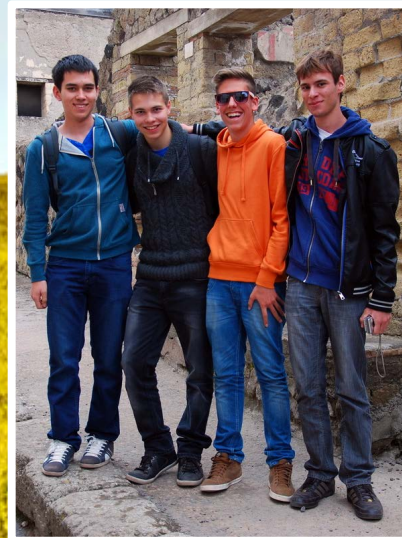
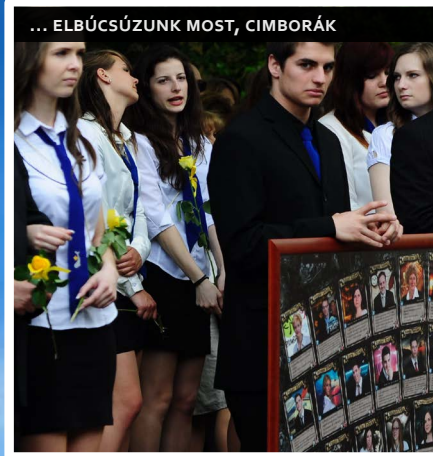
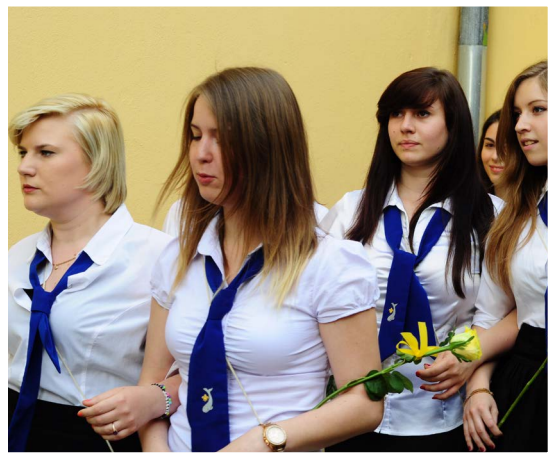

ROALD DAHL COMPETITION

FARSANGOLÁS BABITS MÓDRÁ

A JaC iskolaujság IV. évfolyam 2. számában meghirdetett vers- és novellaíró pályázatának eredményei:

Novella kategória:

1. helyezett Árvai Dorottya Gréta (11.C) *Amnézia* című írásával.

Vers kategória:

1. helyezett: (névtelen beküldő) *Amnézia* című költeményével
2. helyezett: Árvai Dorottya Gréta (11.C) *A lélek tánca* című versével

Munkátokhoz, eredményetekhez szívből gratulálunk!

JAC SZERKESZTŐSÉGE

AMNÉZIA

Sebesen rohantam teljesen nesztelenül a fák védelmét élvezve. Szemeimet szorosan összezártam, hogy csak a hangok és illatok vezessenek. Csak az ösztöneimre akartam hagyatkozni. A nap néhány sugara lágyan befutott a fák lombjai közt és csiklandozta a bőrömet. Hirtelen torpantam meg, hiszen egy szarvascsordát éreztem meg néhány méternyire tőlem. Vidáman elmosolyodtam.

- Tényleg csak az orrom után megyek - nevettem ki magam csendesen.

Lassan sétáltam tovább, amíg egy kisebb tisztáshoz nem értem. A kis patak halkán élte megszokott kis életét, nem zavarta, hogy már én is ott vagyok. Készségesen kínálta számomra friss vizét, és néhány kíváncsi élőlény bukkant fel, vagy épp úszott el a kezeim között, amikor belemerítettem a tenyeremet. Lefeküdtem a zöldellő fűre, az arcomat a nap felé fordítva. Körbeölelt a békesség, így nem csoda, hogy elnyomott az álom...

Egy furcsa helyen találtam magam, körülöttem különféle emberek nyüzsögtek. Kérdőn és kissé félve pislantottam körbe, hátha legalább egy ismerős arcot látok, de nem. Ki akartam jutni onnan, ezért elindultam az egyetlen ajtó irányába. Senki sem tartott vissza vagy állított meg, így nyugodt szívvel hagytam ott azt a helyet. Kint koromsötét volt, csupán a hold világított haloványan a csípős hidegben. Összehúztam magamon a vékony kis kardigánomat, majd elindultam valamerre. Csak sétáltam cél nélkül, azt se tudtam, hol vagyok. Ekkor értem egy hangos bárhoz. Benéztem az ablakon, de egy ismerőst sem láttam, viszont már teljesen átfagytam, így inkább bementem. Csendben leültem a pultnál, rendeltem egy kólát, majd néztem az embereket. Hangosak és botrányosak voltak, de ezt már megszoktam, így nem törődtem vele. Hirtelen egy lány ült le pár székkal arrébb. Hosszú, loknikban végződő barna haja bozontosan lógott a vállaira, sminkje elfolyt, de ő csak mosolygott. Csengő hangon rendelt egy italt, és csábosan flörtölt a csapossal mindaddig, amíg az meg nem hívta az italra. Égszínké szemei végül rajtam állapodtak meg, és kedvesen rám nevetett. Szemében ismerős láng gyúlt.

- Hát eljöttél! – ujjongott.

- Tessék? - néztem rá értetlenül.

- Nem ismered meg? - arca egy pillanatra elsötétült, és mintha két-ségbeesett volna, de ez az állapot nem sokáig tartott.

- Kéne? - még mindig nem értettem. Most láttam életemben először ezt a lányt.

- Emma vagyok - nyújtott kezét. - A társad - mosolygott még elevebben.

- A micsodám? - kérdeztem kissé talán túl hangosan, mert a körülöttünk lévőek mind minket bámultak.

- A társad, Zoey - válaszolt újra.

- Ho-honnan tudod a nevemet?

- Tényleg semmire sem emlékszel - közölte szomorú arccal, szinte sírt.

- "Oh, ne-ne-ne-ne! Kérlek ne!" - könyörögtem neki gondolatban. -

"Egy ilyen gyönyörű nő nem sírhat éppen miattam!"

Erre elmosolyodott, mintha hallotta volna.

- Semmit sem változtál, Mrs. Gentleman - kacagott fel.

- Ki vagy te? Honnan ismered engem?

- Ez egy hosszú történet, gyere - ragadta meg a kezem és húzott

magával kifelé -, mindent elmesélek.

Néma csendben haladtam mögötte, míg ő végig a kezemet szorította.

- Nocsak, nocsak! - egy számomra ismeretlen női hang csengett fel közvetlenül előttünk. - Micsoda meglepetés! A tökéletes csapat újra együtt van! - gúnyos kacagás tört fel belőle, majd kilépett az árnyékból. Magas, sudár alkat volt. Egyenes, fekete haja lágyan ölelte körbe az arcát, szemei keselyűként villogtak.

- Serena! - szúrta a fogai között Emma, majd védelmezően elé állt. - Őt hagyd békén, nem tud semmiről!

- Ugyan már! - vérvörös gömb növekedett a kezében, amit Emma felé hajított. Emma félrelökött az útból és a saját testével védett. Fogalmam sem volt, mi folyik itt, de el akartam tűnni onnan. A két nő egyre vadabb csatát folytatott egymással. Serena egy tört készült Emma szívébe döfni, amikor is felpattantam és kettejük közé álltam, magamat is meglepve a gyorsaságommal. Így azonban a kés az én mellkasomba fúródott.

- Neeeee! - visította Emma. - Te szemét! - fűjtatott a fekete hajú nőre, aki pont abban a pillanatban vált köddé. Emma leguggolt hozzám, könnyes szemeivel rám nézett, nekem pedig a szívem majd megszakadt.

- Kérlek... - nyögtem. - Ne sírj! - töröltem le a könnyeit.

- Ne haragudj! - hajította fejét a vállamra és zokogott. - Meg kellett volna védjelek, ehelyett ismét te védted meg engem.

- Emma. - leheltem halkán. Reménykedve nézett rám. - Még mindig nem tudom, ki vagy, de örülök, hogy egyszer régen ismertelek... - mondtam még utoljára, majd a tisztáson tértem magamhoz. Egy darabig a vizet bámultam, majd feltápáskodtam, hogy elinduljak haza.

- Elkéstél a vacsíról, anya dühöng - bújt elő a fák közül kishúgom, Katlen. Odabotorkált hozzám, majd megölelt. - Jaj, és valamilyen lány jött hozzád látogatóba. Azt mondta, ismer téged.

Gyorsan felkaptam Katlent és már rohantam is haza. A nappaliban ült a lány, és anyával a gyerekkori képeimet nézegették. Remegő lábakkal léptem be, mikor megláttam őt, azonnal hatalmas mosoly terült szét az arcomon. Gyöngyöző nevetése betelítette a házat, majd felnézett. Amikor szemeink összekapcsolódtak, azonnal tudtam, hogy ő az.

- Szia, Zoey! - köszönt azon a csengő hangján.

- Emma! - leheltem alig hallhatóan. A nap sugarai lágyan simogatták a bőrömet az ablak üvegén át, de már nem érdekelt semmi, csakis Ő.

ÁRVAI DOROTTYA 11.C

Amnézia

Kastély az erdő mélyén,
 Kerítésén megtörik a napfény.
 Eltűnt már rég a remény sugara,
 Kastély ablakában feltűnik egy ember alakja.
 Ablakon át néz keservesen az erdőre,
 Nem tudja, honnan jött, s mennyi időre.
 Ki ő, s honnan került ide,
 Nem tudja azt senki se.
 Arca torzul, nyílik szája,
 Ordít keserveset a világra.
 Léptei gyorsulnak, már szalad,
 Lelassít az árkádok alatt.
 Megkapaszkodik, de térdei összecuklanak,
 Próbál emlékezni, de nem dönti le a falat.
 A falat, melyet elméjébe ültettek,
 Arcán változnak az érzések.
 Ijedtség és félelem,
 Már majdnem elmegy az eszem.
 Erdő mélyén, messze mindenektől,
 Istenem, miért jöttem ki egyedül én?
 Apró emlék, mégis fontos,
 Más nem jut eszembe most.
 Ki vagyok, s miért vagyok itt,
 Érzések, melyek mindegyike itt benn harcot vív.
 Szédülök, hirtelen minden mozog,
 Régi és új kor emberei közt vagyok.
 Látok elfeledett apróságokat,
 De régi életéről semmi fontosat.
 Egyedül vagyok mostantól s mindörökké,
 Ha most elindulnék, ki tudja hova juthatnék.
 Megtartom magamnak az érzéseket,
 Nincs senki, kinek elmondhatnám ezeket.
 A fejem fáj, gondolkozik erősen,
 Nem tudja, mi lehet most körülöttem.
 Álom, melyből nem ébredhetsz fel,
 Érzés, melyet nem temethetsz el.
 Egyedül vagy mostantól s mindörökké,
 Ne indulj el, vagy találkozunk senki földjén.

NÉVTELEN

A lélek tánca

Valaha volt egy szívszorító, sötét tánc,
 Mely magasra emelt, elrabolt majd messze szállt.
 Örökre s mélyen magával rántott, kivégzett,
 Szívem nyers fájdalommal telt meg ekképpen.

Vágytam, áhítottam a változást, de nem ilyet,
 A zene elnémult, ott maradtam a füstös semmiben.
 Egyedül álltam, míg könnyek záporoztak a földre,
 S összeszorított ajkakkal indultam a sötétbe.

Csukott szemmel bandukoltam a némaság felé,
 Hazug emlékek sora kábította lelkem fényét.
 Váratlanul egy hideg kéz érintette meg a vállam,
 - Sajnálom! - rebegette halkán a szürkület halványában.

Bámultam a havas, téli táj békéjét a válla felett,
 Emlékeimben keserédes csókok filmként peregetek,
 Őszinte szavakban, érzésekben hiányos a múltam,
 Csupán egy játékszer, egy eldobható kacat voltam.

Csendesen bámulok lelkemben lakó tébolyodott alakokra,
 Ahogy némán őrjögve tépődnek apró darabokra.
 Szemeim ridegen követik e könyörtelen táncot,
 Amely lelkemet pokolba taszította, akár egy átok.

ÁRVAI DOROTTYA 11. C

PÁLYÁZATON KÍVÜL ÉRKEZETT VERS

Halottak napja

Hagyj kint a tűző napon
 Étlen, szomjan, szárazon
 Hadd legyen hullócsillag
 Ami aláhull, míg pirkad
 Legyen szabad, mint a halál
 Énekeld a siratók dalát
 Aztán hívj be a szobádba
 Rakd a lelkem steril tálba
 Mert ma bizony ünnepnap van
 Ünnepejünk a tüzes katlant
 Tánc és lassú gyászinduló
 Hullaszag és díszes koporsó
 Keserédes laktózmentes tej
 Képzelt élvezettől alélt fej
 Testtelen ruhák a földön
 Mert ma elvisz magával az ördög

NAGY SOMA 10. D

KÖNYV · ENTANGLED – ÖSSZEKUSZÁLVA (CAT CLARKE)

A tizenhét éves Grace egy fehér szobában ébred, ahol nincs más, csak egy asztal, tollak és papír. Fogalma sincs, hogy került oda. Ahogy lassan papírra veti összekuszálódott élete minden apró részletét, kénytelen felidézni azokat a dolgokat is, amelyeket inkább el akart felejteni. Kiderül, hogy reménytelenül szerelmes a lélegzetelállító Natbe, hogy a legjobb barátját Salnek hívják, és kettejük kapcsolata egyáltalán nem hétköznapi. Egy dolog azonban hiányzik... Grace-nek szembe kell néznie a legfontosabb kérdéssel: miért van itt?

Az író erős, a mai fiatalságra jellemző témákat vet fel (depresszió, fiatalkori terhesség, erőszak, alkohol, drog, önbántalmazás, öngyilkosság), bár ezeket néhol nem túl helyénvalóan, életszerűen kezeli. Ettől függetlenül magát a problémát és kiváltó okait valószínűen írja le. A könyv telis-tele van klisékkel, kiszámítható, várható dolgokkal, de érdemes ezeken nem fennakadni, mert a végén olyan fordulatot vesz a történet, amire egyszer sem gondoltunk volna. Egyetlen kérdés, ami mindvégig izgalomban tartott: ki is lehet Grace fogvatartója, a titokzatos Ethan, és miért rabolta el a lányt?

Az első dolog, ami igazán megfogott a könyvben, a főszereplő volt. Ő ugyanis egyáltalán nem a tipikus otthonülő, szófogadó, kedves, bájos, esetleg szégyenlős tini, akit ezért néha támadások érnek az iskolában. Itt ilyenről szó sincs. Annyira élethű Grace minden hibájával együtt..., és ha belegondolsz, végignézel a környezeteden, meglátod, hogy a világon rengeteg hasonló kallódó lélek él. Már az elején bevallja, hogy nem él túl erkölcsös életet, de hogy hogyan jutott el idáig, azt szépen adagolva tudhatjuk meg. Van itt minden, ami csak gondterhelte tehet egy fiatal: önvagdosás, egy szülő halála, egy gyászoló szülő, aki a saját gyászába beburkolózva nem figyel oda a gyerekére, terhes barát. Pár információ gondosan el van titkolva előlünk, s azokat később szinte harapófogóval lehet kirángatni a főhősből. Különlegessé teszi a regényt a két idősík is: a jelen a fehér szobával és Ethannel, valamint a múlt, amiből megismerhetjük Grace teljes történetét és érzéseit. Sal és Nat bonyodalmai pedig csak a habot jelentik a tortán. Elején még kedveltem őket, ám a történet végére ez teljesen megváltozott. Először ugyanis még Grace tűnhet az ellenszenvesebbnek, de ahogy a történet során megismerjük, elkezdjük átlátni és megérteni a helyzetét, egyre jobban megkedveljük, sőt talán meg is szeretjük.

Cat Clarke-nak sikerül a realitás szintjén megmaradva, egy simán elfogadható és elképzelhető magyarázattal szolgálnia Grace elrablásának okáról, továbbá egy nyitott, ámbar biztató véget kreálnia a történethez. Teljes szívemből ajánlom mindenkinek ezt a könyvet, érdemes rá sort keríteni a nyáron!

L. D

FILM · A WALL STREET FARKASA

Pénzből sosem lehet elég – vallja Jordan Belfort, a fiatal bróker, akinek 26 évesen már heti 1.000.000 dollár a fizetése. Eleinte a fiatalember még lelkiismeretes tőzsdealkusz, újdonsült házas, boldog, naiv fiatal, majd New York legnagyobb és legkegyetlenebb brókerévé, „farkasává” válik. Ezt hogy is érheti el másképp, mint illegális üzletekkel. Dólnak a milliárdok, s velük együtt a nők és a drogok. Jordan új villájához és autójához egy új feleség is dukál, Naomi. Ám a férfi mit sem törődve a családi fészék melegével, továbbra is a hírnevet és a pénzt kergeti. Ő és falkája átgázolnak ügyfeleiken, kiszalva azok pénzét, hogy jólesően süttethessék hasukat jachtjaikon, Hawaiiin, vagy éppen Monacóban. Mr. Belfortnak az égvilágon semmire sincs gondja, számára csakis a pénz beszél. Bármit megtesz a milliárdjaiért: akár még a nyomában lihegő FBI ügynököknek is a nyakába csapna. Pedig a tőzsdecsalás minimum 20 év.

Nem hiába mondják, hogy Martin Scorsese és Leonardo DiCaprio remek párost alkotnak, hisz bármit képzelt el a rendező, DiCaprio nagyszerű intenzitással viszi azt vászonra. Nem először dolgoznak együtt, a két férfi már jól összeszokott. Legújabb filmjük, A Wall Street farkasa nagy sikert aratott a nézők körében. A háromórás mestermű ugyan Kazinczy-díjat nem kaphatna, viszont humorral átszótt fordulatokkal és egyedi, karizmatikus karakterekkel kápráztatja el a nézőit.

E.CS.

FÜBEN-FÁBAN ORVOSSÁG

Hamarosan beköszönt a nyár. A tavaszi fáradtság még a vállunk nyomja, melynek leküzdését egy-két jó tanáccsal szeretném segíteni. A téli, vitaminban szegényes, hosszú éjszakákkal teli időszakot magunk mögött hagyva megjelentek azon gyümölcs- és zöldségfélék, melyek vitalitásunk és fittségünk megtartásához, újraépítéséhez nélkülözhetetlenek. Ahogy a természet megújul tavasszal, úgy újul meg szervezetünk is, e gyümölcsök-zöldségek pedig nagyban hozzájárulnak a felfrissüléshez. Tudományos kísérletekkel már évtizedekkel ezelőtt felismerték, hogy az emberi szervezet 7 éves ciklusokban megújítja önmagát. Ehhez a megújuláshoz az egészséges táplálkozás nélkülözhetetlen. Irány tehát a piac, a színek, formák és illatok forgataga!

Vegyük például az epret! Tudtad, hogy több száz évvel ezelőtt nem inycségként, hanem gyógynövényként kezdte pályafutását, később pedig dísznövényé vált? Gyümölcsét csak a 14. századtól fogyasztják. Napi 100g eper elfogyasztása már fedezi egy felnőtt ember napi C-vitamin szükségletét, miközben csupán 30 kalóriát tartalmaz, mivel 90%-a víz. Több benne a C-vitamin, mint a narancsban vagy a citromban. Vírusellenes, megállítja a fertőző mikroorganizmusok terjedését. Ha nem cukrozzuk, nagyon jó szomjoltó is. A könnyebb emésztés érdekében citromlevet adhatunk hozzá, mely még jobban fokozza az ízét. Az eper levele a megfelelő begyűjtést, tisztítást és szárítást követően vízhajtó és tisztító gyógynövény teaként fogyasztható.

Sokunk kedvence, a cseresznye is tartogat meglepetéseket. Mivel szép és ízletes gyümölcsről van szó, nem csoda, hogy az ókorban az istenek edelének tartották. A Távol-Keleten is élnek változatai, s méltán híres a japánok tavaszkiöszöntő ünnepé, amit épp cseresz-

nyevirágzásokor tartanak. A cseresznye ott a fiatalság és a megújulás jelképe. Ha a cseresznyefa kérge sérül, gyantát ereszt, amit filckalapok keményítésére használtak, borban feloldva pedig köhögés ellen kortyolták. A cseresznyemagokat lenvászonba téve és kályhán melegítve eleink melegítőpárnának alkalmazták. Igen, a cseresznyének még a magja is gyógyító lehet a maga módján.

A következő növényke sem fukarkodik jótékony hatásokban. A kapor Spanyolország és Portugália partjaitól a Földközi-tenger vidékén át egészen Dél-Oroszorszáig őshonos, és vadon jelenleg is megterem. Kedvelt volt a görögök és a rómaiak körében is. Utóbbiaknál egyrészt a tehetőség jelképe volt, másrészt egészséges fűszernövényként is nagyra tartották. Hippokratész a fehérborban megfőzött, mézzel édesített kapormag-készítményt szájoöblögetésre javasolta. A középkorban a kaprot bájitalok készítéséhez, gonosz varázslatok kivédése ellen használták, az 1570-es években azonban már közönséges kerti fűszernövényként említik a leírások. Napjainkban a kapor elsősorban Észak-Afrika, Oroszország és Skandinávia konyhájában kap fontos szerepet. Legismertebb tulajdonsága nyugtató hatása. Illóolaja ellazítja az izmokat, különösen az emésztőrendszer izmait. Évszázadok óta használják gyomorrontás, puffadás, bélgörcsök, hányinger kezelésére, kisgyermekek hascsikarásának enyhítésére. Csökkenti a gyomor és a belek puffadását, de serkenti a tejelválasztást is. Menstruációt kísérő tünetek enyhítésére, nőgyógyászati, húgyúti fertőzések esetén is ajánlják a kaporból készült fürdőt.

Láthatod tehát, igaz a mondás: „Fűben- fában orvosság”!

H. G.

KONCERTEK

Csík zenekar	június 7. 20:00 Kodály Központ
Budapest Klezmer Band	június 9. 20:00 Kodály Központ
Helldorado 7. születési koncert	június 13. Kopaszkutya Bár
OLOR A TIERRA – A FÖLD ILLATA	június 14. 19:00 Kodály Központ

hagyományos és modern flamenco (a belépés ingyenes, regisztráció szükséges)

SZÍNHÁZ ÉS MÁÁS

Privát nacionalizmus Pécs – nemzetközi kortárs kiállítás
június 15-ig Zsolnay Negyed - Pécsi Galéria m21

Magyar cirkuszcillagok:

a Fővárosi Nagycirkusz különleges sátras, 60. születésnapjára
június 12-e és 15-e között az Expo Centerben (8 alkalommal)

14. Pécsi Országos Színházi Találkozó (POSZT és POSZT-OFF)
június 5-14-ig

Programokról részletes információ: www.poszt.hu

H.G.

DA VINCI-KIÁLLÍTÁS PÉCSETT

Figyelmetekbe ajánlom azt a különleges – és nyári programnak is kiváló – kiállítást, amely Leonardo da Vinci születésének 500. évfordulójának alkalmából Pécssett látható.

A Széchenyi tér déli oldalán felállított ló is izelítőt ad a maga monumentalitásával, tökéletes kivitelezésével. Igaz, ezt a szobrot Leonardo korában az akkori technikákkal nem lehetett kivitelezni, de az alkotó nagyságát hirdeti a szobor páratlan tervezése.

A kiállítás több helyszínen is megtekinthető, nem csak szobrászati, de egyéb, Leonardo által tervezett technikai eszközök formájában. A mai kor emberében is csodálatot, bámulatot kelt da Vinci polihisztor mivolta, aki – mai kifejezéssel élve – holisztikus látásmódjának köszönhetően vált kora kiemelkedő egyéniségévé. E látásmód a mának is példaképpül szolgálhat éppúgy, mint a múlt művészeinek.

Amennyiben sikerült felkeltenem az érdeklődésed a kiállítást illetően, további információkat találsz a www.leonardopecs.hu oldalon.

H.G.

IMPRESSZUM

JaC - Jónás a Cetből

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola lapja
IV. évfolyam 3. szám

Megjelenik 400 példányban

Felelős kiadó: Szabóné Bárdos Csilla igazgató

Felelős és főszerkesztő: Molvayné Sárosi Eszter

e-mail: molvayg@gmail.com

Vizuális arculat és tördelés: Kerekes András

Címlapfotó: Domonkos Bence 12. E

Állandó munkatársak:

Erdősi Csenge, Haraszty Gitta, Herczeg Melitta,
Litter Dorottya, Pataki Bianka, Slézia Jázmin, Wilhelm Réka

jac@babits.pte.hu

babits.pte.hu

1	3					5	6
6				8	5		9
			3	6	2		8
	5	4			9	1	2
2	9	6	7		4		3
		3	5		8	6	9
4		2	9		3		6
3	6	9		5		4	7
	7	1	2			9	